SURETE ŞI IZVOADE

(DRĂCENII, RÂŞEŞTI, RĂBÂIA, LEUŞENI ŞI GHERMĂNEŞTI)

(FĂLCIU)

VOL. XVII — XVIII

DE

GH. GHIBĂNESCU

PROFESOR

MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEI ROMÂNE

Publicaţiune făcută sub auspiciile D-lui

PAVĂL MICHIU

HUŞI—TIPOGRAFIA „LEŢCAE"
GEORGE JORICĂ — 1927

SURETE ŞI IZVOADE

(Drăcenii cu moşiile din prejur)

(FĂLCIU)

VOL. XVII

DE

GH. GHIBĂNESCU

PROFESOR

MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEI ROMÂNE

Publicaţiune făcută sub auspiciile D-lui

PAVĂL MICHIU

HUŞI—TIPOGRAFIA „LEŢCAE“
GEORGE JORICĂ — 1927

PAVĂL MICHIU

Iubite Pavele,

Mi-ai dat frumosul prilej să închin ție și înaintașilor tăi acest al XVII volum din ale mele **Surete și Izvoade**. *La dorința ta vădit arătată de a scoate din pachetele de acte, ce aveai moștenire de la moși strămoși, știri despre străbunicii tăi, am legat aceste știri cu altele, scoase din pachetele cu acte ale moșiilor din jur:* Râșeștii *de la D-l Nicu Cerchez,* Șopârlenii *de la urmașii lui Ioniță Buznea și* Râpile *de la Mihail Cogălniceanu, așa că am putut face istoria moșiilor din jurul* Văii Cânepei*—răzeșia ta de baștină—pe o întindere de aproape 100 chilometri patrați.*

Două movili vechi atrag atenția călătorilor pe aceste meleaguri: E movila Răbâei — *Han Tepevi a lui D. Cantemir la hotarul din jos—și movila lui* Scripcă — *la hotarul din sus despre Ghermănești. Cea dintăi e preistorică, înaintea descălecatului; cea de a doua e lipită de persoana lui* Scripcă, *mare boer moldovan din secol XIV și XV, care a urzit la picioarele movilei satul* Heghedișeni*—mai apoi* Ghidișeni*—ceia ce pe unguresște înseamnă tot* Scripcă.

Trecând peste Prut, am dat de Leușeni*—din vechiu* Aliușeni, *un urmaș al vechilor* Călimani, *care au fost familie ilustră prin secol XIII și XIV de a dat denumire munților, deulurilor, satelor pe tot întinsul țărilor românești, ca și* Berivoeștii *secol XIII conți de Făgărași; Un urmaș al acelui vechiu Căliman zis* Ilie star *—zis pe rostirea timpului* Aliuș *și cu un strănepot al său* Moș, *cel mai bătrân din bătrânii Ghermăneștilor a fost să se nască îmbinarea de* Alimoș, *acel* Toma Alimoș boer din țara de jos, *cântat de popor ca erou în* Baladă, *iar romancierii să-l facă un voevod al Bârladului, ce se închină de bună voe lui Bogdan descălecătorul și întemeiază Moldova.*

Cu așa începuturi frumoase și străvechi, munca

migăloasă de a conduce peste o mie de acte, a le transcrie, a le face regeste, a fost răsplătită prin legătura neașteptată ce am putut da urzirilor stăpânirii pe aceste locuri cu stăpânii de astăzi.

Și mi-a fost dat mie, răzeș din neam în neam din partea de jos a județului Fălciu, din Micșineștii *lui Petre Micșin = Micul, azi* Delenii, *cu hrisov al neamului de la Petru Vodă Rareș, să leg istoria pământului înaintașilor tăi Michiuleștii din nordul județului, cu hârtii tot de la Voevozii secol XVI. Spița întocmită stă dovadă de vechimea neamului și de nobleța lui în legătură cu pământul.*

Cine cultivă pământul n'are alt stăpân de cât pe Dumnezeu, care cu soarele și cu ploaia Lui, cu vântul și cu căldura Lui, face să rodească înmiit rodul muncii brațelor omenești. Toți ai tăi și tu de la dânșii ai supt acest mare adevăr dumnezeesc: muncește pământul și scoate din el rodul binecuvântat. Și ai avut întru aceasta gândul bunului tău Ioan Michiu, acelui căpitan vânjos, și aprig în ale moșioarii lui, care în 1845 Ghenar 3 făcându-și izvodul de cheltueli în procese învechite cu aga Ilie Cogălniceanu și cu alți răzeși ai lui, închee izvodul cu aceste vorbe rupte din sufletul lui îndurerat: „și fiind eu în stare bătrânețelor și apropiindu-mi-se sfârșitul și fiind că am cheltuit toată stare ce am avut pe acest pământ, care din urmașii mei se vor împărtăși *din acest pământ și nu mă vor griji pe mine și pe maică-sa, că noi ca unii ce tot ne-am judecat, n'am putut a ne griji după cuviință,* că datori sânt urmașii, *cei ce vor intra în stăpânire, a ne griji după legea creștinească, ca pe niște părinți" (pg. 227).*

Tu ești urmașul, care ai răspuns la acest gând desperat al bunicului tău, căpitan Ioan Michiul.

Iată ce dădea acest Ioan Mighiul zestre ficiorului său Scarlat Michiul căminar, *în 1859 Iunie 9 tatăl tău: 80 fălci pământ în cotul Chermănești, un plug cu 8 boi, 8 vaci cu vițel, o trăsură cu doi cai, doi cai, și o casă în Ghermănești.*

Tu, ca slugă cu 5 talanți din Evanghelie, ai sporit

bunul neamului şi ai dat prilej a griji *numele bunului tău, nu numai după legea creştinească, ci ai închinat lui această lucrare, mai trainică ca un monument de aramă, căci azi Ion Mighiul căpitanul, trăeşte viaţa istorică a celor ce au supt din pământ dragostea de neam şi de ţară.*

Cu acest adânc gând şi închinare de proslăvire înaintaşilor tăi, lasă-mă să închin scrisoarea aceasta prin deplina mea mulţumire, că am pecetluit în istorie prietenia care ne leagă de mai bine de o jumătate de veac.

Şi când mâne nu vom mai fi, va rămâne această lucrare, care va spune urmaşilor noştri că şi din Nazaret au eşit oameni.

Cu frăţească strângere de mână.

GH. GHIBĂNESCU

Iaşi 3 Martie 1927.

SCHIŢĂ ISTORICĂ

1. Volumul, ce prezint publicului cetitor, al XVII din colecţia mea *„Surete şi Izvoade"*, cuprinde povestea istorică a *una sută chilometri* pătraţi de la căderea Jijiei în Prut până în jos de Râşeşti, la locul zis *Purcica*, iar în lungiş de la culmea dealurilor, ce stăpânesc *Leuşenii*, până în dealurile *Păhneştilor*, şi pădurea Buneştilor, iar mai drept până în podişul, ce desparte moşiile, ce merg spre răsărit până în Prut, de cele ce merg spre apus până în Păhneşti şi Buneşti.

In acest colţ de pământ se despart văile apelor, ce se varsă în Prut de cele ce se varsă în Siret. Dealurile dinspre apus sînt înalte, pe când cele dinspre răsărit sânt joase. Aşa pe când dealurile de peste Prut, ce despart apa Lăpuşnei de valea Prutului, se râdică de la 96 metri la 201 m. înălţime spre Călmăţui şi Leuşeni, dealurile dinspre apus, ce despart valea Lohanului şi a Crasnei, afluenţi ai Siretului, de valea Prutului, au 296 m. la *Cozia*, 396 m. la *Bazga*, 342 m. la *Rotărie*, 412 m. la *Moşna*, la **Cetăţuie;** 397 m. la *Cozmeşti*, 393 m. la *Podoleni*, 402 m. la *Buneşti*, 353 m. la *Arsura*, 326 m. la *Ţintea*, 328 m. la *Păhneşti*, 327 m. la *Duda* (din vechi *Sulenii*), 306 m. la *Epurenii* Iamandieştilor, 366 m. la *Dobrina*, 358 m. la *Rusca*, 335 m. la *Creţeşti* deasupra Făgădaului, la Cetăţue. 336 m. la *Olteneşti*, 360 m. la *Târzii*, în gura Crasnei.

Deci dealurile de peste Prut au o înălţime mijlocie de 149 m. dealurile dinspre apus, cari formează obcina a două basinuri de ape mari: Siretul şi Prutul au o *înălţime medie de 354 m.* De altfel şi ochiul verifică această diferenţă de nivel. Albia Siretului formează o

terasă cu peste 200 m. mai înaltă ca albia Prutului, cea mai joasă albie din văile apelor, ce se varsă în Dunăre.

La Purcica, punctul cel mai de sud al locului ce studiem, Prutul are 26 m. înălţime asupra Mării Negre, iar la gura Jijiei, înălţimea apei Prutului are 30 m. ca să aibă la Iași 37 m. In cele 10 kilometri distanţă, sau cu toate coturile, ce face Prutul aici, să fie cel mult 14 kilometri, nivelul apei Prutului este de 4 m. diferenţă.

Călătorul, care ar pleca din Huși spre nord, va trece dealul *Dricului*, un podiş înclinat spre Prut, va scobori în valea *Răcei*, va sui dealul lui *Ivan*, va scobori în valea lui Ivan, va sui dealul *Grecului*, va scobori valea Grecului. va sui apoi dealul *Cherseco-sului*; aici vederea ţi se desfăşoară largă; ai în dreapta, cât vezi cu ochiul, *valea Prutului*; In şes ai mai multe bălţi, dintre care 2 se numesc *Sula mare* și *Sula mică* și alta a *Hrubenilor*, după numele vechilor stăpâni, cari au stăpânit aceste 2 bălţi, unul *Sulă*, s'a dat nume așezărilor pe supt coasta culmei dealurilor dinspre apus, *Sulenii*, azi *Duda*, cum şi *Hrubă* a numit *Hrubenii*.

Pe stânga mergând ţi se deschide valea *Șopârlenilor*, după numele vechiului stăpân *Neagoe Șopârleanul*, care în 1533 cumpără împreună cu ruda sa *Dragotă Averescul* cu 80 zloţi a patra parte din satul *Troeneştii* la Prut, de la *Mărina* fata *Crâstinei*, nepoata lui *Ţâmpău*. (pg. 1).

Valea Șopârlenilor a fost udată de apa *Lilivei* sau a *Livei*, azi zisă apa *Barahoiului!* Intre valea Prutului și valea Barahoiului, se înalţă în suiş dulce dealul Ghermăneștilor, cu mai multe ramificaţii: dealul lui *David*, dealul lui *Cehan*, dealul lui *Ţintea*, dealul lui *Voloacă*; iar pe podișul mijlociu se află mai multe movile cu nume vechi: movila *lui Andrei*, movila *lui Scripcă*, movila *lui Soare*.

Pe valea Şopârlenilor nu sânt multe aşezări de sate; dai întâi de *odaia Buzneştilor;* apoi vin *Râpile*, iar în fundul văii Barahoiului vine *Arsura*, sat nou de cel mult o sută de ani, cu biserica sfinţită în 1875.

Așezări mai vechi au fost aici: *Șopârlenii, Troeneștii, Odobeștii, Dințenii, Fălfoeștii, Brătenii, Scrivulenii, Ghidișenii, Râpile, Barahoi.* Cum însă despre această vale voiu avea parte să public în alt volum documentele Cogalnicenilor, pe cari le am aproape gata de dat la tipar, rezerv să fac la vreme istoricul așezărilor pe această de a doua vale. De oarece însă moșiile de pe culmea răsăriteană a dealului Ghermăneștilor spre Prut se unesc în răzeșie cu moșiile de pe valea Șopârlenilor, vom încrucișa povestea așezărilor de moșii și a descălecătorilor de sate de pe valea Lilivei cu cele de pe valea Prutului.

Mergând pe valea Prutului, ai în dreapta satul *Râșeștii*, iar în spatele sale spre nord e *movila Răbâei*, o enigmă a trecutului. Această movilă cată spre răsărit la *movilele Gemene* de peste Prut, dincolo de apa Lăpușnei. iar spre apus cată la *movila lui Scripcă* [secl XV] și *movila lui Andreiu.* [secl. XVI].

Puțin mai la nord, pe înălțimea ce stăpânește Prutul, stă *Albița*, așezare nouă, de la strămutările celor din Râșești. De aici drumul scoboară prin o tăetură la *Cotu Ghermănești*, ce se zice astăzi *valea Cânepii*, fiind locul prielnic de sămănat cânepă a răzeșilor din Merești și Ghermănești.

Pe locul Albiței a fost din vechi satul Mereștii, zisă și *moșia Răbăei*, care se megieșia pe din sus cu cotul Ghermăneștii; așa că din această megieșie actele zic *Valea Cânepei* și la moșia *Mereștii* partea din sus și la Cotul Ghermăneștii partea din jos.

Aici drumul se scoboară la vale, la nivelul apei Prutului, unde Prutul și-a primblat apele, când spre apus, când spre răsărit, formând un cotlon de peste 4 kilometri de larg, cu Prutețe, unele seci, altele pline cu apă, adică vechi și mai nouă.

Pe coasta apusană, între irugile roase de ape și de vreme și-a fost făcut așezare unul *Dracea*, de la care avem satul *Drăcenii*, iar în vale pe malul Prutului Mihail Cogălniceanu a întemeiat în 1863 târgușorul *Drâncenii*, cu acel n asonantic ca în catol*n*ic, ațifel*n*ic, pe hliza de moșie ce a fost a lui *Nistor*

Brânză, de aceia s'a zis la început *târgul Brânzei.* Unul din feciorii lui Nistor Brânză, fiind un *Iamandi Brânză*, s'a tras de la el neamul Iamandieştilor de la Prut. Drumul spre nord sue dealul *Câlcei*, care ascunde în pântecele său numai piatră. Pe suişul despre apus stau *Ghermăneştii*, de la unul *Gherman*, urmaş al lui *Ilie* cel bătrân, zis şi *Aliuş*.

Dealul *Câlcea* închide valea Moşnei cu apele ce vin de la nord la sud şi le cotesc aici de la sud la nord ca să se verse în Prut, aproape de vărsătura Jijiei în Prut, la Scoposeni.

Peste Prut stă pe coasta dealului dinspre Lăpuşna, satul *Leuşenii*, iar ceva mai la sud stă moşia şi satul *Călmăţuii*, iar în vale pe şesul Prutul stă *Troianul*, pe care îl atestă documentele, şi numele se păstrează şi astăzi.

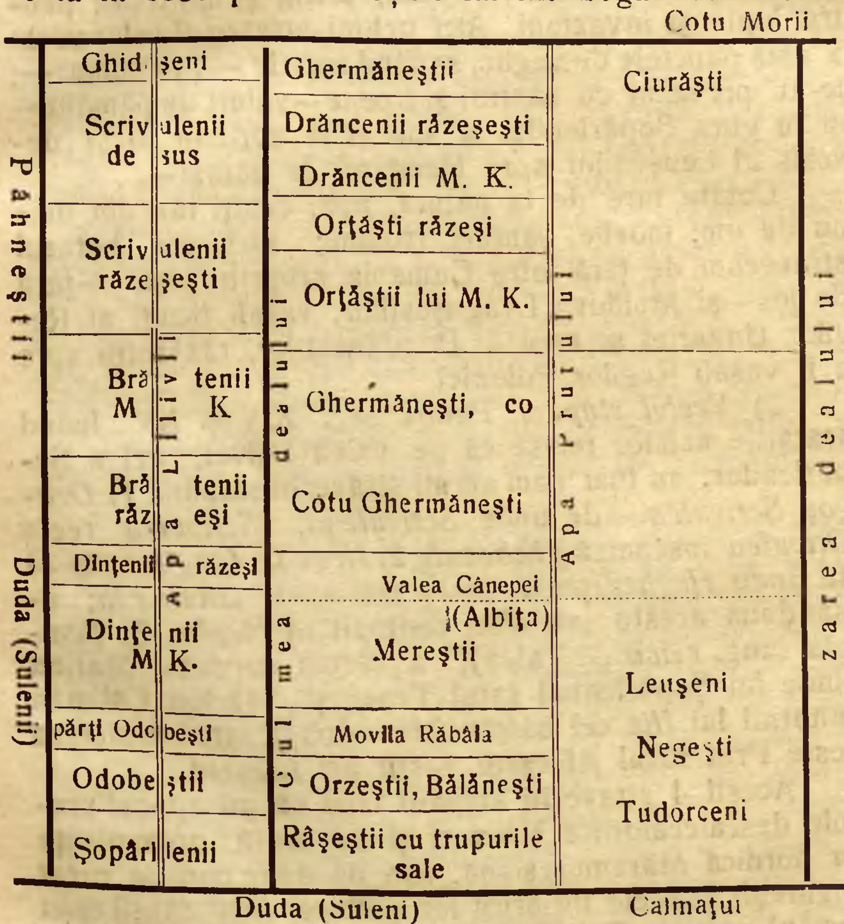
In dreptul dealului Câlcei distanţa dintre matca actuală a Prutului şi între matca veche a Prutului, *Pruteţul*, ce merge până la *cotul Purcica*, taman 10 chilometri lungime, este numai de un chilometru. In dreptul târguşorului Drânceni, valea Prutului între Pruteţul din dreapta şi între Pruteţul din stânga e de peste 5 chilometri, ca să ajungă la 3 chilometri în dreptul Leuşenilor, la 2 chilometri în dreptul Albiţei, iar la cotul Purcicăi să se unească.

In acest ungher de loc, unde apele Prutului s'au preumblat în voe, când spre dreapta, când spre stânga, rupând malurile şi tăind coturile, aici a fost hotarul firesc al Moldovei de sus, deosebită de Moldova de jos, gura Jijiei fiind cel mai de jos punct al ţării de sus, iar cotlonul cotului Ghermăneştilor fiind cel mai de sus punct al ţării de jos.

Aici avem un lanţ de movile, începând de peste Lăpuşna: movilele Gemene adiverite cu acte încă de la 1402, identică în alcătuire cu movila *Gemeni* de la Heleşteni [Roman];în şesul Prutului, la Râşeşti, stă movila Răbâei, la o înălţime de 58 m. deasupra mării. Spre apus ai alte trei movile, amintite în documente: a lui Andrei, a lui Scripcă şi a lui Soare; iar în fund spre vest ai pe cel mai înalt punct —412 m.—movila Moşnei, *la Cetăţue*,

V

Iată în schemă așezarea tuturor moşiilor de pe Liliva şi Prut, după hotarnica din 1779, cercetată de Vasile Tenie, vornic de poartă în 1826 Sept. 30, și verificată în 1857 pentru moșiile lui M. Cogălniceanul.

Toate aceste 7 movile au stat unele ca semne de hotară, de moșii, dar unele, cred, au slujit și ca semne de hotară de ţari, fiind punte de strajă între cei ce ar fi năvălit în ţara de jos, ori venind dinspre răsărit şi din Bugeacul tătărăsc, ori dinspre nord şi apus din ţara de sus, Polonia şi Ungaria.

In acest punct locul era apărat de la natură; dealurile înalte, acoperite cu păduri seculare, le făceau inaccesibile; iar în vale apele Prutului formau o băltoagă lungă de *10* chilometri și largă în medie de *trei* chilometri, așa că peste 30 chilometri patrați erau mlaștine, stuhărie, papură, sălcii, și improprii pentru lupte și invaziuni. Aici ochiul strateg al celor vechi a ales punctele de veghe, săpând movile —7 la număr—; le-au prevăzut cu șanțuri și *troene*—valuri de pământ— și în gura Șopârlenilor la sud și la nord în locul deschis al Leușenilor spre Nemțenii de astăzi—.

Cetate tare de la natură, apa; cetăți tari din mânu de om: movile, șanțuri, troiane; aici era hotarul străvechiu de țară între Cumania propriu zisă —țara de jos—și Moldova Drăgoșeștilor, vasali ticniți ai Regilor Ungariei și apoi a Bogdăneștilor, răzvrătiți spre a fi vasali Regilor Poloniei.

2) *Vechii stăpâni.* Pentru sec. XIV și XV luând arătările actelor reiese că pe valea Lilivei, azi a Șopârlenilor, au fost cam acești străvechi stăpâni: 1) *Dragoș Scrivulea* —de unde *Scrivulenii*, [*Scrivulea* recte *Crivulea* înseamnă *ghebosul*]; 2) *Hegedis* (ung.=scripcă) de unde *Heghedișeani*, rostit mai apoi *Ghidișenii*; amândouă aceste sate s'au contopit în *Râpile*. 3) *Țâmpău* (ung. *czipo* = Talpă), a căruia nepoată Marina vinde lui Șopârleanul satul Troenești, 4) Ion Căliman suitoriul lui *Ilie* cel bătrân (slav *Aliuș*), care întemeiază peste Prut satul *Aleușeni*. rostit azi *Leușeni*.

Acești 4 străvechi stăpâni cred că au apucat vremile descălecătorilor Voevozi și ne arată proveniența lor nordică Maramureșiană, cari ne aduc porecle curat unguresti, roadele înriuririi lor politice, deși dânșii erau români neaoși: *Talpă* și *Scripcă*; iar pe de alta înriurirea cultural slavonă, le-a dat nume slave, ca: *Scrivulea* (Ghebosul), sau *Aliuș* în loc de Ilie, cum din *Irimia* avem *Armin* (în Armindin).

Despre acești străvechi stăpâni n'avem acte directe, ci pomeniri în acte ulterioare; căci cel mai vechiu act ce vorbește de vechii stăpâni ai *Drăcenilor*, nume dat

după Pătru Vodă Rareş, este din 1623 Sept. 5 (pag. 3), când Lupul logofăt al treilea strămoşul Luculeştilor, cumpără cu 60 ughi satul Drăceni, de la 21 răzăşi urmaşi ai celor 3 bătrâni coproprietari: *Ion Căliman*, tatăl lui *Aliuş* star [bătrânul], *Ana* şi *Mălina*, care au uric de stăpânire de la Rareș Vodă (pag. 4).

Căliman e ung. *Kâlâman* = *Koloman*, iar *Mălina* e malor. *malina* =die Himbeere = framboise = *Smeură*, (poreclă). In 1371 se pomenește de un *Keleman pataca* = valea lui *Caliman* (I. Mihaly Dipl. maram, 66) lângă Dragomireşti. Numele *Căliman* e cel mai răspândit la munţi, dealuri şi sate în Vâlcea, Tutova, Putna etc.

Soarta a făcut ca *Ion Căliman*, răstrămoșul tuturor răzeșilor din meleagurile Drăcenilor, să nu-şi lege numele său de vre-o așezare, fie că n'a trăit mult, fie că i-au luat locul feciorii şi nepoții, dintre care cel mai fericit a fost *Ilie* bătrânul. rostit ca *Aliieș*, și dim. ca *Aliuş* = Ilieş, Iliuță, şi nepotul sau de soră *Gherman*, care și-au legat numele unul de *Leușeni*[1], altul de *Ghermăneşti*, sate ce ființază astăzi în vecinătate şi de vălmăşie de moşie.

Aliuş bătrânul a apucat vremile lui Ștefan cel Mare, iar *Gherman* trăia încă pe la 1620, după care vreme s'a urzit satul Ghermăneştii, ce se întindeau pe îmbele maluri ale Prutului, suferind mutarea de așezare de pe malul stâng pe malul drept al Prutului, pe dâlma dealului, ce stăpâneşte apele Prutului între Câlcea și Albița.

3) *Toma Alimoş*. In balada cu acest nume, V. Alexandri zice că *Toma Alimoş era boer din țara de jos*. In numele *Alimoș* avem o îmbinare de 2 cuvinte *Ali* și *moş*. Ori amândouă aceste cuvinte le găsim în actele moșiilor de pe Prut. *Ali* ar fi *Aliuș*, răstrămoșul tuturor răzeșilor din *Drăceni*, *Aleușeni* și *Ghermănești*, cari întru început au avut aceiași obârșie; iar *moş* este numele unuia din urmașii bătrâni ai Gher-

1) După Frunzescu „Dicț. Geografic anul 1872. *Leuşenii* e sat in județul Cahul, plasa Cotul Morii, formează comună cu cătunele Ciolpani, Cotul-Morii, Leuşoae, şi are 1300 locuitori în toată comuna.

mâneștilor, numit Ioniță Moș ori *Vasile Moș*, dovadă că pe când ceilalți frați coproprietari au murit prea de curând, unul din ei a trăit viața a două-trei generațiuni, rămânând ca amintire la nepoți și strănepoți ca *moș*, de unde chiar neamul *Moșesc*, față cu neamul *Căzănesc* și *Loghinesc*.

Așa ne spun documentele Ghermăneștilor. Se prea poate dar că în regiunile movilei Răbăia, veche movilă de strajă ca hotar de țară, ca și *Gemenele* de peste Prut, ca și *movila Moșnei*, în cel mai înalt punct al obcinei dealurilor despărțitoare a două mari văi de ape, Prutul și Siretul; se prea poate dar, ca în acest colț de țară, unde găsim pe Paul Scripcă *Brănișteriul*, să fi trăit și un moșnean, apărator de țară, ca *Toma Alimoș*, despre care balada vorbește că ar fi fost înșelat mișelește de Manea, acolo în părțile Nistrului despre Tătari.

4). *Sulenii zis și Duda*. Incepem povestea celor 100 chilometri patrați, cu hotarul dinspre amiazăzi, despre care actele spun acestea. Sulenii n'aveau hârtii „fiind pierdute" zic boierii divaniști în cartea de judecată din 1811 Februar 19, când proprietar era V. Roset hatman; iar în 1755 stăpân Sulenilor era Lupul Costachi, vătav za paharnicei, [pag. 128]. In 1828 stăpân era hatmanul Cost. Paladi [pag. 166]; mai apoi a trecut la Iamandiești; azi e proprietar Gr. Vericeanu, ginerele lui Costachi Iamandi.

Numele de *Suleni*, ne duc la un *Sulă* [1]), vechiu proprietar, despre a căruia nume ne vorbesc cele 2 bălți formate de apele Prutului, în *Sula mare* și *Sula mică*. Pe malul Prutului era din vechiu un semn de hotar „*un plop*" (pag. 133). Despre acest *plop*, ca semn de hotar, avem știri în mărturiile a *trei* oameni bătrâni, de oarece au mărturisit și Lupul Costachi și Episcopul de Huși, chir Inochentie, că *hârtii n'au* nici o parte nici alta, adică nici pe Suleni, nici pe Hrubeni *de oarece sau prăpădit la vremuri de nepace*" (pag. 34). Marturii precizază că vremurile de nepace au fost la „*moscalii cei de demult*", adică de la 1711 (pag. 129), și toți trei arată că dejmuind pe cei șezători în Hrubeni, moșia Episcopiei, vânau pește de „*la plop*

1) *Sulă* lat. *sùbula*, gr. *Sòuvla* (Cihac).

în sus". Cei trei marturi sunt: Mihai Cehan biv vel medelnicer, Toader Pantea călugărul, om de 80 de ani, şi preutul Ion Pravilă din Novaci, om de 60 de ani; şi mai arată că la hotarnică s'a început hotarul dintre Hrubeni şi Suleni, *de la plop în sus, despărțind între Hrubeni cu pietre și între Suleni*" (pg. 129).

Numele *Sulă* vine foarte rar în documente, şi nu putem spune nimic cine a fost *Sulă*, primul stăpân al moşiei cu bălţile Sulenii, actele fiind pierdute încă din 1711 vara. Hotarnica din 1754 Oct. 23 desparte Sulenii despre Hrubeni pe șesul Prutului „și au pus o piatră *în preajma plopului* despre apus și au pus pe șes doau pietre pără *supt deal*, pe unde merge drumul cel mare, şi alături cu drumul cel mare au pus o piatră" (pg. 130). Această hotarnică o râdică Gr. Agarici vornic de poartă, Ilie Costachi stolnicul și Gr. Razul; iar preutul Ioan Pravilă iscăleşte ca martur de bună credinţă, primit de amândouă parţile, și de Lupul Costachi vătavul de păharnici și de Episcopul Inochentie.

5. *Hrubenii*. Pe linia de hotar, aleasă de rânduiţii hotarnici din 1754, ca despărţire Sulenilor de *Hrubeni*, venia paralel cu Sulenii, moşia *Hrubeni*, din malul Prutului până în deal la drumul cel mare, cum mergeau toate moşiile din jos de Suleni.

Hrubenii sânt amintiţi în ispisocul lui Alexandru Vodă Iliaş din 7129 (1621), când se scutesc de gloabe şi alte angherii toate moşiile Episcopiei de Huși și anume: *Plopenii, Cârligații, Creţeştii, Podenii, Coziacii, Râşeştii* şi *Hrubenii*. (Cronica Huşilor 106).

Cine să fi fost *Hrubă?* Tot așa ca şi *Sulă* nu putem preciza nimic de primul *Hrubă* [1]. Fosta oare un mic industriaş de olărie, avându-şi *buda* sa în creasta dealurilor spre apus?

Hrubenii dacă au fost dintru început moşie deosebită de Răşeşti, dar n'a avut aşezare de sat, că a mers uniţi cu *Râşeştii* „ce sânt într'un hotar" zic hotarnicii din 1756 (pg. 34).

---

1). *Hrub* nu e nici latinescul *rupes* peșteră (Răzmeriță) nici ungurescul *hurub, hrub*, cabane sous terre (Ciha)c, ci mai degrabă = mirus *grubă*, dim. *grubcă*, ofen, fosse, ofenloch, poêle, four, bouche du fourneau.

Pe Hrubeni venia cotul *Cărăuşului* şi cotul *Purcica*, unde şi azi e frumoasa luncă de la Prut, şi de la *Purcica* în jos până la piatra din mijlocul Pruteţului, mergea tot hotarul Hrubenilor.

Episcopia de Huşi a arătat ca titlu de proprietate ispisocul lui Eremia Movilă Vodă din 7100 „în care uric scrie că aceste doao moşli *Răşeştii* şi *Hrubenii* sânt date danie de însuşi Măria sa Episcopiei de Huşi de curând făcute" (pg. 34). Dar asupra acestor afirmări, făcute de hotarnici în 1754, în jalba lui Iordache Fote ban din 1827 Mart 22 se face întâmpinare că ***în 7100 nu era domn Ieremia Vodă, ci Aron Vodă, şi nu se vorbeşte de cât de Râşeşti, nu şi de Hrubeni, nici de Prut, nici de Răbâia***, (pg. 164). In adevăr ispisocul din 7100 zice: satele *Plopenii, Cozieştii, Râşeştii* şi selıştele *Creţeştii, Spărieţii* şi *Câcăcenii*, la Lăpuşna (Cr. Huşilor 91). Tot peste Prut Episcopia a avut *Căcăcerii* şi *Toporul.*

Cât de întinşi erau Hrubenii nu putem şti, căci în măsoriştele făcute în diferite epoci se dau la un loc cu Râşeştiii; şi la 1756 se dau măsurile în semne: pietre şi movile, nu în stânjeni.

6). *Râşeştii.* Erau moşie şi sat cunoscut încă din secolul XVI-a, căci Ieremia Movilă Vodă dărueşte în uricul său Episcopiei de Huşi între alte sate şi moşia *Râşeştii.* Ca să avem un sat şi o moşie cu nume în plural, trebue să fi trăit primul stăpân cel puţin cu 3 generaţii mai înainte, adică la pragul lui 1500. Dar în diplomatica internă a lui Ştefan cel Mare nu găsim nici o urmă de Râşeşti, nici de vre un boer *Râsul*, **Râs,-Râşi**, de unde *Râşeştii.*

In *Râs-Râş* (leşeşte), nu trebue să vedem tulpina latinească *risum* de la *rideo* = a rîde, ci cuvântul *rîs*, care în slavonă are mai multe înţelesuri. Aşa avem *ris* = despicătură, desen, schiţă, expediţie, privire; apoi *ris* e trap, treapăd; în fine *ris* e orez şi *creangă.* Dar mai este şi *ris*, luchs, felix, lynx, girafă, camelopardal, antilopă, *rîsul* [v. slav *rysu*; rus. *rysi*; polonez *ryş*; românesc *rîs.*

Dacă socotim că Ștefan cel Mare, când a zidit mânăstirea şi târgul Huși, i-a dat și o moşie de jur împrejur, cu o rază de peste 20 kilometri; cu vremea pe această moşie s'au fost așezat fel de fel de oameni: țărani, meseriaşi, pădurari, văcari, brănișteri, de tot felul și făcându-şi așezări de case, oamenii din jur au numit *locurile* după numele celor veniți ori *aduși* şi așezați pe moşia târgului Huşi. Așa pe linia Prutului s'au așezat între 1493 şi 1600 între alții *Sulă*-Sulenii *Hrubă*-Hrubenii, *Râș*-Râșeștii. La 1600 satul Râşeştii era, și Eremia Vodă Movilă îl hărăzeşte, cu alte 6 sate, Episcopiei Huşilor, întemeiate de el, şi pe care o înzestrează cu sate, moșii şi odoare.

Odată *Râșeștii* deveniți moșie a Episcopiei, ea și-a scos urice de întăritură. Așa Evstatie Dabija Vodă dă hrisov în 7171 [1663] să-și apere Epsicopia moșia sa Râșeștii despre alte moșii megieşe de încălcare. [Cr. Huşilor pg. 71]. Episcopia avea ştiință de vechimea și trăinicia stăpânirii sale pe Râşeşti, de aceia în 1816 Iulie 6, Meletie Episcopul de Huşi cere de la domnie boeri hotarnici să-i aleagă moșia Răşeştii, despre moşia lui Iordache Fote, care a luat o bună parte din trupul Râșeștiior, când şi-a măsurat moşia sa Răbaia, pe din sus de Râșești, întru cât Episcopia are în stăpânire Râșeștii de 220 ani și are hotarnică de 59 ani. Știa dar Meletie că dania lui Eremia Vodă Moghilă era din 1596 [7104][1] iar hotarnica era din 1757 [7265]. [pg. 136].

Actele aduse de noi, ca din arhiva T. Cerchez, fostul proprietar al Râșeștilor nu privesc dintru început Râșeștii, ci alte moșii din jur, cari apoi au intrat prin cumpărături în trupul Râşeștilor. De aceia actele din 7203 Iulie 6 [pg. 11], 7203 Iulie 7 [pg. 12] și 7209 Mai 1 [pg. 14]. privesc familia Milescul, iar nu Râșeștii, întru cât Mileștii au fost stăpâni în Mereşti și Răbâia, cătră 1700.

1). Asta arată că ispisocul lui Eremia Vodă Movilă nu e din 7100 (1592) cum l'a publicat Episcopul Melchisedec, ci din 7104 (1596), ștergându-se din anul vechiu slova *d*, care reprezin'ă 4, și rămânând numai 2 slove *zr* = 7100, în loc de *zrd* = 7104, (în slove chirilice).

Spre Prut, Râșeștii erau supuși revărsărilor apelor Prutului și cum acolo Prutul face mai multe *coturi*, avem mai multe Prutețe, creiate și pe malul stâng și pe cel drept. Și zic hotarnicii din 7264 Iulie 25 [1756]: „și deacolo la vale tot spre răsărit peste șesul Prutului în malul *Prutețului* în dreptul *unui plop*“ și malul Prutului în gios prin apa Prutului, unde se face un cot mare între Prutețe și între apa Prutului, care se numește *cotul Cărăușului*, este tot din hotarul Râșeștilor; și de acolo apa Prutului în gios până *la gura Prutețului, ce se numește Purcea*, și de acolo malul Prutețului în gios până la mijlocul Prutețului, unde s'a pus o piatră hotar de stolnic Ilie Costachi, care hotărăște între Hrubeni și Suleni“ [pg. 35, 38, 129].

Iar în alt loc hrisovul din 7265 Sept. 9 [1756] zice și mai lămurit: „Așijderile a mai arătat sfinția sa numitul Episcop că mai are sfânta Episcopie *trei coturi de moșie*, ce se numesc Prutețe, peste apa Prutului despre Lăpușna, pe unde au îmblat Prutul de vac, și mutându-se Prutul, a rupt din moșie Răşeștilor de s'au făcut aceste trei coturi“ [pg. 38, Cr. Hușilor app. 105].

In 1830 atât Râșeștii cât și Hrubenii erau tot ai Episcopiei, căci în acel an căminarul Gh. Vasiliu cercetează cererea lui Iordachi Fote spatar pentru a se alege hotarele moșiei sale Răbâia despre Râșeștii și Hrubenii Episcopiei. [pg 171]. El vine în Râșești și adună 7 bătrâni printre cari erau *Andrei Caraș, Apostol Hangan,* și *Andrei Trifan* și despre cari zice elogios: „bătrânii încălecându-și caii nu ca niște bătrâni cu totul trecuți cu vrâsta și slăbăciunca bătrânețelor au purces cu noi *călărește arătând*“ (pg. 175).

In adevăr Episcopia Hușilor își sporise trupul Râșeștilor cu parte din Răbâia a lui Antiohie Jora stolnicul, frate cu pitarul Teodor Jora și cu banul Mihai Jora; aceasta înainte de 1784. [pg. 112].

Cam câtă populație aveau Râșeștii ne dă știre zapisul de așezare către obștia satului și sf. Episcopie de Huși la 1813 Mai 3 [pg. 127]. In 1811 sătenii din

Răşeşti răsvrătindu-se şi nemulţumindu-se s'au râdicat cu toată pojijia caselor lor şi s'au mutat pe moşia răzeşască *Albiţa;* dar moşia *Alghiţa* fiind mică şi neavând loc nici de hrana lor nici de a vitelor, căindu-se de fapta lor nesocotită au căzut cu rugăminte şi s'a făcut o nouă aşezare între stăpân [Episcopia] şi locuitori [erau 30 răzeşi, deci cam 200 suflete] şi anume 1) să se mulţumească cu locul de hrană, ce li se va da; iar în caz de nevoe să ia de aiurea, 2) fânaţul şi arătura să se ia cu ştire Episcopiei, 3) să nu-i supere cu nimica oamenii dijmaşi ai Episcopiei, 4) zilele boerescului după ponturi se vor lucra la vreme.

Găsim aceste nume de familii: Nistreanu, Glodeanu, Hatmanu, Pânzariu, Oţet, Borş, Trifan, Puiul, Blagocin, Carlâc, Negru, Prohir, Rusu, Cireş, Bratu, Golăe, Mariian, Cristea, Mocanu, Ciobanu şi Herghelegiu.

Au mai fost bunturi şi în alte sate; aşa avem în *Ghermăneşti* la anul 1817 April 6 (Surete ms. I 60) şi în *Dăneştii* de la Vaslui în 1817 Aug. 25 (Surete ms. I 52). Aşa şi sătenii din Răşeşti folosindu-se de vremile de nepace; de zvonurile că se ia Moldova de peste Prut, sătui de jafurile oamenilor Episcopiei s'au mutat în masă la Albiţa; dar revin; şi aşa satul Râşeştii au început a-şi avea viaţa lor regulată de la 1813 încoace.

Spătăreasa lui Iordache Fote, jupâneasa *Ilinca*, soră cu C. Jora şi fata lui T. Jora pitar, nepoata lui T. Jora stolnic şi a Saftei, strănepoata lui Antohie Jora marele logofăt, strâmtoraţi de nevoi, îşi vând în 1834 Mai 13 (pg. 191) părţile sale din Mereşti şi Răbâia, cum şi din Râşeşti, comisului V. Pogor, ginerele lui Iancu Cerchez pitar, întrucât ţinea în căsătorie pe Zoiţa I. Cerchez, soră cu comisul C. Cerchez.

Incă din 1830 Iunie 28 comisia rânduită de Paul Chiselef, cercetând actele de proprietate ale lui Iordache Fote şi ale Episcopiei, a hotărât ca din movila Răbâei punct statornicit *în sus* şi până în hotarul Sulenilor, punct statornicit *în jos* să se împartă drept în

două“ (pg. 175); ceia ce face ca în 1839 Mai 26, comisia rânduește să măsoare distanțele între Suleni și movila Răbăia, eşind 2200 st. gospod, pe care îi dă în două: 1100 stânjeni să stăpânească Episcopia partea din jos despre Suleni, iar V. Pogor spătar, ginerele lui C. Cerchez, să stăpânească 1100 st. în partea din sus despre Răbâia (pg. 200 şi 208).

V. Pogor avea a da cumătrilor săi C. Cerchez 57861 lei datorie pentru moșiile sale Buhăeştii şi Groseștii. Fiind ajutat de C. Cerchez îi dă părţile sale din Mereşti și Râșești, cumpărate de la Ileana lui Iordachi Fote şi ia de la C. Cerchez *Boldureștii*. Și așa intră C. Cerchez stăpân în Râşeşti pe 1100 st. din partea de sus, *pe o lărgime de circa 3 kilometri* din Prut până în zarea dealului dinspre Șopârleni (Surete ms. XLV 1017).

Cine era *C. Cerchez* comisul?

In spiţa curgătorilor din Mera Marmure uricarul, pomenit ca diac de divan prin 1620, găsim în a 8-a generație pe C. Cerchez, frate cu *Zoița V. Pogor*, ca fii ai lui *I. Cerchez comis* (mort în 1830) şi al Smaragdei Racoviţă, soră cu Gheorghieş Racoviţă, proprietarul Şorăneştilor de la Vaslui. Ioniţă Cerchez avu de frate pe ban Mih. Cerchez, care are o fată *Ruxanda* şi o soră, măritată cu Vasile Coroi, tatăl lui Ion Coroi, şi bunul Sevastiei, căsătorită întâi cu C. Cuza magistrat, tatăl domnului Al. C. Cuza; şi a doua oară cu Sion.

Cost. Cerchez comisul a luat în căsătorie pe Elena Pascu din Dorohoi, soră cu Aristița, măritată cu clucer D. Mardare, din Huși (cf. Surete ms. XIV, 201). Costachi Cerchez are 2 copii: Teodor Cerchez, și Elena măritată cu generalul Mihai Cerchez, tatăl D-lui Nicu Cerchez inginer (cf. Șendricenii LXIX).

Mihai Cerchez şi Ioniţă Cerchez sânt fii Mariei Tudurachi Cerchez, născută Catrina *Lupaşcu* Cogălniceanu și măritată cu Ghencea. *Lupaşcu Cogălniceanu*, tatăl preutului Nec. Cogălniceanu, e tulpina Cogălnicenilor de la Dăneştii din Vaslui, și se însură, încă fiind la Scrivuleni, spre Prut, cu Nastasia fata lui Ghe-

deon Mera, nepoata lui Gligoraşco Mera şi strănepoată Merei Marmure uricar. (cf. spiţele Mera pag. 116 şi 130 şi Surete ms. XLV, 101").

Lupaşcu Cogălniceanu era frate cu Vasile Cogălniceanu, tulpina Cogălnicenilor de la Fălciu.

7). *Orzeştii, Bălăneştii, Negeştii* şi *Tudorcenii.* Patru moşii, patru aşezări *„sate întregi"*, patru descălecători: *Orza, Balan, Neg* şi *Tudor*[1] Tuspatru necunoscuţi în diplomatica secol. XV, ceia ce arată că pe aceiaşi moşie mare a Episcopiei s'au mai aşezat 4 inşi, care au făcut *sate întregi*, ce azi nu mai sânt intrând în trupul Râşeştilor,

Zice Vodă Ion T. Calimah în 7269 Sept. 25 (1760) vorbind de aceste 4 moşii, că hatmanul V. Roset a fost împrumutat în 7262 Mai 25 [1754] cu 650 lei pe stolnicul Toader Jora cu dobândă *din zece doisprezece*. In timp de doi ani cei 650 lei s'au făcut 910 lei, şi atunci ca chezăşie de plată a pus T. Jora stolnic zălog 4 sate întregi, anume: *Bălăneştii*, şi *Orzeştii la ţinut Fălciiului şi cu vad de pod şi pod gata umblător în apa Prutului, cari sânt la movila Răbâei*; şi satul *Negeştii* şi satul *Todirceni* peste Prut, la ţinutul Lăpuşnei, care aceste doao sate trec cu hotarele lor şi în iasta parte de Prut spre apus până într'un Pruteţ, matca cea veche a Prutului, unde se bat în capete cu celelalte moşii mai sus numite: Bălăneştii, şi Orzeştii" [pg. 62]. T. Jora nu putu plăti datoria. Intre timp murind T. Jora, s'a fost lăsat venitul celor 4 moşii să-l ia nevasta lui, până în 1760, când domnia le dă hatmanului V. Roset (pg. 63).

Afacerile acestea de bani erau în familie. Hatmanul V. Roset, care ţinea în căsătorie pe *Eliza*, fata lui Ilie Catargiul, era fiul lui Iordachi Roset vornicul şi

---

1) *Orzeşti*, vine de la oarză, orz (lat. hordeum). Familia Oarză este şi astăzi.—*Bălăneşti* vine de la Balan, (sl. *beal* = alb = Albeşti), *Negeşti* vine de la *Neg, neag*, (lat. naevus) dim. *Negel,—Tudorceni* vine de la *Tudorce* dim. din *Tudor*, forma veche moldovenească (cf. I. Bogdan. Doc. lui Ştefan Vodă II 66). pe când pe calea Maramureşului ne-a venit forma *Tivadar* (ung. Tivádar = Teodor = Bogdan.

al Saftei Joroae, soră cu Toader Jora stolnic, a căruia soţie o chema tot Safta, [T. Codrescu I, 62]. Iordachi Roset vornicul era fiul lui Lascarachi Roset post. şi nepot lui Costache Roset cupariul. (cf. Rangabé, *Livre d'or* 183*)*.

Dar starea precară a văduvei lui Toderaşco Jora stolnicul îl înduplecă pe nepot, pe Vasile Roset hatman să uite de datoriile unchiului său şi după 5 ani să-i dea înapoi moşia cu tot venitul ei. Curios este însă că nu mai spune acum cele *4 nume de sate întregi*, ci scurt „pentru moşie me *Răbăia* cu pod în Prut şi *cu tot hotarul* ce au cumpărat-o de la unchiul Toderaşco Jora stolnic" [pg. 71].

V. Roset hotărâse în diiată să dea moşia Răbăia la sf. Spiridon din Iaşi, dar „am socotit la urmă că mai cu cale iaste să o dau mătuşi-mea Safta Joroae stolnicesei, fiind că se află la mare scăpăciune" Actul îl iscăleşte Safta Rosetoae hătmăneasa şi fii săi *Lascarachi Roset* comis şi *Neculai Roset* clucer. Alte 2 răvaşe lămuriau mai bine intenţia donatoarei, unul către Toderaşco Jora pitar, fiul Saftei Joroae, in care zice „răvaşul d-tale am luat şi cele ce-mi scrii am văzut" [pg, 70], iar altul chiar către mătuşă-sa Safta Joroae, „moşia Răbăia cu pod cu tot o dăruiesc dumitale pentru sufletul meu" [pg. 70].

Şi aşa moşia *Răbăia*, care cuprindea în sine patru trupuri de moşie, rămâne în mânule Joră̆ştilor, până mai târziu.

8). *Jorăştii.* Familie veche, care a dat ţării boeri mari de divan, hatmani, logofeţi şi părcălabi. Rari familii au umplut ca Jorăştii cu membrii lor din generaţie în generaţie diferite slujbe politice în ţara Moldovei !

Cel mai vechiu pomenit în acte e *Jora* şi fratele său *Andrei Jora* în 6901 Noem. 18 [1392] (Wickenhauser sf. Onofrei 170). Despre acest *Jora*, d-l O Leca zice că era *Cazac*, ceia ce e greu de admis. In adevăr în rusă *Jóra* înseamnă *mâncăcios*, *lacom*, iar în ruteană *jur-jurà*, *jurbà* - ciurà - armaş, Waffentraeger, *page*.

In uricul lui Ştefan cel Mare din 6999 Octomb. 15 (1490) prin care sporeşte moşia târgului Vaslui, intră şi un Ionaşco, fiul *Jorăi*, nepot lui Giurgea Răspop, care vinde partea lui de ocină marelui Voevod [I. Bogdan Doc. lui Ştefan Vodă I. 480, Vasluiul vol. XV, 29].

In 1529 Mart. 23 [7037] se vorbeşte de un Toader Jora, staroste de Tecuciu, nepot lui Radul Piscul, şi capătă de la Pătru Vodă Rareş danie 3 sate pe Nogea: *Brumăreştii, Piţcanii* şi *Puntişeni* (Ispisoace I 1, 55).

In divanul lui Aron Vodă din 7101 găsim un *Zora burkulabas* [Iorga Doc. XXIII, 429] alături cu Ureche Nistor logofăt, Gheorghe pârcălabul de Hotin, Simion Moghilă vist., Teodor Veveriţă şi Ionaşco. Probabil era tot un *Toader Jora*, tatăl Mariei Misihăneasă, bunul lui Isac Misihănescul, străbunul copiilor Varvarii Misihăneasăi din 7170 [Ispisoace V. 1, 203].

Cât despre afirmarea D-lui O. Leca că a fost un *Dumitraşco Jora*, mare vornic al ţărei de jos în 7125 (1617), este o grabă de citire; în acel an apare Dumitraşco *Goia* ca mare vornic al ţării de jos şi cu soţia sa Candachia [Surete ms. X sub anno]; corectează greşala de tipar din Surete V, 129], unde s'a pus *Jora* în loc de *Goe*, cum e în textul slavon.

In 7136—7137 [1628] avem un *Gheorghe Jora*, pârcălab de Hotin [Wick Bohotin 72, Trudi III, 411]. Acest Gh. Jora a fost ginerele lui Irimia Băisan uricarul, care a avut 5 copii: Tudosiica, Antonia, Simion Băisan, *Anghelina soţia lui Gh. Jora* şi Oprea călugarul (Costin). [cf. Cuzeştii CLXVII] Acest Jora Gh. pârcălab îşi împarte cu Buhuş moşia Costeştii în 7125 Sept. 18 [1616]. [cf. Surete III, 8, 29, 308]. Contemporan cu dânsul se aminteşte de un *Vasile Jora* în 7143 [1625] Surete III, 288], şi de *Ionaşco Jora* vornic în 7136, ca biv vornic în 7147, 7148 [1640]. conf. Surete III, 128]. Acest Ionaşco Jora ţine în căsătorie pe *Simina*, fata lui Alexa Arapul post., soră cu Aniţa Arapul şi are moşia Iteştii, azi Hurducii de la Fălciu [Surete III 228, V. 127] pe care îl vând agăi Ştrătulat; de *Ilie*

Jora biv vornic în 7137, 7139 [Surete IX, 109, 120]. Gheorghe Jora pârcălab a avut aceşti copii: *Cost. Jora, Toader Jora, Gh. Jora* şi *Gavril Jora.*

Costantin Jora vel *orujnic*, adică *armaş* în 1663, apoi sărdar, se judecă în 1668 ca Hagi Panaite pentru un heleşteu [Surete IV, 141, 187, 228, 317]; e biv vist. în 7178 (Surete XIII, 7) şi serdar în 7188 [Surete XVI, 102). El are de fiu pe *Gligoraş Jora* treti spătar, care cumpără cu 25 lei părţi în Avereşti [Roman]. Surete V, 39], şi capătă danie în acelaş an de la Moţoceasă în Şătrăreni [V, 39] Grigoraş C. Jora ţinea în căsătorie pe Anghelina Sturza (O. Leca) şi era socrul lui Ştefan Briciul comis [Surete V, 46, 307], Gr. Jora este vtori sulger în 1661 [Surete VIII, 310]. *Gheorghe Jora* pârcălab are de soţie pe Maria, cu care dau danie bis. Bărboiului din Iaşi o falce vie la Cotnari în 1663 [Surete IV, 184], în 1678 cumpără părţi în Avereşti [Surete VIII, 1].

Toderaşco Jora e medelnicer în 7149 şi cumpărase Costeştii de la Tudosiica lui Băcioc Buhuş stolnic [Surete III, 289], e sulger în 7159 7163, 7165, 7170, când i se dă şi vornicia de Botoşani [Isp. III, 1, 190; [Surete XII 58]. El ţinea în căsătorie pe Vasilca, fata lui V. Vartic, nepoata Grăpinei Varticeasă, strănepoată lui Gânscă uricar şi al Mariei. [Surete III, 291].

De acest Toderaşco Jora avem bogate ştiri în Ispisoace şi Zapise în toate volumele; el era cumnat cu Ştefan Petriceico Vodă şi cu Vasile Stârcea, ţinând ei în căsătorie 2 surori de ale voevodului Ştefan. [Surete XI, 121].

Gavril Jora e sulger în 7168 [Ispisoace III 1, 122].

Am putea dar pe baza celor arătate să închegăm o spiţă a neamului Jora:

Antiohie Jora vel logofăt e pomenit şi în cronici şi în documentele timpului: armaş 7199, vel pah. 7201, 7202, 7203 [Surete XI, 55, Isp. V, I, 1], hatman 7210, vel logofăt 7211, 7212, 7213, 7214, iar hatman 7215; iar log. 7216, 7217, iar hatman 7218, 7219, iar log,

1. Jora (armaş sau pag) către 1350

2. Giurgea Jora, zis Răspop — Andrieş Jora

3. Jora (1440)

4. Ionaşco Jora (1490)

5. Toderaşco Jora, staroste de Tecuci (1528)

6. Jora (1560)

7. Jora (1600)

?

8. Gheorghe Jora părcălab de Hotin, =Anghelina Ir. Băisan uricar — Isac Jora — Vasile Jora — Ionaşco, Ilie(1640) Jora Jora vornic =Simina Arapul

9. Costantin, Jora armaş, sardar — Toader, Jora, sulger =Vasilca V. Vartic — Gheorghe Jora pârc. =Maria — Gavrilaş Jora 1670 sulger =Tudosiica Costache

10. Gligoraş, Jora spatar=Anghelina Sturza — Maria =Prăjescu clucer — Gligoraşco Jora — Antiohie, Jora logofăt — Gligoraş Jora

Ionaşco Jora — Lupaşco Jora — Safta =Dumitraşco Cuza spatar — Ionaşco Jora căpitan = Aniţa

7222, 7223 [Surete ms. X sub anno; Spiţa lui Antiohie Jora după hârtiile Pălădeşti (Surete ms. XXXIII 669, T. Codrescu 1, 62] cuprinde aceşti descendenţi:

Gligoraş Jora este strămoş Gheorgheleştilor din 7254 [Surete XIV, 52] şi era stăpân Şătrărenilor.

Antiohie Jora vel log.
=Catrina

Costandin, Jora sulger, vel căpitan de Fălciu (7288)

Neculai, Jora post. stol. =Ilinca m. 1768 =Safta

Maria, =Vasile Ursachi

Safta, =Iordachi Roset vornic

fată =Darie Donici vornic [Surete VII 205]

Ioan Jora, vel vornic (1794) vel log. 1803 =Maria Milo

Neculai Jora vornic (1791)

Toader pitar =fata lui C. Roset

Mihai Jora ban =Ilinca Michiu

Antohi Jora stolnic post. 1763

Dumitru, Jora

Costantin, Jora

Elena =Iordache Fote

Caterina =O. Krupenski =Mih. Cogălniceanu

Eliza =Cananău

Alexandru =Sultana Manu

Mihail =Smaranda Rosetti

Alisa =D. Roseti Tescanu

Maria =P. Sturza

Vasile —Mihai—Mihai =Ciuntu Jora artist

Mihai

Cu aceşti 3 urmaşi ai pitarului T. Jora ajungem la povestea moşiei *Răbăia*.

9. *Răbâia*. Supt acest nume se cunoaşte o movilă mare, de o construcţie proprie, care stă în şesul Prutului, în sus de satul Râşeşti. Aceasta movilă, o enigmă a trecutului, a atras atenţia tuturora, prin lipsa de ştiri asupră-i. In acest volum dau pentru întâia oară documente, ce vorbesc de movila Răbâia, de moşia Răbâei, de drumul mare ce trecea pe la Răbâia, nu pe la *Pagul*, de podul umblător în Prut din vale de Răbâia[1]).

Forma şi mărimea movilei au fost studiate în Conv. Lit. X, 344. Prutul în dreptul movilei are nivel 28 m., iar şesul Prutului este un podiş înalt de 58 m., deci movila stă mai sus ca apa Prutului cu 30 m. Ea are forma inelară, formând cercul exterior cu un perimetru de 520 m., cu deschiderea spre Prut, un al doilea cerc inelar, are movila ţuguiată interioară, cu un perimetru de 200 m., iar înălţimea de 35 m., deci din vâfrul movilei se are o privire de la o înălţime de 65 m. De pe vârf ai în faţă spre răsărit, cele două movile gemene *despre care se aminteşte în uricele lui Alexandru cel Bun, cu Bodea Rumărul*, iar spre apus ai movila lui *Scripcă* şi movila lui *Andrei*, semne vechi de hotară de moşii.

D. Cantemir Vodă în *Descrierea Moldovei* [Iaşi 1851 p. 28] spune următoarele: „Nu departe de Huşi, se vede o movilă mare *făcută de om*, pe care o numesc Tătarii *Han-tepesi* adică *movila Hanului*, iară de locuitori se numeşte *movila Râbâii*. Pentru izvodirea ei sunt multe chibzuiri. O samă de Tătari zic că ar fi ucis acolo Moldovenii pe un han, cu toată oastea lui, şi pentru pomenire i-ar fi făcut această movilă; iar alţii povestesc că o crăiasă a Schiţilor, anume *Răbăea* ar fi perit acolo la acel loc, viind cu oaste asupra Schiţilor, celor ce locuiau în Moldova, şi o ar

1). *Răbâia* e turcesc rabia=a patra, ceia ce arată că era un lanţ de movile într'un sistem de apărare, şi că movilele s'au numit aşa, după numărul lor la şir. Aşa ar fi şi *Răbâia* de lângă Horodnîceni la Suceava. *Rabb* mai însamnă *Domn, stăpân*, iar *rabbi* = ceia ce aparţine Domnului. Cantemir, care ştia turceşte, şi-a explicat prin legendă că a fost movila unui *han, Han-tèpè* (t *tèpè*, colline, cime, sommet, bout, tète, huppe).

fi îngropat acolo oamenii ei. Iară aceia ce este adevărat sau neadevărat aceasta nu îndraznesc a hotărî la o întunecire aşa mare a istoriei acesteia".

Şi Cantemir vorbeşte că nu departe de movilă a fost lupta între Petru cel Mare şi Turci la 1711 „cu puţină oaste în patru zile cu mare vitejie au suferit şi au stătut împotriva celor de multe ori poftitoare năvăliri ale Turcilor la anul 1711".

N. Costin vorbind de luptele de la Prut zice „că s'au purces de s'au tras toate oştile în gios până drept *movila Răbâii*" [Let. II 2, 104], şi mai jos „căci de au trecut toate oştile de *movila Răbâii* până spre Prut la Vetrişoae, în gura Sărăţii, să strice podul Turcilor, ce-l făcuse în Prut" (II 105), şi mai jos vorbind de fuga lui Dumitraşco Vodă cam furiş cu Muscalii, care erau de aret pregiur dânsul de la Stănileşti „ci-l cereau Turcii la făcutul păcii... s'au tâmpinat cu tătarii drept *movila Răbâii*, ducând robii şi duiumul, ce-l luase din Iaşi". (II 109). Ion Neculce ne spune că din cele 3 obuzuri moschiceşti, unul de 7000 ostaşi mergea înainte cu Ioanăş Ghinărar, al doilea obuz de 15000 oaste mergea cu împăratul, cu Şeremet şi cu Cantemir Vodă, iar al treilea obuz cuprindea toată grosimea pedestrimii, abia ajunsese *la movila Răbăii*, când Ianoş era la Gura Sarăţii, iară Împăratul la Lunca Banului (II 2 321).

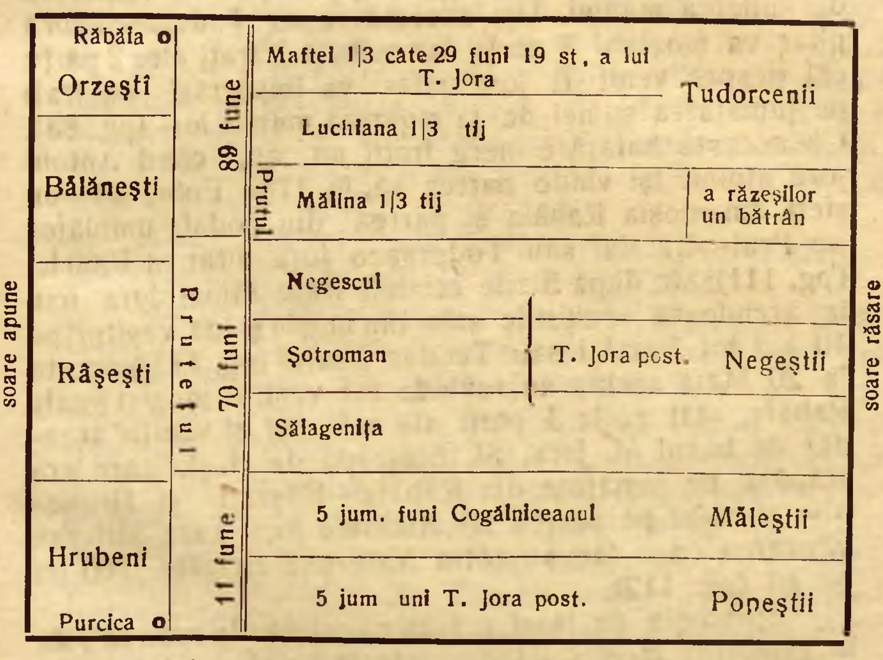
La întorsul armatei ruseşti, Dumitraşco Vodă a mers ascuns într'o butcă împărătească cu 2 roate până ce a trecut obuzul împărătesc dincoace *de movila Răbâii*. (II 2 329).

Episcopul Melhisedec (cr. Huşi app. 103) vorbind de movila Răbâii zice: „movila Răbâii nu era de cât o fortăreaţă de pământ pentru pază la trecătoarea peste Prut spre împedecare Tătarilor şi altor prădători de a trece Prutul".

Faptul că atât peste Prut în dreptul Leuşenilor, este şi azi *Troianul*, cum era altul mai în jos la Gura Sărăţii, iar din movilă drept spre apus era un alt troian şi un sat *Troeneşti* înainte de 1500, deducem

că movila Răbăia avea val în îmbele sale laturi şi că slujia de punct de strajă din vremi bătrâne. De când? de cine? Contra cui? După direcţia movilelor se arată că era movilă de strajă a ţării de jos contra ţării de sus, nord şi sud, la răsărit având razim malul înălţat de 30 metri al Prutului, spre care cătă deschizătura.

Pe locul şi în jurul movilei erau moşiile *Orzeştii* şi *Bălăneştii* „care sânt la movila *Răbâii*" iar peste Prut sânt alte 4 moşii, a căror măsură în 7240 Noem. 3 (1731) cra astfel:

Făcând socoteala funelor 171, paşi 15 fac a 20 paşi funia şi pasul de 6 palme domneşti, reiese că lărgimea acestor 4 moşii peste Prut cu corespunzătoarele lor pe dreapta era de 3420 paşi a 6 palme gospod fac 20520 palme sau 2555 stânjeni şi cu 15 stânjeni fac 2570 stânjeui sau *5731 metri* (pg. 22).

Moşia *Răbăia*, care supt acest nume cuprindea 4 moşii: Orzeştii; Bălăneştii pe dreapta Prutului, Tudircenii şi Negeştii pe stânga Prutului, rămăsese în

stăpânirea Saftei Joroae stolnicească, prin dania Saftei Rosetoae hătmăneasa din 7275 August 28 (1761) [p. 70]

Intre timp Safta Joroae, soția lui Jora Nec. post. moare, iar feciorii pleacă în judecată, şi-i judecă Al. Vodă Mavrocordat în 1783 Ianuar 31 (pg. 82). Cartea divanului din aceiaşi zi lămureşte pricina. Rămăsese după Safta lui Neculai Jora trei feciori: Toderaşco Jora pitar, Antiohie Jora stolnic și Mihalache Jora ban; dar mama în dragostea ei pentru Toderaşco, îi lasă lui toată moșia. Divanul socoteşte după lege și împarte moşia Răbâia în 4, din care a patra parte este partea de suflet a mamei. Din această cauză Toderaşco Jora pitar va moşteni 2 părţi, iar ceilalţi 2 frați alte 2 părți; cât despre venit T. Jora pitar va împărtăși pe frați pe jumătatea sumei de la moartea mamei lor. (pg. 83). Cu această hotărâre merg fraţii un an, când Antohi Jora stolnic îşi vinde partea sa, în 1784 Febr. 28—un şfert din moșia Răbâia și partea din podul umblător pe Prut—fratelui său Toderaşco Jora pitar cu 1000 lei (pg. 111); iar după 5 zile celalalt frate Mihai Jora ban îşi arendează veniturile sale din moșie şi dă venitul pe 10 ani tot fratelui său Teodor pitarul (pg. 112); acesta în 20 Mart acelaş an revinde tot venitul moșiei sale Răbâia, atât acele 3 părţi ale sale cât şi venitul arendat de banul M. Jora, Sf. Episcopii de Huși, care era stăpână pe jumătate din Răbâia—Râşeştii și Hrubenii—şi chiar pe partea lui Antiohie Jora, care stricase vânzarea ce o făcuse către frate-său cu câte 160 lei pe an (pg. 112).

Episcopia de Huși a fost păgubită de arendă atât în veniturile moşiei Răbâia, cât și în ale podului, cu începere de la 1787. Se iscase războiul dintre Ruși și Turci. Insemnările vlădicăi de Huşi Gavril, sunt o pagină istorică: „luând Turcii podul de la Răbâia pe carele l'au stricat, şi după ce au venit Muscalii în Moldova, au pus podurile sale, pe unde leau fost voea atât *acolo*, cât şi pe aiurile“. De aceia Episcopia redă lui Toderaşco Jora pitar zapisul de arendă, și se lasă păgubașă de venitul Răbâei și a podului din Prut.

Aceasta în 1790 Iulie 28 (pg. 112).

Toader Jora şi-a exploatat veniturile moşiei Răbâia şi a podului patru ani, după care vreme se hotărăşte să le arendeze din nou. Găseşte în Huşi un negustor, pe Neculai Boiangiu, şi i-l arendează pe trei ani cu 800 lei; ceia ce revenia pe an câte 266 lei, 26 parale şi 2 bani [1].

Vlădică la Huşi era Veniamin Costache; în nevoia ce avea Episcopia de a-şi spori veniturile, face jalbă la Vodă şi se înţelege cu T. Jora pitar, căruia îi plăteşte datoria de 400 lei, din care 200 lei arvona şi 200 lei la Al. Popa şi ia în arendă venitul pe 7 ani—până la 1801—cu începere de la 29 Iunie 1794. Pe atunci câştiurile se plătiau la 29 Iunie, de Sf. Petru, şi la 1 Ianuarie, nu la Sf. Gheorghe şi Sf. Dumitru ca astăzi. Nu e locul de a lămuri aici raţiunile economice, şi de stat a acestor vadèle de arendă.

Jalba Vlădicai cătră Vodă e dată în cercetare ispravnicilor de Fălciu la 11 Sept. (pg. 114).

Toader Jora îşi vânduse părţile sale încă din 1803. Căci în acel an 12 Iune ginerile său Iordache Fote fiul lui Panaite Fote, face jalbă la Vodă şi cere pe Gavril Conachi vornicul să-i hotărnicească moşia Răbâia (pg. 121). Gavril Conachi vine la Huşi, scrie în 5 August un răvaş lui C. Roset căminar, proprietarul Şopârlenilor, să vie şi el la măsurat pe Duminică (pg. 122). Se află că moşia Răbâia a fost încălcată, şi cer atât Iordache Fote cât şi Ion Cheşco stolnic să se statornicească încălcările şi să se oprească veniturile de pe părţile încălcate; aceasta la 7 Aug. 1808. (pg. 122).

Cine era *Ioan Cheşco* stolnic şi ce căută el la Răbâia? După O. Leca, Ioan Cheşco stolnic, a fost fiul lui P. Cheşco şătrar, şi a ţinut în căsătorie pe fata lui Ilie Crăstea. El cumpărase trei părţi din Răbâia, adică părţile lui Toderaşco Jora sărdar. Vânzarea se făcuse în 1803 Mart. 25 (pg. 123).

Amândoi stăpânii cer în 4 Sept. 1804 boer hotarnic ca să nu li se răşluiască din drepte părţile lor. (pg. 123).

Cine era *Iordache Fote*, ginerele lui Toderaşco Jora?

1) In 800 lei erau 3200 parale sau 9600 bani; venitul pe an venia deci 3200 bani, cari fac 1066 parale sau 266 lei, 26 parale şi 2 bani.

Pah. C. Sion în Arhondologie ne lămureşte. Pan. Fotea a venit în Moldova pe la 1785 cu Alex. Vodă Mavrocordat, s'a însurat cu o moldovancă şi a făcut pe Iordache Fote, pe care Ion Vodă Sturza l'a făcut căminar şi apoi spătar, *pentru că ţinea în căsătorie pe o soră a lui* C. *Jora hatman.* Iordache Fote a avut 2 fii, pe Iancu Fote agă şi pe polcovnicul Fotea ginerele vornicului Ilie Zmăul; Iancu Fote a fost major şi s'a însurat la Galata cu fata căminarului Ioan Bercar.

In 1806 Prutul se revărsase şi înecase Râşeştii. Episcopia mută pe săteni pe moşia Bălăneştii, lângă Răbâia. La jalba lui Iordache Fote se rânduește ispravnicul de Fălciu în cercetare la 13 Mart 1806 (pg. 123). Spre cercetare se cere de divan să se trimeată hartă închipuitoare a moşiei Răbâia, râdicată de vornic Gavril Conachi, pentru sorocul de la 25 Mai 1806 (pg. 123). In această zarvă de hotare intervine bătrânul T. Jora pitar; dă vechea hotarnică a Răbâiei râdicată de M. Cehan med. şi Gr. Agarici vornic de poartă supt Episcopatul lui Inochentie (pg. 124), Iar Gavril Conachi vornic arată la 8 Iulie 1806 că moşia Răbâia n'are hărta cuprinzătoare în stânjeni, şi că după cum merg moşiile megieşe, Orzeştii şi Bălăneştii—adică Răbâia—nu cuprind de cât 215 stânjeni, *deci sânt încălcaţi* (pg, 124).

Arenda Răbâii continuă pe o nouă perioadă de 7 ani, dar daţi lui Gherasim, Episcop de Roman. In 1809 Iordachi Fote se jălueşte pentru 1750 lei, luaţi din venitul moşiei Răbâia. (pg. 124).

Vine războiul, cu pacea de la 1812. Ori ce cercetare judecătorească nu s'a putut face. De aceia tocmai la 1812 Ghenar 27 logofeţia cea mare cere să i se trimită de către Iordachi Fote hârtiile Răbâiei spre a le cerceta (pg. 125). Pah. Ion Tăutul este rânduit să cerceteze pricinile pentru pământ, şi mai ales a futuror moşiilor de la Lăpuşna, căci la acea parte de loc, câtă vreme a fost locuinţa Tătarilor, cei mai mulţi din stăpâni nu şi-au putut căuta de moşiile lor întru adevăratele lor hotare. Ion Tăutul alege şi în Răbâia trei

sferturi ale lui Iordache Fote şi un sfert a stolnic Ioan Cheşco (pg. 125). Văzându-se liniştit despre Ioan Cheşco, Iordache Fote deschide o serie de procese cu răzeşii din Mereşti şi Aleuşeni pentru încălcare; ba cumpără cu 7500 lei partea lui Ion Cheşco din satele Orzeşti, Bălăneşti şi Mera; aceasta în 1814 Iulie 30 (pg. 133).

10. *Mereştii-Albiţa*. In sus de moşia Răbâia veniau *Mereştii*, moşie răzăşească, care se întindea până în podişul Ghermăneştilor, cu care se megieşiau.

Numele *Mereşti* ne duce la vechiul ei stăpân *Mera*, care a fost *Mera Marmure* uricariul. Uricariul Marmure se găseşte prin acte între 1612—1620. (Surete II, 80, 305; VIII 253). Iar ispisocul din 1649 Febr. 22 ne arată toată înrudirea lui Mera Marmure uricar (Surete III, 136).

Iată încrângătura:

Pătrăşcăneasa
- Candachia = T. Beldiman
  - fată = Lupul
- Drăguna = Gherghel
  - fată = Gligoraşco
  - fată = Serghie
  - fată = V. Boţul
  - fată = Anton
  - Ştefan
- fată = Mera Uricar
  - Tudora
  - Nastasia = Grigoraşco

Deci Miera Marmure era ginere Pătrăşcănesei, era cumnat cu T. Beldiman şi cu Gherghel. (cf. Şendriceni XL).

Marmure uricar îşi avea aşezarea în preajma movilei Răbâia, pe Prut, încă de pe la 1620, şi stăpânirea e mers din neam în neam în mod paşnic, căci cel mai vechiu act, care pomeneşte de Mereştii lui Miera

uricarul din 1732 Noem. 12 (7240), o mărturie a lui Gavril Pilat vornic de poartă şi T. Hermeziu, scrisă chiar la Răbâia [pg. 107] că moşia Mereştii se megieşeşte cu Răbâia lui Toader Jora pe din jos, iar pe din sus cu Ghermăneştii. Cât despre un hotar despre Prut, stricat de Mustafa aga, când şi-a făcut o moară de vânt, a pus stâlpul de hotar supt talpa morii; cercetând la faţa locului, unde a fost hotarul, *s'a săpat şi au găsit cărbuni de faţă, semn de hotar şi cenuşă.*

Răzeşi în Mereşti erau la 1732 Ursul şi Toader Bulirma şi Oanţă, toţi nepoţi Mierei din Mereşti.

Despre urmaşii din Mera Marmure uricar avem 2 izvoade: o spiţa de neam fără dată, [Surete ms. XLV, 1013] şi mărturisirea lui Neculai Cogălniceanu şi a lui Ştefan Mera pah. înainte de 1800 [pg. 116]. că Mera Marmure uricar a fost ginere Pătrăşcănesei, adică:

Pătrăşcăneasa
|
fata=Miera Marmure uricar

Unind arătările actelor, a spiţei şi a mărturiei pr. N. Cogălniceanu, Miera a avut 4 copii: Vasile Mera, Gligoraşco Mera, Nastasia, măritată cu un Gligoraşco şi Tudora. Atât spiţa cât şi mărturia ne dau numai urmaşii lui Gligoraşco Mera, cari au fost 4, *Ilie Mera, Ghedeon Mera, Soltana* şi *Rustea.*

Iată încrângătura după spiţă :

- 1. Mera Marmure uricar
  - 2 Vasile
  - Gligoraşco Mera
    - 3. Ilie,
      - 4. Ioniţa
    - Ghedeon,
      - Nastasia =Lupaşco Cogălniceanu
        - 5. Sanda
        - Catrina =Ghencea
          - 6 Tofan monah
          - Maria =Cerchez
            - 7. Mihai ban Cherchez
              - 8. Ruxanda
            - Ioniţă Cerchez comis
              - Zoiţa
              - Constantin Cerchez
                - Teodor Cerquez
        - Aniţa
        - Neculai Cogălniceanu pr.
          - Smaranda
          - Catrina
          - Maria
          - Ioniţă
          - Constandin
        - Tofan
    - Soltana,
      - Dumitraşco
        - Aftodora
          - Ruxanda =Pascal
          - Costachi
        - Ştefan
        - Ştefan ot visterie
    - Rustea

După arătările celor doi marturi iese această spiţă:

Mera Marmure uricar (are 1 fecior şi 3 fete)

- Gligoraş, are 4 feciori
  - Ilie Mera,
    - Ioniţă Mera, Pricope Mera, Petre Mera
    - Ştefan =fata lui Isac Misihănescu
      - Nastasiia = Lupaşco Cogălniceanu (are 1 băet şi 5 fete)
        - Ruxanda
        - Tofana
        - Aftodora =Şendrea
          - Ruxanda =Tuduri Beceriu
          - Cost. Şendrea
        - Aniţa
          - Neculai zis Cogălniceanu
        - Catrina =Ghenghea
          - Tofan monah
          - Maria =Ioniţă Cerchez
            - Mihai Cerchez ban
            - Ioniţă — Zoiţa comis
        - Neculai Cogăln. preut
          - Costantin
          - Ioniţă
          - Maria = Nec. Juverdian log.
          - Catrina =Costantin
          - Zmaranda = Nastasă
  - Gheţău,
    - Cogălnicenii
  - Soltana, = Dumitraşco vatag
    - Stefan ot visterie
      - Panaite
  - Rustea
    - Idricenii
- fată
- fată
- fată

Pretul Neculai Cogălniceanu trăeşte pe la 1760—1780, şi e tulpina răzeşilor Cogălniceni din Dăneşti [Vaslui], despre ai căruia urmaşi răzeşii de la 1831 Febr. 10 dau pe aceştia:

pr. Neculai Cogălniceanu
= Zamfira

Ioniță Cogălniceanu, | Maria = D. Dediulescu | Catrina

Nastasia
Maria
Safta
Ioana
Andrei căp. = Ileana
Ștefan
Vasile

Iordache = Safta
Ilinca — Costache
Mihail

Maria = Sandul
Smaranda—Constantin

(Surete ms. XL 106 b.)

Despre Mereşti avem alt act din 7265 Iulie 15 (1753) prin răzeşii bătrâni din Ghermăneşti, ca Ioniță Loghin, care ştia lucrurile de pe la 1711 „de cându Moscalii cei de demult“ [pg. 36], că frații *Pricope, Ioniță și Petru Mera* au stăpânit ei, părinții şi bunicii lor în Mereşti; cât despre Bulirma arată că tatăl lui a fost rus, Vasile Rău, şi că luând o nepoată de a lui Pricope Mera au intrat ca răzăş în Mereşti [pg. 36, 54, 64.

Iată după mărturia din 1732 [pg. 107] înrudirea dintre Vasile Rău [Bulirma] şi Mereşti:

Irimia Mera

fată = Vas. Bulirma | fată = Oanță

Ursul, Toader Bulirma | Iftime

In 1813 Mai 28 Episcopia de Huşi capătă danie jumătate din Mereşti de la 11 răzeşi: Pintilie Bulirma, Gh. Vechiu, Gr. Grăjdeanu, Apostol Hăngan, Paladi, Sim. Hăngan, Vasile Plotun, Iordachi Şalariu, Ion Enachi, Mihalachi [pg. 130].

In 1828 Mart. 28, se măsură Mereştii şi iese aceste sume: la răsărit pe Prut vin 314 stânjeni, pe drumul mare al Huşului 238 st., pe podişul Hârtoapele 205 st. iar la apus spre Danul 164 stânjeni, cari se face în metri 700 m. la Prut şi la apus 365 m.

Pe partea răzăşască a Mereştilor, s'a aşezat satul Albiţa, moşie răzeşască, unde sătenii din Râşeşti se mută în masă la 1811 [pg. 127], iar în partea de nord dându-şi coaste cu Cotu Ghermăneşti, în gura urmaşilor s'a dat nume de Valea Cânepii şi la partea de nord a Mereştilor ca şi la partea de jos a Ghermăneştilor [pg. 171].

11. *Podul în Prut la Răbâia.* Chestia podului din Prut la Răbâia a provocat nu puţine pâri în divan şi hotărâri judecătoreşti. Cea mai veche amintire de existenţa podului din Prut la Răbâia, o avem din 1730 Sept. 11 (7239), (pg. 19), când Grigore Ghica Vodă dă carte la mâna lui T. Jora post. să-şi ţină vin în crâşma sa de la Tudorceni „pentru căci având T. Jora *pod îmblător peste Prut* pe acel loc al Tudorcenilor s'a fost aşezat cu răzeşii să le dea câte 10 lei până la sf. Andrei îi dă voe să fie volnic şi pentru pod şi pentru crâşmă să-şi ţie vad. Trece vadeaua de sf. Andrei şi se provoacă proces între Vasile Cogălniceanu şi T. Jora pentru pod. Cogălniceanul Vasile cere că podul e al lor, căci *pe vremea Ducăi Vodă umbla podul pe la* **Pagul**, *pe unde era drumul cel mare.*

Se face o cercetare şi Gr. Ghica Vodă dă o carte de judecată, în care se pune toată chestia juridică a folosinţei podurilor pe ape mari domneşti. Domnul constată că *apa Prutului este domnească* (pg. 21), că la Pagul, Cogălnicenii erau stăpâni numai pe un mal, iar cel de dincolo era al altora, pe când la Răbâiă Jorăştii erau stăpâni pe amândouă malurile; că Cogălni-

ceanul Vasile, ne mai având pod la Pagul cu mai mult de 40 ani, cum atestă hatmanul Costachi, rămâne ca să nu se îngădue alt pod la Pagul, ci numai la Răbâia, căci „cu multe poduri se păgubeşte vama gospod. Cogălniceanu avea 5 fune și jumătate în Popeşti și Mălești peste Prut, pe unde cred că venia *Pagul*.

In 1731 Noemb. 3, se atinge iarăși chestia podului din Prut la Răbâia de vornicul de poartă Gavril Pilat rânduit cu hotarnica Tudorcenilor; „iar pentru podul ce ține Toader Jora post. acolo în Prut malul dincoace de Prut despre apus este a dumisale din hotarul Răbâei și din ceia parte de Prut despre răsărit este locul Tudorcenilor și s'au venit malul Prutului unde era podul, răzeșesc; pentru aceia fiind malurile amestecate s'a tăiat capra podului și și-a mutat dmlui Toader Jora podul, unde sunt amândouă malurile Prutului și cu apa Prutului, ci-i este dată miluire de la măria sa Vodă" (pg. 24).

Pentru complectarea chestiunii juridice a podurilor, îndrept cetitorul la actele podului de la Fălciu din anii 1776—1798 publicate în „Ion Neculce" V, 220—223.

12. *Pagul și Grecenii pe Prut*. In procesul deschis de Vasile Cogălniceanul contra lui T. Jora pentru podul pe dubase în Prut, se vorbește de punctul de trecătoare *la Pagul*, care aparținea Cogălnicenilor. Pe la Pagul se trecea Prutul, în veacul. XVII până la C. Duca Vodă, când din cauza apelor s'a mutat drumul cel mare și podul la Răbâia. Cum Cogălnicenii aveau peste Prut la Popeşti și Măleşti, 5 şi jum. funii, credem că acolo era și punctul Pagul.[1])

Grecenii. Se vorbește de Greceni într'un singur document din 7260 aug. 16 [1752] (pg. 29). Se dau ca stăpâni acestei moșii Ursul Bulirma, nepot lui Alex. Drulea, cum și Ioniță nepot lui Gheorghiță „care moșie ziseră că iaste dreaptă a lor de baștină de pe moșii părinții lor".

---

1). *Pag*. e slav. *pengu*, tacheté, bariolé, chêval pic, varius, bigarre. Se zice mai mult *cal pag*, de cât *om pag*, a fost dar o poreclă dată unui stăpân cam ciacâr la ochi, sau cu o sprinceană albă și alta neagră, sau cu o musteață albă și alta neagră.

Grecenii erau pe Prut *din sus de podul Răbâii.* Despre Bulirmă şi urmaşii săi vezi încercarea de spiţă la pag. 130.

13). *Aleuşenii* azi *Leuşenii.* Leuşenii formează centrul vieţii româneşti pe valea Prutului de la Purcica în sus până în dealul Câlcei, căci coasta dealului pe care stă azi satul Leuşenii a fost proprie de locuinţă din vechiu; şi toate răzeşiile ca şi toţi răzeşii stau în directă descedenţă cu acel *Ilie bătrânul*, **Aliuş star**, care şi-a legat numele de aşezarea sa *Leuşenii.*

Leuşenii a stat multă vreme selişte, cum se află încă la 1667, când Iliaş Alex. Vodă dă carte de stăpânit lui *Iliuţă Aliuş* pe seliştea *Aliuşeni* şi pe partea lui Bodea din Ghermăneşti, ot Lăpuşna [pg. 106].

In spiţa Aliuşenilor, întocmită în 1800 de răzeşi [pg, 119], se arată că Aliuş bătrânul a avut 3 feciori *Ionaşco Aliuş*, *Ioniţă Aliuş* şi *Rusca.* Dacă Ilie bătrânul—*Aliuş star*—a trăit vremurile lui Rareş Vodă, nu se poate ca fiul său Ioniţă Aliuş să trăiască vremile lui Iliaş Vodă Alexandru în 1660 adică după 130 de ani. Aici spiţa uită de o serie de generaţii, căci nepoţii n'au putut şti bine de alte serii de Aliuşeşti. In multe alte spiţe răzeşeştise dă ca feciori primului stăpân urmaşi din a 4 sau a 5 generaţie, cum e cazul la Grumezoaia între Toader Gănescu din 1450 şi Fronie din 1670.

Pe locurile povestite de noi, cuprinse între Dráceni şi Leuşeni, pe cele 2 coaste ale Prutului, a trăit din străvechi *Căliman.* Unul din feciori i-au fost *Ilie* cari a trăit mai mulţi ani ca fraţii lui şi a trecut în ochii tuturora ca bătrân, *star*, uitându-se şi de *Căliman* şi de surorile lui.

După actul din 1623, Ilie star a avut aceşti urmaşi : *Cristea* fiu, *Ionaşco* nepot, *Grigore* strănepot [pg. 6]; aşa că se poate ca Ioniţă Aliuş, cel din 1667 să fie urmaş de a lui *Grigore Aliuş*, căci se îmbracă bine în 130 de ani 4 generaţii de Aliuşeşti.

Aşa dar unind arătările documentelor cu spusele spiţei ar reieşi această încrângătură a primului *Aliuş:*

1. Căliman

|

2. Ilie star *(Aliuş)*

|

3. Cristea Aliuş

|

4. Ioniţă Aliuş, Ionaşco Aliuş

Se vede că Ionaşco fratele lui Ioniţă Aliuş, s'a căsătorit pe la Ghibarţ în Boţeşti, la Fălciu, căci după 50 ani—în 1714 [7222] Iulie 8--se vorbeşte că *Aliuş* [Ionaşco] avea de ginere pe T. Huhule şi că avea stăpânire în Ghibarţ, din vechiu sat, azi selişte, peste deal de Boţeşti [pg, 107]. Ori în spiţa răzeşilor din Boţeşti [Surete ms. III, 351] ni se arată că acest *Ionaşco Aliuş* a fost ginere lui Gh. Şeptelici, care era feciorul Anghelinei Şeptelici, nepot Ioanei, răstrănepot Ivului Mândru [de la care vin Mândreştii—din sus de Ghibarţ].

Tocmai în 1794 Februar 2 [pg. 113] se mai vorbeşte de 3 fraţi: *Grigore Aliuş*, *Iordache Aliuş*, *Toader Aliuş*, feciori preut Ioan Aliuş, nepoţi lui Ionaşco Aliuş cari au părţi în Găneşti (pg. 113).

Ramura lui Ionaşco Aliuş, care a rămas în Boţeşti este aceasta:

Ionaşco Aliuş

Zbiera,	Grigoraş,	Apostu,	Vasile,	pr. Ion Aliuş
Lupa	popa Ion Cotreanu		Tudosca	Grigore, Iordache, Toader

Pentru succesiunea răzeşiilor la Leuşeni, sătenii au înjghebat în 1800 o spiţă (pg. 119) în care intră toţi cei ce au avut răzeşii în Ghermăneşti şi Leuşeni. Când vom studia naşterea şi desvoltarea Ghermăneştilor, vom lega spiţa Aliuş de răzeşii din Ghermăneşti şi Leuşeni înaintaşii după femei a neamului Michiulesc.

14. *Drăcenii*. Cel mai vechiu document din pachetele cu acte ce le-am copiat pentru acest volum priveşte Drăcenii. E cartea divanului pentru Drăceni din 7132 Sept. 15 (1623) [pg. 3], prin care se întăresc vânzarea prin care 21 răzeşi din Drăceni îşi vând satul Drăceniii de la Prut Lupului treti logofăt cu 60 ughi, pe drese, ce au avut bunii lor de la Pătru Vodă bătrânul. [pg. 44].

Despre Lupul treti logofăt avem pomenire în mai multe alte acte prin anii 7130—7133 (Uricar XVIII, 318, 348; Doc. Bârlădene III, 218, Surete V, 172) iar ca vtori logofăt prin 7134 (Ispisoace I, 2, 173, 179). El era strămoşul lui Ioniţă Miclescul (pg. 42).

Satul era întemeiat în regulă la 1623, dar îşi schimbase numele, şi păcat că tocmai aici originalul e rupt şi nu ne dă numele vechiu, ci atâta se poate citi *„care acum se numeşte Drăcenii pe Prut“*.

Cine să fi fost acel *Dracea*, despre care nu se vorbeşte între cei 21 urmaşi ai lui Ioan Căliman? Numele Dracea nu e curat moldovenesc, căci se găseşte mai mult în Muntenia; dar ca un sat să-şi schimbe numele a trebuit să-şi schimbe ceva şi *vatra*; aşa că s'a putut ca un urmaş de-ai Călimanului să-şi fi făcut aşezarea pe una din irugile, ce se vărsau în Prut pe partea lui stângă cum *Aliuş* şi-a făcut aşezarea pe coasta dealului de peste Prut, deasupra Troianului, iar un altul—Gherman—să se fi aşezat pe altă coastă de deal mai în sus de Leuşeni cari, treceau şi peste Prut dincoace pe coasta dealului unde stau azi Ghermăneştii.

Trec 130 de ani în capăt. Al doilea act, ce vorpeşte de Drăceni, e o carte domnească, prin care Matei Ghica Vodă în 1754 Iulie 23 (7262) [pg. 29] volniceşte pe biv vel medelnicerul *Ioniţă Miclescul* să-şi ia venitul de pe toată moşia sa Drăcenii, pe care a fost cumpărat-o bunul său Grigore Miclescul post. şi a stăpânit-o cât a trăit, tatăl său Gavril Miclescul logofătul. Deşi moşia Drăcenii era de peste 70 ani în stăpânirea Micleştilor, se mai găsiau răzeşi, urmaşi

ai celor 21 de vânzători, să se scoale şi să stăpânească în tăria lor Drăcenii.

In toamna aceluiaşi an, 4 Noembrie 1754 (7263) [pg. 32] Matei Ghica Vodă scrie carte la Vlădica de Huşi, Inochentie, la Iamandi 2 pah. şi la Gr. Agarici vornic de poartă să meargă la Drăceni şi să cheme de faţă răzeşii, neamul *Bighiului*, şi să cerceteze pâra, ce o are Ioniţă Miclescul med. cu I. Negură şi Gh. Zbână.

Miclescul zice că între cei ce au vândut în 1623 este şi *Bălan Bighiul*, cum sună cartea marilor boeri: «...şi aşijdere seminţeniilor lor *Bălan fiul Bighiului*, şi fratele său Obreja şi *Gherman*, şi Gavril şi Crâstea şi sora lor Erina, şi nepotul lor Lazor fiul lui Calinic» [pg. 4].

Bighiuleştii întimpinau că „nu ştiu cu adevărat că neamul lor să fi fost vândut, căci, de când au apucat ei, tot părinţii lor au stăpânit acea moşie, însă numai partea lor.

La aceste zise Miclescu răspunse că „tămplându-să de au murit părinţii săi, rămânând copii mici, acest neam al Bighiului şi cu alţii ce sânt vânduţi, sau obişnuit a stăpâni iarăşi în Drăceni“ [pg. 33]. Judecata s'a trăgănat 6 ani, căci abia în 1760 Mart. 14 [7268] (pg. 41) Ion Vodă Calimach rândueşte pe acelaş Vlădica Inochentie şi pe St. Iamandi jicnicerul şi pe Vasile Adam şătrar judecător la ţinutul Fălciului să cerceteze pricina dintre Ioniţă Miclescul biv vel stolnic şi între Ion Negrul, care, de şi e vândut, intră în tărie şi cultivă moşia sa Drăcenii.

Se face o cercetare în Mai 20 acelaşi an 7268 [1760] de către Inochentie Episcop cu Gh. Beldiman biv vel stolnic, ispravnic de Fălciu [pg. 42]. Ni se dau bătrânii satului şi a moşiei Drăcenilor. Răzeşii afirmă că «satul Drăcenii umblă în 7 bătrâni: *Clocotă*, *Beghiul*, *Capreş*, *Manciul*, *Şoropul* şi *Hărăţ* şi al şaptelea *Lazor* sterp, împărţit pe ceilalţi 6 bătrâni. Răzeşii afirmau că Ioniţă Miclescul a moştenit numai cumpărătura a trei bătrâni; *Clocotă*, *Bighiul* şi *Capreş*. Intru

cât din Lazor nu au rămas urmaşi, şi s'a fost împărţit pe ceilalţi 6 bătrâni, cercetarea dispune ca Ioniţă Miclescul să stăpâneaccă în Drăceni 4 bătrâni, iar ei răzeşii numai trei, adică:

DRĂCENII						
Clocotă	Bighinl	Capreş	Lazor	Manciul	Şorop	Hârăţ
Stol. Ioniţă Miclescul				Răzeşii		

Merg şi boerii hotarnici, Vasile Adam şătrar, şi în Aug. 23 anul 7168 (1760), ni se dă cea dintăi mărturie hotarnică în stânjăni a moşiei Drăcenilor (pg. 46); se face şi un ţidular pe bătrâni în măsură de stânjăni în aceiaşi zi şi se scoate şi cartea gospod de la Ion Vodă Calimah în 23 Sept 1760 (diacul scrie 7268 cu anul nou de la 1 Ianuar) [pg. 49, 51]. Ceia ce încurcă pe boerii hotarnici, era numele celui de al 7-lea bătrân, care fiind sterp şi fără urmaşi, răzeşii i-au încurcat numele. I-au zis—unii—*Lazor*; i-au zis—alţii—*Puiul*; în sfârşit îi zic şi *Irimia Vesel*. Pe răzeşi nu-i interesau numărul fraţilor— *ca fraţi*, ci numărul fraţilor ori a cumnaţilor—*ca bătrâni*, întrucât spiţele răzeşeşti nu sunt *spiţe genealogice*, ci *spiţe de răzeşii*.

De obiceiu măsurile se făceau în curmezişul moşiei, nu în lungul ei. Drăcenii mergeau în lung din Bărboşi spre răsărit până în Prut; iar curmezişul în loc să-l măsoare pe 3 locuri, ei l'au măsurat pe 4 locuri: pe deal (spre apus), pe la ţântirim (pe sub deal), pe şes şi la Prut (spre răsărit).

Moşia Drăcenii avea forma unui trapez, cu baza mare la apus şi cu baza mică la răsărit, în mijlocıu moşia Drăcenii avea 31 fune, 19 stânjeni şi 4 palme *sau în metri 1426 m*, lăţime.

Se face ţidular și se dă stol. Miclescul ţidulă pentru:

22	16 st.	37	la apus.
17	5	4 p.	la ţântirim
8	3	3	la şes
7	5	5	pol la Prut

şi i se aleg să ţină 3 bătrâni în partea de jos, iar răzeșilor să ţină 4 bătrâni în partea de sus, şi anume:

din	din	din	din
Şoropul	Hărâţ	Manciul	Puiul
este	este	este	sunt
Pavel	Ion Fulga	Gh. Zbână	Ţinteștii

Iar din Prut în *Prutețul Drăcenilor*, neputându-se măsura și alege s'a lăsat din venitul de peşte ori dijmă să ia Ioniţă Miclescul 3 părți din 7, iar răzeşii să ia 4 părţi din 7.

Lupta între I. Miclescu stol. și Gh. Zbână continuă, căci peste 5 ani, în 7273 Aug. 28 (1765), stol. Ioniţă Miclescu aduce mărturia bătrânului Constantin sin Ioniţă *Loghin* că ştie și a apucat de la tatăsău că logofătul Gavril Miclescu, *tatăl stolnicului a făcut sat în Drăceni*, şi a pus vornic pe Ion Zbână (pg. 65). Se scoate şi o carte domnească de la Grig. Alex. Ghica Vodă în 18 Sept. 1765 (pg. 69), îndreptată către vlădica de Huși, Inochentie şi către Gh. Beldiman biv vel stolnic, ispravnic de Fălciu, să cerceteze din nou pricina Drăcenilor, şi ordonă să supue jurământului supt carte de blăstăm pe bătrânii Ioan Turbatul și Ion Negrul.

Bătrânul stolnic I. Miclescu se îmbolnăveşte şi moare, iar fiul său Dumitrache Miclescu în 1782 Mai 10, capătă carte de stăpânit pe Drăceni, şi cheamă cu zi de soroc pe răzeşii de Drăceni în număr de 7 să vină la divan să se judece la 30 Mai (pg. 79).

In vederea câştigării procesului, Dumitre Miclescu capătă 2 mărturii în 3 şi 4 Iunie a lui Ursache Ugle, ruptaş, din mânăstirea Bodescului, care a fost vichil 4 ani la Drăceni, şi a lui Lupul Negel, om de 83 ani, care ştie şi afirmă cum Gavril Miclescu log. a cumpărat în Drăceni, bătrânul Bighiul. (pg. 80).

Din spusele bătrânului Lupul Negel reiese cum s'a urzit satul Ghermăneşti de dincoace de Prut, pe lângă unul Gherman [pg. 81]. Cu asemenea mărturii face jaloba la divan şi în 30 Ghenar 1783 [pg. 82] capătă carte gospod pentru a chema în judecată pe cei 8 răzeşi, cari în tărie ţineau Drăcenii: Pavăl Diaconu, Apostul Negru, Mihalachi, Constantin, Sava, Nicolae Turbatul, Zbână şi Păscălina Vrăghioae.

Veliţii boeri cercetează pricina şi fac istoricul procesului [pg. 88]; iar Vodă A. C. Mavrocordat în 5 Iune 1783 [pg. 91] judecă pricina şi dă carte domnească lui D. Miclescu post. să-şi stăpânească 3 bătrâni din Drăceni [Capreş, Beghiul şi Clocotă], iar pentru al patrulea bătrân [Irimia Vesel], de va dovedi că a fost moşan în Drăceni îl va stapâni şi pe dânsul.

Pentru a dovedi acest lucru, nefiind zapise, D. Miclescu stolnic recurge la mărturii, şi atunci Neculai Turbatul dă mărturie în 14 August 1794 că moşia Drăcenii a umblat pe 7 bătrâni, dar unul din ei fiind sterp, răzeşii îl stăpânesc ei în de ei. [pg. 99], Dar dintre toţi răzeşii cel mai îndărătnic a fost unul Mihai Popa, care face fel de fel de şicane, fuge de la măsorişte (pg. 100) cum atestă T. Obreja la 3 Septemb. (pg. 105), cum afirmă spăt. C. Costachi: „intră samavolnic şi ia roadele de pe moşie" (pg. 101), nu se prezintă la 3-4 termene de soroc la divan (pg. 102). Iar Vodă A. I. Calimach dă carte gospod la ispravnicia de Fălciu numai de cât să cerceteze pricina lui M. Popa din *Râpile* (pg. 102). D. Miclescu cere la a sa stăpânire şi bătrânul Irimia Vesel în 1796 Iune 22 (pg. 103) şi a doua zi la 23 Iunie (pg. 104) capătă scrisoare de la Mih. Popa că n'a mai îndrăzni să dijmuiască în Drăceni fără ştirea şi voia stăpânului D.

Miclescu stol. Vodă A. I. Calimach scrie carte la ispravnicii de Fălciu să cerceteze pricina celui de al patrulea bătrân, *Irimia Vesel zis și Sterpul* [pg. 104].

Actele de Drăceni ne lipsesc, ca să știm cum au trecut de la D. Miclescu la Nec. Dimachi; cred însă că a trecut prin zestre, căci Dum. Miclescu stolnic are o singură fată, pe Profira, care o mărită cu vornicul Neculai Dimachi [T. Codrescu I, 158].

El neavând chip de căutare o vinde în arendă și avem o socoteală—probabil a Buzneştilor—din 1819 pentru veniturile şi cheltuelile cu căutarea moşiilor *Odobeşti, Cărăuță* şi Drăceni [pg. 146].

Răzeșii, cari rămăsese pe cei 3 bătrâni își rândueșc vichil căutării moșiilor pe pr. Grigore, cumnat Chiticeştilor. Vichilul lor pr. Grigore intră în vorbă cu Ioniţă Buzne ispravnic şi cu una Safta Ugloae și schimbă dând 5 stânjăni din Drăceni, pentru 3 st. 6 palme din Crăsnășeni; aceasta în 1828 Mart 26 [pg. 166].

Nu e fără interes a pune aici spița, ce și-o dau răzeșii de Drăceni, curgători din *Ionașco*, feciorul Cârstei, nepot lui *Ilie* (Aliuş), strănepot lui *Ioan Căliman* din 1400 (pg. 169).

Pe când răzeşii își schimbau răzeșiile între dânșii și partea boerească din Drăceni suferia schimbări. In 1816 April 3 [pg. 181] vornic N. Dimachi dă scrisoare de schimb lui Iordachi C. Roset vornic, prin care ia moșia *Lieștii* de la Vaslui, în schimbul Drăcenilor. In 1 Mai 1816 Vodă Scarlat A. Calimah întărește schimbul [pg. 168] Acest act lipseşte din plicul Drăcenilor.

Obs. Lieştii îi luase de la Epitropia Sf. Spiridon spre a-i alipi de Gugeşti moşia sa proprie.

Iordache Roset vornic, era fiul lui Cost. Roset şi al Nastasiei Cantacuzino Pașcanu. Născut cătră 1736, mai avea 4 frați: *Ion Roset* (Bălănescu), *Cost. Roset* (Ciortești), *Ștefan Roset* și *Petre Roset*.

El s'a fost însurat cu *Maria* Catargi, fost logofăț

1. Ion Căliman
2. Ilie star (Aliuş)
3. Cristea (Aliuş)
4. Ionaşco (Aliuş) = Irina Benţa

5
- Maria = T. Zbână
  - 6. Ioniţă Zbână
    - 7. Gheorghe Zbână
      - 8. Lupa
      - Aftinia
      - Catrina = Iord. Negru
      - Iftime Zbană = x
        - Maria
        - Ileana
        - Vasile
        - Pavăl
- Aniţa = V. Negru
  - Ion Negrul
    - Sanda, =*Mustea*
      - Maria
      - Ilinca
      - Pavăl Mustea
    - Postu,
      - Aftinia — Iordachi
      - Toderaşco — Mihalachi şi surorile sale
    - Lupul,
      - Iordachi
        - Costandin
        - pr. Vasilie
        - Ion
        - Gheorghe
      - Zoiţa
    - Anuşca =Băzgul
      - Tudora = Chitic
        - Prohira
        - Sandu Chitic
        - Tudosia =pr. Ioniţă
        - Maria =pr. Gligore
      - Aniţa
      - Maria
        - Ion
        - Catrina=Ioniţă Buzne isp.
- Grozav vândut Micleştilor

Ilie Catargiu şi a avut un fiu—pe Iordache Roset post. şi o fată măritată cu Petru Roset (Bălănescu).

El a murit după 1820, căci în 1829 fiul său Iordache Roset post. schimbă Drăcenii cu Lieştii. Acest Iordache Roset post. a ţinut în căsătorie pe *Ecaterina Sturza* fata.
şi a avut aceşti urmaşi:

Iordachi Roset
= Ecaterina Sturza

Elena =A. I. Cuza Vodă	Constantin colonel, =Ruxanda Ventura a) =Olga Stoianovici b) =Sofia Donici c) =Elena Donici d) =Barbe Horoţkov e)	Dimitrie, =Ana Catargi	Teodor, =Pulheria Beldiman	Zoe =Grig. Lambrino.

(a) Gheorghe =Olga Giers	Aglae =Sc. Vârnav	Alexandrina =Ghermani

Teodor Roseti

In 1829 Februar 27 Iordachi Roset post. vinde agăi Ilie Cogălniceanul cu 7000 lei, *socotindu-se pentru alt interes,* toată partea sa din Drăceni. (pg. 168).

Răzeşii au protestat; aga Ilie Cogălniceanu s'a hotărât atunci să vânză moşia hatmanului Matei Roset —*rudenia sa de pe părinţi*—; Era ocupaţie rusască. Paul Chiseleff, apoi General Mircovici primesc jalobe de la răzăşii de Drăceni: Ioniţă Buzne, Vasile Popa, Iordachi Negru.

Se întâmplă însă o încurcătură. Până să facă hârtiile cu Matei Roset hatman, acesta moare. Aga Ilie Cogălniceanu n'apucase a primi banii de la cumpărător. Rămânând văduva sa hătmăneasa Smaranda voeşte să numere dânsa banii 7000 lei; dar la întimpinarea ră-

zeşilor că rău s'a cumpărat de aga Ilie Cogălniceanu *fără mezat,* de la post. Iordache Roset, Divanul judecă reclamaţia la 6 Iunie 1830 [pg. 81] şi dă rămaşi pe răzeşi, căci Matei Roset avea drept să cumpere *fiind văr primar* cu aga Ilie Cogălniceanul (pg. 181). Ba spre a legitima hotărârea face observaţii juridice asupra *protimisirei: întăia protimisire este a rudeniei de aproape până la al 2-a văr (gradul 6-a de rudenie); şi apoi ai răzeşilor ce vor fi dintr'un bătrân cu vânzătorii, şi apoi a celorlalţi răzeşi din trupul acelei moşii şi după aceasta a megieşilor.* (pg. 181).

Se hotărăşte ca hatm. Smaranda Roset'să vânză moşia Drăcenii prin mezat la răzeşi. Cel ce cumpără moşia este polcovnicul Ioniţă Buznea, căruia i-a dat şi toate hârtiile Drăcenilor, aceasta în 1831 Ghenar 31 (pg. 182).

Pentru dezbaterea acestui lung proces de peste 2 ani, avem un izvod de cheltueli, ce Ioniţă Buzne polc. le-a făcut. Se cheltuise 576 lei 29 parale, din cari 365 lei 33 parale transport, statul la Iaşi 2 luni şi 25 zile, şi oamenil de serviciu, aprozii, droşcări, logofeţi, etc, iar 210 lei 36 parale pentru *jălbi.* (pg. 180).

Dar despre *Buzneşti* voiu spune ceva la povestea moşiei Odobeşti şi Şopârleni.

15. *Şopârlenii.* Părăsim şirul moşiilor ce ating Prutul şi trecem la moşiile ce vin pe valea veche a *Lilivei* sau *Lilei,* zisă apoi valea *Şopârlenilor,* pe care curge apa *Barahoiului.*

De cum scobori şoseaua de la dealul Chersecosului, care are 165 m. înălţime, după un mic cot, se deschide valea Şopârlenilor, având la gură 48 m. înălţime, spre a se lăsa jos la nivelul Prutului, care are 28 m. înălţime. Şesul Prutului are aici 4 klm. lăţime, spre cotul Purcicăi. In faţă este balta *Hrubeni,* după vechiul nume al satului lui *H ubă,* ceva mai sus de bălţile Sula mare şi Sula mică. Valea este îngustă, câteva sute de metri şi coteşte după ondulaţiunile dealului Şopârlenilor. Din gura Şopârlenilor până în Răbâia or fi 5 klm. Acei ce au urzit movila găunoasă *„dopelnoi*

moghila" a Răbâei, ca semn de hotată de țară, au avut grija să sape șanț și să facă val—*troian*—și spre gura Șopârlenilor, până supt eodri merei ai Buneștilor, cum și în sus supt Leușeni, ca să apere locul de hotar.

Din aceste lucrări strategice a eșit legenda lui Toma Alimoș, boer din țara de jos, pe care bogatul în fantasie Radu Roseti în romanul său „*Cu paloșul*" îl face voevod al Bârladului și tovarășul lui Bogdan Vodă la închegarea Moldovei.

Pe această veche vale sau a *Lilei*, a *Lilivei*, adică a *Liliacului*, a fost vechea așezare a *Troeneștilor*, sat stăpânit de vechiul Țâmpău=Talpă, de fiica sa *Crăstina* și apoi de nepoata sa *Mârina*, în tot decursul secol. XV-a; care mai apoi în 1533 Iune 21 îl vinde cu 80 zloți lui Dragotă Averescul[1]) și lui *Neagoe Șopârleanul*. (pg. 1).

De la acest act, nu mai avem știri de Șopârleni din acte până cătră 1664, adică 130 de ani, sau 4 generații.

Cel dintăi act ce vorbește de Șopârleni este din 7172 April 2, (1664) dat în regeste, după un perilipsis din 1815 Dec. 20. (pg. 7).

Cumpărător atunci se arată Neculai Racoviță hatmanul. Cu ce titlu cumpără Neculai Racoviță? El era moșan în Șopârleni, cum spune zapisul lui Lazor Mârza din 7174 Mart 9 (1668) [pg. 8]. De aceia ne explicăm pentru ce unul din dealurile ce stăpânesc Șopârlenii spre apus se zice și azi *dealul Cehanului*, și anume podișul ce se ridică din sus de Râpi spre Arsura. Nec. Racoviță hatmanul cumpără cu 5 zapise părți din Șopârleni și anume:

a) bătrânul *Frăi* cu 40 lei de la nepoții lui Frăi de la Nazariia Mihăileasa și de la nepoata ei de soră Lala. (pg. 7).

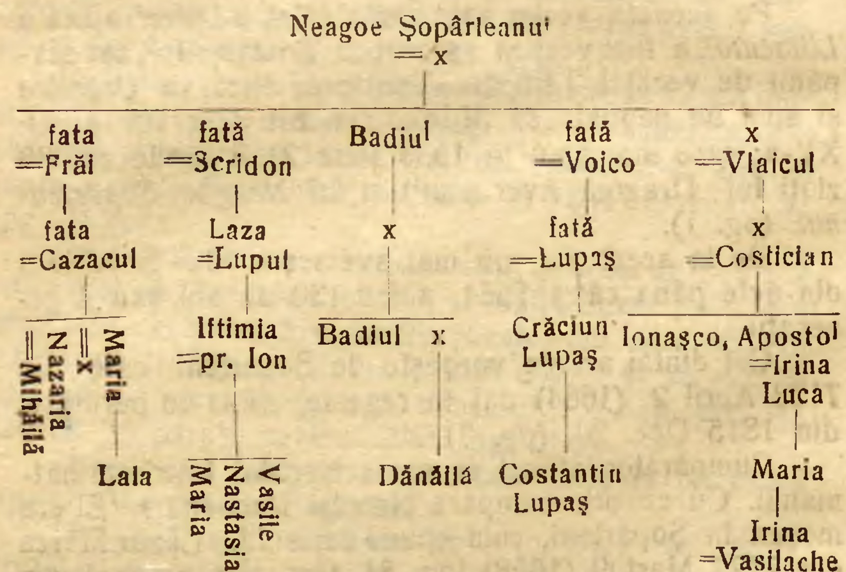
1) Acest Dragotă Averescul n'are nici o legătură cu Oancea Averescul din Oniceni, Roman, căruia i e dau acești: urmași *Toader*, *Petru* și *Marușca*. (Surete ms. XLIIK, 1035).

b) patru părţi din cinci, din bătrânul *Badiul* de la Lazor Mârza din Tăbălaeşti. (pg. 8),

c) bătrânul *Scridon* de la pr. Ioan şi feciorii săi. (pg. 8).

d) bătrânul *Voico* de la Costantin fiul lui Crăciun Lupu. (pg. 8),

e) bătrânul *Vlaicu* de la Ionaşco Costician (pg. 10). Unind arătările acestor 5 zapise ar reeşi această încrângătură pentru răzeşii din Şopârleni:

Ar urma dar după acte că Şopârlenii au umblat pe 5 bătrâni: *Frăe, Scridon, Badiul, Vlaicul* şi *Voico,* pe care îi cumpără hatmanul Neculai Racoviţă între 1664—1669.

Cine este Nicolae Racoviţă hatmanul?
El e fiul lui Racoviţă Cehan marele logofăt şi al Tofanei născută P. Şoldan vel logofăt. El era frate cu Ion Racoviţă vornicul, şi deci unchiu lui Mihai Racoviţă Vodă.

De pe unchiul său Apostol Cehan, care avea răzeşie pe valea Lilivei, el venia văr primar cu Gârdeştii din Ghermăneşti, întrucât vărul său Nec. Apostol

Cehan, are fată pe Ioana măritată cu un Gârdea, căci ştiut este că urmaşii lui Apostoi Cehan au rămas răzeşi de Fălciu și Vaslui.

Neculai Cehan hatmanul ţinea în căsătorie pe Maria fata Lupului Balș. (Surete VIII arborele genealogic *Cehan*).

Neculai Racoviță avù o carieră politică destul de frumoasă. Supt înriurirea tatălui său Racoviță Cehan, care a stat logofăt al 2-lea toată domnia lui Vasile Lupu, spre a ajunge apoi mare logofăt supt Ghiculeşti supt Ştefan Lupu şi Dabija Vodă între 1658 şi 1664, când moare la 15 Decembrie, fiul său mai mare a râdicat treptele boerilor, fiind *comis* în 1659 supt Ghica Vodă, *spatar* supt Ștefan Lupul în 1660—1661; apoi *hatman* și pârcălab Sucevei supt Evstratie Dabija între 1662—1665, *hatman* supt Gr. Duca Vodă în 1666; *hatman* supt Iliaş Alexandru Vodă în 1667—1668, *hatman* supt Duca Vodă în a doua domnie în 1669—1672; *mare logofăt* către 1672 la sfârşitul domniei lui Duca Vodă; *fost mare logofăt* supt Ștefan Vodă Petriceicu Vodă în 1673, (Iorga Doc. VII, 367), *vel logofăt* supt D. Vodă Cantacuzino în 1674-75, cedează logofeţia cea mare lui Miron Costin supt Anton Vodă Roset în 1676-77, care avea în cinste pe fratele său Ion Racoviţă, pe care îl pune mare spătar; *vel logofăt* la urmă supt Anton Vodă Ruset în 1678 Ghenar (Surete V. 72) *vel logofăt* supt Duca Vodă în a treia domnie în 1679, rămânând apoi ca biv vel log. cedând locul iarăşi lui Miron Costin.

Neculai Racoviță moare în 1685 Mart 8. El își mărită pe fiica lui *Safta* cu *Iordachi Roset vornicul*, vestitul boer făcător şi răsturnător de domnii, *matca tuturor răutăților*, după expresia figurată a lui Ion Neculce. El a luat prin însurătoare nu mai puţin de 80 de moşii de la socrul său Nec. Racoviță hatmanul, între care și *satul întreg Şopârlenii la Fălciu*. (Ac. Rom. XVIII, 891, Radu Roseti, Pământul. 250).

Odată intraţi Şopârlenii în mâna Ruseteştilor, au suferit soarta moşiilor Rusetești, cele mai multe din Moldova.

Iată ce ne spune un regest din 1766 Aug. 3 (pg. 170), că Vasile Roset stolnic cumpără satul Şopârleni de la mătuşa lui Victoria stolniceasă Măgurănița din țara Muntenească.

Să vedem filiaţiunea acestor 2 Roseteşti. Iordachi Roset vornicul moare în 1719. El a lăsat 5 băeți și o fată: *Ștefan Roset* vornic născut către 1670; *Constantin Roset* mare logofăt născut la 1675, contele *Neculai Roset* (1680-1760), *Iordachi Roset* de Botoșani născut 1685, *Ion Roset*, și *Catrina* măritată cu Ilie Catargiul vel logofăt.

Pe noi ne interesează descendenții lui *Constantin Roset* mare logofăt, care se vede că a moștenit în partea lui între alte moșii și *Șopârlenii* de la Fălciu.

Cost. Roset râdică boeriile următoare: E *vel paharnic* în 1711 supt D. Cantemir (Let. II, 301), *vel paharnic* supt Nec. Vodă Mavrocordat în 1712—1715 (Let. II, 344), vel paharnic supt Mihai Vodă Racoviță, fiindu-i nepot de vară primară, în 1716-1726, *vel vornic* țării de sus și de jos supt Matei Ghica Vodă în 1727,—1732; (Let. II, 364) *hatman* supt Cost. Vodă Mavrocordat în 1733, fiindu-i Vodă ginere, căci luase de curând în 1732 Noembrie 14 pe *Ecaterina* fiică-sa; vel vornic supt Gr. Ghica Vodă în a doua domnie în 1734—1741, întru cât era rudă prin alianță. Gr. Ghica Vodă fiind fiul Ruxandrei Alex. Mavrocordat, mătușă de pe tată lui Cost. Vodă Mavrocordat, ginere lui C. Roset vornicul.

Il găsim ca biv vel vornic în 1743 (Uricar II, 119).

C. Roset are 3 fete: *Ecaterina* măritată cu C. Vodă Mavrocordat; *Roxanda*, măritată cu Barbu Văcărescu, ban de Craiova, și pe *Victoria, măritată cu stolnicul Pârvul Cantacuzino Măgureanul*, fiul Pârvului Cantacuzino zis și Măgureanu [1]).

---

1) Victoria Pârvu Cantacuzino are acești copii: *Ștefan Cantacuzino*, *Ecaterina* măritată cu Ion Bălăceanu pah., *Smaranda* măritată cu șătrar Ion Slătineanu, *Costantin* † 1776, *Ion* paharnic însurat cu Maria Bozilanu și *Safta* măritată cu Mincu Bărbătescu (după Leca și Filitti).

Aceasta este vânzătoare Şopârlenilor în 1766, care îi vinde *nepotului său Vasile Roset stolnic*. (pg. 70).

Vasile Roset stolnic are de fii pe *C. Roset căminar*, care moşteneşte Şopârlenii în 1804. (pg. 121).

C. Roset stolnic are aceşti ficiori: *Matei Roset* hatman, însurat cu Smărăndiţa; şi moşteneşte Şopârlenii în 1816 (pg. 136), pe *Veniamin Roset* arhimandrit şi egumen Doljeştilor apoi Vlădică de Roman la 1844 şi *o fată*, măritată cu T. Jora pitar.

Matei Roset spatar, apoi hatman—ramura *Ciorteşti*—are de suportat mai multe procese cu Joräştii, şi cu Iordache Fote, ginerele său, pentru că Matei Roset se întindea cu moşia sa Şopârlenii până de vale în drumul mare al Huşilor, pe lângă movila Răbâei; aceasta în 1817 Mai 8 (pg. 136), şi abia după 10 ani în 1827 Iulie 8, se hotărăşte hatmanului ca după anaforaua din 6 Noem. 1826 să se oprească cu hotarul *pe zarea dealului*. (pg. 165).

In 1829 împresurarea tot continuă să se facă despre hatman Matei Roset. (pg. 170, 171).

Matei Roset hatman stăpânia şi Păhneştii, iar Şopârlenii la 1830 era *moşie stearpă* (pg. 171) *şi fără aşezare de sat* (pg. 174).

Despre nişte pricini cu crâşmele şi orândătorii Şopârlenilor şi între polcovnicul Ioniţă Buzne, fost 16 ani orândătorul spatarului C. Roset, vorbesc actele din 1830. (pg. 174).

In 1830 hatmanul Matei Roset era mort, căci se vorbeşte de soţia sa hătmăneasa Smaranda Roset. (pg. 182).

Ne oprim aici cu povestea moşiei *Şopârlenii*, moşie stearpă fără aşezare de sat.

16. *Odobeştii*. A doua moşie vecină pe din sus cu Şopârlenii este *Odobeştii*. E greu de spus ce înseamnă tulpina lui *Odobeşti*, unde avem *Odob*—|—eştii.

Supt numele de *Odobeşti* se gasesc mai multe localităţi în ţară: *Odobeasca* (Râmnicul Sărat), *Odobeasca* (Teleorman), *Odobeşti* (R.-Sarat, *Odobeşti* (Dâmboviţa), *Odobeşti* (Bacău), *Odobeşti* târg în Putna

lângă Focşani, localitate celebră prin podgoriile sale, de aici se chiamă şi dealul Odobeştilor în Putna şi Râmnic (Frunzescu).

Toate aceste localităţi își trag numele de la unul **Odob.**

Tulpina *Odob* o mai găsim în derivate ca *odobae* şi *odobeală*. După Cihac și Şaineanu *odobeală*, vine de la *dub* (stejar), de unde *a dubi*, adică a tăbăci piele în zamă de stejar (*dubeală)*; iar *odo*-bae, în loc de *hodobae*, *hudubae*, ar fi o casă stricată, un car stricat (Rezmeriță).

In *odob*, trebue să avem particula *o* şi radical *dob*, care poate fi şi *dub*. *Dob* îl găsim în *dobivati*, *dobiti* (a căuta); și în po*dob*, po*dobie* asemănare; In slavă *o* ca propoziţie se confundă cu *u* şi însamnă *în* peste, etc.; iar dacă socotim slavul *dobà*=vreme, am avea înţelesul de *vreameş*. Tot *dob* îl avem în *dobitoc* (lovire mortală, grămadă) *dob*ici (pradă), o *dob*li (vituos), *dob*oș (ascnnzătoare).

E greu de hotărât la care din aceste înţelesuri să ne oprim; mie mi-ar plăcea să mă opresc la *vreameş*, nume des în onomastica veche ca și *Canteş*.

Cea dintâi știre de *Odobeşti* o avem în 1662 Iune 20 (7170) când Evstratie Dabija Vodă întăreşte Lucăi pârcălabului de Chişinău, cumpărăturile făcute în Odobești de la Nazaria, fata Cazacului, nepoată Frăei de Șopârleni, cum și de la Irimia, fecior lui Ştefan, nepot lui Ștefan Cârcă; și zice hrisovul: „s'a cumpărat din matca văii unde cură apa *(Lilivei)*, la deal spre răsărit până în *movila lui Andrei*". (pg. 107).

Movila lui *Andrei* vine pe piscul cel mai înalt al dealului ce sue spre Ghermăneşti, şi are 158 m. înălţime, și cată drept spre movila Răbâia. La un chilometru în sus vine movila *lui Scripcă*, 162 m. înălţime. Amândouă slujiau ca semne de hotar din vechiu a Odobeştilor şi a Dinţenilor.

Se constată că în Odobeşti erau din vechi aceiaşi stăpâni ca și în Şopârleni, şi că deci *Troeneştii* din 1533 cuprindeau amândouă moşiile, întru cât urmaşii lui Frăe vând şi din Şopârleni şi din Odobeşti. Diferen-

ţiarea numelui Troeneştilor în Şopârleni şi Odobeşti s'a făcut după 1540, în a doua generaţie după Neagul Şopârleanul.

Pe când în Şopârleni se aşeza Neculai Racoviţă hatmanul, în Odobeşti se aşeza Luca, părcălabul de Chişinău, străbunul tuturor Luculeştilor de mai apoi.

Am schiţa astfel aceşti vechi stăpâni în Odobeşti :

- Neagul Şopârleanul [1540]
  - fată = Frăi
    - fată = Cazacul
      - Nazaria = Mihăilă
  - fată = Cârcă Ştefan
    - Ştefan Cârcă
      - Irimia, Cărco
      - fată = Gavril
    - Catrina = pr. Ioniţă
      - Lazor Chircă
        - Ştefăneasa
          - Irimia, a. b. c.

O altă serie de cumpărături le face Ion vătavul în Odobeşti şi anume: în 1669 Iulie jumătate de bătrân cu 20 lei de la *Gheţea*, *Mărica*, *Dănăilă*, *Magdalina* şi *Necula* nepot de soră (pg. 9), iar în 1677 Sept. 5 [pg. 10] cu 50 taleri părţile Stoanei, fata lui Gh. Boghiul.

Câtră 1680 erau dar 2 stăpâni mai de samă *Luca părcălabul* şi *Ion Vătavul.*

Odobeştii au stat în familia Luca trei generaţii, căci abia în 1724 Dec. 27 se arată că Tofana, fata lui Gavril Luca, nepoată Lucăi părcălab, împărţindu-se averile părinţeşti, i se vine în partea ei *Odobeştii* şi parte din *Dinţeni*, moşie pe din sus de Odobeşti (pg. 20, 107).

In 1751 Oct. 14 (pg. 30) iar se vorbeşte de Odobeşti, că se dau danie lui Ion Botezatul, de către soacră-sa Catrina Rănguleasa, şi de feciorul ei Costantin Rangă. Dar dania aceasta fu cu bucluc, căci pah.

Ştefan Iamandi se sculă cu pâră şi zise că moşia Odobeştii este a lui. Ion Botezatul face jalbă la Vodă şi C. M. Racoviţă Vodă scrie carte în 1756 Noembre 6 către Vlădica de Huşi Inochentie şi către Neculai Cogălniceanul vel căpitan, ispravnic de Fălciu, să cerceteze pricina. Ion Botezatul arată că moşia Odobeştii a fost a socrului său pr. Mihalache Huiban, şi că i-a dat-o zestre la măritatul fetei sale Aniţa (pg. 40).

Pe când ginerele făcea aceste jalbe contra pah. Ştefan Iamandi, socrul său preut Mihalache Huiban şi cu preuteasa lui Ştefana, mai cumpără în 7266 Mai 14 (1758) un bătrân întreg din Odobeşti, pe apa *Lelevii* cu 40 lei de la Lupu şi Anghelina fraţi, strănepoţi ai *Boghiului* (pg. 40).

Intre timp moare pr. M. Huiban; rămân feciorii săi, între care Toader Huiban *condicar*. Acesta în 7269 [1760] pleacă cu noi jalobe la Vodă contra jicniceriului Ştefan Iamandi, că pe baza unei hotarnice, facută de el cu 33 ani înainte—deci în 1728—pe care ar fi căpătat şi carte gospod de la Gr. Ghica Vodă, îi încalcă moşia şi a pus pietre, pe unde a vrut şi-l tulbura în stăpânire (pg. 60). Vodă Gr. I. Calimah scrie carte la Vlădica Inochentie şi lui Mih. Cehan med. să cerceteze pricina. In adevăr după o lună de zile ei fac cercetarea şi arată în mărturia lor că adunând 8 bătrâni din satele megieşe şi toţi afirmă că jicnicerul Ştefan Iamandi n'a stăpânit în *Odobeşti*, ci neamul Boghiului, apoi pr. Mihalachi, cum şi D. Huiban socrul lui T. Huiban; iar despre venit i-au stricat Ştefan Iamandi 2 gropi de grâu şi o grămadă de mălai (pg. 61).

Se cheamă părţile cu carte de soroc la Iaşi să stea în judecată. (pg, 65). Judecata se trăgănează. O nouă carte domnească de volnicie dată lui Ion Botezatul să-şi strângă dejma de pe moşie în 7271 (1763) Iuli 10 (pg. 66). Pricina o cercetează marele logofăt Ştefan Roset şi în cartea sa de judecată din 1764 Iunie 28 (pg. 66), face istoricul Odobeştilor după zapisele cumpărătură şi hotărăşte că toţi Odobeştii să se îm-

partă în trei părţi, după cei trei copii ai Lucăi pârcălabului: *Gavril Luca*, *Irina* şi *Negruşa.*

17. *Luculeştii.* In cuprinsul moşiei Odobeştilor apar Luculeştii încă din 1662, când Luca pârcălabul de Chişinău şi ctitorul bisericei sf. Neculai cel sărac din Iaşi (Viitorul....) a intrat ca cumpărător în Odobeşti. De moşia Odobeşti se leagă numai o parte din Luculeşti, cum de alte moşii de la Fălciu se leagă restul (Cuzeşti C. seqq).

Vom uni amândouă izvoarele: (vezi pag. LIV).

Cine era jicnicerul *Ştefan Iamandi?*

In spiţa Iamandieştilor (Ispisoace V. 2 XXVII), găsim că Ştefan Iamandi a fost feciorul lui Iordachi Iamandi post. şi nepot lui Ioniţă Iamandi post. Ştefan Iamandi a avut alţi *3* fraţi: *Panaite, Ioniţă* jicnicer şi *Cristea* pah. Spiţa ni-l dă ca urmaşi. El e stăpânul Epurenilor, pe din două cu fratele său Panaite: Actele Odobeştilor îl arată că el e suitorul Arbureştilor, cred însă că aceasta se face prin faptul că tatăl său a ţinut pe *Aniţa* Cărăbăţ, soră cu nevasta Lucăi pârcălabul, bunul Tofanei, măritată cu Arbure, care îi venea nepoată de văr primare.

In 1770 Mart 19 (pg. 75) Alex. Botezatul capătă o noua carte domnească pentru alegerea părţilor sale din Odobeşti, despre răzeşi. Porunca s'a dat ispravnicilor de Fălciu să proceadă la hotărât Odobeştii.

In 12 April 1779 Ion Gordul vornic de poartă şi cu Iorest dechiul Episcopiei, merg la Odobeşti, adună 8 răzeşi din împrejurimi, citeşte actele de proprietate, pe care le dă în perilipsis, arată hotarele moşiei: spre sud *Şopârlenii*, spre nord *Dinţenii*, spre apus cu *Duda*, spre răsărit cu *Tudorcenii.* Semn de hotar la nord e *movila lui Andrei.* Se face fune de 25 stânjeni, à 8 palme gospod Se dau măsurile în stânjeni şi iese un trapez cu lungime de 54 fune, şi lărgime în mijiociu 13 şi jum. fune, (12 fune apus, 15 funi răsărit) *ceia ce face circa 230 ha.* (pg. 78).

1. Luca pârcălab de Chişinău
=fata pârc. Carabăţ (Viitorul IV, 2).

2 Gavril
=Safta Gorie
(Cuzeştii C).

Negruşa
=a. Costin Ion
b. Gheorghică vornic
de poartă

Irina
(vândută Negruşei)
=Apostol

3 Ştefan
=Maria
Neculcea

Adam,
Luca sulger

Anuşca,

Tofana
=Arbure
sin pr. Arbure ot Hârlău*) (V, 194)

Maria (a)
=Baltag

Mârica

4 Mihalachi
Luca ban
=Ecaterina
1. Sturza
vornic

Vasile,
Adam
=Zoiţa
Geoneasă
=Safta N. Jora

Costantin,
Luca

Ion, post.

Gavril,
Luca

Grigore Luca

Ion Arbure
2 med.

Catrina
=Rang

Ştefanca
=pr. M. Huiban

fată
=Vasilachi

5 Enachi Luca
=Ecaterina Gr. Plotea
Toader Luca=Maria
Ştefan Luca

Nastasia
=Nec. Cuza
pitar

Alex. Luca
sulger

Zoiţa,

Cost.
Arbure
jicnicer

D-tru
Arbure

Const.
Rang.

Aniţa
(Piţa)
=căp. Ion
Botezatu

Toader
Huiban
condicar

6 Ion,
Luca
agă

Cost.,
ban

Dumitru,

Maria

Gheorghe,
med.

Emanoil
spatar

fată
=Costantin
Dimitriu

Alex.
Botezatu

Catrina
=Toader
Glurcăneanu

*) Nepot lui T. Arbure din 1655.

In 1785 Februarie, Anița Botezătoae și cu fiul ei Alexandru Botezatu, mărită pe fiica lor Catrina cu Tudurachi Giurcăneanu din Huși, „și îi dă ca zestre între altele și moșia *Odobeștii*“ cu toate scrisorile ei, *dar și soacrăsa să o ție în casă* și să dea Dumnezeu să trăiască și să-și facă îndoită, căci cu zestre nici odată nime nu se mai ține, ci cu puterea sf. Dumnezeu“. [pg. 92]. Se face opisul documentelor Odobeștilor [pg. 97].

Noul proprietar nu era un străin de Odobești. Din moși strămoși el are răzeșie în *Dințeni*, moșie pe din sus de Odobești. [pg. 98].

Tudurachi Giurcăneanul[1]) e bunul verilor mei de astăzi, mamele noastre fiind surori: Marghioala și Dalița [Magdalena], fetele lui Gh. Ciofea dughengiu în Huși către 1800.

Tudurache Giurcăneanu era mort în 1817, când femeia lui Catrina capătă mărturie de la 5 răzeși megieși că Odobeștii i-a avut soțul său ca zestre de la Ioniță Botezatul căpitan; acesta i-a avut de zestre de la socrul său pr. Mihalachi Huiban cu femeia lui Anița; și pr. Mih. Huiban i-a avut tot zestre cu preuteasa lui Ștefania, fata Mariei Băltăgesei, care i-a avut moștenire de la mama ei Negrușa, fata Lucăi pârcălabu. [pg. 141].

In 1804 Mart 24 C. Arbure jicnicer se judecă cu T. Giurcăneanu pentru Odobești, și divanul prin carte de judecată hotărăște ca 2 părți să stăpânească Toader Giurcăneanu și o parte din Odobești să țină C. Arbure [Surete ms. XL, 3, 578].

In numirea hotarelor Catrina Giurcănița arată că

1) Giurcănean, corect *Jurcănean*, e un compus din *Jur-că-an-ean*: Jur-Jurcă-Jurcani, Jurcăneanu. *Ean* arată origina de la *Jurcani*, *an* este numele apelativ al satului de la întemeetor (Lungu-Lungani); *că*, vechi *co* e un diminutiv și femenin, ce vine des în onomastica secol. XV: Baico, Bârcă, Bilco, Danco, Danca, Jurco, Deatcă, Farco, Fedco, Grinco, Hrinco, Hotco, Ilca, Vasco, (Vascani), Pasco, Onicico, Onco, Șerbaco, Scripcă. Deci radical este *Jur* (st. *Jur=ciur,=djur,=***Fumu**).

în 1817 Odobeştii aveau aceste moşii vecine: nord—Dinţenii, sud—Şopârlenii, soare răsare—*Răbâia*, soare apune—Duda [Sulenii].

In 1820 Iunie 11, Catrina Giurcănița are judecată cu alte neamuri ale sale, veri primari ai săi. [Surete ms. XLIII, 575—581].

Din cartea de judecată se desprind aceste încrânbături:

Pr. Mihai Huiban
=Stefanca

- Anița, =I. Botezatu căp,
  - Catrina =T. Giurcăneanu
  - Maria =Popa
    - Theodor Popa
  - Alex. Botezatu
  - Vasile
- Iosaf, călugăr
- Toader, Huiban condicar
  - a. b. c.
- x =Angheluța
  - Gheorghe Huiban
  - Zamfira =Tudor Argintar
- x =Nastasia
  - Ștefan Huiban

(vezi spița pg. 157)

In 1822 Catrina Giurcănița mărită pe fata ei Catrina cu Alex. Buznea. In foaea de zestre din 14 Oct. 1822 (pg. 148), se spune „și partea mea de moșie *Odobeştii 300 stânjeni* cu toate scrisorile ei, ce am avut-o eu dată de zestre de la părinții mei iarăși cu toate scrisorile ei, cum și părinții mei au avuto zestre de la bunii mei; asemenea o am trecut și eu zestre ginerului nostru *Alexandru Buzne* cu voe tuturor feciorilor mei". Foaea de zestre o iscălesc *Gheorghe Giurcăneanu* și *Tudurachi Giurcăneanu*.

Dupa 4 ani de la nuntă iscându-se sfezi pentru hotară dinspre Pahneștii lui Matei Roset hatman, se cere să se facă o nouă hotarnică. Acum în loc de *fune*

să măsoară cu *lanțul inginerese* de 10 stânjeni domnești și iese aceste măsuri: Capătul apus (Duda) 288 stânjeni (în loc de 300), mijlocul (apa Lilivei) 330 st. 5 palme (în loc pe 341), capătul răsărit (movila lui Andrei, 370 st. (în lpc de 389).

Se încălcase 41 stânjeni, pentru care se deschide proces.

Ne oprim aici cu povestea *Odobeștilor* cari au stat moșie Buznească până în timpul nostru.

18. *Dințenii*. In fundul văii Lilivei, mai sunt o serie de alte moșii, ce vin în sus de Odobești: *Dințeni*, *Brăteni*, *Scrivuleni*, *Fălfăești Răpele*, *Ghidișeni*, *Barahoiul*; nu ne vom ocupa de ele, întru cât ele vor forma obiectul vol. XXI din Surete, consacrat *Cogălnicenilor din Râpi*, volum care e în preparație până în toamnă. Nu putem însă lăsa de o parte actele ce privesc *Dințenii*, megieși cu Odobeștii, întru cât erau aceiași stăpâni şi la o moşie și la alta.

Dințeni, din vechiu *Dinițeni*, nu vine de la *dinte* (l. dentem), ci e un diminutiv de la *Din*, *Dinu*, *Diniță*, *Dinuță*, ultima silabă din *Constantin*, rostit şi scris din vechiu Constan*din*, *Din*, cum din *Gheorghiță* a eșit *Ghiță*, din *Ioniță-Niță*, din *Mihalachi-Lachi* etc.

Dințenii erau din vechiu *selişte* nu *selò*, adică sat; putea să fie *vatră de sat*, a fost de sigur cândva o așezare—*selio*—cu acelaș *Diniță*—dar a rămas *seliște*, n'a dat naștere la sat. Dinţenii au fost moșie, ce umblă pe bătrâni, cu șederea în satele megieșe.

O întâmplare cu un furt de gropi de pâne face să se vorbească de Dinţeni. Inainte de 1705 vornicului Gheorghieș, ginerele Lucăi pârcălabului, căci ținea pe fata lui, pe Negrușa, care avea în Odobeşti 2 părţi din trei, i se fură 3 gropi de grâu; se cercetează şi să afla că tâlharii au fost 3 răzeși din Dințeni: *Sterian*, *Gheorghiță* și *Taistră*. Cei doi dintâi își plătise furtișagul, iar Taistră fuge în lume. Când a fost *o dată*, tot înainte de 1705, dar după furtişagul celor 3 gropi de pâne, cade un bou *a unui om* în groapa de pâne a lui Taistră. Răzeșii în lipsa lui Taistră, au dat și

groapa şi moşia din jur, ce era a lui Taistră, Lupului Hotnog. Se ridică cu jalbă Gheorghieş vornic şi ia şi groapa şi moşia lui Taistră, ia răzeşi.

In Diniţeni mai avea parte şi Tofana, fata lu Gavril Luca şi nepoată de frate Negruşăi Huibănesei aceasta în 1725 (pg. 20).!

Se mai fură grâu şi din groapa căpitanului Zaharia, care ia ca despăgubire 7 capete de vite. In pâra care a fost la divan, se arată că are sfadă de la bătrânul *Spicului* din Diniţeni.

Ca curiozitate se arată preţul unei gropi de pâine că făcea în 1761 (pg. 57) 54 lei şi 6 bani şi iată cum se plăteşte paguba:

15 lei (o iapă cu mânz) Ion Raţă
10 lei (o vacă cu mânz) Savin Raţă
6 lei (2 mânzaţi) Mitrofan Raţă
6 lei (o gonitoare) „ „
37 lei.

17 lei 6 bani rămân să-i dea tot Mitrofan Raţă în vadea de 4 săptămâni.

După 16 ani se arată stăpân în *Diniţeni*—se zicea şi se scria *Dinţeni*—Alex. Botezatu, ginerele popei Mihai Huiban, ginere de nepoată Negruşei; deci avea moşia prin zestre. Se rândueşte o cercetare în 1777 Aug. 18 [pg. 74] pentru constatarea dritului de proprietate. Nu ştim dacă Alex. Botezatu a dovedit sau nu dritul său de proprietate, dar vedem că după 9 ani, ginerele său Tudurachi Giurcăneanu, care se însurase în 1785 Februar [pg. 92] reclamă în 1786 Noembrie [pg. 95] că are parte în Dinţeni în bătrânul Taistră prin cumpărătură de *strămoşii săi*. Ori bătrânul lui Taistră s'a dat lui Gheorghieş vornicul în 1705, urmează dar *că Gheorghieş vornicul era strămoşul lui T. Giurcăneanu din 1786.*

19. *Ghermăneştii*. Moşia Ghermăneşti vine cea mai la nord, şi închee patrulaterul studiat de noi, cu începere de la Plopul *cotului Purcica* în sus pe Prut până la *cotul Prutefului Ciorăştilor*, partea din sus a moşiei

Ghermăneştilor. Pe laturea din sus, Ghermăneştii îşi dau coate cu *Ciorăştii*, *Vrâstaţii*, *Ocoalele* şi *Orţeştii*.
Nu trebue să confundăm *Orţeştii* din sus de Ghermăneşti cu *Orzeştii* [scris pe alocurea *Orţeşti*] de pe Prut la Răbâia. Din aceşti Orţeşti din sus de Ghermăneşti au intrat părţi în trupul moşiei Ghermăneştii sau Dinţenii prin cumpărături, cum face preutul Mihai Huiban în 1712 Aug. 8 [7220] care cumpără cu 35 zloţi tătărăşti părţile popei Timofte, fecior Laţcului din Orţeşti. [pg. 17].

Şi alte trupuri din Orţeşti au intrat prin cumpărături în trupurile Odobeştilor, Dinţenilor sau Ghermăneşti. Aşa ciuntit Orţeştii în 1813 mergea din Râchi [la apus] până în apa Prutului [la răsărit]; pe din sus se megieşia cu Drăncenii, iar pe din jos cu Ghermăneştii. [pg. 151].

Ghermăneştii au format întru început un trup cu Aleuşenii, căci *Gherman*, care se găseşte fecior Beghiului, şi nepot de soră lui *Ilie star* (Aliuş), el este acela care îşi face aşezare de sat ceva mai sus de Aleuşeni, şi izbuteşte a da naştere unui sat. Gherman—**Ghermăneşti**, întâi peste Prut, şi apoi cu vremea pe coasta dealului, ce stăpâneşte Prutul cu Pruteţele sale pe la locul zis Cotul Ghermăneşti—azi Valea Cânepei.

Aceşti Ghermăneşti vechi, cu Cotul Ghermăneşti, veniau între Mereşti şi Orţeşti, din a dreapta Prutului, iar peste Prut veniau ceva mai largi până în *Ciorăşti*, *Vârâţi* şi *Ocoalele*.

Gherman a trăit pe la 1623, căci şi el împreună cu fraţii săi Bălan, Obreja, Gavril, Cristea şi Irimia vând părţile lor din satul, care acum se chiamă *Drăceni*, Lupului 3 logofăt în anul 1623. Socotind că ar fi fost om de 30 ani cel puţin, Gherman s'a născut pe la 1590. Cea mai veche ştire de Ghermăneşti o avem în 1665 Iunie 20, când vedem că Marco Toboş, fiul Măricăi îşi vinde pentru un cal învăţat—biciuluit cu 50 lei—părţile sale din Ghermăneşti, spătarului Darie [pg. 7, 27].

După 2 ani, acelaş spătar Darie cumpără alte 2

părţi din Ghermăneşti cu 32 ughi, şi anume: cu 16 ughi părţile verilor Gavril şi Paval *Frăţiman*, iar cu 16 ughi părţile lui Bejan Ciocârlan, preţul fiind egal.

In spiţă ar fi aşa succesiunea:

Gherman

x	fată =Frăţiman		fată =x	
Marica =Toboş	Solomia =Mărgilat	Gavril Frăţiman =x	Ciocârlan	
Marco Toboş	Dănilă Mărgilat	Pavăl Frăţiman	Bejan Ciocârlan	x

Aceşti 4 răzeşi, veri întăi şi al doilea între dânşii, vând 5 părţi din sat din Ghermăneşti «cu vatră de sat cu pământuri de ţarină, cu locuri de fâneţe, cu bălţi de peşte, din apă şi din câmp» [pg. 27]; deci moşie întemeiată de 4 generaţii de oameni, toţi rude între ei—spiţa 4 şi 6—nu răzeşi [spiţa 8-a].

Darie spătarul moare; fii săi n'au putut să-şi caute de moşie, căci „nu numai că în Ghermăneşti n'au putut ajunge cu stăpânirea, fiindu-le traiul pe aiurea, ce nici alte moşii ce au avut n'au putut să le caute şi să le stăpânească, rămânând cele mai multe nestăpânite"; aşa se îndreptăţeşte la judecată în 1746 Mai 22, înaintea marelui logofăt Sandul Sturza, Sandul Darie, nepot spătarului Darie. (pg. 28).

Judecata dă drept să stăpânească pe mărturii şi carte de jurământ *o optime* din Ghermăneşti *şi altă jumătate din a şeptea parte* „din opt părţi o parte şi din a şeptea parte giumătate".

Mai erau stăpâni în Ghermăneşti la 1746, *Căzăneştii* şi *Moşeştii* [Ioniţă] şi *Păuneştii* [Sandul], cari se judecă cu Sandul Darie şi primise ca bună judecata şi împărţala făcută de vel logofăt.

Cine era *Darie spătarul?* Supt numele de Darie se

întâlnesc mai multe persoane, cari n'au înrudire între sine.
Aşa e *Darie*, fiul popei ot Dorohoi în 1647 (Surete IV, 54); ei sunt pomeniţi şi prin 1661 (pg. 88); 1668 (IV, 200).—Alt *Darie* din Podobiţa în 1673 (Surete V, 38)— Alt *Darie* din Jicoteni, Hotin în 1661 (Surete IX, 155) Acest Darie are o veche spiţă (Surete IX, 165).—Alt Darie vătag din Cohăreşti în 1668 [Isp. III, 2, 160).—Alt Darie din Horgeşti în 1675 (Isp. III, 2, 160). — Alt *Darie* frate cu Carnauca se dau fii lui Iosup Haliţchi, nepoţi lui Gavril Haleţchi, în 1638 (Surete III, 72),—Alt *Darie* Ivan cu mulţi urmaşi se găsesc pe valea Elanului, care are pe *Darie* izbaşă, apoi hotnog şi pe Savin, în 1687 până în 1709 (Surete VII, 140 seqq. Isp. V, 2, 66).— Alt *Darie* din Gura Idriciului, tot în secol XVII. (Ispisoace V. 1, 22) —Alt *Darie* zis *cel Negru* din Bancovici, care izbuteşte prin 1710 să întemeeze o nouă aşezare, zisă *Valea lui Darie*, în locul a două selişte pustii: Muntenii seci şi Muntenii-Puţeni (Ispisoace V, 2, 52 seqq); acolo se găseşte şi spiţa acestui *Darie cel Negru*.

Toţi aceşti *Dărieşti* n'au nici o legătură cu *Darie spătarul*, care prin 1665 cumpără părţi în Ghermăneşti, şi care e tulpina *Dărieştilor* boeri.

Darie e un nume de botez, scurtat din *Mardarie* sau din *Ardarie*. cum *Ghiţă* e scurtat din *Gheorghiţă*

Darie spătarul din 1665 e *Carabăţ Darie*, ce se găseşte *vel comis* în 1656—1658 (Uricar III, 280, VII, 8, 46, Arh. ist. III 238, I. Antonovici, Doc. Bârlădene III 61; Surete IV, 161). Ca vel comis cumpără satul Stărpeni la Lăpuşna, dând în schimb 170 oi mari de Lăpuşna şi 100 cârlani de Lăpuşna. (Cr. Huşului app. 68), ajunge vel stolnic în 1658 (Surete IX, 151, Aceste slujbe le-a avut supt Gh. Ştefan. Partizan însă fiind *personal* a lui Gh. Ghica, cum ajunge acesta domn, îl râdică la rangul de mare spătar, urmând în boerie lui Toderaşco Iordachi Cantacuzino, care e ridicat la părcălăbia Hotinului şi fiind apoi urmat de Nec. Racoviţă, care ajunge apoi hatman.

Dacă ar fi să luăm arătările unui zapis, Darie era spătar încă din 7156, când cumpără cu 35 lei şi un

cal biciuluit părţi în Buneşti şi Maxineşti de la răzeşi. [cr. Huşilor pg. 69] cred însă că e o rea lectură.

Acestui Darie Carabăţ vel spătar îi putem da aceşti urmaşi: *Andrei Darie* [Surete IV, 269*), *Ştefan Darie stolnic* (Iorga Doc XVI, 192), şi *Gh. Darie spătar* (Iorga Doc. XVI 192), Costin Darie (arh. stat. Iaşi).

Acest *Gh. Darie* spătar are 2 fii, pe *Iancu Darie* şi pe *Gligoraşco Darie*, prin 1686 (Isp. IV, 1, 104).

Ca să cumpere spatarul Darie Carabăţ răzeşii în Ghermăneşti, trebue să fi fost răzeş sau neam cu răzeşii de pe acolo.

După aceste date genealogice, să urmărim istoricul moşiei Ghermăneştilor.

In 1760 Iunie 8 un strănepot a lui Darie vel spatar din 1665, Velişco Darie, provoacă o nouă cercetare în Ghermăneşti. Gh. Beldiman sulger şi V. Adam şătrar ispravnici de Fălciu, cercetează hotarăle Ghermăneştilor şi dau cea întăi mărturie hotarnică în semne şi măsuri cu fune de 20 stânjeni şi stânjenul de 8 palme domneşti, pe baza mărturiei hotarnice a lui Gr. Burghele din 3 Iunie 1760, (pg. 55, 109).

Se admite şi acum că moşia Ghermăneştilor a umblat şi umblă în 8 bătrâni, din care *un* bătrân şi jumătate se cuvine Dărieştilor, iar 6 bătrâni şi jumătate rămân răzeşilor.

Moşia Ghermaneştilor formează un trapez cu baza mare (64 funii 13 stânjeni = 1239 stânjeni = 2883 m.) pe dealul de peste Prut, megieşă cu trei moşii: Ciorăştii, Vrăbieştii şi Albiţa, baza mică spre apus, din movila lui Scripcă (Paval Scripcă Brănişteriul din 1500) de la Orţeşti, până în *Nereşti* (28 fune 2 stânjăni = 592 stânjăni = 1248 metri). A treia măsură se face pe şes, pe la *gura Văei Cânepii* şi iese 39 fune 5 st. = 785 st. = 1750 m. (pg. 44).

Peste Prut Ghermăneştii trec până în Troian, unde

*) Cu acest Andrei Darie clucer işi leagă neamul Ion Pruncu din Basarabia, prin o fată a lui măritată cu Apostol Pruncu, din care iese Loniţă Pruncu şătrar, tatăl lui I. Pruncu clucer, tatăl lui Ion Pruncul (Surete XI, 82).

este un stâlp vechiu de piatră în Troian. (pg. 45).

In secolul XVIII găsim următorii Dărieşti: *Teodor Darie* în 1700, *Costin Darie* stol. către 1759 (Iorga Doc. XXII, 99). *Iordache Darie ban* în 1762—1776—1782. (Doc. Calimachi II, 132) văr cu Ion Pruncul. *Velişco Darie* paharnic în 1767 (Doc. Calimachi II, 194) şi Ştefan Darie medelnicer în 1734.

Fără a preciza exact filiaţiunea, am putea avea pentru Dărieştii de la Ghermăneşti aceste generaţiuni:

Carabăţ (1600)
|
Darie Carabăţ (1665)
| spătar mare
Ştefan Darie (1700)
| stolnic mare
Sandul Darie (1740)
|
Velişco Darie (1760)
păharnic
|
Constantin, Darie | Catinca =Ion Gheleme

Constantin, Darie:
- Manolachi, Darie =Maria fata pr. Pavăl Găţul
  - Chiriac Darie
  - Gheorghe Darie
  - Catrina
  - Ioniţă Darie =Safta I. Michlu
- Neculai Darie comis

Catinca =Ion Gheleme:
- Ion
- Iordachi
- Dumitru căminar
- Alex. sărdar

In secol XIX găsim pe Costin Darie pah. 1806, stolnic 1808; pe Iordachi Darie jicnicer 1807, pah. 1809, post. 1825.

Un alt bătrân în Ghermăneşti este al Burgheleştilor, despre care vorbesc actele din 1783 Februar şi Martie, în pâra ce a avut Toader Burghele, feciorul lui Gr. Burghele contra lui Ioniță Loghin, care jurând falş apucase a lua întreg bătrânul Burghelesc, că zapisul lui Vasile Burghele ar fi rău. Mustrându-l însă cugetul, el lasă cu limbă de moarte „şi a murit trudindu-se la darea sufletului către femeia lui şi către feciorii lui le-a zis supt blăstăm să ne spue să ne luăm moșia că zapisul lui Vasile Burghele a fost bun" (pg. 86).

Iacov Stamati, vlădica de Huşi şi Darie Donici biv vel ban ispravnic de Fălciu, fac cercetare şi se află acestea: In 1675 Marcu Burghele a cumpărat cu 50 lei partea lui Ionaşco ficiorul Dochiei. Fiul său Gligoraşco Burghelea stăpâneşte o bucată de vreme până la 1708, când Ionaşco Loghin jurând falş îi ia moșia, şi o dă la mâna lui *Vasile Moş*, din neamul *moşesc*. Ioniță Loghin murise înainte de 1776, când ai săi Gafița Loghin [soție], Istrate Loghin fecior cu femeia lui Safta mărturisesc pentru zapisul lui Marcu Burghelea. Judecata hotărăşte să se ia zapisul de la mâna lui *Carp Moş*, nepotul lui *Vasile Moş*, şi să se dea la mâna lui Toderaşco Burghelea şi Ioniță Burghelea, feciorii lui Grigoraş Burghelea „nepot lui Marcu Burghelea. (pg. 88).

Toderaşco Burghelea stăpânea „a patra parte din jumătate de sat", deci *o optime*, adică un bătrân întreg.

In 1785 se face o nouă cercetare de Lupul Nacul mazil şi se aleg în măsuri părțile lui Ioniță Burghelea şi Toderaşco Burghelea despre alți răzăşi, adică bătrânul lor iese: 3 fune 3 stânjăni 2 palme la capătul despre apus; 4 fune, 4 stânjeni, 4 palme la mijloc şi 7 fune, 5 palme la capătul despre răsărit peste Prut. (pg. 96).

La cercetare răzeşii de Ghermăneşti spun că n'au scrisori, ci numai cu stăpânire au stăpânit. (pg. 94).

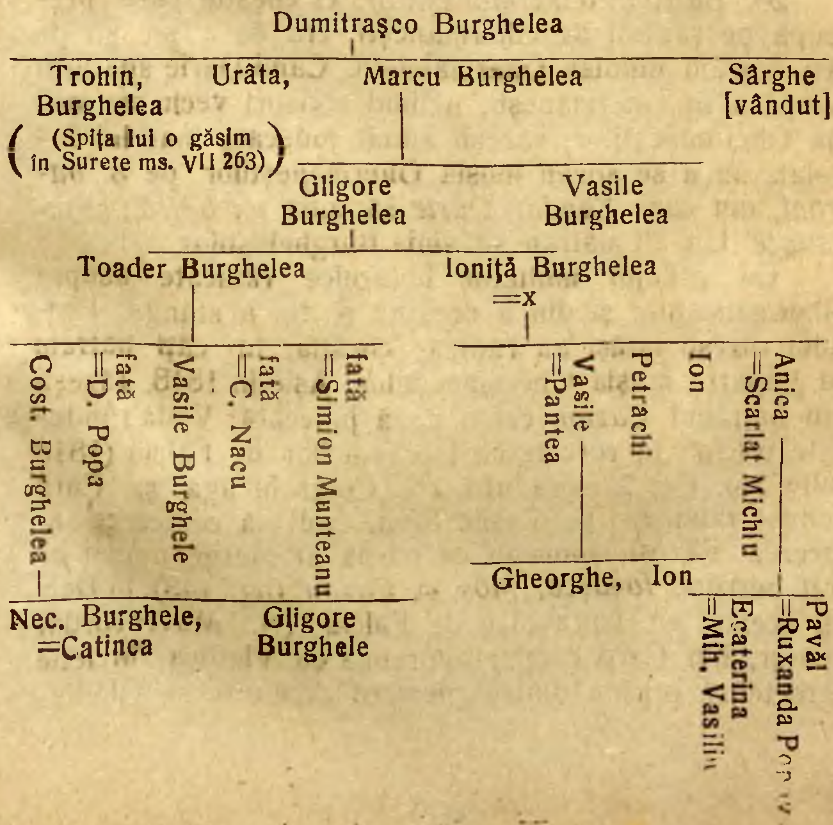
In 1764 Episcopia de Huşi capătă danie de la un Gavril, o parte din Ghermăneşti de peste Prut. (cr. Huşilor 289).

Intre timp se mai făcu o mărturie hotarnică de vornicul Gavril Conachi; aceasta către 1804, când îl găsim pe vornicul Gavril Conachi hotarnicul Răbâei despre moșiile din jur.

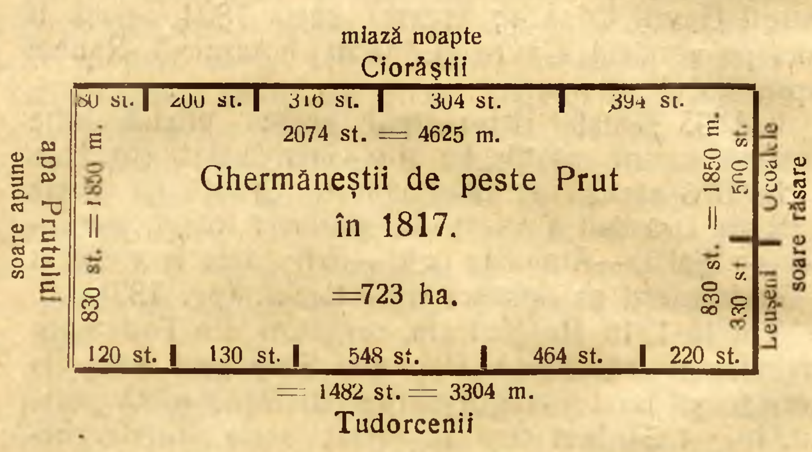
In 1805 Neculai Hrisoverghi judeca pricina între Căzănești pentru părțile lor din Ghermăneşti. (pg. 123).

In 1816 răzeşii de Ghermănești călcară cu vitele lor moşia Drăcenii a vornicului Iordachi Roset. Ispravnicul de Fălciu—Atanasie pah.—scrie carte la vornicul de Ghermănești să lipsască din călcare. (pg. 133).

Tot în 1816 Burgheleștii, curgători din Toderașco Burghelea își vând lui V. Popa din Scoposeni 3 st. din Ghermăneşti latul și lungul merge din *Râchi* până peste Prut. (pg. 135). Iată cum au urmat seria de Burgheleşti în Ghermăneşti.

In 1817 se face o nouă măsurătoare Ghermăneştilor de peste Prut de cătră D. Hârjeu vornic de poartă, dar de astă dată cu lanţ inginerescde 10 stânjeni. Iată măsurătoarea (pg. 137).

20. *Bătrânii Ghermăneştilor.* O chestie care preocupa pe răzeşii de Ghermăneşti, era de a se şti pe câţi bătrâni umblau Ghermăneştii. Când Darie spătarul cumpără în Ghermăneşti, nefiind scrisori vechi de moşia Ghermăneştilor, răzeşii admit judecata marelui logofăt, de a se socoti moşia Ghermăneştilor pe *8 bătrâni*, din care *Sandul Darie* să aibă *un bătrân şi jumătate*. Un alt bătrân se vinia Burgheleştilor.

Cu prilejul multelor hotarnice râdicate asupra Ghermăneştilor şi din a dreapta şi din a stânga Prutului răzeşii iarăşi au râdicat chestia, în câţi bătrani se împarte moşia Ghermăneştilor. Aşa în 1818, răzeşii din bătrânul *Cazan*, cer o nouă judecată. Vodă rândueşte pricina în cercetarea ispravnicilor de Fălciu (1818 Iulie 26); Cei 2 ispravnici (N. Costachi agă şi Carp comis) rânduesc pe Vasile Pivniceriul să cerceteze afacerea. Răzeşii spuneau că moşia ar merge numai *pe trei bătrâni: Ionaşco, Moş* şi *Cazan*, (pg. 143). In Dec. 29 acelaşi an, ispravnicii de Fălciu (N. Mavrocordat spătar, Ion Carp comis) împreună cu Vlădica Meletie cercetează pricina dintre neamul căzănesc şi Glodie-

nesc şi discută dacă moşia merge *pe 3 bătrâni* sau *pe 8 bătrâni*. Neputând însă lămuri chestia, hotărăsc ca pârâţii Glodeni să-şi stăpânească bătrânul *Ionaşco* fără cumpărăturile Burgheleştilor, iar jăluitorii Căzăneşti să-şi stăpânească 2 părţi *după neamuri*. (pg. 143).

Altă pricină era între *Căzăneşti* şi *Moşeşti* şi de oarece nu s'au putut dovedi că bătrânul Căzănesc a fost vândut, să-şi stăpâneaccă cele 2 neamuri pământul lor după 2 bătrâni; aceasta în 1819 Ghenar 9 (pg 145).

Hliza *Cărăuţa*, ce făcea parte din trupul Ghermăneştilor aparţinea Catrinei Giurcăniţei, fata lui Ioniţă Botezatul, şi voind să-şi vânză partea polcovnicului Ioniţă Buzne din Păhneşti, e împedecată de unul din cumnaţii ei. Pe acest trup Cărăuţa era o datorie de 240 lei la Alex. Papafil din Iaşi din care datorie primeşte 140 lei de la polcovnicul Ioniţă Buzne, ginerele Catrinei Giurcăniţa. (pg. 151).

In 1826 Febr. 16 găsim o nouă jalbă a unui Matei Gârde răzeş de Ghermăneşti contra vătavului Vasile Glodeanul, că ar avea parte în bătrânul Loghin, pe când bătrânul Glodeanu ar fi vândut. (El cere în cercetare pe Vlădica de Huşi şi pe ispravnicul de Fălciu. (pg. 156).

Abia în 1826 Iulie 28 intră Ilie Cogălniceanu agă în Ghermăneşti, cumpărând cu 8250 lei părţile Catincăi Darie „câtă este din a dreapta Prutului" după hotarnica din 1760 Iulie 30. (pg. 158).

Dărieştii îşi aveau părţile lor din Ghermăneşti în partea de jos despre Mereşti (pg. 166). Acestii părţi i s'a zis *Valea Cânepii*, nume ce se dădea şi la partea din sus a Mereştilor. In acest cot al Ghermăneştilor în 1826 Martie 20, căpitanul Ioan Mighiul cumpără 3 stânjeni a 16 lei unul (48 lei) părţile clironomilor lui Manolachi Darie, Gheorghe Darie şi Catinca Darie (pg. 171).

Iată faţă în faţă pe cei 2 protagonişti: aga Ilie Cogălniceanu şi căpitanul Ion Mighiul, răzeşi cumpărători în Ghermăneşti; unul în 1826 de la Catinca Darie

și altul în 1829 de la nepoții acestei Catincăi Darie, măritată cu Gheleme, feciorii lui Manolachi Darie.

Cel dintâi pas făcut de căp. Ion Mighiul este jalba din 1830 Mai 19 prin care cere să răscumpere părțile cumpărate rău de aga Ilie Cogălniceanul, de acum trei ani în urmă, pe care le ținuse mai înainte în arendă cu anul de la comis Neculai Darie. Și zice în jalobă căp. Ion Mighiul că moșia Ghermănești a fost a strămoșilor săi și că Darie spătarul a cumpărat-o mai pe urmă, în 1665 de la strămoșii săi (pg. 173). El cere protimisire ca să întoarcă Cogălniceanului cei 1000 lei ce zice că dăduse pe părțile Catincăi Dăriesei. Pe ziua de 30 Iunie se chiamă parțile la divan. (pg. 175).

Căpitanul Mighiul greșise cifrele. Vânzarea s'a fost făcut pe 1500 lei, nu pe 1000 cum spunea el; iar dacă în zapis s'au pus 3250 lei, prisosul de 1750 lei s'au socotit facerile de bine, ce au cunoscut de la d-lui aga Ilie Cogălniceanul (pg. 176).

Căpitanul Ion Mighiul mai cumpără în Ghermănești partea lui D. Gheleme căminar, care stătea la Dorohoi, cu toți frații săi. Cum răzeșii i-au cosit fânul se cere să se facă o măsoriște a fânului. (pg. 176). La cercetarea făcută de Ion Zaharia și pah. C. Arbure se constată că fânațul cuprinde 14 $^{1}|_{2}$ fălci, din care 1 falce și jum. a fost cosită de aga Ilie, iar 2 fălci și jum. de Ion Mighiul (pg. 176).

Ion Mighiu pleacă cu o nouă jalbă contra răzeșilor de Ghermănești pentru încălcare, schimbându-i-se pietrele hotara (pg. 183). Se face o nouă cercetare și o nouă măsoriște în 1831 Mart 8. Rânduiții hotarnici sunt polc. Ionița Buzne, ginerele Catrinei Giurcăniței din Odobești, și Iamandi Brânză polc. fostul vechil a agăi Ilie. Măsura se face pe *trei* locuri după obiceiu. Capătul despre apus, din Orțești până în Merești și iese 28 fune și 1 stânjen, în loc de 2 stânjeni, pe la Gura Văii la apus iesă 36 fune 1 palmă; iar spre răsărit la Prut nu s'a măsurat, fiind locu de pricină.

Din acectea căpitanul Ion Mighiul avea să tragă 3 fune 2 st. (apus), 5 fune (valea Cânepii) (pg. 183).

Fiind procese iscate cu Vasile Glodeanu ispravnic de aprozi, răzeşii de Ghermăneşti dau în 1831 vechilime la mâna căp. Ioan Mighiu, și se leagă că acei ce nu vor lua parte la cheltueli de judecată să nu aibă parte la câştig în răscumpărarea bătrânului *Loghin*, (pg. 185).

In 1832 se face o nouă cercetare în Ghermănești și se aleg cei 8 bătrâni din Ghermanești în următorul mod:

Bătrânii din Ghermăneşti:

1	2	3	4	5	6	6	7	8
Ioniţă Loghin	Tanasă Cazan	Anica Cazan (1/3, 1/3, 1/3)	Ioniţă Moş	Ioniţă Moş	1/2 Ioniţă Moş	1/2 Darie spătar	Darie spătar	Mercu Burghele

Un nesfârșit lanț de cărți de soroc pentru stat în judecată căpitan Ioan Mighiu cu răzeșii. Ei arată că căp. Ioan Mighiul are drept să-şi stăpânească un bătrân și jumătate în Ghermăneşti, partea Dăriascăi, (pg. 187); dar având price cu răzeșii aceştia în 1833 Oct. 29 cer protimisire să-l scoată pe căpitan din stăpânire (pg. 189).

In *valea Cânepii*, partea din jos a moşiei Ghermăneşti mai intră stol. Matei Gârde, care cumpără de la Catrina lui Ștefan Trandaf părțile sale cu 25 lei; aceasta în 1835 (pg. 192).

După 4 ani de judecată căpit. Ion Mighiul face întâiul izvod de cheltueli pentru stat în judecată pentru dezbaterea Ghermăneştilor și Leușenilor la Leova și Chișinău. Cheltuelile se râdica la 374 lei, bani cheltuiţi în 79 zile, cât au umblat peste Prut. (pg. 194).

O nouă vechilime capătă Căp. Ioan Mighiu în 1836 Ghenar 28 de la răzeșii din Ghermăneşti și Leușeni.

Cei ce iscălesc vichilimeaua sunt numai Mighiuleştii şi anume:

Toader sin (fiu) Simion Mighiu, Vasile *zet* (ginere) Simion Mighiu, Andrei zet Simion Mighiu, Iamandi Brânză zet Simion Mighiu, Nastasachi sin Zaharia Mighiu, Vasile Mighiu pasnic.

Ei mai arată cs toţi se trag din bătrânnl Ion Mighiul, Zaharia Mighiu şi Simion Mighiu, fraţi, cari se trag din *Anuşca* şi Anuşca se trage din *Loghin*. (pg. 195)

Cu acest chip ne explicăm spiţa curgătorilor din *Aliuş* şi întocmită în 1800 Oct. 10 [pg. 119].

Ilie star (Aliuş)
|
Ion Aliuş
|
fată
= Hilohi Cazan
|
Loghin
=Uliiana
|
Ioniţă Loghin
=Gafiţa
|
Anuşca Loghin
=Ioan Mighiul
|

- Zaharia Mighiul
  - Ştefan
    - Ruxanda
    - Nastasia
  - Aniţa
  - Dumitrachi
  - Constantin
    - Maria
    - Maranda
    - Simion
  - Vasile pasnic
- Ioan Mighiul căp. =Ileana
  - Anica =Dum. Zaharia
  - Scarlat =Anica Burghele
  - Smaranda =Hristea Boureanu
- Sămion Mighiul
  - Ioana =I. Axinte
    - Vasile
  - fată =Andrei Stihi
  - fată =Vasile
  - Toader Mighiul
- Ioana
- Sofronia =x
  - Safta =Ion Darie

In 1837 se face o nouă măsorişte a Ghermăneştilor, pentru curmarea pricinilor iscate cu megieşii din Valea Cânepii şi din Mereşti. Se aleg părţile, căp. Ion Mighiu 111 st. 3 palme la apus; 146 st. 1 palmă la mijloc şi 191 st. la Prut [pg. 202].

Pentru toate aceste pricini, răzeşii—20 la număr—simţesc nevoia de a înoi şi prelungi vechilimeaua dată căpitanului Ioan Mighiul şi se angajază că acesta umblând 7 ani prin judecăţi pentru a le desbate moşiile şi de aici şi de peste Prut, cei ce nu vor lua parte la cheltueli li se vor lua părţile. Aceasta în 1838 Iulie 28. [pg. 207].

Prima urmare acestei însărcinări este că 34 răzeşi din Cotul Ghermăneşti se aranjază cu căp. Ion Mighiu „că va lăsa în pace bucata de moşie ce o au fără seliştе în sat în Ghermăneşti". [pg. 209].

Retrăgându-se apele Prutului se face o nouă măsură a laturii despre Prut şi se găsesc numai 963 st. —în loc de 1007 stânjeni—aşa că se reduce partea căp. Ion Mighiul—un bătrân şi jumătate—acea cumpărată de Darie spătarul—la 183 stânjeni 4 palme, în loc de 191 stânjeni. [pg. 209].

Un prim izvod de cheltueli îl prezintă Ioan Mighiul răzeşilor în 1839, în sumă de 271 lei, în care cetim o pagină de moravurile juridice, că a trebuit să de 20 lei pe o căpăţină de zahăr dar dat prezidentului. [pg. 210].

Căpitanul Ioan Mighiu răscumpără 100 stânjeni din Cotul Ghermăneştilor şi nu voeşte să dea parte răzeşilor; aceştia în număr de 8 cheamă in judecată pe căpitan în 1839 [pg. 210]. O serie de cărţi de chemare în judecată urmează acesteia [pg, 211]. Un nou izvod de cheltueli se pregăteşte, în care Ioan Mighiul arată că a cheltuit 1568 lei. [pg. 213].

Răzeşii nu iau parte la cheltueli, ci se mulţumesc a ceda căp.' Ion Mighiu toată partea lor din Ghermăneşti, răscumpărată de la aga Ilie Cogălniceanul, pentru care a stat în judecată de la 1830 încoace. Aga Ilie cumpărase moşia de la Catinca Darie, mama fra-

ților Gheleme în 1828, iar aceasta o cumpărase de la C. Darie în 1792; toate cheltuelile de judecată și plata răscumpărărei fiind făcute numai de căpitanul Ioan Mighiul, răzeșii îi cedează lui toată partea lor". [pg 216].

O serie de cărți de chemare în judecată urmează în 1841—43; In ceia ce priveşte partea răscumpărată de la post. Ilie Cogălniceauu în 1830 cu 1500 lei, se continuă pâra la divanul domnesc și în 1843, cu Alex. Gheleme căp. cari *fiind minori la vânzarea făcută de maica lor Catinca Darie în 1826 își capătă părțile lor (căp. A. Gheleme)* [pg. 221] Divanul a dat dreptate căp. A. Gheleme „să întoarcă banii răscumpărării căp. I. Mighiul, întru cât era nevrâsnic la vânzarea ce-a făcut-o maică-sa" [pg. 221].

Mai mult de 20 cărți de stat în judecată cu răzeşii urmează acesteia; se vede că s'a făcut o nouă măsoriște Ghermăneştilor în 1845, mai ales pe latura dintre *șleah* şi dealul dinspre apus, unde au fost încălcările, şi se sporeşte partea căp. Ion Mighiul la 124 st. 6 palme, ca unul ce avea a trage un bătrân și jumătate din Ghermăneşti [pg. 225].

In 1842 Noembrie 1, căp. Ioan Mighiul cumpără cu 14 galbeni 3½ st. în Scrivuleni de la Ion Popa. [pg. 220].

In 1845 Ghenar 3, în ticnitele sărbători ale Crăciunului, căp. Ioan Mighiul, obosit de atâtea procese, ce le purtă de 15 ani cu aga Ilie Cogălniceanu și cu răzeșii din jur, la lumina opaițului de țară își face izvodul tuturor cheltuelelor purtate de la 1830 încoace, și iesă că a cheltuit 10531 lei 20 parale *„fac toată cheltuiala până astăzi și fiind că am cheltuit toată starea ce am avut pe acest pământ, cari din urmașii mei se vor împărtăși din acest pământ și nu mă vor griji pe mine și pe maicăsa, că noi ca unii ce ne-am tot judecat, n'am putut a ne griji după cuviință, că datori sunt urmașii cei ce vor intra cu stăpânire, a ne griji după legea creştinească ca pe niște părinți"*. [pg. 226].

Căpitanul trăeşte mulţi ani după aceasta. O serie

de alte cărţi de chemare în judecată urmează acestora. In 1846 Dec. 8 căp. Ioan Mighiu cumpără de la feciorii Gafiţei, soția lui Sim. Arhiri 3 palme și 6 parmace din Ghermănești [pg. 229].

O serie de alte cărți de stat în judecată pentru Cotul Ghermănești—două coturi—rupte de apele Prutului, se răfuesc ca fiind una și aceiași moșie, Ghermăneștii, pe amândouă malurile Prutului, să se stăpânească după analoghie. [pg. 233].

Se face măsoriște cotului Ghermănești în 1849 și iese aceste măsuri: 454 st. la capătul dinspre Prut [pg. 235].

Căp. Ioan Mighiul primește în Ghermăneşti părțile vărului său Toader sin Simeon Mighiul din Leuşeni pentru cheltuelile vechilimelei, iar alte 4 palme ce avea în Scrivuleni le dă pentru 4 palme din Leușeni [pg. 234]. Iar o palmă și 2 parmace din Ghermăneşti le ia de la Iamandi Brânză și Vasilca pentru un plug la arat într'o zi. [pg. 234]. In 1850 Noembrie 1, căp. Ioan Mighiul cumpără 32 fălci din Cotul Ghermănești de la stol. Vasile Glodeanul câte 8 galbeni falcea. [pg. 236]. Aceste părți i se aleg în stânjeni la 28 Sept. 1851 și se găsesc că cuprind 55 stânjeni pe zarea dealului despre apus, 67 stânjeni prin valea Cânepii, 73 stânjeni capătul despre Prut; iar lungul a venit 1003 stânjeni [pg. 240].

In 1852 răzeşii Michiulești din Ghermănești, veri căpit. Ioan Michiul, vând câte 5 palme, ce li se veniau în Ghermănești și Leuşeni, și anume: *Cost. Michiu, Vasile Michiu, Ştefana Michiu, Dumitrachi Michiu* și *Anița Michiu*, câte 50 lei stânjenul, ceia ce face 3 st. și o palmă. Pentru 10 palme din Leușeni Vasile Michiu a luat de la căp. I. Michiu un stânjen din Scrivuleni, iar pentru 15 palme = 1 st. și 7 palme = a luat 94 lei [pg. 241].

In 1853 căp. Ioan Michiu cumpără cu 25 lei 5 palme din cotul Ghermănești de la Safta lui Ion Darie, fata Sofroniei, nepoată lui Ion Michiu, ce-i venia lui nepoată de soră. [pg. 243].

In 1854 Mart. 22, căp. Ioan Michiu cumpără de la ginerele său Hristachi Boureanu 7 st. moșie din Cotul Ghermănești = 3 fălci 16 prăjini. Aceşti 7 stânjeni îi luase pentru alţi 7 stânjeni din Scrivuleni, vânduţi maiorului Mih. Cogălniceanu. (pg. 246).

In 1854 Mai 5 se aleg în Scrivuleni 3 stânjeni, căci 10 stânjeni apucase a se vinde maiorului M. Cogălniceanu. (pg. 247).

De și Ioan Michiu căp. își măritase fata sa Smarandă cu Hristachi Boureanu, feciorul călugărului Maxim Boureanu încă din 1847 (pg. 230), foaia de zestre e din 1856 Ghenar 21. I se dă 7 capete vite mari, 20 oi, 6 stupi și *30 stânjeni moșie* în Ghermăneşti.

Căpitan Ioan Michiu mai face următoarele cumpărături:

a). 7 stânjeni în Ghermăneşti cu 20 galbeni de la I. Cazan, de pe bătrânul Hilohi Cazan [1856 Mart 9, pg. 249].

b). părțile lui C. Popa bătrânul Loghin cu 12 galbeni, în 1856 Mart 28 (pg. 250). Iar în 1857, se aleg despre răzeși toate părțile lui Ioan Michiu următoarele întinderi:

27 st. 5 p. 6 p. capătul despre apus
29 st. 3 p. 6 p. mijlocul
36 st. 6 p. 2 p. capătul despre răsărit

93 st. 7 p. 6 p. peste tot; iar în medie erau 31 st. 2 palme și 2 parmace. (pg. 251).

Iar hotarele erau la apus: Brătenii și Dințenii, la sud Valea Cânepii, la nord, hliza Chetrănească, la răsărit Prutul.

Iar peste tot căp. Ion Michiul avea în 1857 Dec. 61 stânjeni, din cari 23 st. 5 palme în Leușeni, iar 37 st. 3 palme în Cotul Ghermăneşti. (pg. 255).

In 1858 Ghenar 2 căp. Ioan Michiul cumpără cu 60 lei partea lui Vasile Axinte, fiul lui Ion Axinte, ce ţinea pe Ioana fata lui Simion Michiu, deci nepot de vară lui Ioan Michiu. [pg. 256].

21. *Neamul Michiu.* Din arburele genealogic, ce

urmează studiului, cetitorul va vedea vechimea legăturilor de pământ, ce are neamul Michiu după strămoașele sale curgătoare din Ilie Căliman, zis și *Aliuș*.

Cel dintăi Michiu pomenit în spiță este soțul *Anușcăi Loghin*, fata lui *Ioniță Loghin* și a Gafiței, nepoată lui *Loghin* și a *Ulienei*, unul din bătrânii Ghermăneștilor.

Din actele moșiilor de la Prut nu putem ști cine sunt suitorii acelui *Ion Michiu*, ginerele lui Ioniță Loghin.

Avem însă știri în bugetul țării Moldovei din 1763, că între jupânesele cu drept de scutelnici, era și una *Ilinca Joroae* **a lui Michiu**. (Ion Neculce V, 74). Această pomenire scurtă a unei văduve cu 2 nume arată ori că Ilinca era fata lui Michiu și văduvă după bărbatul ei Jora, ori că fiind de neam Jorăsc, devenise văduvă după soțul ei Michiu. Și într'un caz și în altul reiese legătura de înrudire între *Michiu* din 1763 și Jorăștii din 1763.

In aceiași samă a visteriei din 1763 se pomenește de un *Antohi Jora* postelnic (I. Neculce V, 73); Cine era acest Antohi Jora postelnic?

In spița Jorască dată mai sus, găsim că Antiohie Jora post., era fiul lui Neculai Jora post. și nepot a lui Antiohie Jora marele logofăt din începutul secolului XVIII. Acest Antiohie Jora post. avea 2 frați: Toader Jora pitar, căsătorit cu fata lui C. Roset și pe Mihai Jora ban, *probabil* căsătorit cu Ilinca Michiu, soră cu tatăl lui Ion Michiu, ginerele lui Ioniță Loghin. Loghineștii erau răzeși mazili la Ghermănești în secol XVII și XVIII; Jorăștii erau răzăși boeri la Răbâia, moșie vecină cu Ghermăneștii.

Prin încuscrire neamul Michiu se leagă cu neamul Jora, ramura de la Prut.

Ce să însemne patronimicul *Michiu?*

Lupta între forma *Mighiu* și *Michiu* durează până în 1884, când se părăsește cu totul forma *Mighiu* și învinge forma *Mìchiu*. Cu accentul pe silaba *Mì-chiu*, nu cum grăesc Muntenii, cu accentul pe silaba *chì*,

făcându-l *trisilab, Mi-chì-u*; nu bisilab cum se rostește la noi *Mi-chiu.*

Cu cât ne râdicăm în susul Moldovei, vedem o tendință de *guturalizare* a sunetelor consonantice: *crier* devine *grìer*; orhei, devine *orghei, highienă* devine *ghighienă*; așa că avem a face aici cu o influență malorusă asupra gâtlejului moldovenesc. Moldovenii au slăbit sonarea consoanelor; așa guturalul *moghilă*, trecut prin Ruteni ca *mohilă*, a devenit în gura moldovanului ca labiala *movilă*.

Așa şi în rostirea *Mighiu-Michiu*, noi nu putem prinde de cât forma lui *Mitiu*, adică un diminutiv de la Dimitrie. Numele marelui mucenic *Dimitrie* a dat naştere la foarte multe și variate forme patronimice. Prin apscopă silabei inițiale *Di*, a rămas *Mitre*, de unde familia *Mitrea*; Din *Du*mitru, a rămas forma *Mitru*.

Prin alunecarea licidei vibrante *r* în grupul *tr*, care a menținut întreg pe *u* final, în *Mitru*, ca în *pentru, teatru*, grupul *tr* prin desmerdare în faza copilăriei, când copilul nu poate articula pe *r*, şi zice *vâf* [vârf], *dum* [drum], a zis *Mitea* [Mitrea], *Mitu* [Mitru], de unde ușor s'a ajuns la *Mitiu*.

Dar *ti* în *Mitiu* reprezintă o articulare prepalatală, adică atingem cu vârful lățit al limbei gingina și dinții de sus: *Mi*-*tiu*, ce a fost mai ușor ca în părțile nordice, unde era o înclinare spre guturalizare, articularea prepalatată *ti*-u, să se prefacă în postpalatala *ghi*-u, ca apoi în regiunile, unde se întâlniau amândouă formele *Mighiu* și *Mitiu*, să se nască forma intermediară-mediopalatală *chi-u*.

Deci *Mighiu, Michiu*, este *Mitiu;* iar *Mitiu* este *Dumitru*, ca și *Mitrea*, *Mitru*, *Mitu*. Cât de forma străveche populară *Sân-Medru* nu intră în socoteală aici.

Dau părerea că după rostirea guturală a lui *tiu-chiu-ghiu*, cei dintâi Michiu, ce se găsesc în vaile Prutului, Ghermănești-Leușeni, sunt veniți din nord, unde și Jorăștii își aveau moșiile lor și înrudiți cu Jorăștii prin acea *Ileana Joroae* a lui Michiu.

Acel prim Michiu a avut pe Ion Michiu, care ia în căsătorie pe Anușca Loghineasă din Ghermănești; aceasta înainte de 1800, căci căp. Ion Michiul, fiul său era deja bătrân în 1846.

Acest *Ion Michiul* are 5 copii: *Zaharia, căpitan Ion, Sămion, Sofronia* și *Ioana*.

Din Zaharia Michiul se trag prin Dumitru Michiul, Michiuleștii de la Vaslui, în bătrânul Ion Michiul învățător pensionar. Din Sămion Michiul avem pe Toader Michiul paharnic, alte ramuri de la Vaslui, la Bălțați, care în 1822 ia în căsătorie pe Ruxanda Bodescu și are un copil pe Vasile.

Despre Bodești, de la care avem schitul Bodescului în Bălțați și Tăoști la Vaslui, avem o întreagă condică de acte, rânduite de spat. Iacov Veisa (Acad. Română ms. 3280), cum și o mare spiță de neam a Bodeștilor.

22. *Incheere*. Cetitorul a putut observa din desvoltarea vieții istorice pe locurile de azi ale Drăcenilor, că s'au perindat atâtea neamuri de oameui—15 generațiuni—ceia ce însamnă că avem știri documentare de peste 500 ani, de la 1400 încoace; iar că pe toate le stăpânește misterioasa movilă a Răbâei, istorică prin faptele de arme petrecute în juru-i, dar urzită când nu era țară Moldovenească, ci alte state și popoare mai vechi, slujind ca movilă de strajă de țară.

Dacă ici pe colea se pomenesc nume de boeri mari, ca Roset, ca Jora, nu aceștia de la Prut erau ramurile cu preponderență politică, ci erau acele legiuni de răzeși-mazili: Mărmurenii, Aliușenii, Jorăștii, Cerchejii, Cogălnicenii și la urmă Michiuleștii.

Fericite au fost aceste meleaguri că ne-a dat nume nouă în istoria noastră pe Mihail Cogălniceanu, cea mai complexă și representativă figură culturală și politică a jumătății a doua din secol. XIX. Dacă Iașii —capitala—a dat lui Mih. Cogălniceanu, avântul ideilor mari; răzeșia lui de la *Râpi, Dințeni, Brăteni, Ghermănești, Drăceni, Scrivuleni*, [illegible] fantoma

Răbâei, a răsădit în sufletul acestui mare moldovan, simţul intim al nevoilor nouă de stat, râdicând în vază pe cei de jos, el singur fiind de fapt un *homo novus* pe arena politicei interne.

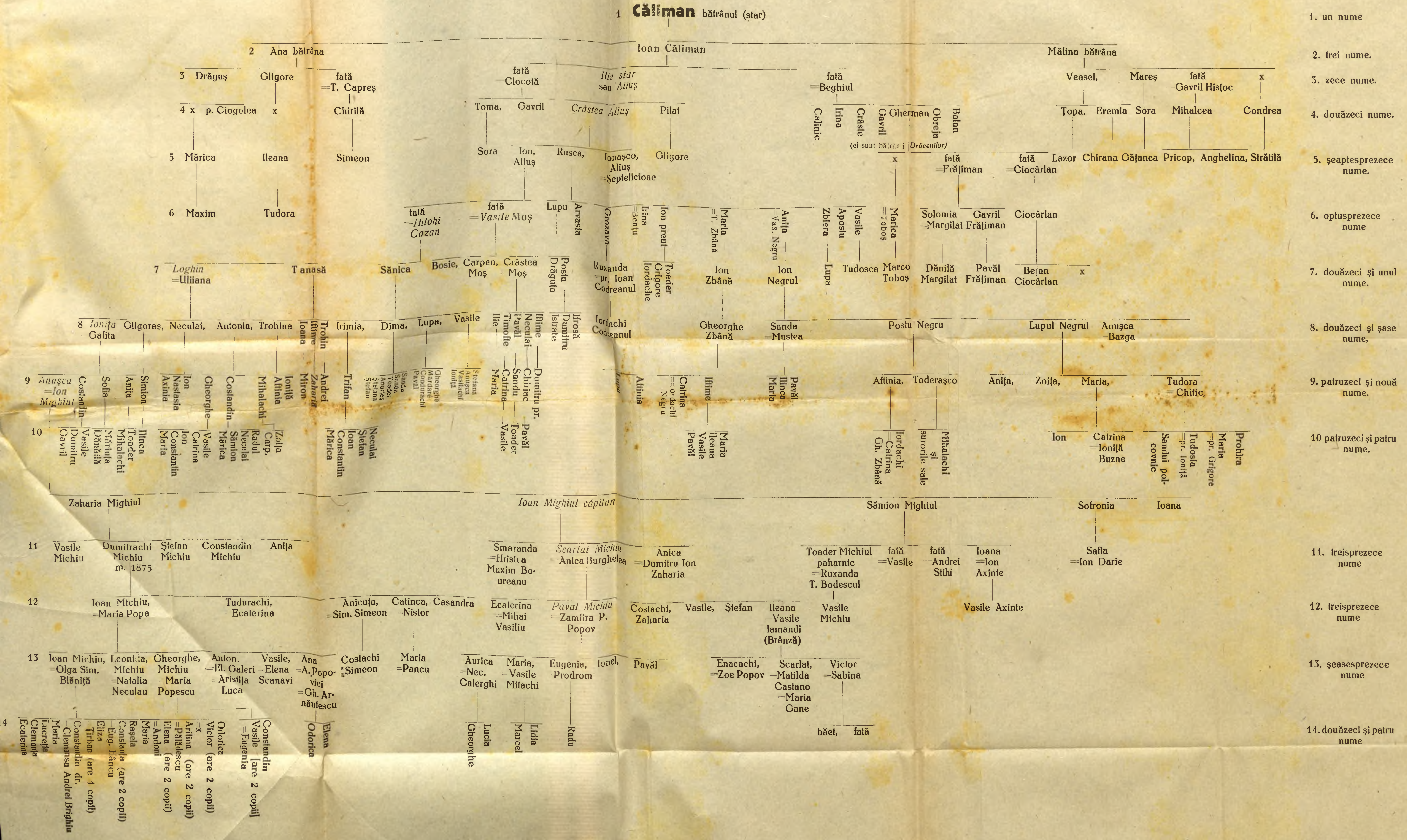
Cine citeşte frământările de răzeşi-mazili ale căpitanului Ioan Michiu, vede şi în acest tip uitat de vreme, trăsăturile caracteristice ale răzeşului cu dragoste de ţară, de moşia lui, pentru care nimica nu poate să-i pue piedici, pentru a ne explica sufletul acelui care mânat de taina adâncă a pământului şi de cultul înaintaşilor săi, a înlesnit tiparniţa acestui al XVII-lea volum de Surete, închinat prin dragoste şi prietenie de peste o jumătate de veac, lui **Pavel Michiu şi celor ai lui.**

GH. GHIBĂNESCU

Iaşi, 1 Martie 1927.

Arburele genealogic al familiei MICHIU și înaintașilor săi curgători din Căliman și Aliuș

Intocmit după acte și documente de GH. GHIBĂNESCU, profesor

Această spiță de neamuri numără patrusprezece generațiuni și cuprinde două sute șease zeci și cinci nume.

SURETE ŞI IZVOADE

VOL. XVII.

(DRĂCENII şi împrejurimile sale, Fălciu)

1. 7041 fără lună 21 (1533) Huşi. Petru Vodă Rareş întăreşte lui Dragotă Averescul şi lui Neagul Şopârleanul cumpărăturile ce au făcut cu 80 zloţi în *Troeneşti* de la Ţîmpău.

Cu mila lui Dumnezeu Noi Pătru Voevod, domn ţării Moldaviei, înştiinţare facem cu această carte a noastră tuturor cui pre dânsa vor căta sau cetindu-li-se o vor auzi-o; adică au venit înaintea noastră şi înainte a lor noştri moldoveneşti boiari *Mărina*, fata *Crăstinei*, nepoata lui *Ţămpău*, de a ei bună voe de nimene silită nici împresurată, şi a vândut a ei direaptă ocină din direse de cumpărături, ce a avut bunul ei de la părintele domniei meale, Ştefan Voevod, a patra parte de sat *din Troeneşti la Prut*, din partea de sus, aceia au vândut-o slugilor noastre lui *Dragotă Averescul* şi lui *Neagul Şopârleanului* pentru 80 zloţi tătărăşti. Şi ale noastre slugi Dragotă Averescul şi Neagul Şopârleanu au plătit deplin toţi acei bani 80 zloţi tătăraşti mai sus scrişi în mânule Marinei, fetii Crăstinei, nepoata lui Ţămpău înainte noastră şi înainte alor noştri boiari. Deci noi văzând a lor de bunăvoe tocmală şi deplină plată, şi noi aşijdere şi dela noi datu-le-am şi le-am întărit slugilor noastre lui Dragotă Averescul şi lui Neagul Şopârleanul acea a patra parte de sat din Troeneşti pe Prut din partea din sus, ca să le fie lor şi de la noi uric şi cu toate veniturile lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi împrăştieţilor lor şi la tot neamul lor, ce li se va aleage mai de aproape neruşuit nici odănăoară în veaci. Iar hotarul acelei a patra parte din Troeneşti, ce-i la Prut, din partea din sus să-i fie din a patra parte pe tot hotariul, iar dinspre alte părţi pe vechile hotară, pe unde

din veac au umblat. Iar la aceasta este credința domnei meale, Pătru Voevod și credința prea iubitului fiu al domniei meale Bogdan, și credința boiarilor noștri, credința pan Hurul dvornic, credința pan Trotușan, credința pan Scripcă, credința pan Vlad și pan Toader parcalabi de Hotin, credința pan Danciul și pan Liciu parcalabi de Neamț, credința pan Zbiare și pan Crăciun parcalabi de Novograd, credința pan Mihul portar Sucevei, credința pan Drăgșan spatar, credința pan Glăvan visternic, credința pan Albotă postelnic, credința pan Popăscul ceașnic, credința pan Colun stolnic, credința pan Draxin comis și credința tuturor boiarilor noștri a mari și a mici. Iar după a noastră viață *și domnie* cine va fi domn în a noastră țară din copii noștri sau din al nostru neam, sau pe oricare altul Dzeu îl va aleage să fie domn pământului nostru al Moldovei, acela să nu le strice a noastră danie și întăritură, ci să le întărească și să le împuterniciască, căci că ei singuri au cumpărat cu ai lor drepți bani. Iar spre mai mare tărie și putere a tot ce s'a scris mai sus, poruncit-am la al nostru credlncios Toader logofăt să scrie și a noastră pecete s'o lege la această carte a noastră. A scris Golăi în Huși la anul 7041 luna... 21.

Obs. Pergament slavon la Ac. Rom., peceți No. 292. Originalul a aparținut mănăstirei Slatina.

Numele Șopârleanu ne duce la *Șopârlă*, boer cunoscut pe vremea lui Ștefan cel Mare (I. Bogdan Doc. II. 274), când prin 6991 Sept. (1482), o fiică a acestuia Neacșa, fata lui Mihăilă Șopârlă, vinde cu 80 zloți jumătate din seliște *Șopârleni* fraților Ignat și Ion Tintiul.

Nu se poate ști pe ce apă erau așezați acești Șopârleni, în 1482, căci textul e rupt când zice: *ta prodala toi polovini seliști ot Șopârleani na... potocu* „de a vândut acea jumătate seliște din Șopârleni pe apa...,"

Cei 2 cumpărători: Dragotă Averescul și Neagul Șopârleanul și-au legat numele lor de 2 sate la Fălciu: Avereștii pe Crasna și Șopârlenii pe apa Lilivei, înlocuind vechiul nume al *Troeneștilor*.

Numele de *Troenești* e foarte interesant de reținut, căci

în vecinătatea Şopârlenilor peste deal vine marea şi enigmatica movila Răbăei, în şesul Prutului. Ca să fie un sat Troneşti acolo în secol XV, însamnă că de la movilă se brăzda şesul Prutului cu un *troian*, la capul căruia s'a descălecat satul Troeneştii.

Iată care erau hotarele acestui sat *Troeneştii*, înlocuit apoi cu numele de *Şopârleni*, aceasta după 1540, când intră proprietar Neagul Şopârleanul, după cum le cetim în hotarnica râdicată în 1798 Mai 1 de către Matei Costachi paharnic şi de Gherasim, Episcopul Huşilor pentru moşia Pogăneşti. (Surete ms. I 633—640)

„Deci dar măsurândusă capătul Şopârlenilor despre răsărit spre Lăpuşna sau aflat 522 stânjăni, iar pe coasta despre Lăpuşna 550; iar podişul *între movile* 486, iar pe din a stânga apei Prutului 630, şi capătul despre apus la Prut au eşit 968; carea împărţindusă în patru părţi sau venit pe trei părţi dumsale visternicului Iordachi Balş la capătul despre răsărit 391 stânjăni şi giumătate, iar pe coastă 412 stânjani şi giumătate, iar pe podiş 364 st. şi giumătate, iar din stânga Prutului 472 stânjeni, şi în capătul dinspre apus 726 stânjăni, pe care aceste trei părţi le am lipit de trupul moşiilor dumisale visternicul, dar a patra parte a Episcopiei sau lasat despre Căcăceri"

Luând ca normă *lungimea* moşiilor Pogăneşti Petrimăneşti cu hlizele lor reiese că din cap în cap latura pe din sus a Pogăneştilor, megieşiţi cu Toporul Episcopiei, laturea sa pe din jos, adunând toate sumele din semn în semn are 4770 stânjeni, *sau 10714 metri.*

2. 7123 Sept. 5 (6 23) Iaşi. Lupul logofăf al treilea cumpără cu 60 zloţi satul *Drăceni* pe Prut de la 21 răzăşi, toţi veri între dânşii.

Iată adică noi Ghianghea vel logofăt i Dumitraşco vel dvornic i Miron Barnovschii hatman, i Ion vel dvornic, i Ion medelniciar, i Cujbă vel armaş, i Nicoar al doile logofăt, cum au venit înaintea noastră *Ion* fiul Tomei, nepot lui Clocotă, şi seminţenia lui *Gavril* fiul lui Clocotă şi seminţeniile lor. *Grozav* fiul lui Ionaşco, nepot Crăstei, şi strănepot lui *Ilie bătrânul*, şi seminţenia lui Gligorie fiul lui Pilat, nepot lui Ilie; şi aşijde-

rele seminţeniile lor *Bălan* fiul Beghiului, şi fratele-său *Obreajla*, i Gherman, i *Gavril*, i *Cristea*, şi sora lor *Erina*, şi nepotul lor *Lazor* fiul lui Calinic, toţi nepoţi şi strănepoţi lui Ion Căliman bătrânul; şi aşijderea seminţeniile lor *Maxin* fiul Măricăi, nepot... şi strănepot lui Drăguş şi seminţenia lui *Nechifor* fiul lui Maxin, nepot popei Ciogole şi strănepot aceluiaş Drăguş şi ruda lor *Tudora* fata Ilenei, nepoată... şi strănepoată lui Gligore; şi seminţenie lor *Simeon* fiul Chirilăi, nepot lui Toader Capreş şi strănepot Anei bătrâna; şi iarăşi seminţeniile lor *Lazor* fiul Ţopei, nepot lui Vesel şi ruda lui *Găţancă*, fata Sorei, nepoata lui Mareş; şi seminţenia lor *Precop* fiul Mihalcei, nepot lui Gavril Hiştoc... şi sora lui *Anghelina* şi ruda lor *Strătilat*, fiul Condrei, nepot şi strănepot Malinei şi *Chirana* fata lui Erimia Vesel; de nimeni siliţi nici învăluiţi, ci de a lor bună voie şi-au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, din ale lor direpte privilegii, ce au avut străbunicii lor de întărire de la bătrânul Pătru Voevod, satul a nume... care acum se numeşte *Drăcenii* la Prut, care-i în ţinutul Fălciului, însă cât li se va aleage partea lor din vatra satului, şi din câmp, şi din bălţile cu peşte, şi din tot venitul; acelea au vândut denaintea noastră Lupului treti logofăt drept 60 ughi bani buni; şi s'a sculatu-s'a Lupul logofăt şi a plătit lor deplin acei de mai sus scrişi bani dinaintea noastră. Deci noi văzând a lor de bună voe tocmeală şi deplină plată; şi noi aşijderea şi de la noi am făcut Lupului logofăt această mărturie ca să-i fie lui zapis de credinţă, până ce-şi va face singur şi direase domneşti, pe acel sat mai sus scris. Si spre mai mare credinţa pus-am şi ale noastre peceţi, la acest al nostru zapis, ca să se ştie.

In Iaşi la anul 7192 Sept. 15 (1623).

Ghianghea logofăt iscal. (pecetea *O stea* şi numele *Gheanghea*.

Notă. Lupu logofăt al treilea cumpără cu 60 ughi toate părţiledin *Drăceni*, ale tuturor urmaşilor vechilor stăpâni ai Drăcenilor de supt Pătru Vodă Rareş. In 1623 Septembrie 15 erau

aceşti urmaşi : Ion, Gavril, Grozav, Gligorie, Bălan, Obrcajie, Gherman, Gavril, Crâste, Erina, Marin, Nechita, Tudora, Simion, Lazor, Găţanca, Precop, Anghelina, Stratilat şi Chirana; în total 21 răzeşi, cari îşi vând ocinile lor lui Lupul al treilea logofăt. Toţi aceşti au trăit după 1600.

Suindu-ne cu o generaţie mai sus, găsim aceste nume: Toma, Clocotă, Ionaşco, Pilat, Beghiul, Calinic, Marica, Marin, Ileana, Chirilă, Ţopa, Sora, Mihalce, Condre, şi Eremia; în totul 16 răzeşi, care au trăit înainte de 1600.

Suindu-ne şi mai sus în a treia generaţie, găsim aceste nume: Clocotă, Crâstea, Ilie, Ion, popa Ciogole, T. Căpreş — Vesel, — Mareş — Gavril Hiştoc — în total 12 răzăşi, cari au trăit către 1550.

In fine în a patra generaţie de suitori găsim aceste nume: *Ilie Bătrânul*, Ion Căliman, Drăguş, Gligore, Ana, Mălina, în totul 6 strămoşi cari au trăit între 1500-1550.

Obs. Originalul hârtiei în limba slavonă e transcris în surete ms. XLII 327. Este şi un suret din 1790 Iulie 8, făcut de Andrei Leontovici Sabin „sau tălmăcit de cătră Andrei Leontovici Sabin".

Pentru lămurire vezi spiţele pag. 6.

3. 7164 Mai 47 (1656) regeste.

Zapis de la Vasile fecior lui Filip nepot Frei din Şopârleni vinde lui Neculai Racoviţă hatmanul o parte de ocină din Odobeşti drept 50 de ughi bani buni, care zapis este iscălit de Episcopul Huşului şi cu pecete Episcopiei. (Surete ms. XLV, 1080).

4. 7170 (1662) regeste.

„un ispisoc din leat 7170 de la Istrate Dabija Vodă de întărire pe a lui moşie, a triia parte dintrun bătrân din satul *Odobeştii*, de la ţinutul Fălciiului, ce au cumpăratu Luca parcălabul de la Nazaria fata Cazacului, nepoata Frăi din Şopârleni. Aşijderea mai scrie că au mai cumpărat Luca parcalab şi altă parte din satul *Odobeştii* de la Irimie feciorul lui Ştefan nepotul lui Ştefan Chircă din Odobeşti.

(Din cartea de judecată din 1764 Iunie 28)

Iată această încrângături de neamuri:

	a) Ion Căliman bătrânul		
2	fată = Clocotă	Ilie star bătrânul	fată =Beghiul
3	Toma, Gavril	Cristea, Pilat	Calinic, Bălan, Obreajie, Gherman, Gavril, Cristea, Irina
4	Ion	Ionaşco (of Cristea), Grigore (of Pilat)	Lazăr (of Calinic)
5		Grozav (of Ionaşco)	

	b) Ana bătrâna			
2	Drăguş		Gligore	fată =Toader Capreş
3	x	popa. Ciogole	x	Chirilă
4	Mariica	Maxin	Ileana	Simeon
5	Maxin	Nechifor	Tudora	

	c) *Mălina* bătrâna				
2	Veasel		Mareş	fată = Hiştoc Gavril	x
3	Ţopa,	Eremia,	Sora	Mihalcea	Condrea
4	Lazor	Chirana	Găţânca	Precop, Anghelina	Strătil

Deci în plin secol XV erau stăpâni aceşti trei în văile Prutului, pe locul satului Drăceni: *Ion Căliman*, *Ana* şi *Mălina*, de sigur toţi fraţi între ei.

5. 7172 April 2 (1664) regeste.

Zapis de la Nazariia Mihăileasă fata Cazacului nepoată Frei ot Şopârleni şi nepoata Lala, fetile surorisa Mariei, iar nepoata Frei ce vinde un bătrân din sat din Şopârleni bătrânul *Moşului* lor Frăi, drept 40 lei lui Neculai Racoviţă hatmanul iscălit de patru boeri de atunci.

Obs. Dintr'un „perilipsis de pe scrisori a moşiei Şopârleni, ţinutul Fălciiului, ce iaste a casei răposatului spatar Costandin Roset. 1815 Dekemvre 20"
(Surete ms. XLV, 1079)

6. 7172 Sept. 9 (1663) regeste.

Gavril şi cu fămeaia lui, fata lui Chircă vând partea lor din Odobeşti din părăul apei spre apus toată partea moşului lor Chircă Lucăi din Crăsteşti.

Obs. Din mărturia hotarnică din 1779 April 12.

7. Fără veleat (după 7172 Sep. 9). regeste

Irimiia feciorul Ştefănesăi, fata lui Lazor Chircă din Odobeşti, nepot Catrinei preutesei popii lui Ioniţă din Odobeşti vinde partea lor din Odobeşti din pârău la deal spre răsărit până la movila lui Andrei cu a tuturor fraţilor lui cât li sa alege, Lucăi părcălabului.

Obs. Din mărturia hotarnică a lui Ion Gordul vornic de poartă din 1779 April 12.

8. 7173 April 22 (1665) regeste.

Zapis tij de la Nazarie fata Cazacului ce asămine grăeşti în care este iscălit de Neculai Buhuş logofăt şi alţi boeri ce arată, iar un bătrân din Şopârleni ţin. Fălciiului din vatra satului, din câmp, din ţarină, din fânaţ, şi din tot locul cu tot venitul lui Neculai Racoviţă hatmanul.

9. 7173 Iunie 20 (1665) regeste.

Darie spătar cumpără pentru un cal bun învăţat (50 lei) părţile Măricăi din Ghermăneşti.

(După cartea domnească din 7254 Mai 22).

10. 7174 Mart. 9 (1666) regeste.

Zapis de la Lazor Mărza din Tăbălăeşti care arată că având el cumpărat patru părţi dintrun bătrân ce să împarte în 5 părţi din Şopârleni ţinutul Fălciiului, de la un Badiul şi nepotu său Dănăilă acum le vinde hatmanului Neculai Racoviţă pentru că când au cumpărat au fost fără ştire hatmanului şi fiind că în Şopârleni au fost baştină Racoviţă, iau întorsu banii care zapis a lui Lazor este iscălit de vel logofăt Neculai Buhuş şi de boerii de atunce.

11. 7175 Martie 1 (1667) regeste.

Darie Spătarul cumpără cu 32 ughi părţile urmaşilor lui Frăţiman din Ghermăneşti, şi anume cu 16 ughi cumpără părţile lui Mărgilat fecior Solomii şi de la Pavăl fecior lui Gavril Frăţiman; iar cu alţi 16 ughi cumpără părţile lui Bejan Ciocârlan.

După cartea lui I. Nec. Mavrocordat Vodă din 7254 Mai 22.

12. 7177 Decemvrie 17 (1668) regeste.

Zapis de la popa Ioan şi preoteasa Iftimia fata Lupului, nepoată Scridonesăi. şi cu feciorii lor Vasăle, Nastasă şi Mariia ce dau danie giumătate de bătrân cel au de pe moaşa lor Scridoniasa şi maica lor Laza din sat din Şopârleni la ţinut Fălciiului hatmanului Neculai Racoviţă pentru mult bine ce liau făcut cari să fie lui ocină cu tot venit din vatra satului, din câmpu din ţarină, din fânaţ. şi din tot locul cu tot venitul cari este iscălit de câţiva boeri de atunce.

13. 7177 Mai 22. (1669) regeste.

Zapis de la Costandin ficiorul lui Crăciun Lupaş nepot lui Voicu de Şopârleni ce vinde parte lui din Şopârleni ţinut Fălciiului un bătrân lui Neculai Racoviţă hatmanul din vatra satului, din câmp, din fânaţă, şi din ţarină şi din tot locul cu tot venitul şi este iscălit de veliţii boeri de atunce.

14. 7177 Iujie 1 (1669) **fără loc.** Ion vătavul cumpără cu 20 lei în Odobeşti pe apa Lilivei, părţile lui Gheţea şi a Mariei.

Adică eu Gheţea şi cu soromea Mărica, şi cu nepotul nostru Necula scriem şi mărturisim cu cestu dreptu zapis al nostru de nime nevoit nici asuprit, ce noi de bună voia noastră, am vândut, dreaptă ocină şi moşie a noastră din sat din Odobeşti dumisale lui Ion vătavului, giumătate de bătrân, dreptu 20 lei ca săi fie dumisale ocină şi moşie să aibă a se hrăni din tot vinitul ce va fi pre acea moşie, însă o am vândut fără ştirea *al* doi fraţi ai noştri ce nu sau prilejit la această tocmală, anume Dănăilă şi cu Măgdălina, ce de va avea dumnalui Ion Vătavul vreo pâră cândva. de acei doi fraţi, carii mai sus scriem, pentru acea moşie, căci nu sau prilejit la această tocmală, să avem noi a da seamă şi să le întoarcem pe cât vor zice că le face acea parte de moşie a lor; şi această tocmală sau făcut denainte svenţiei sale părintelui Ioan Episcopul de Huşi şi denaite dumisale sulgerului Constandin Caracaş şi denainte dumisale stolnicului Pamfilie, denainte a mulţi oameni buni. De aciasta scriem şi mărturisim pre mai mare credinţa neam pus şi degetile ca să să ştie.

Veleat 7177 Iulie 5 dni (zile).

Ioan Episcop Huşi iscal [pecetea Episcopiei: peceata sveateaei Episcopii Huşchii. Sf. Petru şi Pavel] az Constatin Caracaş iscal, — az Pamfilie biv stolnic iscal, Strătulat †, Misail †, Găţea †, Măriia †, Necula †, Crăciun †, Toderaşco †, Danaila †, az Istratie iscal (pecete: ISTRATIE).

Ioan a scris

Obs. Acta Buznea, Şopârleni, Surete ms. XLIII. 379, Ioan Episcopul de Huşi a păstorit între 1667—1673 supt voevozii Gh. Duca, Ştefan Petriceico şi Dumitraşco Cantacuzino, (Episc. Melhisedec cronica Huşilor 131-135).

15. Document fără leat. regeste

Zapis fără veleat de la Ionaşco Costicianu nepot Vlaicului vinde un bătrân din sat din Şopârleni lui Nicoriţă de Horjeşti, şi a giupânesei Cehăniţei şi a Iorgai din Horjeşti, şi Boţul din Tinteşti, şi Toader Lupşa, din Suleni ce este răzeş şi înainte Cazachiei Frei, şi denainte lui Ursul Brahăş din Păhneşti şi Dolheşti din Suleni care zapis este cu multe peceţi.

Obs. Sulenii se chiamă azi Duda.

16. 7181 (1673) regeste

Marcu Burghele cumpără de la Ionaşco fiul Dochiei în 7181 cu 50 lei, după cum se vede zapisul cu iscăliturile a 7 oameni dintracea vreame.

(Din cartea de judecată din 1783 Mart 26, în pricina Ghermăneştilor.

17. 7186 Sept. 5 (1677) **fără loc.** Ioan vătavul cumpără cu 50 lei părţile Stoanei din Odobeşti, pe apa Lilei.

Adică eu Stoana, femeea lui Gavril, nepoata lui Gheorghe Boghiului, scriu şi mărturisescu cu ciastu adevărat zapis al meu, de nemene, nenevoit. nici asuprit. ce de a me bună voe, am văndutu a me dreaptă ocină, şi moşie, ce am avutu. anume din sat din *Odobeşti, ce iaste la ţinutul Fălciiului pe vale Lilei.* Acesta am vândut, dumnisale lui Ion vatavului dreptu 50 taleri de argintu ca săi hie dumisale şi giupânesei dumisale şi coconilor dumisale, şi să aibă dumnealui aşi face dresă domneşti. Şi întraciastă tocmală sau prelejit *Vasile Cogălniceanul* şi sau prilejit şi slugile dumisale hatmanului Gavril, Tanasie şi Cracalie şi Neculai Olan, şi Anghel de Huşi şi Melintie de Pâhneşti, şi şalţi oameni buni sau prilejit şi pre mai mare credinţa nem pus iscăliturile şi degetele ca să să ştie.

Veleat 7186 Sept. 5

Eu Cogălniceanul, Tanasă †, Anghel †, Stoana †, Melintie †, Olan †.

Eu Cracalie sluga dumisale hatmanului Gavril mam tămplat la aciastă tocmală.

Obs. — Acta Buznea Surete ms. XLIII 372. Hatman e Gavril Costachi, cari urmează lui Sandul Bubuş, vestitul hatman, despre care vorbesc letopisiţile ţărei.

18. 7203 Iulie 6 (1695) **Iaşi. C.** Duca Vodă judecă pricina de datorii între Tudosiica Joroae şi Ştefan Milescul clucer.

† Io Costandin Duca Voevod boj, mlst. gspodaru zemli Moldavscoi, adec sau pârât de faţ înnainte domnii meli şi înnainte a tot sfatul nostru dumneaei Todosiia Joroae cu boerinul nostru dumnialui Ştefan Milescul vel cluciar dzicând dumneaei Todosica Joroe cum fiindu căsătorită o fiică a dumisale Cristina după Ion Milescul fratele lui Ştefan şi săvârşindusă fiicăsa, cuconi nau avut şi din dzestre ceau dat o sam au luat iar altele au rămas la gineresău Ion Milescul lipsându din ţră *sau dus Ion la Moscu* şi acolo sau săvăşit şi pe urmă nimica alta nau rămas numai moşii ceau avut au rămas, carile săntu de pre părintile lor Postolachi Milescul ceau fost spătar mare, şi cerându dumneei dzeastre fiicei sale, iar Ştefan cluciar au dat samă cum nimica nau rămas de la fraţinesău numai aceli ocini ce au ei cu toţii fiindu neîmpărţiţi de la părinţii lor de cari scriu anume tot pre rându în izvod cei iscălit de svnţia sa părintele Mitropolitul şi de svenţia sa părintele Lavrintie Episcopul de Rădăuţi, şi de dumnealor boerii cei mari Tudosă Dubău vel logofăt, şi de Vasilie Costachi marele vornic, socotindu domniia mea de am dat acestu giudeţ la părinţi şi la dumnealor aceşti boeri deau socotita şi *au giudecat cu svnta pravilă*, şi aşe au socotit dumnialor şi au aflat toată dziastre, dumisale Joroe care au fost dat ficei sale Crăstinii ceu rămas neluate de la giniresău Ion Milescul, presti 1320 lei pol ci sau aflat datorie a lui Ştefan cluciar la dumneei Joroe 300 de lei fără 3 ceau grijit el la pomeni şi au dat la sărindare de pomenire acei trecuţi de lume şi au mai rămas driaptă datorii să mai ia dumneei Joroaia 1020 lei pol carile scriu anume în izvoadele ces de socotial şi iscălite şi nevrând Ştefan cluciar să plătească acei 1020 lei pol socotitusa toate o-

cinile a lui Postolache spătarul şi sau făcut trei părţi pe 3 fraţi bune şi răle, tot sau împărţit deatocma şi a treia parte ce sau venit lui Ion Spătarul din toate ocinile datusau dumisale păharnicului Antohie, pentru acei 1020 lei pol şi alte datorii ceu mai fostu Ion Spătarul şi sau pus şi dzi că de na da bani dumnealui Ştefan cluciarul până la trei luni de astăzi Iulie 6 dzile să hie volnic dumnealui păharnicul a le vinde cui iar da bani, şi să ia dzeastre dumneei Joroae a fiicii sale înnainti şi decii dintrace a treia parte de ocină din parte lui Ion Milescul ce or mai răm ne vor lua şi alţi datornici făcândusă *curama* cui ce sar veni pre bani ce au dat la Ion Milescul spătarul şi precum le scriu zapisăle lor şi aceasta pără să nu s mai părască peste carte domnii meli. Toe pişem [aceasta scriem] u Ias lt 7203 Iuli 6 vel logofăt ucil [a învăţat]

Pecetea domnească în tuş roş (ştearsă)

Obs. — Acta Cerchez, Răşăşti Surete ms. XLV, 1129. Arhiva Râşeştilor cuprinde peste 130 documete cu începere de la 1695. Intru cât actele Râşeştilor şi altor trupuri de moşii, ce intră în această moşie, ca: *Răbăia*, *Mereni*, ating hotarul de sud al moşiilor, ce intră în studiul Leuşenilor, Drăceni şi valea Lilivei, Scrivulenii (Râpele). Şopârlenii, etc. publicăm o parte din actele vechi ale Merenilor, Răbăia, de oare ce ele explică rostul istoric al Răbăiei, al Troianului, resturi, din Moldova de jos, deosebită cu totul ca stăpâni şi organizare de Moldova de sus, cu începere de la gura Jijiei în Prut.

19. 7203 Iulie 7 (1695) **Iaşi.** Sfatul marilor boeri judecă pricina de datorii din zestre a Tudosiicăi Joroae către Ştefan Milcscul clucer.

Saava arhiepiscop i Mitropolit Suciavschi i Lavreantie. Episcop de Rădăuţ. i Tudos Dubău vel logofăt, i Vasilie Costachi marele vornic de ţra de gios, şi Mitre Apostol vel vornic de ţra de sus. i Neculai Costin hatmanul, i Iorga vel postelnic, i Vasile Catacozonu vel spatar, i Dimitrii vel visternic, i Dumitraşc Cuzia vel stolnic, şi Ştefan Cerchez vel comis. facem ştire cu această adivărata mărturie a noastră pentru păra, çeau avut dumneaei Todosiica Joroae cu dumnealui

Ştefan Milescul vel cluciar. pentru dzeastre fiicăi dumisali Crăstinii care au fost căsătorită după Ion Milescul spătarul şi săvârşindusă fiica dumisale; Joroae, au luat o sam de dzeastre iar cât pentru cât au rămas dzeastre la ginerile dumisale la Ion Spatar, şi lipsind din ţră și Ion sau dus la Moscu, și sau săvârşit acolo şi cerşându dumnaei Joroae, dzăstre de la Ştefan cluciar, dumnealui au dat sam cum nemic nau rămas de a frăţiniso lui Ion, şi avându pâră la divanul Mării sale domnului nostru Ion Costantin Duca Voevod, datuiau Măria sa Vodă, la sama noastră ca săi socotim şi să li luăm sama pe amănuntul, cu svnta pravilă. și așe socotindu şi luându sama. aflatusau dzeastre fiicăi dumisali Joroae preţ *1320 lei pol,* carile scriia anume în izvodul carele sau iscălit de noi şi cerând şi dmlui Ştefan cluciar datorie sa de la dumneaei Joroae, aflatusau driaptă datorie 300 lei făr 3. ciau grijit la pamenţi, și au dat la sărindare, pentru pomenire acei trecuţi de lume, și au mai rămas driaptă datorie să mai ia dumneei Joroae, 1020 lei pol. şi neavând de unde săi pliniască fiind numai moșie rămas. de la părintele lor Postolachi Milescul spătarul. încă neîmpărţite, socotitam toate ocinile ciau avut şi reale şi bune. şi sau făcut trei părţi, pe trei fraţi, deci a treia parte din toate moşiile ce sau vinit lui Ion Milescul cum scriu anume. în izvodul cel de ocini, dempărţal. cei iscălit. sau dat la sama dumisali lui Antohie vel păharnic. fiiul dmsali Joroae. pentru bani cei 1020 lei pol. şi pentru alte datorii ce mai esti Ion Milescul altor oameni. şi sau pus și dzi de astădzi Iule 7 dzile pân în trei luni. că le va da bani Ştefan Milescul cluciarul. să hie volnic dmnealui Antohie paharnicul. a vindi aceli moșii ce i sau vinit la împărţare. cui va afla ca s[a]și ia bani dzeastre lor întâiu. și după ci ar lua bani dzăstre lor. ciar rămâne să ia şi alţi datornici... *făcândus curama* cine pe banii săi. şi pe zapis ce au de la spătariul Ion. pentru aceia am dat și de la noi aciastă adivărată mărturie la mâna dumisali Joroae, şi a dumisali păharnicului Antohie. ca s fie de credinţă, şi cu toţii am iscălit să s ştie.

u Ias. let 7203. Iuli 7

Sava Mitropolit Suciavschii—Tudos Dubău vel log. iscal. — Vasile Costachi vel vornic — Necula Costin hatman—Mitre Apostol vel vornic.

Obs. Acta Cerchez Râşeşti (Surete ms, XLV, 974), Unind aceste 2 acte ce privesç acelaş fapt, scoatem următoarele ştiri:

a) *Genealogice*, Postolache Milescul mare spătar a avut 2 fii: pe Ştefan Milescul clucer şi pe Ion Milescu spatar, care s'a fost căsătorit cu Crăstina, fata Tudosăicăi Joroae. Ion Milescul moare la Moscova, şi soacră-sa îşi cere zestrele fiicei sale Crăstina, în sumă de 1320 lei şi 20 parale. Cum însă se cheltuise cu pamenţile Crăstinei Milescul 300 lei fără 3 lei, s'a scăzut datoria la 1020 lei Atunci boerii pun la olaltă toate moşiile lui Postolachi Milescul, şi le împart în 3 părţi, pe trei fraţi, şi cu a treia parte—partea lui Ion Milescul, dus şi mort la Moscova—se plătesc cei 1020 lei datoria zestrei către soacră-sa şi aşa intră Joră̆ştii stăpâni în Mereşti de lângă Răbăia cu începere de la 1695 Iulie 7. Iar Joroaei boerii îi dau vadea de 3 luni de zile, că de nu ş'a plăti datoria de 1020 lei să se vânză la mezat.

b) *Juridice*. Domnul luând cunoştinţă de pâra îndreptată de Tudosiica Joroaea, trimite chestia în sama Episcopului de Rădăuţi Lavrentie şi a lui Tudosă Dubău marele logofăt şi a lui Vasile Costachi marele vornic şi pe temeiul acestei cercetări „au giudecat cu svănta pravilă", şi dispun a se face *curamă* „după ce sor lua banii zestrei lor, ce ar rămânea să ia şi alţi datornici, *făcânduse curamă cine pe banii săi*".
Curama e turcescul *kura* = lot, part, sort; deci a face curama = payer son écot.

20. 7209 Mai 1 (1701) **Iaşi.** C. Duca Vodă scrie carte să plinească de la Ştefan Milescul clucer 100 stupi pentru datoriile zestrei.

† Io Costantin Duca Voevod. bojieiu milostieiu gospodaru zemli Moldavscoi. datam cartea domniei meali slugii noastre|... să hie volnic cu cartea domnii meali. a miargi la dumnialui.| Ştefan Milescul. vel cluciar. şi s pliniască de la dânsul, o sută de stupi matce. pre zapisul| dumisali ce ari la mâna dumisali hatmanului Antiohie. pentru socotiala, ciau avut dumnialor pentru dzestrile surorii dumisali. giupâneasa lui Ion Milescul ciau fost spătar şi s aibă dumnalui Milescul

cluciarul, a da şi nişte drias zapis pentru| moşii. după cum scrie zapisul. dumisali şi nime să nu stia împrotiva cărţii domniei miali.

u Ias let 7209 Mai 1.

Pecetea domnească cu exerga: Ion Costantin Duca-Voevoda. bojiieiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi.

cap de bou.

Obs. Acta Cerchez Râşeşti. (Surete ms. XLV. 973). In dosul actului stă scris: Carte gospod (domnească) pentru gâlceava Milescului şi diresele Răbăii şi altor sate ce scriu prin zapise.

Trecuse 6 ani la mijloc şi Ştefan Milescul se arătase greoiu şi nu plătise nimic. Ajungând Antiohie Jora hatman, căpătă carte de la Duca Vodă să împlinească datoriia surorii sale Cristina, şi ia 100 matce stupi.

21. 7210 Oct. 5 (1706) **Huşi.** Negruşa cumpără pentru o vacă cu viţel partea Mariei din Odobeşti.

Adec eu Măriia fata Apostului Costişor dimpreună cu fiicămia Irina şi cu ginerimeu Vasilachi, scriem şi mărturisim cu acestu adevărat al nostru zapis ca să fie de bună credinţă la mâna dumisale mătuşii Negruşii fata Lucăi precum să să ştie că de nime silită ci de a mia bună voe am scrisu la dumneaei de am făcut tocmială de iam vândut toată partia mia de moşie de la Odobeşti ce iaste în hotarul Şopârlenilor la ţinutul Fălciiului, cari moşie îmi iaste şi mie de la îmămea Irina fata Lucăi şi om vândut dumisale mătuşii meali Negruşii aciastă moşie ce scrie mai sus drept o vacă cu viţel, pentru aceia iam dat şi eu acest adevărat al mieu zapis la mâna dumisale ca să ţie cu bună pace să fie driaptă ocină şi moşie în veaci dumisali şi cuconilor dumisale câţi Dumnezeu iar darui şi am vândut cu ştire tuturor rudeniilor meali şi la aciasta a noastră tocmală sau tâmplat mulţi oameni buni şi preuţi marturi cari vor iscăli mai gios şi noi pentru mai adivărată credinţă neam pus degitili mai gios ca să să criază.

pis u (scris în) Huşi leat 7210 Oct. 5 dni (zile)

†Eu Mariia a lui Costişor cu fiicămia Irina şi cu gineremieu Vasilachi niam pus degitile.

az Ierei Calistru iscal †Nica ot Huşi.

† Iorgu ot Hoş,

az Timofte zet (ginere) Procăi ot Huşi pisal (am scris)

Surete ms. XLIII, 369.

22. 7213 Mart 2 (1705) **Iaşi.** Taistră îşi vinde moşia pentru un furt a unei gropi de pâne.

Antiohie Jora logofăt, Lupul Bogdan. vornic. Lupul Costache hatman, scriem la sluga mării sale, lui Vodă la Zozia vornicul, facem ştire că aici la noi jelui Gheorghiaş vornicul. cu femeaia sa Negruşia, dzicând că sau sculat trei oameni anume. Stirian, şi Ghiorghiţ şi Taistră, *şau furat, trei gropi de grâu a vorniceasei* şi Stirian şi Ghioghiţ au plătit părţile lor de acel furtuşag iară Taistră. au fugit în lume, şi au întrebat Gheorghieşoae ca să găsească ceva pe urma lui Taistră nau găsit nimic. *cându au fost o dat. au dat un bou a unui om, întro groapă a lui Taistră* la silişte *la Diniţiani.* la ţinutul Fălciului, şi văzind răzăşii că au strânsoare să plătească boul, ei au vădzut că iaste şi moşiia şi groapa a lui Taistră, şi sau sculat răziaşii cu toţi şi au dat moşiia. Lupului Hotnogu, şi au dat Lupul un bou omului celui cu paguba şi au luat moşiia, deci acmu aşia sau socotit, de vreame ce Ghiorghias vornicul iaste păgubaş i sau dat lui acestă moşiie ce au fost a lui Taistră, îi dzis Ghiorghias că îs împreună şi hotarul lui cu acea moşie de la Taistră. i să cade el să ia moşiia, şi să ducă şi boul omului iar Lupul să lipsească din moşie, deci viinduţi scrisoare noastră să opreşti pe Lupul hotnogul din moşiia lui Taistră şi să miargă săş ia boul de unde lau dat, că dziser că iaste faţe, iar Ghiorghias să dea boul omului, aşijderile dzise Ghiorghias că de când au încăput acel om Lupul cu acia moşiie acolia iau mestecat şi locul, de iau stricat. hotarul, deci şi pentru aceasta să socoteşti şi precum sa afla

dreptu să ne faci ştire cu o mărturie, aceasta scriem.
u Ias lt 7213 Mart 2

Antiohie Jora logofăt „să de Ghiorghiaş boul Lupului și săş ție moşie dacă iaste el răziaş acolo".
Lupul Bogdan vornic, Lupul Costachi hatman

Obs. Acta Enacachi Buznea, Șopârleni (Surete ms. XLV; Documente XIV sub anno).

Obiceiu juridic. Trei oameni: Sterian, Gheorghiță şi Taistră fură trei gropi de pâine a vornicesei lui Ghiorghiaş. Cei doi dintâi îşi plătesc partea, iar Taistră fuge în lume. Se întâmplă de dă în una din gropile lui Taistră un bou străin. După obiceiu paguba se plătia de cel cu groapa. Cum însă Taistră era fugit din sat, răzăşii dau moşia din Dinițeni, partea lui Taistră, Lupului Hotnog, care plăteşte boul celui cu paguba. Dar Ghiorghiaş fiind şi el păgubaş cu furtul gropii de grâu, a cerut protimisire şi a luat el moşia lui Taistră fiind vecin cu moşia.

23. 7220 August 8 (1712). Preutul M. Huiban cumpără cu 35 zloți părțile preutului Timofti din Orțeşti.

Scriu şi adeverez eu Popa Timofte feciorul Lațcului împreună cu soția me Ioana, precum am vândut a noastră parte dreaptă ocină şi moşie o a treia parte din Orțeşti, am vândut svinții sale popii lui Mihalache Huiban dreptu 35 zloți tătărăşti bani buni, de nimene siliți nici asupriți, ci di a noastră bună voe ca să hie svinții sále moşie în veci, şi să aibă svinția sa aşi face şi drese domneşti şi la această tocmală a noastră sau întâmplat mulți oameni buni care şau (pus) pecețile să se crează 7220 mesița August 8.

Eu preut Timofti Lațcu împreună cu preuteasa me Ioana am vândut Zaharie căpitan Eu Apostu Negru, Eu Tânasă Gonța, Eu Ioniță Zbârnă, şi răzeşi de Dențeni, şi răzeşi de Bărboşi.

Obs. Acta Enacachi Buzne (azi Andrei Brighiu) Surete m. XLIII, 357; Doc. XIV sub anno.

Spița Huibăneştilor. Intre actele Şopârlenilor găsim mai multe spițe ale urmaşilor preutului Mihalachi Huiban din 1712.

Sunt trei spițe: din 1820 Ghenar 18, din 1818 Febr. 19 (cea mai completă) și din 1826 Mart 20 (Surete ms. XLIII 357, 368).

1) Mihalache Huiban preut = Ștefana

2) Angheluță, — Toader, sterp — Nastasia, — Anița, = Iancu Botezatu — Iosaf călugăr

3)
- Angheluță: Șafta, Maria, Catinca, Chira, Gheorghe
- Nastasia: Ilinca, Anușca, Săndulache
- Anița: Vasile, Ștefan, Ioniță, Alexandru, Nastasă, Catrina, = Toader Giurcăneanu, Maria

4)
- Ilinca: Ștefan, Marie.
- Anușca: Vasile, Gheorghe, Toader.
- Săndulache: Ioana, Gheorghe, Ioan

5) Catrina = Toader Giurcăneanu: Gheorghe, Catrina, = Alex. Buznea, Teodor = Marghioala Ciofea

24. 7232 (1724)**fără lună, zi şi loc.** Ioana preut'asa dă fetei sale Paraschiva moşia Orţeşti la Prut ca zestre.

Adecă eu Ioana preuteasa popii lui Timofte, datam adevărat zapis la mâna fetii meale Paraschivei, precum să să ştie că când am măritat pe Lupa fata me iam dat zestre multe vite şi bani şi acareturi şi alte odoară de mare preţ, şi eu acmu rămâind văduvă şi săracă nam avut cu ce înzestra pe Parascheva la măritat ei; eu de a me bună voe nesilită de nimeni iam dat zestre parte de moşie *din Orţeşti, ce o avem la Prut*, ca să o stăpânească Parascheva, iar Lupa să naibă treabă la moşia Orţeşti nici o dată în veci, ca una ce şau luat parte ei de zestre de altele. şi pentru ca să fie ştiută şi de bună credinţă am chemat şi pe alte feţe cinstite de au întărit ca să să crează.

It. 7232

şi am scris eu Toader diac de martur

Ob. Acta Andrei Brighiu (Surete m. XLIII 357 doc. XIV. sub anno). Copia este din anul 1820 „velet hârtii de la anul 1820, în urmă 1823".

25. 7239 Sept. II. (1730). **Iaşi.** Grigore Ghica Vodă dă carte lui T. Jora postelnic pentru o crâşmă la Toderceni şi pod îmblător pe Prut.

Io Grigorie Ghica Voevoda. bj. mlst. gospodaru zemli Moldavscoi datam carte domnieai meali. boeriului nostru.| lui Toader Jora, post. să fie volnic cu carte domniiai meli. aş ţâne vin în cârşma sa pe a sa parte. pe locul. Todorcenilor. pentru căci având Toader Jora *pod îmblător peste Prut.* | pe acel loc. a Todorcenilor. sau fostu aşăzat. cu scrisoare. de la mâna răzăşilor. | săi, ca să le de dzeci lei. întracest an. pân la sfeti Andrei. care *văzum* şi scrisoare lor. faţ | ce din vreame că au avut tocmală cu răzăşii săi, şi pentru parţâle lor, să fie | volnec. şi pentru pod şi pentru crâşmă, săş ţie vin pân sa plini anul pe tocmală.| ciau avut răzăşii aceia în crâşma lui. să aibă al rădica den cârşmă, şi nime să nu ste înpotriva cărţii gspod.

l. p domneşti; It 7239 Sept. 11

† Andrei

Obs. Acta Cerchez. Răşeşti (Surete ms. XLV. 973).

26. 7233 Decembrie 27 (1724) regeste.

„al doile izvodul de împărţala din 7233 Decem. 27 ce au avut Tofana fata lui Gavril Luca, în care intre alte moşii şi părţi de moşii arată şi Odobeştii la Fălcii şi parte din Dinţeni".

din Cartea de judecată a divanului din 1800 Mart 24 (Surete ms. XLIII, 374).

27. 2739 Mart 30 (1731) **Iaşi.** Gr. Ghica Vodă judecă pâra dintre Jorăşti şi Cogălniceni pentru un pod pe dubasă in Prut. Se dă rămas Vasile Cogălniceanul poroşnic.

Suret de pe o carte a răposatului domn Măria sa Grigorie Ghica Voevod din leat 7239 Mart 30, care carte este întărită cu iscălitura gospod

„Facem ştire cu această carte al domnii meale tuturor cui să cade a şti, precum sau pârât de faţă la divan înainte domnii meale şi a tot sfatul nostru boerii noştri Toader Jora post. şi Neculai Jora vel capitan, cu *Vasile Cogălniceanu poroşnic şi cu alţi fraţi ai lui, feciorii Sandului Cogălniceanului, pentru podul pe dubase ce este pe Prut la Movila Răbăii* pe moşia dumisale Toader Jora post. şi Necolai Jora vel căpitan, zăcând Vasile Cogălniceanul şi cu fraţii lui, precum acel pod mai înainte ar fi umblat pe moşia lor ce au la *Pagul pe Prut*, şi pe acolo au fost drumul cel mare, iar acum de la o samă de vremi în coace sau mutat pe la Răbăe, iar dumnealor Toader Jora post. i Necolai Jora vel căpitan, au dat samă precum acel pod adevărat au umblat mai dedemult pe acolo pe la *Pagul pe moşie Cogălnicenilor*, fiind pe atunce şi drumul cel mare pe *la Pagul*, iar apoi de multă vreme de la Duca Vodă bătrânul sau mutat podul pe la Răbăe, pe moşia dumisale, mutânduse de atunce şi drumul cel mare pe la Răbăe, precum niau mărturisit şi dumnialui cinstit şi credincios boeriul nostru Constandin Costache hatman, precum fiind dumnealui încă mic copil, şi mergând cu părintele dumisale pe acolo pe la Răbăe, au trecut în podu iar nu pe la Pagul şi singur Cogălniceanul au mărturisit că de la Duca Vodă bătrânul nau mai umblat podul pe acolo, pentru aceia am cercat şi domnia mea

împreună cu tot sfatul nostru şi aşa am aflat precum şi moşiia Cogâlnicenilor de la Pagul iaste numai un mal dincolo de Prut a lor, iar malul dincoace este a altora, însă moşie dumilorsale Toader Jora, i Necolai Jora ce au la Răbă, am aflat precum sînt amândoao malurile de Prut a dumilorsale, că trece moşie şi piste Prut, iară puţină răzeşie au şi alţi, şi *apa Prutului* este *domniască*, şi aşa am socotit domnie mea că este cu dreptate, să umble acel pod tot pe la Răbăe pe moşie dumilorsale Toader Jora post. i Necolai Jora vel căpitan, precum au umblat şi până acum, de vremi că şi drumul cel mare sau îndreptat, de îmblă tot pe la Răbăe, iar pe la Pagul sau părăsit drumul *şi fiind apa gospod* domnie mea şi din osebită milă noastră, am dat ca să ţie boierii noştri Toader Jora şi Necolai Jora vel căpitan şi cu fraţii dumilorsale pod la Răbăe pe moşie lor, şi numai acel pod la Răbăe să fie şi să umble, iar pe la Pagul pod să nu fie, că cu multe poduri se păgubeşte vama gospod, că nu să poate păzi la multe locuri, şi aşa au dat rămas pe Cogălniceanul cu fraţii lui să de pace acestor boeri de mai sus numiţi şi cu acest fel de pricină să nu să mai acolisască de dânşii şi această pâră să nu să mai pârască nici odinioară peste cartea domnii mele.

„acest suret este scos asemine după carte mării sale răposatului Grigore Ghica Vodă“.

Nec. Roset vel vornic Ion Kanta vel logofăt

„acest suret sau scos asămine de pe carte cei adeverită de mine“

Ioniţă Necolai Condicar

Obs. Acta Cerchez, Râşeşti (Surete ms. XLV 966) Pagul, Răbăia, drumul cel mare, podul peste Prut, Prutul apă domnească, mutarea drumurilor mari din ţara de jos, iată atâtea chestiuni, ce dau actului nostru o deosebită însemnătate din punct de vedere al marilor drumuri comerciale (Pagul, Răbăia) cum şi utilizarea apelor domneşti.

28. 7240 Noembrie 3 (1731) Țidularul Tudorcenilor, Negeștilor, Măleștilor și Popeștilor.

Precum sau hotărât cu poronca mării sale lui Vodă satul Tudorcenii și satul Negeștii și sat Mălăeștii și Popești care sânt la ținut Lăpușnei pe apa Prutului.

[let 7240 Noem. 3]

Precum sau măsurat satul Tudorcenii pe trei locuri cu fune de 20 pași și pasul de 6 palme și sau aflat 89 fune 19 pași un lat de mână tot hotarul Tudorcenilor.

3 bătrâni sânt în Tudorceni, pre nume Mafteiu și Luchiana și Mălina. cari să împarte în 3 părți și să vine de bătrân câte 29 funii 19 pași 3 palme un lat de mână, cu câmpu cu siliște ce este între Prut și între Pruteț.

29 funii 5 pași 4 palme sau venit dmsale lui Toader Jora postelnic cu zapis de cumpărături și de danii tot bătrânul Luchianii și la câmpu și la selește între Prut și între Prutețu de îmbe părțile șau mai rămas răzășilor 19 fune 13 pași 4 palme lui Postolache cu frații lui și cu tot niamul lor pe doi bătrâni. din Mafteiu și din Mălina

Așijdere sau mai măsurat satul Negeștii iarăși cu funiia Tudorcenilor, și sau aflat 70 fune 16 pași 4 palme, cu câmpu cu seliște, ce este între Prut și între Pruteț, cari sau venit dmsale lui Toader Jora post. tot hotar Negeștilor cu un bătrân ceau avut cumpărătură mai denainte vreme, și cu doi bătrâni ceau mai cumpărat acum la hotărât cari să fac trei bătrâni, în Negești anume Negescul, și Șotroman și Salăgenița, precum arată zapisăle dmisale lui Toader Jora post celi de cumpărăturii.

Așijderile sau mai măsurat satul Mălăești și Popești și sau aflat tot hotarul 11 fune și sau împărțit în doi, 5 fune pol. sau venit dmisale Jorăi post. precum arată scrisorile lui Ștefan Milescul, iar 5 fune și jumătate sau venit Cogălnicenilor, pe scrisori ceau arătat, însă aceste 11 fune ce să răspundu din Mălăești și

din Popeşti, nu sau putut adeveri nici întrun chip, aceastâ selişte să fie Mălăeşti sau Popeşti ce fiind între Negeşti şi între hotar Cogâlnicenilor am facut suflet cu toţii răzăşii cari sau întâmplat de prin pregiur şi am dat giumătate dmsale lui Toader Jora post. şi giumătate de parte Cogâlnicenilor şi întracesta chip iam aşăzat mai pe urmă, di a dovedi dmlui Toader Jora post. că sânt Mălăeştii acele 11 funii săi de la Cogălnicianu şi cele 5 funii pol. iar de or dovedi Cogălnicenii cum acele 11 fune sânt de Popeşti atunce să ia şi cele 5 fune pol. de la dlui Toader Jora post. şi or căuta cu toţi răzăşii, unde or hi Mălăeşti mistuiţi între hotarele lor, şi ce are parte dmlui Toader Jora post. săi de pe scrisoare ci au de la Ştefan Milescul, şi întracestaş chip, precum am aflat drept am hotărât şi am şi stâlpit dinpreună cu oameni buni megiiaşi şi răzăşi şi au cuprinsu peste tot întracesti 3 săl şte din Tudorceni şi din Negeşti, din Mălăeşti- şi Popeşti parte dmisale lui Toader Jora 97 fune 18 paşi 2 palme.

Gavril Pilat vornic glotnic, Toader diiac

„asămine de pe izvod cel adevărat sau scos.

1812 Iunie 16

Dimitrie Iamandi sulger

în dos nota: "Izvod de pe hotarnica Tudorcenilor 2576 stânj. în 171 fune 15 paşi şi fune câte 20 paşi 2301 fac, stânjeni domneşti.„

Obs. Acta Cerchez, Răşeşti (Surete ms. XLV 1008). Lămuririle să se vadă la nota supt documentul, ce urmează.

29. 7240 Noembrie 12 (1731) Hotarnica Tudorcenilor, Negeştilor şi Mălăeşti (Lăpuşna), rădicată de Gavril Pilat vornic de poartă.

Milostive şi luminate Doamne să fii măria ta sănătos.

Facem ştiri mării tale, ca unui domn milostiv, că neau venit luminata carte mării tale ca să mergem să hotărâm nişte părţi de ocină anume Tudorcenii şi Negeşti şi Mălăeştii de la ţinut Lăpuşnii, pe apa Prutului; deci noi pe luminata carte mării tale am mersu

acolo la acele silişte, şi am strâns oameni buni şi din sus şi din gios, şi răzăşi de prin pregiur, şam măsurat întăiaş dată satul *Tudorcenii* şi sau aflat *89 fune 19 paşi, un lat de mână*, tot hotar Tudorcenilor pe trei bătrâni anume Matei şi Luchian şi Mălina cari iam împărţit în trei părţi şi sau venit de bătrân câte 29 fune 19 paşi 3 palme 1 lat de mână ; pe bătrânu Luchian sau venit dmsale lui Toader Jora postelnic cu 29 fune 19 paşi 3 palme 1 lat de mână cu zapis precum arată zapisăli di acum ce au cumpărat de la răzăşii de Tudorceni cari sau făcut un bătrân întreg, însă cu 1 fune pol 3 palme 1 lat de mână parte Ioanii preutesei popei lui Dumitraşco, fata lui Iftodi, ficior Stanei Vrabie, care pentru aceasta popa Dumitraşco au avut şi pâră înaintea dmilorsale boerilor celor mari, cu dmlui Toader Jora, zăcând Popa Dumitraşco că parte preutesei lui nu este vândută, nici ştie de acel zapis ceau arătat dmlui Toader Jora de la Iftodi cumnat popei lui Dumitraşco şi lau fostu orânduit giudecata pe popa Dumitraşco *ca să ie cu suflet lui*, că nu ştiie nimica, de acel zapis, *şau luat cu sufletul lui* iar acum la hotărât au venit oameni bătrâni anume Pricopie Oţăt şi Vasile Oţăt, de nau mărturisit cu sufletele lor precum au fostu faţă la vânzare moşii şi este drept zapisul iar preutul de au *luat cu sufletul său, au luat rău.* Aşijderile şi răzăşilor le au rămas 39 fune 19 paşi 3 palme şi un lat de mână şi acele 29 fune 19 paşi 3 palme i un lat de mână ce sau venit dmisale lui Toader Jora postelnicul, liam stălpit de o parte în parte de sus, pe îmbe părţile Prulului. de către alţi răzăşi precum sau şi stălpit cu pietre anume: 1 piatră sau pus în malul Prutului, lângă hotarul cel vechiu din sus şi altă piatră sau pus întro movilă în dial despre răsărit înpotriva petrei cei din malul Prutului, şi din movilă am mai mersu puţintel pe măsuratul funiilor şi am pus altă piatră şi de acolo drept la vale în malul Prutului. din dial de drum sau pus altă piatră. *iar pentru podul ce ţine Toader Jora post. acolo în Prut malul dincoaci de Prut despre apus este a dumisale pe hotarul Răbâei. şi din cea parte de Prut despre răsărit*

este locul Tudorcenilor, și sau venit malul Prutului unde era podul, răzăşesc, pentru aceia fiind malurile amestecate sau tăiat capra podului şi şau mutat dmlui Toader Jora podul, unde sânt malurile Prutului amândoaâ şi cu apa Prutului cii este dată miluire de la măriia sa Vodă, şi întracestaş chip sau închiet tot hotarul Tudorcenilor precum arată tot anume cel izvod de hotărât. Aşijderile am măsurat satul Negeştii şi sau aflat 70 funii 16 paşi 6 palme cu fune de 20 paşi şi pasul de 6 palme, care sau aflat trei bătrâni din Negeşti anume Negescul, şi Şotroman şi Sălăginiţa şi iam împărţit în trei părţi pe 3 bătrâni, un bătrân întreg sau venit dmsale.

Toader Jora din Sălăgeniţa ce lau mărturisit toţi răzeşii cu sufletele lor. precum hotarul Sălăgeniţăi lau stăpânit Ion spătar fratele lui Ştefan Milescu pe cum arată și mărturiia dlor boerilor celor mari şi Episcopi de pe la scaune, şi zapisul lui Ștefan Milescul, iar doi bătrâni Negescul şi Șotroman iau vândut răzășii acum la hotărât cu zapis la mâna dsale lui Toader Jora post pe bani gata şi sau închiet tot hotarul Negeştilor, pe trei bătrâni. dmsale Jorăsei post. şi sau pus o piatră din sus în malul Prutului, unde să hotărăsc Negeştii cu Tudorcenii, şi altă piatră sau pus iar la hotarul cel vechiu din gios a Negeştilor unde să împreună cu hotarul Popeştilor şi Mălăeştilor şi altă piatră sau pus de iasta parte de Prut înpotriva Negeştilor din gios şi altă piatră din sus în hotarul Negeştilor, şi a Tudorcenilor, şi altă piatra sau pus în malul Prutului din sus în capătul hotarului Tudorcenilor, şi sau închieat tot hotarul Negeştilor. Şi iarăşi măsurând Mălăeşti şi Popeşti sau aflat 11 fune şi sau dat în d î. 5 funi pol. lui Toader Jora 5 fune pol Cogâlniceanilor precum arată toată povestea hotarelor şi pecum aflaiu drept sau făcut această mărturie la mâna dmisale, viind la măriia ta să i să facă drese gospod. să fii mărie ta sănătos.

let 7240 Noem. 3

Robi mării tale, Gavril Pilat vornic glotnii.

Toader diiac

Asemenea de pe hotarnica ce adevărată sau scris Dumitrachi Iamandi sulger 1812 Iunie 26

Acta Cerchez, Răşeşti (Surete ms. XLV 1005). Cele 3 trupuri de moşii au întrat în moşie Răşeştilor, fiind tustrele pe îmbele maluri ale Prutului. Iată în schemă ţidularul propri- în cele 3 sate.

a) TUDORCENII

89 fune, 19 pari, un lat de mână		
Matei 29 f. 19. 3. 1.	Luchian 29.19.3.1.	Mălina 29.19.3.1.lat
Toader Jora post.	Răzeşii	Răzeşii
apa Prutului		

Răbăea

b) NEGEŞTII

70 fune, 16 pari, 4 palme; fune=20 paşi a 6 palme		
Negescul 23. 12. 1.	Şotroman 23. 12 1.	Sălăgeniţa 23. 12.1.
T, Jora post.	T. Jora postelnic cumpărătură	Ion Milescul spatar
		T. Jora postelnic

c) MALAEŞTII ŞI POPEŞTII

11 fune a 20 paşi a 6 palme gospod	
5 pol Cogălnicenii	5 pol Teodor Jora postelnic

După acest ţidular Cogalnicenii aveau 75 stânjeni în Mălăeşti şi Popeşti, Teodor Jora postelnic avea 1650 stânjeni din care 1200 stânjeni în Negeşti, 75 stânjeni în Mălăeşti, şi 375 în Tudorceni, iar răzăşii aveau în Tudorceni 1160 stânjeni.

Tustrele moşiile ocupau de-a lungul malului Prutului 6 chilometri şi jumătate.

30. 7254 Mai 27 ('746) Iaşi. Ion Nec. Mavrocordat judecă şi dă dreptate lui Sandul Darie să stăpânească o optime din Ghermăneşti.

Noi Ioan Neculai Voevoda, bojiiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi, facem ştire cu această carte a domniei meale precum sau pârât de faţă la divan înainte domnii meale şi a tot sfatul nostru *Sandul Darie* şi fraţii săi, nepoţi lui *Darie biv vel spătar* cu Ioniţă Căzan şi fraţii săi şi cu Ioniţă Moş şi cu Sandul Păun cu fraţii săi, ci sau răspunsu răzăşi de *Ghermăneşti ce sânt pe Prut la ţinutul Lăpuşnei* arătând Sandul Darie doao zapise pe nişte părţi de moşie din sat din Ghermăneşti, cumpărătura lui Darie spătarul, întâiu un zapis din veleat 7175 Martie 1 de la Gavril Mărgilat şi cu toţi fraţii săi, feciorii Solomiei şi vărul lor Pavăl, fecior lui Gavrilă Frăţiman, toţi nepoţi lui Frăţiman celui bătrân, scriindu precum au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie, care au avut şi despre moaşa lor Frăţimănească, cinci părţi de sat de Ghermăneşti cu vatră de satu şi cu pământuri de ţarină, şi cu locuri de fâneţă, şi cu bălţi de peşte şi dintru apă şi din câmpu lui Darie spătarul drept 16 ughi, şi leau făcut plată deplin, iară o parte a vărului lor a lui Bejan Ciocârlan au fostu vândută acea parte mai deînainte vreme tot spătarului Darie drept 16 ughi, însă din tot satul face a opta parte de satu. Şi altu zapis de la Dumitraşco feciorul lui Marco Toboş din văleat 7173 Iunie 20 scriindu precum au vândut a lui direaptă ocină şi moşie, toată partea maicăsa Măricăi din sat din Ghermăneşti cu vatră de satu şi cu bălţi de peşte şi cu tot venitul lui Darie spătar drept un cal bun învăţat preţăluit drept 50 lei, şi au cerut Sandul Darie de la răzeşi moşie pe aceste doao zapise, şi fiind de faţă şi aceşti de mai sus scrişi răzăşi de Ghermăneşti sau întrebat ce au a răspunde înainte acestor zapisă, şi ei au dat samă că Darie spătar nau stăpânit pe zapisăle aceste în Ghermăneşti şi zicându-lisă putevor giura în biserică, doi dintre răzăşi, Ioniţă Căzan şi Ioniţă Moş precum nu ştiu ei nici au auzit din părinţi lor să fi stăpânit Darie spătar şi giurând să lipsască Sandul Darie, şi ei au răspunsu că nu pot

să giure, că de un zapis au auzit şi ei că are Darie spătar pe Ghermăneşti, numai a stăpâni nu au mai stăpânit. Ce la aceasta Sandul Darie au rădicat cu sufletul lui pentru aceste doao zapise, precum ei leau aflat în hârtiile părinţeşti şi nu ştiu nici un meşterşug asupra zapisălor, şi pentru că nau stăpânit cu dânsele iarăşi au răspunsu că nu numai că în Ghermăneşti nau putut ajunge cu stăpânirea fiindule traiul pe aiure, ce nici alte moşii ce au avut nau putut să le caute şi să le stăpânească, rămâind cele mai multe nestăpânite, şi au arătat Sandul Darie şi o împărţială a Dărieştilor pentru moşii, care măcar că nu sau aflat iscălită de Dărieşti, dar Sandul Darie au luat cu sufletul său, că toate moşiile ce au avut Dărieşti, pe această împărţală le stăpânescu şi până astăzi fără de nici o pricină, pentru care neprimind răzăşii de Ghermăneşti să jure la biserică mai vârtos că şi singuri ei au mărturisit că de un zapis au auzit din bătrânii lor că are Darie spătar, sau socotit că zapisele aceste sânt bune şi adevărate şi de vreme ca şi la împărţala Dărieştilor să află această moşie numită, am giudecat domnie me împreună cu tot sfatul nostru să aibă a stăpâni în Ghermăneşti şi Sandul Darie pe zapisă ce are, însă din optu părţi o parte şi din a şepte parte giumătate. Sau primit şi răzăşii şi sau mulţumit dinanitea giudecăţei amândoao părţile. Drept aceaia am dat şi acestă carte a domniei meale la mâna Sandului Darie să aibă aşi stăpâni partea lui cu tot venitul, şi de această pără să nu să mai părască.

velet 7250 mai 22

Sandul Sturza vel logofăt.

Obs. Acta P. Michiu (Surete ms. XLIV 121). Sunt 2 copii, una din 1831 Noem. 20, iscălită de Gr. Cuza spătar, ispravnic de Fălciu, şi care citeşte luna Mart 22; şi alta din 1854 Mart 25 dată de giudecătoria Fălciu supt No. 980 şi iscălită de D. Ralet, T. Teodor, director C, Buzdugan, după cerere făcută de Căpitanul Ioan Mighiu, înregistrată la 716,

31. 7260 Aug. 16 (1752) **Iaşi.** C. M. Cehan Racoviţă Vodă carte către Ursul Bulerma, să-şi stăpânească moşia Greceni, din sus de Răbăia.

Io Costandin Mihail Cehan Racoviţ Vvod, boj. mlst. gospodariu zămli Moldavscoi. datam carte domnii meali *Ursului Bulermii* ce sau răspunsu nepot lui Alexandru Drulii şi lui Ioniţ nepotul lui Gheorghiţ şi altor fraţi răzeşi a lui, să fie volnic cu carte domnii meali, aş stăpâni o moşie anume *Greceanii ce iaste pe Prut din sus de podul Răbăii,* care moşie dziseră că este driaptă a lor de baştină de pe moşii i părinţii lor, şi să aibă aş lua dijma de a dzecea din pâne, din fânaţă, din prisacă cu stupi, din grădini cu legumi şi din tot venitul pe obiceaiul ţărăi, şi nime să nu ste înpotriva cărţii domnii meali, iar având cineva a răspunde să vie să stea de faţă la divan.

It 7260 Avg. 16 Canta vel logofăt

l. p. domneşti

Obs. Acta Cerchez Răşeşti (Surete ms. XLV 963).

32. 7262 Mai 25 (1754) regeste. Toader Jora stolnic se împrumută cu 650 lei de la nepotul său V. Roset hatman şi pune zălog patru sate întregi ale sale: *Bălăneştii şi Orzăştii* la ţinutul Fălciului, şi cu vad de pod şi cu pod gata umblător în apa Prutului, şi satele Negeşti şi Todircenii peste Prut la ţinutul Lăpuşnei, care aceste 2 sate trec cu hotarul şi dincoace de Prut până întrun Pruteţ, matca cea veche a Prutului.

Acta Cerchez, Răşeşti. Din cartea domnului Calimach vodă din 7269 Sept. 25, când datoria crescuse de la 650 lei la 910 lei, dobânda *fiind din zece doisprezece pe an.*

Socoteala e făcută exact, Jora nu plătise dobânda ultimii doi ani (7257 Mai-7269 Mai). Dacă 10 lei se făceau după un an 12 lei; 100 se făceau 120. 650 se făcuse 780 lei, adică crescuse cu 130 lei; iar pe doi ani fac 260 lei.

33. 7262 Iulie 23 (1754) **Iaşi.** Cartea lui Matei Ghica Vodă către Ioniţă Miclescul să-şi ia venitul de pe moşia Drăcenii.

Noi Matei Ghica Voevod, bojieiu milostieiu gospodaru zemli Moldavscoi, datam carte domnii meale lui Ioniţă Miclescul biv vel medelniciar, să fie volnic cu cartea domnii meale aşi stăpâni moşiia ce ni au

spus că are anume *Drăcenii* în ținutul Făciiului, care moșie au răspuns că iaste cumpărată de moșii dumisale și au stăpânit părintele dumisale Gavril Miclescul logofătul; dar acum să scoală niamul celor ce sânt vânduți și vor să stăpânească iar moșie ceau vânduto. Deci pe unii ca acei să aibă voe să poprească până când vor veni să ste față înaintea dumisale vel logofăt și săși ia venitul moșii numitul boeriu din pâine, din fânațe, din prisacă cu stupi și dintraltele din toate pe obiceaiu și nime să nu stea în potriva cărții domnii meale.

7262 Iulie 23

pecete domnească; vel logofăt.

Obs. Acta Brighiu (Doc. condica. XIV sub anno) După o copie scoasă la 1818 Febr. 8 legalizată de judecătoria Iași subt No. 190 (Surete ms. XLIII 360).

34. 7263 Oct. 14 (1751). Zapis de dania Odobeștilor a Catrinei Rânguleasă către ginerile ei Ion Botezatul.

Adec eu Catrina Rânguleasă și fecioru mieu Costantin Ranga care mai gios neam iscălit, datam adevărat zapisul nostru de nime silit nici asuprit, ci de a noastră bună voe am dat danie ginerului nostru lui Ion Botezatul parte noastră de moșie anume *Odobeștii* ce este la ținutul Fălciului *pe valea Șopârlenilor* ca săi fie de la noi dreaptă moșie ocină dumisale și giupânesei dumisale și feciorilor și nepoților și strănepoților lui în veci de veci ; iar care din neamul nostru sar scula săl supere să aibă a să apăra cu acest drept zapis al nostru dat de danie, căci că este moșie dreaptă a noastră din părinții noștri și pentru mai mare credința am iscălit.

Eu Catrina Rângulesă lt 7264 Oct. 14

Eu Costantin Ranga

Eu Ion Brașoveanul am scris cu zisa lor acest zapis.

Acta Brighiu-Buznea (Condica documente XIV, sub anno)

35. 7263 Octombrie 23 (1754) Mărturie hotarnică a satului Hrubenii despre Sulenii Lupului Costachi vătav za păhărniciei.

Facem ştire cu această mărturie a noastră că venindu-ni luminat porunca Măriei sale lui Vod. ca să hotărâm *satul Hrubeni* ce este la ţinutul Fălciului, la malul Prutului a Episcopiei Huşului, fiind că să împresură cu hotarul Sulenii, cari moşie este a Lupului Costachi văt. za păh. deci mergând acolo ca să luîm sama fiind şi sfinţie sa Chir Inochentie Episcop Huşului faţă, şi Lupul Costachi, iam întrebat pentru scrisuri sau hotarnici di au ca să scrie pe unde a fi hotarul. de care neau răspuns şi o parte şi alta că scrisori nau ca să arăte hotarul şi fiind câţiva oameni înpregiuraşi şi preoţi strânşi şi citindule sfinţie sa Episcopul carte de blăstăm asupra cari ar şti hotarul ori a cărie moşie şi nor mărturisi ca să arăte adevărul, sau ar mărturisi cu strâmbul. deci sau aflat deau mărturisit dumnealui Mihalachi Cehan biv vel med. că la Muscalii cei di dimuit au gonit peste în Pruteţ de la un plop în sus şi lar fi dijmuit oamenii Episcopii Huşului; aşijderea au mărturisit, Toader Pântea călugărul, om ca de 80 de ani, că lau pus sfânţie sa părintele Episcopul Iorest di au dejmuit această moşie zăcând că iarăşi de la plopul în sus au dijmuit din Pruteţ şi tot de pe acea moşie Hrubenii. Aşijderea au mărturisit preu u Ioan Pravilă ot Novaci bătrân ca de 60 ani, că când era sfinţie părintele răposatul Ghedion Episcop Huşului şi de atunci până acum ar fi ca 25 ani fiind acest preut rânduit de răposatul Ghedioan Episcop ca să dijmuiască aceia moşie Hrubenii au mărturisit cau dijmuit de la acelaş plop în sus în Pruteţ, adică de la plop în sus. Deci întrebând şi pe dmlui Lupul Costachi ca să ne arăte martur în protiva acestora şi ne scoţând nici un martur ca să arăte numai cu gura dmisale zicând că are hotarnică pe această moşie Sulenii, şi este la mărie sa Mihai Vodă, şi deci măcar că mai înainte pâră a nu ne arăta hotarul, preutul Ioan Pravilă singur dmnlui Lupul Costachi au zis că so scrim pe mărturie preutului şi deci necrezândul nau arătat nici o dovadă, am stâlpit Hrubenii cu petre, adică din parte

din gios, de la plop în sus, despărţind între Hrubeni cu petri şi între Suleni şi mergând pârân drumul cel mare, pe unde să închee hotarul aceştii moşii, am stâlpit mergând şi socotind cum îmblă alte hotare, a altor moşii din gios, şi sau pus o piatră în preajma plopului de asta parte dispre apus şi di acolo purcezând hotaru drept pe şes spre apus şi am pus pe şes 2 petre pâră supt dial, şi deasupra în dealul pe unde mergi drumul cel mare, sau pus o piatră alăture cu drumul din vale, în care sau închiet hotarul, şi am dat şi noi această marturii la mâna sfinţii sale Episcopului ca săi fie de credinţa.

It 7263 Oct' 23

Ilie Costachi stolnic, Grigore Razu, Agarici vornic glotnii, Preutu Ioan Pravilă martur.

Gligorios Bursu caminar paron (faţă)

Acta Cerchez, Răşeşti (Surete ms. XLV 1127).

36. 7263 Noembre 4 (1754) **Iaşi.** Cartea lui Matei Ghica Vodă în pricina dintre Ioniţă Miclescul mădelnicer şi răzeşii de Drăceni pentru acolisire.

Io Matei Ghica Voevoda bojieiu milostieiu gospodaru zemli Moldavscoi; scriem domnija me la cinstit părintele şi rugatoriul nostru sfinţie sa Chir Enochentie Episcopul de Huşi, sănătate îţi poftim de la Dumnezău i la boierii noştri Iamandi biv vtori (al doile) paharnic, şi Grigoraş Agăricii biv vornicu de poartă; facem ştire că aicia sau giudecat faţă înainte a cinstit şi credincios boeriul nostru dumnealui Radul Racoviţă vel logofăt, boeriul nostru Ioniţă Miclescul biv vel med. şi cu Georghie Zbănă şi Ion Negură *sămînţia Bighiului* pentru moşiia *Drăcenii* ot Fălciu, pentru cari înnainte dumisale vel logofăt, au arătat med. Ioniţă Miclescul o mărturie de la câţiva boeri *din leat 7132* anume de la Ghenghea vel logofăt şi Dumitraşco vel vornic şi Miron Barnovschie hatman i Gavril săn Clocotă şi Grozav sin Ionaşco *strănepot celui bătrân Iliie* şi Grigore sin Pilat, şi Bălan Bighiul, din care Bighiul au dat samă med. Ioniţă Miclescul că săntu acestu Gheorghe Zbănă şi Ion Negură, şi mai arată întracea

mărturie a boierilor și pe alți oameni, cari toți acei oameni, şau vândut parte lor din *satul ce să numeşte acum Drăcenii ot Fălciu*, *din ispisoc ceau avut de la Pătru Vodă* lui Lupu treti logofăt dreptu 60 de galbeni. Dar acumu au răspunsu med. Ioniță Miclescul, că tâmplândusă de au murit părinții săi, rămâindu copii mici, iar acest niam a Bighiului împreună și cu alți ce sănt vânduți părțile lor, sau obicinuitu a stăpâni iarăși moșia *Drăcenii*, cu nume că nu sântu vânduți, și este răbdătoriu de venitul moșii. Sau întrebat de dumnealui vel logofăt pe acei oameni Gheorghe Zbărnă şi Ion Negură di sus scrişi ce au a răspunde împotriva acei mărturii di mai sus scrisă, și cu ce dovadă stăpânescu iarăşi ei moşiia findu vânduți, şi ei aşe au dat samă ca nu ştiu cu adevărat că să fie vânduţi neamul lor, că de cându au apucat tot părinţii lor și ei au stăpânit acea moşie, însă numai partea lor, iar ceialălalt loc îl stăpânescu alţi răzăși. Pentru care iarăşi au datu samă med. Ioniţă că ari marturi cari potu di dovideşte că sântu vândute părţile acestui niam a Bighiului, cum şi pe ceialalţi oameni ce stăpânescu în *Drăceni*; ce dar arătându aceşti oameni niamul Bighiului, înnaintea dumisale vel logofăt câteva zapisă că au cumpăratu ei în Drăceni, și arătând med. Ioniţă Miclescul că are marturi, iată că *iam rânduitui* acolo la ţară cu cartea aceasta, unde și marturii ce au vor fi de faţă. ci dar după ce vii lua cartea domnii meale, să vă adunaţi la un loc și să chemaţi pe toţi acei oameni răzăşi ce stăpânescu întracel sat *Drăcenii*, cum şi pe acesta neam a Bighiului şi să-şi aducă şi marturii ce vor avea de față, și să le luaţi sama cu amănuntul pe scrisori și pe oameni marturi cercetându cu ce dovada stăpânescu acei oameni moşiia, cum şi med. Ioniță Miclescul cu ce dovadă să acolisești de vreme arătând că are marturi acolo, şi dacă veţi face cu cale și cu dreptate să giudecaţi și săi odihniți acolo, după cum va fi mai cu dreptate, hotărând pricina cu carte de giudecată la care parte să cade iar de nu se va odihni acea parte

să le puie zi să vii la divan cu mărturia ce veţi face. Aceasta scriem „şi părţile ce sor alege a med. Ioniţă Miclescul să le hotărâţi deosăbit cu pietre".

leat 7263 Noembrie 4.

Pecetea domnească în tuş roş - vel vornic

Acta Brighiul (Surete ms. XLIII 367): Condica documente XIV sub. anno).

Uricul de la Pătru Vodă Rareş, pe satul Drăceni s'a pierdut încă din 1624.

37. 7264 Iulie 25 (1756). Mărturie hotarnică a lui Agarici vornic glotnii despre alegerea Suleniilor despre Răşeşti şi Hrubeni.

Pre Inălţate Doamne,

Inştiinţăm pe Mărie ta că din luminată porunca mării tale am mers la moşiile Sfintei Episcopii a Huşilor, anume *Râseştii şi Hrubenii*, ce sântu tot întrun hotar la ţinut Fălciului pe apa Prutului ca să le alegem şi să le hotărâm pe scrisori ce va ave sfânta Episcpii şi după stăpânire şi după mărturie a oameni bătrâni carii cum or şti şi or mărturisi, de vreame ce au jăluit sfinţia sa Episcopul de Huşi Chir Ionochentie că *dresele Episcopiei ceau avut pe moşii cele mai multe sau prăpădit la vremuri de nepace*, numai arătândune sfinţie sa un uric de la Irimiia Movilă Vodă din velet 7100 în care uric scrii că aceste sate anume Răşăştii şi Hrubenii sânt date danii de la însuşi Măria sa. dar hotarnică nu neau arătat ca să încheae hotarul din giur înpregiurul acestei moşii, numai ce n eau arătat că hotarnica din *velet 7263* de la dmnlui Ilie Costache biv vel stolnic, şi de la dmlni Grigorie Razul biv vel pitar, i de la Iermonah Grigore egumen ot Bursuci, la care hotărât am fost şi noi faţă, în care hotarnică arată că să hotărăşte satul Hrubeni pe din gios cu Sulenii dumisale Lupului Costachi văt(av) za pah(arnicei). şi aşa mergând cu toţii la o piatră hotar ce desparte între Hrubeni şi între Suleni, care piatră este lângă drumul cel mare, şi de acolea am purces în sus tot pe drumul cel mare până în hotarul dmisale Toderaşco Jora biv vel stol. unde să hotărăşte capul

moșii Rășăștilor partea din sus la cari hotărât fiind și dmlui stolnic Toderașco Jora față sau întrebat de are niscai scrisori sau hotarnică pe aceea moșie a dmisale, dintru care am pute să îndreptăm pe unde să hotărăște Rășăștii Episcopii cu moșiia dmisale, dmlui au răspus că nu are nici scrisori nici hotarnică și nefiind vreo luminare nici la o parte nici la alta, sau aflat cu preutul Ioan Pravilă ot. Cozmești om bătrân ca de 65 ani di au mărturisit că fiind el pus de la câțiva Episcopi dijmaș. la acele moșii Hrubenii și Rășăștii dispre parte Episcopii pe a cărue mărturie, și dmlui stolnic Toderașco Jora, au zis ca fi primit, fiind că acestu preut iau fostu și duhovnic și au și văzut pe acea moșie a dumisale când era satul, și așa pe mărturie acestui preut au purces a pune petre hotără dispărțind Rășăștii Episcopii de către moșie dumisale Stolnic Toderașco Jora, și am pus piatră alături cu drumul cel mare dispre răsărit pe din sus de o movilă mică ; și de acolo la vale pe podiș spre răsărit pi din gios de niște arii cu gropi întrun piscu am pus stâlpu de piatră hotar; și de acolo la vale tot spre răsărit peste șesul Prutului în malul Prutețului în dreptul unui plop sau pus piatră hotar, și de acolea malul Prutului în gios prin apa Prutului unde se face un cot mare între Prutețe, și între apa Prutului, care să numește cotul Cărăușului numai este tot din hotarul Rășăștilor și de acole apa Prutului în gios, până în gura Prutețului *ce se numește Purcea*, și de acolo malul Prutețului în gios până la mijlocul Prutețului unde am găsit o piatră hotar, pusă de dmlui stolnic Ilie Costachi care hotărăști între Suleni și între Hrubenii Episcopii și de acole dreptu pe șăsul spre apus sau mai găsit 2 petre hotără până suptu dealu puse tot de dmlui stolnic Ilie Costachi, și diasupra în dial alăturea cu drumul sel mare din vale de drum în piatra ce este pusă iarăși de dmlui Ilie Costachi de unde am început a hotără, și așa am închiet tot hotarul acestor 2 moșii a Episcopii Hrubenii și Rășăștii.

Așijderiie neau mai arătat sfinție sa Episcopul că mai are Episcopie 3 coturi ce se numescu Prutețe

piste apa Prutului dispre Lăpuşna pe unde au înblat Prutul de vac. şi mutândusă Prutul au ruptu din moşie Răşăştilor, de sau făcut acele coturi, şi mergând acolo am cunoscut că adevărat sântu rupte acele coturi din moşie Răşăştilor şi am dat malul dispre Fălciu ca săl stăpânească Episcopiia, iar malul dispre Lăpuşna să să stăpânească de cătră alţi răzăşi ce vor fi având moşie şi înştiinţăm precum am ales şi am hotărât să fii Mărie ta sănătos.

vleat 7264 Iulie 25 dni

Acta Cerchez, Răşeşti (Surete m. XLV, 1125

38. 7265 Iulie 15 (1757) Mărturia răzeşilor de Ghermăneşti pentru stăpânire neamului Mera în Mereşti vecină cu Ghermăneştii.

Adic noi oamenii din Ghermăneşti şi din Răşeşti carii mai gios nom iscăli anumi făcutam mărturie nostră la măna lui Pricopi Mera şi lui Ioniţ şi Petrii pentru că vinindu Pricopi cu o carti di blăstăm asupra noastră pentru o moşie ce să numeşte Merăştii cari să hotăreşti cu moşie Ghermăneşti ca s mărturisim cum ştim cu sufletele noştri iar noi ştim şi mărturisim cu sufletele nostri că tot pe moşii lor şi pe părinţii lor iam apucat stăpânindu ace moşie iar acum de vo doi trii ani în coaci sau sculat un Bulirma şi lepădă pe aceştie iar noi nu ştim să fie Bulirma moşnaş că acestu Bulirmă este fecior de sus aşe ştim şi mărturisim cu sufletele nostre înainte lui Dumnezău şi înainte giudecăţii. let. 7265 Iuli 15

† Sânt ca om de optuzăci de ani şi ştiu cau stăpânit tot aceşti de cându Moscalii cei de demultu.

Eu Ioniţ Loghin

† şi eu Ion Negru ştiu şi eu tot de atunce că stăpânescu aceşti.

† şi eu Ursul tot de atunce.

† şi eu Parteni ştiu tot de atunce.

† şi eu Neculai Loghin încă ştiu de triizăci de ani încoace tot aceşti stăpânind.

† şi eu Vasile Moş ştiu de treizăci cinci de ani aceştie stăpânind.

† şi eu Ifteni Cazan ştiu de doazeci de ani aceşti stăpânind.
şi eu Grigori diacu am scris marture cu zisu lor act Ghermăneşti şi.eu încă știu cau stăpânit tot aceştia.

Acta Cerchez Răşeşti (Surete ms. XLV 960).

39. 7265 Sept. 9 (1756) **Iaşi.** C. M. Cehan Racoviță Vodă întărăşte hotarnica Răşeştilor şi Hrubenilor după mărturia vornicilor de poartă, proprietate a Episcopiei Huşilor (XLV 977).

Noi Constandin Mihail Cehan Răcoviță Voevod bojiu milostieiu gospodar zemli Moldavscoi. Facem ştire cu acest ispisoc a domnii meale că tot cine pe dânsul va căuta sau cetindu pre el va asculta că iată viind înainte domnii meale și denainte a cinstiți şi credincioşi boiarii domnii meali cei mari ai divanului sfinției sa de Dumnezău iubitoriul cinstit părintele şi rugătoriul nostru Episcopul de Huşi Kir Ionochentie, au arătat mărturie hotarnică de la credincioşi boiarii noştri Mihalachi Cehan biv vel medelniceriu, Grigoraş Agarici vornicul de poartă din anii 7264 Iulie 25, scriind că din porunca domii meale ce leam scris carte au mersu la moşiia Sfintei Episcopii anume Răşăștii şi Hrubenii, ce sânt tot într'un hotar la ținutul Fălciiului pe apa Prutului poruncindulisă ca să hotărască această moşie pe scrisori ce va avea Sfânta Episcopie şi după stăpânire şi după mărturie a oameni bătrâni de vreme ceau jăluit domnii meale numitul Episcop că *dresele ceau avut Episcopie ceale mai multe sau prăpădit la vreame de nepace;* carii mergând la numitele moșii şi strângând oameni buni anume pe Popa Ioan Pravilă de la biserica din Cozmeşti, și pe Constantin Gotcă şi pe alții, au arătat sfinția sa părintele Episcopul un ispisoc de la Eremia Movilă Voevod din anii 7100, întru care arată că aceaste moşii sânt date Episcopii de domnia sa, iară nu scrie semnile împregiur șau mai arătat numitul Episcop o hotarnică de la dumnealui Ilie Costache biv vel paharnic şi de la Grigoraş Razul biv vel portariu şi de la iermonah Grigorie egumenul de Bursuci întru care scrie că să hotăraște sa-

tul Hrubenii pe din gios cu moşia Sulenii a Lupului Costachi jicniceriul şi întăi au început dintro piatră ce desparte între Hrubeni şi între Suleani, care piatră este lângă drumul cel mare, de acolo în sus tot pe drumul cel mare până în hotarul moşii lui Toader Jora biv vel stolnic, unde să hotărăşte cu capul Răşăştilor parte din sus la care hotărât sau întâmplat şi dumnealui Toader Jora faţă, pe care numit boieri întrebândul hotarnicii de ari scrisori au răspunsu că nare scrisori şi nici hotarnică deci au eşit popa Ioan Pravilă preot bătrân ca de 65 ani şau mărturisit că fiind el pus de la câţiva Episcopi de Huşi dejmari la acele moşii Hrubenii şi Răşăştii şi primindumă şi Toader Jora că cum va mărturisi Popa va fi odihnit şi dumnealui fiind că acest preot iau fostu şi duhovnic şau şi şăzut pe moşia Jorăi au purces preotul înainte de au arătat despărţirea hotarului şi pe unde au arătat preutul pe acolo au pus şi hotarnicii piatre hotără, despărţind Răşeştii Episcopiei decătre moşia Jorăi, şau pus piatră alăture cu drumul cel mare despre răsărit pe din sus de o movilă mică; de acolo la vale tot spre răsărit piste şesul Prutului în malul Pruteţului, în dreptul unui plop sau pus piiatră hotar, şi de acolo malul Pruteţului în gios până în apa Prutului, unde să face un cot mare între Pruteţe şi între apa Prutului, care să numeşte cotul Cărauşului, nu mai este tot din hotarul Răşăştilor, şi de acolo apa Prutului în gios până în gura Pruteţului; *ce să numeşte Purcea*, şi de acolo malul Pruteţului în gios până la mijlocul Pruteţului, unde sau găsit piatră hotar pusă de Ilie Costachi paharnicul, care hotăraşte între Suleni şi între Hrubeni Episcopiei, şi de acolo drept pe şes spre apus sau mai aflat 2 pietre hotară până supt deal pusă tot de hotarnicii păharnicul Ilie Costachi şi deasupra în deal alăturea cu drumul cel mare din vale de drum în piatra ce este pusă iarăşi de Ilie Costachi paharnic, de unde au început a hotară şi aşa au încheiat tot hotarul acestor doao moşii a Episcopiei, Hrubeni şi Răşăşti. Aşijderele au mai arătat sfinţia sa numitul Episcop, că mai are sfânta Episcopie, trei

coturi de moşie ce să *numesc Prutețe piste apa Prutulni despre Lăpuşna pe unde au îmblatu Prutul de vac şi mutândusă Prutul au rupt din moşie Raşăştilor, de sau făcut aceali coturi;* şi mergând numiţii hotarnici acolo au cunoscut că adevărat sânt rupte aceste coturi din hotarul Răşăştilor, şau dat malul dispre Ţinutul Falciului, că săl stapâniască Episcopia, iară malul dispre ţinutul Lăpuşnei va fi stăpânit despre alţi răzeşi ce vor fi adivăraţi moşinaşi. Drept aceia şi domniia mea după alegerea şi hotarnica aciasta, am întărit stăpânirea sfintei Episcopii, ca să fie şi de la domniia mia dreaptă ocină şi moşie şi ispisoc de mărturie şi de întăritură cu tot venitul lor şi cu toate hotarele ce sau pus neclătit neruşeit nici odinioară în veaci, Şi către aceasta este credinţa domnii meale de mai sus scris Ion Constandin Mihail Gehan Racoviţă Voevod şi credinţa veliţilor boiari, dumnealor Ion Bogdan vel logofăt, Manolachi Costachi vel vornic de ţara de gios, i Iordache Balşe vel vornic de ţara de sus, i Dumitraşco Paladi vel visternic, i Vasile Razul hatman i parcalab Sucevei, i Vasile Rusăt vel spatar, i Ion Cantacuzino vel ban, i Constantin Sturze vel paharnic, i Iordachi Costachi vel stolnic, i Iordache Bălăsache vel căminar, i Iordache Hrisoscul vel comis., i credinţa tuturor boerilor a mari şi mici. Scrisusau de Tanasie Mălcărescul biv camaraş de izvoade în Iaşi. la anul 7265 Sept. 9.

l. p. domneşti

(ss) Ioan Bogdan vel logofăt pentru întocmai Grigorovici

Giudecătoria ţinut Eşii secţia I-a

Copie de faţă cercetândusă şi fiind întocma cu orighinalul înfăţoşat de vechilul departamentului averilor bisericeşti şi a învăţăturilor publice să încredinţază pe formă potrivit cu mijlocire se sau făcut prin adresa No. 5858.

Gane Clement Cardaş Drector Căprescu

şef. Grigorovici pitar

No. 590

1853 Noemre 10 zile

40. 7265 Noebrie 6 (1756) **Iaşi.** Cartea lui C. Vodă Racoviţă pentru dezbatere moşiei Drăceni, între Ion Botezatul şi Şt. Iamandi paharnicul.

Io Costandin Mihail Gehan Racoviţă Voevodă bojiiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi, scriem domnia mea la cinstit părintele şi rugătorul nostru sfinţie sa Chir Inochentie Episcopul de Huşi, i dmisale Neculai Cogălniceanu bıv vel căpitan ispravnic de ţinutul Fălciului vă facem domnia mea în ştire că aicia la domnie mea au dat jalbă Ion Botezatul dintru acel ţinut a Fălciului, cum că are o moşie anume *Odobeştii*, care moşie zisă că să hotărăşte cu *Dinţănii*, dar dentăi această moşie de mai sus arătată au fostu a socrului lui a popii lui Mihalachi, şi au fost stăpânito tot de preut, dar pe urmă au dato zăstrea lui Ion Botezatului, şi el amu netrebuindui moşie şau găsit muşteriu să o vândă şi zisă că sau sculat Ştefan Iamandi paharnic şi zisă că iaste moşie a lui şi lau poprit ca să nu o vândă. Pentru care iată căţi scriem sfinţie tale să cercetezi această pricină împreună cu dumnialui ispravnicul şi să căutaţi scrisorile, ce a fi avându pe acea moşie şi întărituri şi de sa dovedi cum că iaste moşie a lui şi mai înainte au fost stăpânită de socrul său şi iau dato zăstre lui, săi dezbateţi moşie dintru altele şi să o şi hotărâţi şi săi daţi şi mărturie înscris ca să vie aicia saşi ia întărituri şi de la domnie mea. aceasta scriem.

lit 7265 Noev. 6

Pecetea domnească cap de bou. Io Cst. M. Geh. Rc, Vv. 1753. procit. vel logofăt pasere cu iniţialele.

41. 7266 Mai 14 (1758) Popa Mihalache cumpără cu 40 lei un bătrân în Odobeşti, de la Lupu.

Adecă eu Lupu şi cu sora me Angheluşa strănepoţi[1] Ion Boghiul scriem şi mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru di nimene nevoiţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie de la părinţii şi strămoşii noştrii din sat din *Odobeşti de la ţinutul Fălciului pe vale Lelevei,* am vândut svinţie sale popei lui Mihalache

şi preutesei Ştefanii un bătrân drept 40 lei tătărăşti dreaptă parte noastră un bătrân ca să le fie dumilorsale ocena şi moşie în veci şi coconilor dumilorsale şi să aibă aş face dres domneşti. la această tocmală a noastră sau tâmplat mulţi oameni buni, carii văzându ei plată dreaptă în mâinele noastre sau iscălit mai gios şi noi am pus degetele noastre.

let 7266 Mai 14

Eu Lupu am vândut, Eu Angheluşa am vândut răzeş de Dănţeni, Ion Gonţa răzeş de Ghidişeni, Luca Orda răzeş de Brăteni, Ştefan Iurca răzeş de Ghermăneşti, Vasile Moş răzeş de Ghermăneşti, Vlasă Iuda răzeş de Brăteni. Eu Zaharie căpitan, răzăş de Dănţeni.

Eu Ştefan Onofrei am scris zapis.

42. 7269 Mart 14 (1760) **Iaşi** Cartea lui Ion Vodă Calimah către vlădica de Huşi, Inochentie, pentru hotarnica Drăcenilor.

Noi Ioan Theodor Voevod, bojiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi scriem domnia me la cinstit părintele şi rugătorul nostru sfinţie sa chir Enochentie Episcopul Huşului, i la credincios boerul nostru Ştefan Iamandi jicnicer, i Vasile Adam sătrar giudecător de ţinutul Fălciului, vă facem ştire că domni mele au dat jalbă credincios boerul nostru dmlui Ioniţă Miclescul biv vel stolnic, zicându că are o moşie acolo la ţinutul Fălciului anume *Drăceni*, care moşie îi iaste cumpărătură de la moşul D-sale cu zapisă, care moşie sau stăpânit de moşul dumisale şi de părintele dmsale tot cu pace, iar acmu sau sculat neamul acelor vânză tor, şi au mersu de stăpâneascu moşie cu tarie, zicându cum că ei nu sântu vânduţi, nu sântu din niamul vânzătorilor şi mai vârtos un Ion Negrul care iaste vândut cu adevărat şau întrat în tărie şi stăpâneşte; pentru care iată că scriem sfinţii tale luând carte domnii meale să aduceţi pe toţi acei oameni ci să facu stăpâni pe moşie şi să le luaţi sama foarte cu amănunţitul ca să aflaţi neamurile lor cine au fostu şi fostau moşinaşi acolo şi veţi căuta şi scrisorile dmsale stolnic şi aşa din scrisori şi din oameni marturi di

credinţa carii dintracei oameni să vor îndrepta cum că nu săntu vânduţi, vor rămne bini stăpânitori pe părţile lor, iar carii sor dovedi că sânt vânduţi, acie vor lipsi din stăpânire, şi aşa foarte cu buna dreptate sa cercetaţi ca să aflaţi cum iaste adevărul şi aşa ce sor dovedi drepte cumpăraturile dmsale stolnic să le alegeţi şi să le hotărâţi cu petre bolovani, de *umbe* părţi dând şi mărturie hotarnică în semne iscălită de sfinţie ta şi de toţi câţi să vor întâmpla la hotărât că fiind hotărâre cu dreptate să i să întărească şi de la domnie mea.

let 7268 Mart 14

Pecetea domnească, procit vel logofăt.

Obs. Acta Brighiu-Buznea (Condica doc. XIV sub anno) copie oslăduită de judecătoria din Iaşi în 1833 Febr. 8 sub No. 189.

43. 7268 Mai 20 (5760). Mărturie hotarnică a satului Drăceni, ce umblă pe 7 bătrâni.

Facem ştire cu această mărturie a noastră că aducândunea dum. Ioniţă Miclescul biv vel stolnic, o luminată cartea mării sale domnului nostru Io Ioan Teodor Voevod, în carea poronceştea mărie sa, ca să ne luom sama între dumnealui stolnic *Ioniţă Miclescul* şi între răzăşii de *Drăceni* dând jalba dum. stolnic Ioniţă Miclescul marii sale lui vodă, pentru moşiia *Drăceni*, ce iastea la ţinutul Fălciului că iastea a dumisale şi o stăpânesc acei răzăşi de acolo. şi fiind faţă înaintea noastră Ion Negru şi Gheorghe Zbană, şi alţi răzăşi de acolo, am întrebat pe dum. stolnic Ioniţ Miclescul cu ce cări să stăpâniască tot satul Drăcenii, dum. niau arătat o mărturiia din veleat 7132 de la Gheanghe vel logofăt i de la Dumitraşco vel vornic i de la Miron Bărnovschii hatman, i de la Ion vel vornic i de la Ion vel medelnicer i de la Cujbă vel armaş i de la Necoară 2 logofăt, carea mărturiia întăreştea pe toate părţile de cumpărătură ceau avut moşul dum. Lupul 3 logofăt la satul Drăcenii, în carea mărturiia arată, şi bătrânii anume: întâiu Clocotă cu niamul lui, şi Beghiul iarăşi cu niamul lui, şi Capreş cu niamul lui, şi

Lazor feciorul Ţopii cu tot niamul lui; aceştie toţi sînt vânduţi cu tot niamul lor Lupului 3 logofăt moşul dumsale stolnic Ioniţă Miclescul. Am întrebat şi pe răzăşii în câţi bătrâni îmblă satul şi cum le chiamă bătrânii anume şi ei au dat samă că satul Drăcenii îmblă în 7 bătrâni, anume *Clocotă*, *Beghiul*, *Capreş*, *Manciul*, *Şoropul* şi *Hârăţ*, iar pentru al 7-a bătrân nau dat samă cum îl chiamă; şi au zis că fiind sterpu să împărţea pe ceaialalţi fraţi din cari bătrâni 3 să găsăscu cu numelea în scrisorilea dumisale stolnic Ioniţă Miclescului, vânduţi anume Clocotă, Beghiul şi Capreş; şi acum părţilea acestor 3 bărrâni ce sîntu vânduţi la dum. stolnic le stăpânescu iarăşi niamurile acelor vânduţi, care nici ei singuri nu tăgăduescu, iar al 4-a bătrân anume *Lazor* ce iaste şi acesta vândut la dum. stolnic Ioniţă Miclescul nu niau dat samă răzăşii că să află cinevaşi din niamul lui, şi fiind că ei nau dat samă de numele bătrânului al şeptelea ce au zis că este sterpu, cum îl chiamă, sau socotitu că esti acestu Lazor, şi am ales să ţiia dum. stolnic Ioniţă Miclescul 4 bătrâni, anume pe *Clocotă*, pe *Beghiul*, pe *Capreş* i pe *Lazor*, iară răzăşii să ţiia 3 bătrâni a numea pe *Şoropul*, pe *Manciul*, şi pe *Hârăţ*, după cum au dat ei samă că să încheia tot satul Drăcenii în şepte bătrâni, şi am triimis împreună cu răzăşii de am măsurat toată moşiia Drăcenii pe 3 locuri. şi câte fune sau găsit la măsuratul satului, am dat ţădulă iscălită de noi la măna dumisale stolnic Ioniţă Miclescul, şi după multă cercetarea ce am făcut şi după cum am aflat cu bună dreptatea, am dat această mărturiia la mâna dumisale stolnic Ioniţă Miclescul. aceasta.

vlet 7268 Mai 20

Inochentie Episcop Huşului

Gheorghe Beldiman biv vel stolnic, ispravnic.

Obs. Acta Andrei Brighiu—Enacachi Buznea (Condica documente XIV sub anno).

44. 7268 Iune 8 (1760) Hotarnica Ghermăneştilor, pe părţile spatarului Darie.

Facem ştire cu această scrisoari a noastră că fiind noi rânduiţi din porunca Preînalţatului domnului nostru Mărie sa Ioan Theodor Voevoda, dumnalui sulgeriul *Gheorghie Beldiman ispravnicu giudecătoriu* şi dumnalui *Vasile Adam vel şatrar giudecătoriu de ţânutul Fălciului*, fiindu rănduiţi ca să margă şi să aliagă nişte părţi de cumpărături a lui Velişco Darie ce leau cumpărat, răposatul Darie ce au fostu vel spatariu, strămoş lui Velişcu, din satu din Ghermăneşti din ţânutul Lăpuşnii, care moşia trece peste Prutu şi în ţânutul Fălciiului şi aceste părţi leau cumpărat de la Dănilă Mărgilat şi de la fraţii lui feciorii Solomii şi de la vărul lor Pavăl feciorul lui Gavril Frăţiman, toţi nepoţi lui Frăţiman celui bătrân; şi de la vărul lor Bejan Ciocârlan şi de la Dumitraşco fecioru lui Marco Ţopoşu, şi neputându să margă dumnealor, neau rânduit pe noi şi am mărsu la ace moşie şi am strânsu toţi răzăşii şi alţi oameni străini, şi pi zapisele ce neau arătat sau doveditu din zapisă că umblă ace selişte Ghermăneştii în optu părţi şi am ales o parte şi giumătate după cum neau arătat şi o carte de giudecată hotărâtă pe o parte şi giumătate. iscălită de dumnealui răposatul Sandul Sturza vel logofat din velet 7254 Mai 22, din zilile Mării Sale Ioan Neculai Voevoda şi întăiu am măsurat capătul moşii despre apus pe zare dealului pe dispre apus din movila lui Scripcu din hotărul Horţaştilor în gios până în *hotarul Nereştilor* şi sau găsit 28 funii şi doi stânjeni şi fune de 20 stânjeni şi stânjenu de optu palme; şi dintru aceste funii sau ales 5 funi 5 stânjeni 3 palme, părţile lui Velişcu şi iam pus piatră şi din sus şi din gios despre Nereşti; şi neam scoborât la vale înspre răsărit până în drumul cel mare şi leam pus o piiatră dispre apus de drum dispre Nereşti; şi iară am măsurat din piiatră în sus *prin gura Cânipi* pără în hotarul Orţăştilor şi sau găsit 39 funi, 5 stânjeni, şi una palmă, şi sau ales lui Velişcu 7 fune, 3 stânjeni şi una palmă la mijlocul moşiei, şi am pus

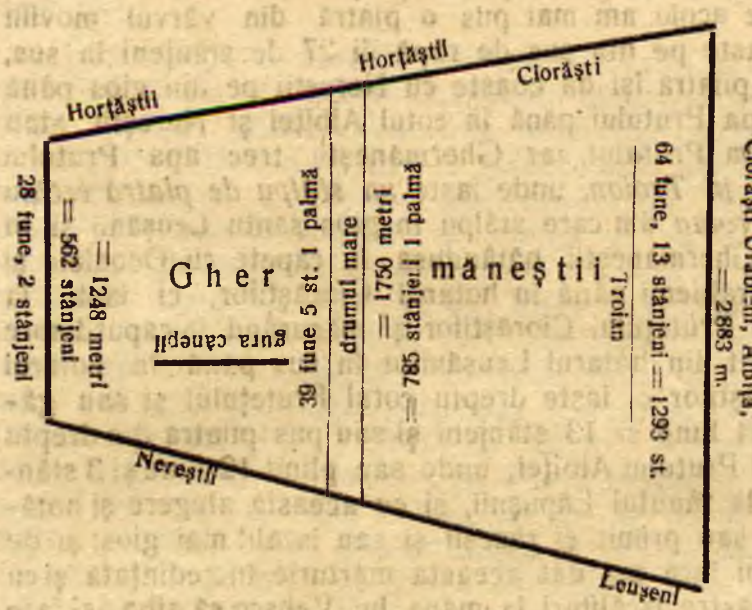
piatră din deal de drum, di către răzeşi, unde cade drumul al vechiu di pi costişă şi dă în drumul cel mare şi de acolo am mai pus o piatră din vârvul movilii ce iaste pe din sus de râpă di 27 de stânjeni în sus, care piiatră îşi dă coaste cu Nereştii pe din gios până în apa Prutului până în cotul Albiţei şi Nereştii stau în apa Prutului, iar Ghermăneştii trec apa Prutului *până în Troian,* unde iaste *un stâlpu de piatră vechiu în Troian* din care stâlpu în gios săntu Leuşănii şi în sus Ghermăneştii, bătândusă în capete cu Ocoalele şi cu Vrăbienii până în hotarul Cioräştilor, ci iaste la cotul Pruteţului Cioräştilor şi măsurând în capul dispre răsărit din hotarul Leuşănilor în sus până în hotarul Cioräştilor ci iaste dreptu cotul Pruteţului şi sau găsit 64 fune şi 13 stânjeni şi sau pus piiatră din dreptu cotul Prutului Albiţei, unde sau plinit 12 fune şi 3 stânjeni la ţânutul Lăpuşnii, şi cu această alegere şi hotărâre sau primit şi răzeşii şi sau iscălit mai gios; şi de la noi încă am dat această mărturie încredinţată şi cu a noastre iscălituri la mâna lui Velişco să aiba aşi face şi întărituri domneşti.

let 7268 Iuni 8

Gligoraş Burghele hotarnic; Sâmion Turbatu hotarnic; - Ioniţă Loghin răzăş †; Trohin Căzan răzăş †; Iftene Căzan răzeş, Ursachi răzăş de Avereşti, Gavril Corcu, şi eu Filon dascalul ot Tăbălăeşti am scris.

Obs. Acta Pavăl Michiu (Surete ms. XLIV. 121) Pe lângă originalul scris de Filon, mai sunt 2 copii: una din 1836 Ghenar 9 eliberată de giudecătoria ţinutului Fălciului cu No. 9 iscălită de Lascarachi Mihalachi caminar, director fiind Costachi Săcară iar reghistator Alecu Haciul, iar a doua copie elibetată în 1854 Mart 26 supt No. 979, după cererea făcută *de căpitanul Ioan Mighiul,* înregistrată la No. 716 iscălesc. D. Ralet, T. Teodoru, director C. Buzdugan, poslăduește C. Bosie sulger stolnacialnic (şef de masă), o a treia copie se găseşte în plicul Răşeştilor No. 48 (Surete ms. XLV 1034) scoasă în 1810 Iunie 4, sarisă la Brăeşti de popa Gheorghe Călugărul ot Brăeşti.

Iată care ar fi planul moşiei Ghermăneşti.

Lărgimea dar în medie a moşiei Ghermăneştilor în 1760 era de 830 stânjeni sau circa 2 chilometri. Dacă am socoti lungimea de 10 chilometri din zare în zare dealurilor de îmbe părţile Prutului am avea un deptunghiu cu baza 2 chilometri şi înălţime de 10 chilometri ceia ce ar da 20 klm. patraţi.

Lui Velişcu Darie i s'au ales 5 fune 5 st. 3 palme la apus; 7 fune 3 st. 1 palmă la mijloc şi 12 fune 3 st. la răsărit, sau în mijlocie 8 fune 4 st. latul sau 164 stânjeni, sau 365 m. faţă de o lărgime de 1960 m.

Copie de pe hotarnica Ghermăneştilor se găseşte şi în actele Răşeştilor plic I n - 15 (Surete ms. XLV, 961, şi 1007).

46. 7268 Avgust 23 (1760) Hotarnica Drăcelior satul de Inochentie Episcopul Huşilor.

Facem ştire cu aciastă mărturie a noastră că din luminată porunca Marii Sale domnului nostru Ion Ioan Teodor Voevoda am mersu la satul *Drăcenii*. ci iaste la ţânutul Făciiului, şi am ales parte dumisale stolnic Ioniţă Miclescul, după scrisori ce niau arătat

dumnealui; o mărturie din velet 7232 iscălită de acești boiari; anume Gheorghe vel logofăt, i Dumitrașco vel vornic, i Miron Bărnovichie hatman, i Ioan vel vornic, Ion vel medelnicer, i Cujbă vel. armaș, i Nicoară *vtori* (al doile) logofăt, cari acești boiari întăresc cu mărturie lor pe 4 niamuri ce șiau vândut părțile lor din satul Drăceni, Lupului *treti* (al treilea) logofăt drept 60 ughi, care numile lor sânt puse toate tot anumi în mărturie acestor boiari; și chemând noi pre toți rezeașii Drăcenilor față liam cetit mărturia și liam pus și blăstăm asupra ce să mărturisască adevărul de știu pe acești vânzători cine au fost și de sântu adevărați moșani, și în căți bătrâni umblă satul; și la acestea niau mărturisit popa Ion Pravilă, și Ion Negrul și alti răzăși ca sufletele lor cum că numai pe acești trei bătrâni anume *Căpeș*, *Beghiul și Clocota* îi știu că au fostu adevărați moșăni și să află vânduți după cum îi adeverește mărturia boerilor iar pentru al patrule bătrân anume *Irimia Verăl* cel nrată mărturiia boerilor nul știu ei să fi fost moșan de Drăceni, și noi după mărturisire aceasta oameni de mai sus arătați, am dat dumisale stolnic Ioniță Miclescul parte din Drăceni numai pe acești trei bătrâni, iar pentru bătrânul al patrule anume Verăl au rămas când va :dovedi dumnealui că a fostu moșan în Drăceni, atunce săl stăpânească; și niau mai arătat acești de mai sus arătați răzăși cu tot satul Drăcenil îmblă în 7 bătrâni anume; *Șoropul*, *Hăraț*, *Mancul*, *Puiul*, *Capreș*, *Beghiul și Clocotă* și am măsurat tot satul câmpul și pădure pe dao locuri, 50 funi 4 stânjeni 6 palme, fune de 20 stânjeni și stânjenul de 8 palme sau găsit și capul moșii dispre soare apune din moșiia Bărboșii până în moșiia Huibăneștilor tot pe zare dealului. Așijdere sau măsurat pe supt dial, pe la țintirimul cel vechiu, iarăși din moșie Bărboșii până în moșie Huibăneștilor și sau găsit 41 funi 10 stânjăni; și am măsurat și șesul de fânaț pe doaî locuri, iarăși din moșie Bărboși pân în moșia Huibăneștilor, și sau găsit pe supt dial 19 funi și în capătul despre Prut 17 funi, și pe dial sau venit de bătrân câti 7 funi, 12 stânjeni, 1 palmă,

şi pe supt dial pe la ţîntirimul cel vechiu sau venit de bătrân câte 5 fune 18 stânjeni 4 pol palme; şi la cel pe supt dial sau venit de bătrân câte 2 fune 8 stânjeni 2 palme pol, şi am ales parte dumisale stolnic pe 3 bătrâni şî i sau venit 22 funi 16 stânjeni 3 palme în capul moşii despre soare apune pe dial, şi pe supt dial pi la ţîntirimul vechiu i sau venit 17 fune 5 stânjeni pol; aşîjdere şi la şesul de fânaţ pe supt dial i sau venit 8 fune, 3 stânjeni 3 palme şi în capul şăsului despre Prut i sau venit 7 fune, 5 stânjeni 5 palme pol; şi această parte de loc cât au cuprinsu parte a trei bătrâni a dumisale stolnic Ioniţa Miclescul o am stâlpit de giur împregiur în capătul moşiei Drăcenilor din gios, şi am început a o despărţi de către răzăşi din zarea dialului despre soare apune mai din sus de o movilă mare ci aste despre soare apune, unde sau pus piatră hotar, de acolo drept la vale păn în margine rădiului sau făcut bour întrun stejar mare, şi din stejar prin rădiu drept la vale păn în dreptul ţîntirimului celui vechiu mai la dial din ţîntirim sau pus piatră; şi de acolo drept piste şes împotriva pietrei ce disparte Drăcenii de Bărboşi iarăşi sau pus piatră, şi de acolo drept la apa Prutului şi malul Prutului în gios păn în moşia Huibăneştilor, şi de acolo iarăşi să întoarce spre soare apune piste şes păn în dreptul pietrii ce sau pus în dreptul hotarului Bărboşilor din sus, unde sau pus piatră hotar ce disparte moşie Drăcenii de către moşie Huibăneştilor, şi de acolo tot pe şes spre soare apune până supt dial, unde sau găsit piatră vechi hotar, şi de acolo pe o văiugă la dial, pe din sus de pomii lui Trifan, şi tot la dial păn în dreptul pietrei ce sau pus la ţîntirim, unde sau pus piatră în costişe; şi de acolo drept la dial supt dumbravă sau făcut cruce întrun stejar şi de acolo tot la dial spre soare apune prin dumbravă păn în zare dialului, unde sau găsit piatră hotar, care piatră iaste în capul moşii Drăcenilor despre soare apune, şi de acolo tot zare dealului în sus păn în piatra ce sau pus din gios de movilă, de unde am început a hotără, iar cât loc iaste piste Prut în mijlocul Pruteţului Druşeanilor, ce iaste

ruptură tot din moşie Drăcenilor nu sau măsurat, ci am hotărât să stăpâniască dumnealui stolnic dimpreună cu răzăşi, şi ori din cea fi venitul acei bucăţi de loc şi să facă 7 părţi, pe 7 bătrâni, şi 3 părţi să ia dumnealui stolnic şi 4 părţi să ia răzăşii. Aşijdere şi peştile din Pruteţu să ia dumnealui stolnic 3 părţi parte a trei bătrâni ce i sau venit, şi răzăşii 4 părţi. Atâta iaste toată parte de moşie a dumisale stolnic Ioniţă Miclescul, ce i sau ales din satu Drăcenii, şi după cum am aflat cu bună dreptate iam dat această mărturie dumisale stolnic iscălită de noi şi de alţii ce sau ntâmplat la această hotărâre.

velet 7268 Avgust 23

Inochentie Episcop Huşii, Vasile Adam şătrar.

Obs. Acta Brighiu-Buznea (Condic, doc. XIV sub anno). După o copie legalizată de judecătoria ţin. Iaşii din 1818 Febr, 8 supt No. 192.

46. 7268 Avgust 23 (1760) Ţidularul pe bătrâni a moşiei Drăcenilor.

Insămnare dea măsurătura a tot satul Drăcenilor, ci au dat samă răzăşii anume popa Ioan Pravilă, Ion Neagrul, şi alţii cum că umblă tot satul în 7 bătrâni, anume: *Şoropul*, *Hărăţ*, *Manciul*, *Puiul*, *Capreaş*, *Beaghiul*, *Clocotă*, carea dintraceşti 7 bătrâni sau aflat 3 vânduţi la dumnealui stolnic Ioniţă Miclescul, anume Capreş, Beaghiul, Clocotă; iară 4 bătrâni au rămas a răzăşilor, şi măsurândusă toată moşiia în capul desprea soarea apunea din Bărboşi în gios pea zaria dealului şi sau împărţit moşiia pea aceşti 7 bătrâni, după cum arată mai gios. let 7268 avg. 23

Câte fune sau găsit peastea tot hotar,

50 funi 4 stânjeni 6 palmea funea dea 20 stânjeni, stânjenul dea 8 palmea sau găsit în capul moşii deasprea soarea apunea pea zarea dealului.

41 funi 10 stânj. pea mijlocul moşii pe supt dial pe la ţintirimul cel vechiu, atâta sau găsit câmpu cu pădurea.

19 funi sau găsit pea supt dial şăsul dea fânaţ.

17 funi capul şeasului deasprea Prut, şi la mă-

surătura din dial sau venit câtea 7 funi 12 stânjeni 1 palmă dea bătrân și la măsurătoari cea sau măsurat pea supt dial pea la țîntirim sau venit de bătrân câte 5 funi, 18 stânjeni 4 palmea pol, și la șes pea supt dial sau venit dea bătrân câte 5 fune 14 stânjeni, 2 palmea pol, și capătul șeasului deasprea răsărit sau venit dea bătrân câte 2 fune 8 stânj. 4 palmea pol.

Partea cea sau venit dumisale Stol. Ioniță Miclescul pea 3 bătrâni și sau ales dea către alți răz. și.

22 funi 16 stânjeni 3 palmea în capul moșii deasprea soarea apunea pea dial.

17 funi 5 stânj. pol pea supt dial la țintirim.

8 funi 3 stânj. 3 palme sau venit pea supt dial la șeasul dea fânaț.

7 funi 5 stânj. 5 palme pol în capul șeasului deasprea Prut.

Așijderea și răzășilor liau rămas 4 bătrâni după cum arată mai sus anume: *Șoropul*, *Hăraț*, *Manciul*, *Puiul.*

Din bătrânul *Șoropul* iastea Pavăl cu niamul lor. Din bătrânul *Hăraț* iastea Ion Fulga cu niamul lui. Bătrânul Manciulu să află danie și cumpărătură la Gheorghe Zbăna, și la Ion Neagrul. Bătrânul Puiului îl trag neamul Țințeaștilor.

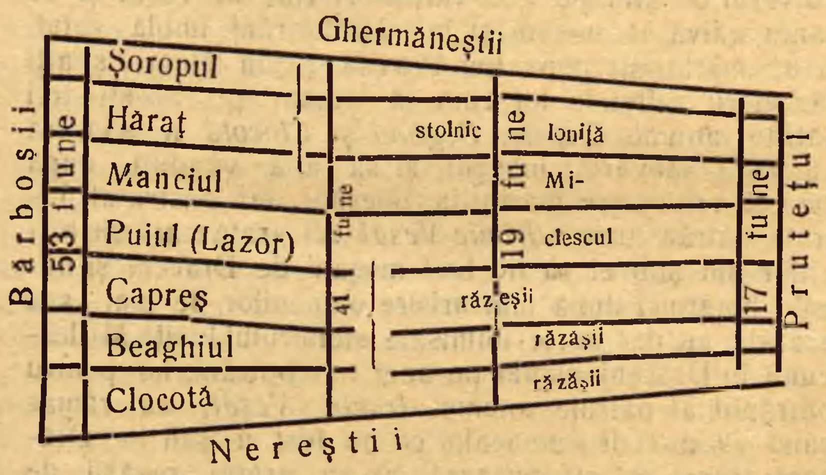
„și moșia lor iastea tot la un loc pea din sus, dea bucata ce sau ales dum. stol. Miclescul, și să o stăpâniască toți frățeaște neatragând unul din bătrânul altuia nici să stăpâniască unul mai mult dea cât altul.

Iară cât loc iastea peastea Prut în *Pruteațul Drăcenilor* cea iastea ruptură tot din moșiia Drăcenilor nu sau masurat, ce sau ales să stăpâniască dumnealui stolnic Ioniță Miclescul dimpreună cu răzeșii, și ca din cea fi venitul acei bucăți de loc, ori pește din Pruteț ori deajmă de pea pământ să să împartă în 7 părți, 3 părți să ia dum. stolnic Ioniță Miclescul și 4 părți să ia răzășii: atâta iaste toată măsurătura a tot satul Drăcenii și am dat acest izvod iscălit dea noi și dea toți răzășii la mâna dum. stolnic Ioniță Mic(lescul), și aseameani izvod sau dat și la mâna răzăș lor.

Inochentie Episcopul Hușului, Vasile Adam șatrar,

preot Ion Pravilă — Ierei Apostul, — Pavăl diiacon, Gheorghe Zbăna diiacon, Ion Negrul †, Lupul sin Ion Negrul †, Apostul sin Ion Negrul †, Pascal zeat Ţentii.

Obs. Original A. Brighiul (Condica documente XIV sub anno). Intre hotarnica din 20 Mai şi ţidular din 23 August, deci după 3 luni, arătările nu se potrivesc. După hotarnică stolnicul Ioniţă Miclescul avea a lua 4 bătrâni: *Capreş, Beghiul, Clocotă,* şi *Lazor*, iar acum *Puiul*. Moşia Drăceni mergea din gura dealului despre Barboşi până din colo de Prut, în *Pruteţul Druşcanilor*. Ea era f. îngustă la capătul despre răsărit, 17 funi = 340 stânjeni = 758 m.; iar la capătul despre apus era de 50 funi = 1050 stânjeni = 2363 m.

47. 7268 Sept. 23 (1760) Ion Teodor Calimach Vvod întăreşte lui I. Miclescul stolnic părţile sale din Drăceni, după mărturie hotarnică.

Cu mila lui Dumnezău Noi Ioan Teodor Vvod domn ţării Moldaviei. Facem ştire cu acest ispisoc a domnii meale tuturor cui să cade a şti că iată viind înainte domnii meale credincios boeriul domniei meale dumnalui *Ioniţă Miclescul biv vel stolnic* şi niau arătat o mărturie hotarnică din velet 7268 August 23 de la cinstit părintele şi rugătoriul nostru Sfinţie sa chir Enochentie Episcopul Huşului, şi de la credincios boeriul nostru Vasăle Adam şetrar, întru care scriu că

din poronca domnii meale au mersu la satul *Drăcenii* la ţinutul Fălciiului şi au ales parte stolnicului Ioniţă Miclescului, după scrisori ce liau arătat dumnealui, o mărturie din veleat 7132, iscălită de Gheanghe vel logofăt i Dumitraşco vel vornic i Miron Bărnovs hie hatman i Ion vel vornic i Ion vel medelnicer i Cujbă vel armaş i Nicoară *vtori* logofăt, carii acei boeri întărescu cu mărturie lor pe 4 niamuri ce sau vândut părţile lor din satul Drăcenii Lupului 3 logofăt drept 60 de galbeni, care numele lor săntu pusă toate tot anume în marturie acelor boeri şi chemând pe toţi răzeşii Drăcenilor faţă liau cetit mărturie acelor boeri şi liau pus şi blastăm asupră ce a să mărturisască adivărul de ştiu pe acei vânzători cine au fostu şi de săntu adivărat moşani şi în câţi bătrâni îmblă satul, şi au mărturisit popa Ion Pravilă şi Ion Negrul şi alţi răzeşi cu sufletele lor cum că numai pe aceşti trei bătrâni anume *Capriş*, *Beghiul* şi *Clocotă* îi ştiu că au fostu adevăraţi moşeni, şi să află vânduţi, după cum îi adivereşte mărturiia boerilor, iar pentru al patrule bătrân anume *Irimie Vesăl* cel arată mărturie boerilor nul ştiu ei să fie fost moşani de Drăceni şi numiţii hotarnici după mărturisire oamenilor de mai sus arătaţi, au dat parte dumisale stolnicului Ioniţă Miclescului în Drăceni numai pe acei trei bătrâni; iar pentru bătrânul al patrule anume *Irimia Vesăl*, au rămas când va dovedi dumnealui că au fost moşan în Drăceni atunci săl stăpânească. Şi au arătat răzăşii de mai sus numiţi că tot satul Drăcenii îmblă în 7 bătrâni anume *Şoropul*, *Hărăţul*, *Manciul*, *Puiul*, *Capreş*, *Beghiul* şi *Clocotă* şi măsurând tot satul câmpul şi pădure pe doaî locuri 53 fune, 4 stânjeni 6 palme cu fune de 20 stânjeni şi stânjenul de 8 palme, şi au găsit în capul moşiei despre soare apune din moşie Bărboşi pănă în moşie Huibăneştilor tot pe zarea dealului. Aşijdere au măsurat pe supt dial pe la ţintirimul cel vechiu, iarăşi din moşie Bărboşii păn în moşie Huibăneştilor şi au găsit 41 de fune 10 stânjeni, şi au măsurat şi şăsul de fânaţ pe doaî locuri, iarăşi din moşiea Bărboşii pănă în moşie Huibăneştilor şi au

găsit pe supt dial 19 fune şi în capătul despre Prut 17 fun. Şi pe dial sau venit de bătrân câte 3 fune 18 stânjeni 4 pol palme, şi pe şes pe supt dial sau venit de bătrân câte 2 fune 14 stânjeni 2 pol palme, şi la capul şesului despre Prut sau venit de bătrân câte 2 fune, 8 stânjeni 2 pol palme, şi au ales partea dmisale stolnicului pe trei bătrâni şi au venit 22 fune 16 stânjeni, 3 palme în capul moşiei despre soare apune pe dialu, şi pe supt dial păn în ţîntirimul cel vechiu i sau venit-17 fune 5 stânjeni pol, Aşijdere şi şăsul de fânaţ pe supt dial sau venit 8 fune 3 stânjeni 3 palme, şi în capul şesului despre Prut i sau venit 7 fune, 5 stânjeni 5 pol palme. Şi aciastă parte de locu cât au cuprinsu parte a trei bătrâni a dumisale stolnic Ioniţă Miclescul au stălpito de giur înpregiur în capătul Drăcenilor din gios. Au început a o despărţi de cătră răzăşi din zarea dealului despre soare apune, mai din gios de o movilă mare ce iaste despre soare apune, unde sau pus piatră hotar; de acolo drept la vale prin marginea rădiului au făcut bour întrun stejar mare şi din stejar pin rădiu drept la vale păn în dreptul ţîntirimului celui vechiu mai la dial de ţîntirim sau pus piatră, şi de acolo drept la vale dispre Prut în zarea dialului iarăşi sau pus piatră şi de acolo drept piste şăs împotriva pietrii ce disparte Drăcenii de Bărboşi iarăşi sau pus piatră, şi de acolo drept la apa Prutului şi malul Prutului în gios păn în moşie Huibăneştilor, şi de acolo iarăşi să întoarce spre soare apune piste şăs în dreptul pietrei ce sau pus în dreptul hotarului Bărboşilor din sus, unde sau pus piatră hotar ce desparte moşie Drăceni de cătră moşie Huibăneştilor; şi de acolo tot pe şăs spre soare apune până supt dialul unde au găsit piatră veche hotar, şi de acolo pe văiugă la dial pe din sus de pomii lui Trifan şi tot la dial până în dreptul pietrii ce sau pus la ţintirim, unde sau pus piatră în costişă, şi de acolo drept la dial supt dumbravă sau făcut cruce întrun stejar şi de acolo tot la dial înspre soare apune pin dumbravă pănă în zarea dealului unde sau găsit piatră veche hotar, care piatră iaste

în capul moşiei Drăcenilor despre apus şi de acolo tot zarea dealului în sus până în piatra ce sau pus din gios de movilă, unde au început a totără. Iar cât loc iaste peste Prut în mijlocul *Prutețului Druşcanilor* ce iaste ruptură tot din moșie Drăcenilor nu sau măsurat, ci au rămas ca să stăpâniască stolnic Miclescul împreună cu răzășii și ori care ar fi venitul acei bucăţi de loc să să facă 7 părţi, pe 7 bătrâni și 3 părţi să ia stolnic Ioniță Miclescul, şi 4 părţi să ia răzășii cum şi peştele din Prutet să ia stolnic iarăşi 3 părţi şi răzășii 4 părţi, căci aşa sau învoit cu toţii. Deci şi domnie mea văzând mărturie hotarnică întărită cu iscălitura numiţilor hotarnici am crezut și domnie me. Pentru aceia dară iată că și de la domnie mea încă îi dăm şii întărim stăpânire dumisale stolnic Ioniță Miclescul pe acei trei bătrâni din satul *Drăcenii* cu acest ispisoc al domniei meale ca săi fie şi de la domnie mea dreaptă ocină și moşie şi uric de întăritura stătător în veci neclătit și nerușăit nici o dănăoară *în veci*. Şi poftim dominie mea și pe alţi luminaţi domni ce de Dumnezău vor fi rânduiţi după vremea domniei noastre domni şi obläduitori pământului acestue ca mai vârtos să întăriască și să înoiască stăpânire dumisale stolnic Ioniță Miclescului, pentru a lor mai multă cinste şi vecinică pomenire. Şi sau scris hrisovul acesta în orașul domnii meale în târgul Iaşii de Carpu diiacul de divan la anii 7268 Săpt. 23.

Io Ioan Voevod [pecetea domnească]

Iordachi vel logofăt procitoh
Ianachi Canta 3 logofăt procit.

Obs. Acta Brighiu-Buznea (Condica doc. XIV sub anno). După o copie poslăduită în 1838 Febr. 8 de giudecătoria ţinutului Iaşi.

48. 7268 Mart 18 (1760) **Iaşi** Cartea lui Ion Teodor Voevod Callimach către M. Cehan med. să cerceteze pricina pentru Mereşti între neamul Mere şi răzeşul Bulirma.

Io Ioan Theodor Voevod boj. milost. gospodariu zemli Moldavscoi scriem domniia mea la credincios boeriul.

nostru dumealui Mihalache Cehan biv vel med. îț facem știrea că domniei meale au dat jalobă Pricopia Mera și Ioniță Mera și Petrachi brat lor zăcând că au o moșie anume Mereștii carea moșie sau stăpânit din moșii și părinților tot cu pace până acmu iar acmu sau sculat de vro doi ani încoaci un Bulirma și liapăd pe acești de mai sus numiți zăcându că nu știa ca să fia moși nași și aceștia au arătat mărturia de la oameni buni împregiurași cum că sănt drepți moșinași din vechi și tot pe niamul lor iau apucat stîpănindu în carea mărturia arată cum că pe acel Bulirma nul știu că să fie moșinaș fără cât îl știu că este fecior de Rus. care mărturiia vii vedeoa și dmta. Pentru care iat căț scriem dmitale luînd carte domnii meli să aduci de faț și pe acel Bulirma, și să le ei sama cu amărnntul, cu bună dreptate și de vremi că să va dovedi cum că acel Bulirma nau mai stăpânit nici o dată nici nu va fi avându zapisă dovezi încredințate, cum că este adevărat drept moșinaș și este acolisătoriu să le fac dreptate ca săș poată stăpâni moșiia lor cu pace și ce să va dovedi că va fi luat el din venit moșii fără dreptate să împlinești hotărându prin carte de giudecată că de sor mai trage la divan să avem știre. aceasta scriem.

I. p. domnești let 7268 Mart 18.

cu exerga: Io|Io|Гd|VV|1759. procit vel logofăt

49. 7268 Iunie 3. Suret de pe hotarnica lui Gligoraș Burghele a moșiei Ghermăneștilor.

Facem știre cu aciastă scrisoare a noastră că fiind rânduiți din poronca pre înălțatului domnului nostru măriia sa Ioan Theodor Voevod dmlui sulger Gheorghe Beldiman, ispravnic de ținut Fălciiului și dmlui Vasilii Adam vel șătrar *giudecătoriul de ținut Fălciiului* ca să margă să aleagă niște părți de cumpărătură al lui Velișcu Darie ce au fost cumpărat răposatul Darie vel spătar strămoșul lui Velișcu din sat din Ghermănești din ținut Lăpușnii, care moșie treci peste Prut în ținut Fălciiului, și aceste părți liau cumpărat de la Gavril Mărginat și de la frații lui feciorii Solomiii, și de la vărul lui Pavăl feciorul lui Gavril Frățiman toți nepoți lui Frățiman celui bătrân, și de l vărul lor

Ob. Surete ms. XLV, 959· acta Cerchez

Ciocârlan şi de la Dumitraşco ficiorul lui Marco Toboc, şi neputând să margă dmlui niau orânduit pe noi şi am mersu la ace moşie şi am strânsu toţi răzăşii şi pe alţii oameni străini, şi pe zapisele ce ni au arătat sau dovedit din zapisă că umblă aceia selişte Ghermăneştii în opt părţi şi iam ales o parte şi giumătate după cum niau arătat şi o carte de giudecată hotărâtă pe o parte şi giumătate iscălită de dmlui raposatul Sandnl Sturza vel logofăt, din veleat 7254 Mai 22, din zilele mării sale lui Ion Neculai Voevod. şi întâi am măsurat capul moşii despre apus pe zare dialului din gios de movila lui Scripcu din capetile pământnrilor ce sânt din hotar a Orteştilor în gios păn hotarul Nereştilor sau găsit 15 fune şi 16 stânjini pol. şi funie de 20 stânjeni şi stânjenul de 8 palme şi dintracele funii sau ales 3 fune părţile lui Velişcu şi sau pus piatră şi din sus şi din gios dinspre Năreşti şi nam coborât la vale înspre răsărit pără în drumul cel mare şi am pus pietri despre apus de drum şi iarăşi am măsurat din piatră în sus prin gura rupturii din sus de gura *văii Cânipii* în pisc. sau găsit 32 funii şi sau ales Velişcu 6 fune la mijlocul moşii şi am pus piatră din deal de drum, di către Răşeşti, unde cade drum ce vine despre costişă şi din drumul cel mare şi de acolo am mai pus o piatră din vârvul movilei ce iaste din sus de râpă, 27 stânjăni în sus, care piatră îşi dă coaste cu Mireştii păn din gios păn în apa Prutului pin cotul Albiţei şi Mireştii stau în apa Prutului, iar Ghermăneştii trec apa Prutului păn *în Troian* unde este stâlp de piatră veche *în Troian* din care stâlp în gios sânt *Aliuşănii* şi în sus Ghermăneştii bătând şi în coaste cu Ocoalele şi cu Vrăstaţii păn în hotarul Cioră ştilor ce este la cotul Pruteţului Ciorăştilor şi măsurând în capăt despre răsărit din hotarul Aliuşănilor în sus până în hotarul Ciorăştilor ce este drept cotul Pruteţului şi sau găsit 64 funii 17 stânjini şi i sau ales lui Velişco 12 fune şi 3 stânjăni şi i sau pus piiatră din coasta trupului Albiţăi în sus unde sau împlinit 12 fune şi 3 stânjăni la ţinut Lăpuşnei, şi cu aciastă alegire şi hotărâre sau priimit şi răzăşii şi sau

iscălit mai gios şi de la noi încă am dat aciastă mărturie încredinţată cu a noastre iscălituri la mâna lui Velişcu să aibă aş faci şi întărituri domneşti.

let 7268 Iuni 30

Gligoraşco Burghele hotarnic, Simion Turbatul hotarnic, Eu Ioniţă Loghin răzăş, Eu Trohin Căzan răzăş, Eu Iftemi Cazan răzăş, Eu Ursachi răzăş ot Mereşti, Eu Gavril Horcău.

„Acest suret lam scos di pe ce adivarată hotarnică al dmsale post. Diamandi Ghelemeni. şi spre încredinţare am iscălit.

Ierei Gheorghe ot Brăeşti   Diamanti Ghelimen post
De la isprăvnicia Fălciiului   (greceşte)

Aciastă copie sau seos altă copii ce este la mâna lui Vasilachi Potroachi ot Ghermăneşti şi este întocmai.

Roset căminar   1807 Avg. 6

In dos nota: „Suret de pe o hotarnică a unui Burghele de moşie Ghermăneştii, în care să arată şi pentru Merăşti de lângă Movila Răbăi, 7268 Iune 30".

Acta Cerchez Surete ms. XLV, 951.

50. 7269 Iunie 13 (1761) Carte de giudecată între răzeşi şi căpitan Zaharie pentru cheltueli de giudecată.

Facem ştirea cu aciastă carte de giudecată că după multă pâră şi giudecată ceau avut *Zaharie căpitan* cu răzăşii pentru o parte de moşiia din *Dinţeni, bătrânul Spicului,* care de la giudecăţile luminaţilor domni şi a logofeţiei mari şi a Episcopului de Huşi şi a boeri mari dovedindusă că răzăşii pârăsc fără de cale sau dat rămaşi din toate giudecăţile că nau triabă la moşie căpitanului Zaharie şi sau dat platnici pentru venitul moşii ceau luat răzeşii fără de cale în 4 ani şi pentru cheltuiala Zahariei căpitanului şi *pentru nişte grâu ceau luat de la o groapă,* care pentru toate sau lasat pe răzăşi să plătească numai cât în giumătate şi anume Mitrofan Raţa tot neodihnindusă peste atâta giudecată au dat mare jalbă asupra căpitanului Zaharia că fără dreptate sau luat 7 capete de vite şi după luminata poruncă prea înălţatului domnului nostru nostru Măriia sa Grigore Ioan Voevoda stând ia-

rășî de izroavă la giudecată și cercetând câte pentru moșii sau dovedit din giudecățile ceau avut la divanuri că nau avut treabă cu *bătrânul Spicului*, iar pentru venitul moșiei de 4 ani și cheltuială și *păne grău ce au luat din groapă*, care sau socotit toate în giumătate să plătească au rămas răzășii 54 lei 6 bani să de Zaharia căpitan și i sau plinit de la Ion Rață o iapă cu mânzu dreptu 15 lei să dea la Savin Rață o vacă cu vițel drept 10 lei, iar de la Mitrofan Rață doi mânzați drept 6 lei și o gonitoare tij drept 6 lei, cari sau făcut 37 lei și încă au rămas asupra răzășilor 17 lei 6 bani să mai dea căpitanului Zaharia și acum pârând Mitrofan Rață ca să ia și acela parte sau dovedit că fără de cale multă și sau dat rămas și au hotărât ca păn în 4 săptămâni de va da Mitrofan Rață 37 lei 6 bani căpitanului Zaharie sași ia vitele, iar nedând banii la soroc să i să împlinească căpitanului Zaharie de la Rață și acei 17 lei 6 bani după hotărârea giudecăților. let 7269 Iunie 13 din (zile).

Ioan Bogdan logofăt; Lupul Bals vel vornic; Andronic vel spatar; Alexandru Neculce vel paharnic.

Obs Actul face parte din arhiva de documente a D-lui C. Zaharie, șezător în Răpile, de unde l'am copiat în fața lui în 1924, 27 Iulie.

Pentru lămurire dăm în perilipsis actele, ce privesc hlizele de pământ ce intră în trupul moșiei Scrivuleni, (Răpele), proprietatea D-lui C. Zaharia.

După arătările bătrânului C. Zaharie iată care ar fi legătura cu acest căpitan Zaharia din 7269:

1. Căpitan Zaharie 1760

2. Ioniță Zaharie
= Ilinca † 1818

3. Vasile
= Ioana

Dumitrachi 1817-1907.
= Anica Ion Michiu, mătușa lui Paval Michiu

4. *Costachi*, Vasile, Ștefan, Ileana
= V. Iamandi (Brânză)

Enacachi Iamandi
= Zoe Popov.

Perilipsis de actele lui C Zaharie:

1. 1853 Mart 22. Dumitrachi Zaharia cumpără 2 stânjeni moşie în Scrivuleni de la D, Meleghi.

2. 1858 Februar 22. Ioan Mârza cumpără 10 stânjeni jumătate din Scrivuleni cu 5 galbeni jumătate stânjenul, de la D. Popovici.

4. 1858 Iulie 17. Ioan Mârza cumpără 2 stânjeni din Scrivuleni de la Vasile Ştefan şi Ioana.

3. 1858 Februarie 15. Ioan Mârza sluger cumpără 30 stânjeni în Scrivuleni de la D Popovici câte 5 galbeni stânjenul.

5. 1858 Dec. 30. Ioan Mârza cumpără 2 stânjeni moşie în Scrivuleni de la dascalul Vasile câte 5 galbeni jumătate stânjenul.

6. 1859 August 5. Dumitrachi Zaharia cumpără de la Ion sin Gh. Cogălniceanul un stânjen şi jumătate în moşia Brătenii.

7. *1860 Dec. 28.* Testamentul lui Neculai Purice din Păhneşti.

8. 1864 Oct. 26. Ion Mârza cumpără un stânjen din Scrivuleni de la D. Popovici câte 5 galbeni stânjenul.

9. 1865 Ghenar 24. Dumitrachi Zaharia cumpără 2 stânjeni in Dinţeni de la Vasile Popovici.

10. 1865 Februar 20. Dumitrachi Zaharia cumpără de la Vasile Popovici 7 stânjeni în Dinţeni cu 296 lei stânjenul,

11. 1865 Iune 25. Dumitrachi Zaharia cumpără în Scrivuleni câte cu 6 galbeni stânjenul de la Vasile Zota şi de la femeia lui Safta şi de la feciorii lor Catrina, Niţă şi Toader

12. 1866 Oct. 30. Vasile Iamandi, ginerele lui Dumitrachi Zaharia cumpără un stânjen din Scrivuleni cu 8 galbeni de la Ileana.

13. 1867 Iune 18. Vasile Iamandi cumpără un stânjen moşie în Scrivuleni cu 4 galbeni de la Ion David.

14. 1868 Mai 15. Vasile Iamandi cumpără 1 stânjen pământ în Scrivuleni de la Paraschiva Iamandi cu 10 galbeni.

15. 1870 Febr. 28. Vasile Iamandi cumpără 2 stânjeni pământ din Brăteni de la Gh. Bedreag câte 12 galbeni stânjenul.

16. 1871 Febr. 5. Vasile Iamandi cumpără din Brăteni 18 fălci de la Teodor Olteanul ginerele lui Iordachi Meleghi,

51 7269 Iulie 6 (1761) **Iaşi.** Cartea lui Gr. I. Calimach Vodă la I-nochentie Episcop de Huşi să cerceteze pricina pentru Odobeşti între Ştefan Iamandi jicnicer şi T. Huiban.

Io Grigorie Ioan Voevoda bojiiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi scriem domnie me la cinstit părinte rugătoriul nostru svinţie sa Chir *Ionochentie* (sic) Episcopu de Huş. i la dumnealui med. Mihălachi Cehan, facem ştirea. că înainte cinstitu şi credinciosu boeriului domnii mele dumnealui Ioan Bogdan vel logofăt avându pricină de giudecată Toader Huiban săn preutului Mihalachi cu Şteafan Iamandi jăcnicer, pentru o moşiea *Odobeştii* ot Fălcii, arătându Toader Huiban şi zapisă de cumpărătură pe ace moşie şi răspunzându căi hotărâtă din bătrâni şi au stăpânitu moşii şi părinţii lui tot cu pace; iar acum jitnicer Iamandi au hotărât cum iau fostu voie, neîntrebândui nici fiind faţă, sau pus pietrii pe undi iau plăcut şi au luat moşiia jăcnicer Iamandi încă arătându o carte gospod din văleat 7235 cum sau părât de sau giudecat şi sau hotărât moşia şi căriia şi părţile lui Iamandi cear ave în Odobeşti iar la aceasta Toader Huiban au răspunsu că acea carte gospod până acu Iamandi jăcnicer nau mai arătatu şi nici sau hotărât moşiia nici că au stăpânit vreodată răspunzându că a şi dovedi cu marturi oameni bătrâni, ce dar pentru o pricină ca aceasta să strângem oameni bătrâni răzăşi şi megieşi să cercetaţi cu amănuntul atâta de stăpânire cât şi de hotărâtura de 33 ani de cându scrie carte gospod. hotărâtusau atunce cum şi acu ce hotărâtură au făcut jicnicer Iamandi şi cu ce dreptate şi cât venitu a moşii au luatu şi în frica lui Dumnezău cum veţi afla cu bună dreptate să daţi mărturiia la mâna preutului Mihalachi şi să avem ştirea ca să li să hotărască giudecata de la divan; aciasta scriem

let 7269 Iulie 6.

Pecetea domnească în tuş roş 1761.

procit vel logofăt

52. 7269 August 8 (1761). Mărturie de judecată între St. Iamandi jicnicer și T. Huiban pentru 2 gropi de pâne din Odobești.

Facem știre cu această mărturie că după luminată poruncă preînălțatului nostru domnu Grigorie Ioan Voevod ci niau· adus Toader Huiban sân preutul Mihalachi întru carile ni să poruncește ca să luăm sama între Toader Huibanu și între Ștefan Emandi jătniceriu pentru moșie *Odobeștii* de la ținutul Fălciiului, după porunca ca să aflăm adivărul, am strânsu oameni bătrâni megieși cu moșie Odobeștii anume pe *Zaharie căpitanul om și vrednic de credință răzăș din Dințeni*, Luca Iuda răzăș di Brăteni, Neculai Loghin om bătrân vrednicu de credință răzăș di Ghermănești, Vasile Moș răzăș di Ghermănești om bătrân, Ștefan Cazan bătrân, Lupul Negru, Postul Negru om bătân răzăș de Drăceni, Ifrim Crăsnianul om bătrân, adunându pi acești oameni lem cetit porunca mării sale lui Vodă și em întrebat cum știu de cine sau stăpânit moșie Odobeștii ei au arătat că pe alții nau apucat moșiani în Odobești fără numai știu sau apucat moșani pe niamul Boghiului și pe preutul Mihalachi și pi socrul lui pi Dumitrașco Huibanu, șau apucatu stăpânindu, iar di Ștefan Iamandi jicnicer nul știu că au stăpânit vreo dată; cum și pentru hotărâtură di 33 de ani iarăși iam întrebat cum știu ei, au arătat ca nau nici o știință di această hotărâtură la carile trebue a fi și Zaharie Căpitanul alăturândusă Dințenii cu Odobeștii mai bine de acea hotărâtură; iar el au răspunsu că nari nici o știință cum și pentru cât venit au luoat Ștefan Iamandi jicniceriu cercetându, că avându Toader Huibanu doi gropi una cu grău și una cu mălaiu pi moșie Odobeștii strânsă di dejmă din anul trecut și trîmețând Ștefan Emandi niște oameni a lui a spart gropile și luînd din grău și din mălaiu fără al măsura și în urmă apucându Toader Huibanu pi acei oameni pentru ci iau spart gropili ei au răspunsu că leu poroncit Ștefan Emandi, el dintăi au tăgăduit ca nu leu poruncit precum ei zăc, și apucândui mai cu tărie Toader Huibanu și

puindui la închisoari și văzându Ștefan Iamandi că să di oamenii la închisoari, au răspunsu lui Toader Huibanu că ori săși caute cu dânsul, zăcând că ar ave și el moşâe în Odobeşti şi precum am aflat am dat aciastă mărturie la mâna lui Toader Huiban săn preutul Mihalachi; aceasta let 7269 august 8

Inochentie Episcop Huşului

Mihalachi Ce(rche)z medelnicer

Acta Brighiu-Buzne (Condica doc. XIV sub anno).

53. 7269 Sept. 25 (1760) **Iaşi.** Ion Teodor Vodă Calimah întăreşte lui Vasile Roset hatman stăpânire pe 4 moşii zălogite de T. Jora pe 910 lei (Bălăneştii, Orzăştii, Negeştii şi Todircenii).

Io Ioan Teodor Voevod bojieiu milostieiu gospodaru zemli Moldavscoi. Facem știre tuturor cui să cade a şti că iată au venit dinainte domnii mele şi înainte tuturor boerilor noștri a mari și a mici cinstit și credincios boeriul nostru dumnealui Vasâii Rosăt hatman şi niau arătat un zapis încredinţat a unchiului său răposatului Toader Jora biv vel stoinic din veleat 7262 Mai 25, scriindu şi mărturisindu acelaşi Toader Jora cu zapisul său că au făcut bine dumnealui hatman cu 650 lei bani gata păn în doi ani cu dobânda din zece doisprezece pe an; cari aceşti bani sau făcut întra ceşti doi ani cu dobânda lor 910 lei şi iau pus dumisale hatman zălog pentru banii aceștie patru sate întregi anume Bălăneștii şi Orzăștii la ţinut Fălciiului şi cu vad de pod şi pod gata îmblător în apa Prutului care sânt la movila Răbăii şi satul Negeştii şi satul Todircenii peste Prut la ţinut Lăpuşnei, care aceste doî sate trec cu hotarăle şi în iasta parte de Prut spre apus pănă întrun pruteţ matca cea veche a Prutului, unde să bat în capete cu celelalte moşii mai sus numite Bălăneştii şi Orzăştii. Aşijdere şi altă parte ce sau cuprins cu stăpânire împreună cu alte moşii. Aceste moşii mai sus numite și cu podul din apa Prutului sau pus zălog de stolnic Toader Jora drept aceşti bani 910 lei cu soroc ca păn în doi ani însă cu aciastă tocmală moşiile cu tot venitul lor să fie tot în stapânirea stolnicului Jora păn la ziua ce sau pus

să dei banii, iar de nu va da banii la zâ să rămâe moşiile de istov drept acei bani la stăpânire dumisale hatmanului Vasăli cu toate veniturile lor dând şi toati scrisorile moşiilor la mâna dumisale hatman. Deci când au fostu la za fiind tot în viaţă Toader Jora banii dumisale hatmanului nu iau dat și după hotărâre zapisului au rămas moşiile istov la dumnealui hatman şi după dreptate să cădea să le iai dumnealui hatman aceste moșii în stăpânire dumisale; dar dumnealui și după moarte Jorăi au mai lasat tot venitul acelor moșii cu pod cu tot încă pol an la stăpânirea casii lui Toader Jora de sau chivernisit jupâneasa și copii săi; și acum dar pe zapisăle ce niau arătat dumnealui hatman socotitam domnia mea împreună cu tot sfatul nostru şi după dreptate ce sau căzut iam dat acele moșii în stăpânire dumisale drept acei bani de mai sus scriși 910 lei și iam întărit de la domnie me pe toate acele moşii mai sus scrise anume sat întreg Bălăneştii și sat întreg Orzaștii la ținut Fălciului ce sânt la movila Răbăii şi o parte de loc ce să numeşti a Merăi pre din sus de Răbăia și satul întreg Negeștii și sat întreg Todircenii piste Prut la ținut Lăpuşnei ce trec cu capătul hotarălor și în iastă parte de Prut spre apus până în Pruteț matca cea veche a Prutului, ce să bat în capete cu celelalte moşii cu Bălăneştii și cu Orzăștii și cu vad de pod și cu pod găta ce umblă în apa Prutului și cu toate hotarăle și cu toate veniturile lor și cu vaduri de mori ce sânt pe acele hotară ca săi fie de la domnie me mai sus numitului cinstit și credincios boeriului nostru dumisale Vasâle Rosăt hatman drepte ocine şi moşii și uric de cumpărătură și de întăritură neclătit şi nerușiiat stăpânitor în veci şi nime altul să nu să amestice piste acest adivărat hrisov a domnii mele și spre aceasta este credinţa întăi. Noi Ioan Teodor Voevod și credinţa a pre iubiţi fii ai domnii mele Grigore Voevod şi Alexandru Voevod şi credința a tuturor boerilor noștri, dumnealui Lupul Baliş vel vornic de țara de jos, i Dumitraşco Palade vel vornic de țara de sus i Alexandru vel post. i Andronache vel spatar, i Filip Catargiul vel visternic i Ştefan Sturza

vel ban.. i ..vel paharnic.. i ..vel stolnic i Teodorachi vel comis, şi credinţa a tnturor boerilor noştri a mari şi mici şi pentru mai mare întarire a tot poruncitam domnie me cinstitului şi credincios boerului nostru dumisale Ioan Bogdan vel logofăt să scrie şi a noastră pecete domniască să o pue.

Io Ioan Theodor Voevoda leat 7269 Sept. 25

Ioan Bogdan vel logofăt procit

Acta Cerchez Surete ms. XLV 956.

54. 7269 Dec. 14 (1760) Cercetarea ce o face V. Adam şătrar in păra dintre Mera şi Bulirma, să stăpânească împreună în Mireşti.

Facem ştire cu această mărturie că din luminata porunca mării sale lui Vodă avutam giudecată înainte noastră Pricopii Mira şi Icniţă Mira şi fraţii cu Simion Bulirma pentru o moşie anume *Mireştii* ce să hotărăşte cu Ghermăneştii zîcându Pricopii Mira şi cu fraţii săi cum că acest Simion Bulirma nul ştiu să fie moşan cu Ioraşco la această moşie, anume Mireştii, zîcând Pricopi Mira că acest Sămion tatul său au fostu f.cior de *rus*, deci fiind cu toţi faţ înainte noastră au zis lui Pricopi Mira săş scoat marturi să dovedească pi cum că acest Sămion este din Rus şi nare moşie împreună cu dânşii şi are să lipsască din moşie şi căutânduşi Pricopie martor nu şau găsit numai şau găsit martori cum că moşul lui Sămion Bulirma au fost Rus care nici Sămion nau tăgăduit zicându că moşul sau adivărat au fost Rus numai şau scos oameni bătrâni martori ca de 80 de ani anume Sărghie, Andoni Boboc şau mărturisat cu sufletele lor precum acel Vasile Rău moşul lui Sămion Bulirma au ţănut o nepoată a Mirei din cari este şi Pricopie Mira şi dovidindus(ă] că sănt cu toţii, tot diatrun niam la ace moşie am socotit şi noi că este drept să stăpânească cu toţi împreună de vreme că sau dovedit lucrul că sănt cu toţi dintru acel Mira; iar cât pentru cheltuial ciau făcut Pricopii Mira şi *ciobotí* ciau fost dat la un copil din casă, am socotit să de cu toţi răzeşii lor numai au rămas să mai întoarcă Sămion Bulirma lui Pricopie noaî pot[ronici]. însă ace moşie după cum sau stăpânit pân acmu şi în câte părţi au îmblat tot aşa să să

împartă şi de aice înainte nici să să scoale Pricopii asupra lui Sămion iar nici Sămion asupra lui Pricopil numai să stăpânească împreună ca fraţii şi după cum am ales mai cu dreptate am dat şi noi aciastă carte di mărturie la mâna lui Sâmion Bulirma.

Vasile Adam şătrar let 7269 Dec. 14.

65. 7273 Avgust 28. (1765). Mărturia lui C. Loghin despre descălecarea satului Drăceni.

Adică eu Costantin sin Ioniţă Loghin datam mărturie me dumisale stolnicului Ioniţă Miclescului precum am auzit din gura tatânemeu mărturisând cum că ştie şi au *apucat că au făcut dumnealui logofătul sat în Drăceni* şi au pus dumnealui vornic pe Ioniţă Zbână aşa miau spus tatămeu şi după cum miau spus tatămeu am dat mărturie la mâna dumisale stolnicului Ioniţă şi când am dat aciastă mărturie sau tâmplat şi alţi oameni buni şi pentru credinţa am iscălit.

Costantin Loghin let 7273 Avgust 28
Vasăli Bosăe mam tâmplat la această mărturie.
Erei Ion am scris această mărturie.

Acta Andrei Brighiul Condica documente XIV, sub anno.

66. Fără an (către 1764). Carte de zi de soroc la divan.

Din luminată porunca Marii sale lui Vodă, datam răvaşul nostru la mâna lui Ioniţă Botezatul ca săş strângă dejma de pe o moşie anume Odobeştii şi să ste strânsă la un loc până li să va aleage giudecata, cu dumnealui jicnicerul Ştefăniţă Iamandi şi tu vechilule jicnicerului Ştefăniţă încă să mergi depreună cu Botezatul la luatul dejmei ca să ştii ce va strânge Botezatul după porunca gospod ce are la mâna lui, şi nefiind dumnealui jicnicerul Ştefăniţă fiindu dus la Eş, ca să le puiu zi de soroc după luminată porunca marii sale lui Vodă, iam pus ză de soroc Botezatului de astăzi Iule 16 până la Avgust 16 să meargă la Eş să să giudece la divan, fiindu că şi jicniceriul Ştefăniţă este la Eş, aceasta. Iuli 16

Grigore medelnicer ispravnic

Acta Brighiu Condica documente XIV sub anno.

57. 7271 Iuli 10 (1763) Iaşi. Cartea lui Gr. Calimach Vodă către I. Botezatul pentru moşia Odobeştii.

Io Grigorie Ioan Voevoda bojiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi de vremi ce au dat domnii mele jalobă Ioniţă Botezatul mazil ot Fălciu, zicându că are o moşie la ţânut Fălciiului pe vale *Şopărlenilor* anume Odobeştii, care moşie zis căi este dată de zestri de la socrusău preutul Mihălachi cu toate scrisorile acei moşii, şi au totu stăpânitu cu paci şi el şi socrusău de 100 şi mai bine de ani: iar acum de vro trei patru ani încoace sau sculat jicnicer Ştefan Iamandi şi în tărie lui fără de nici o giudecată iau luatu moşiia, şi în câteva rânduri zis că ar fi luat carti gospod la Episcopul de Huşi şi pe la ispravnici ca să să giudece, şi el nici unei giudecăţi nu să supune şi el tot umblă urnind din zi în zi, zicându de la ţar(ă) căi sântu scrisorile la Eş şi când îl apuc la Eş zici că sânt scrisorile la ţar(a) şii mănâncă venit moşii. Drept aceie îi dăm domnie me volnicii prin această carte a domnii mele lui Ioniţă Botezatul, şi prin ştire ispravnicului de ţânut să strângă toată dejma aceia moşii şi să ste oprit, şi să le pui zi de soroc şi cu scrisori ce vor ave să vii să ste de faţă la divan, întralt chip să nu fii că aşa este poronca domnii mele.

let. 7271 Iuli 10

Pecetea domnescă în tuş roş   procit vel logofăt
10|Gr|Io|UV| 1761.

58. 1764 Iunie 28 Iaşi. Cartea de judecată a lui St. Sturza vel logofăt de stăpânire în Odobeşti între Ştefan Iamandi jicnicer şi Ioniţă Botezatul.

Din luminată porunca mării sale Grigorie Alexandru Ghica Voevod au avut giudecata de faţă înainte noastră dumnealui Ştefan Iamandi jicnicer cu Ioniţă Botezatul zăt Ştefanco, nepoata Negruşii, fata părcălabului Lucăi, ce neau arătat dumnealui Ştefan Iamandi pivnicer un ispisoc din leat 7170 de la Istrate Dabije Vodă di întăritură pi a lui moşie a trie parte dintrun bătrân, din satul *Odobeştii*, de la ţinutul Fălciului ce au cumpăratu de la Nazaria fata Cazacului, nepoata Frăi di Şopărleni. Aşijderile mai scriia

că au mai cumpărat Luca pârcălabul și altă parte din satul Odobeștii de la Irimie feciorul lui Ștefan, nepotul lui Ștefan Chirice din Odobești și cu aceste părți ce scrie în ispisoc să întindea Ștefan Iamandi să stăpânească tot satul Odobeștii. Ioniță Botezatul au arătat un zapis din leat 7177 de la un Gâță și de la sorusa Mariia și de la nepotul lor Neculai, că au vândut giumătate de bătrân din satul Odobeștii vatavului Ion dreptu 20 lei; și iarăși au mai arătat și altu zapis din leat 7186 de la Stoiana, fameaia lui Gavril, nepoata lui Gheorghie că șau vândut șiie parte din satul Odobeștii lui Ion vatavul drept 10 taleri cari pentru aceaste doao zapisia au mai avut giudecată în zilele răposatului Grigorie Ghica Vodă niamul lui Ioniță Botezatul cu niamul lui Ștefan Iamandi jicniceriul și sau aflat că acestea zapisea sântu bunea, după cum să dovideștea din cartea mării sale di giudecată. Și iarăși niau mai arătat Ioniță Botezatul și altu zapis mai vechiu din veleat 7210 di la Mărica, fata Apostului Costișor, dimpreună cu maicăsa Irina și cu gineresău Vasilachi scriindu că au vândut a șese partea din satul Odobeștii, mătușii sale Negrușii. La acestu zapisu au pus pricină Ștefan Iamandii jicnicer zicându că nau fostu cându sau giudecat în zilele mării sale lui Vodă. la aceasta au răspunsu Ioniță Botezatul, că pentru acestu zapis nau fost trebuința săl mai arătea, fiindu de baștine cumpărându rudă di la rudă, după cum să dovidește din zapis ce scrie Măriia că au avutu ace moșie în Odobești de pi maicăsa Irina fata Lucăi pârcălabului și au vânduto mătușii sale Negrușii, la care să cunoaștea că Irina și cu Negrușa șau fostu surori fetei Lucăi pârcălabului și să potriveștea cu ispisocul ce nea arătat Ștefan Iamandi jicnicer, fiind că și dumnealui tragea dipi Luca pârcălabul moșie în Odobești. Și întrebând pe Ioniță Botezatul ca să ne dea samă de neamuri iel niau arătat că Luca pârcălabul au avut un fecior și 2 fetea, ficior pe Gavrilă Luca și feate pe Negrușa și pe Irina; și Irina să află vândută la Negrușa, și din Negrușea să tragea Ștefanca, soacra lui Ioniță Botezatul și cu sorusa Catrina, și

pentru acestu zapis fiind că să dovideşte că iastea neamul Lucăi, aşa am socotit câtă moşie să va afla a Lucăi părcălabului în satul Odobeştii să să împartă în trii părţi, adică o parte a lui Gavril Luca şi doaî părţi a Negruşii, fiind că să află și partea Irinii vândută la Negruşa. Aşa am găsit cu cale şi cu dreptate ca să stăpânească Ioniţă Botezatul, după cum scrie mai sus. fiind că şi mai înainte tot niamul lor au stăpânit şi Iamandi au scos ispisocul mai la urmă, şi pentru aceia am dat şi noi această carte de giudecată la mâna lui Ioniţă Botezatul ca săi fie de credinţa.

let 1764 luni 28 dni (zile)

Ștefan Ruset vel logofăt

Acta Brighiu (Surete ms. XLIII 373) Condica doc. XVII sub anno). Asupra urmaşilor din Luca parcalabul vezi spiţele date în nota la documentul fără an (către 1777 Avg, 4), care cuprinde spiţa Huibanilor. Această carte de judecată este dată în perilipsis astfel:

O carte de giudecată urmată între jicniceriul Ştefan Iamandi, suitoriul dumisale spatarului Arbure şi între al meu suitoriu Ioniţă Botezatul zăt (ginere) Ştefanca ce au fostu nepoata Negruşii, fiica părcălabului Luca, iscălită de vel logofătul Ştefan Rosăt (pentru doaî părţi ce sănt legiuit a moşteni) de pe numita me suitoare Negruşa (pământ cu tot venitul din tot locul în moşie Odobeştii ot ţinut Fălciiuli) *îproci*, deasămine lucrare, care neprihănit de îndelungată vreme, trecut cu îngrădita pravelnică paragrafie peste curgere de zece ani sănt desăvârşit proprietar şi astăzi eu urmaşul clironom pacinic stăpânescu în Odobeşti".

Acta Brighiu. Dintr'un izvod de acte ce s'au înfaţoşat la divan în 1838, în procesul cu spatarul Constandin Dimitrie Arbure pentru Odobeşti. Actul e pomenit şi în hotarnica lui Ion Gordul vornic de poarta din 1779 April 12.

Cât despre spiţa curgătorilor din Luca parcalabul se mai arată acestea, ca *Irina* fata Lucăi, a fost căsătorită cu Apostul Costişor şi are fată pe Măriica; iar Tofana, fata lui Gavril Luca, s'a căsătorit cu Arbure, care are de fecior pe Ion Arbure 2 medelnicer, şi acesta de fecior pe jicnicerul C. Arbure: (Surete ms, XLIII 37-38-39).

59. 1765 Septembrie 18 Iaşi. Cartea lui Gr. A. Ghica Vodă către Episcopul de Huşi Inochentie în chestia Drăcenilor.

Noi Grigorie Alesandru Ghica Voevod, bojiiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi. scriem domnie me la cinstit părintele şi rugătoriul nostru Chir Ianochentie Episcopul de Huşi i la credincios boeriul nostru dumnealui Gheorghie Beldiman biv vel stolnic ispravnicul de ţănut Fălciiului, vă facem ştire că domnii mele sau jăluit credincios boeriul nostru dumnealui Ioniţă Miclescul biv vel stolnic, pe un Sîmion Turbatul şi pe un Ion Negrul şi pe alţi răzăşi a lor de acolo de la ţănut Fălciului pentru o bucată de loc din hotarul moşiei Drăcenilor ot Făl ii, ce ţin acei răzăşi că iaste driaptă a lor şi stolnic Ioniţă Miclescul cu strămbătate lear fi luat ace bucată de loc, pentru care pricină au mai avut giudecată aice la Iaş la dumnealor veliţii boeri şi stolnic Ioniţă au arătat un zapis de cumpărătură pe ace bucată de loc de la neamul numiţilor răzăşi, din care zapis să adivereşte că moşie aceasta iaste vândută di niamul lor, dar numiţii răzăşi au dat samă ca pe logofăt Miclescul tatăl stolnic Ioniţă nu lau apucat nici o dată stăpânind la ace moşie, nici sau răspunsu că are moşie, acolo şi atunce la giudecată sau primit stolnic Ioniţă să giure Sămion Turbatul şi un Loghin om bătrân de acolo, ce au trăit tot acoli, precum că nau nici o simţire pentru logofăt Miclescul cau stăpânit nici dată întrace moşie, sau că sar fi răspunsu că are moşie acolo, şi giurând să lipsască stolnic Ioniţă din moşie *Drăcenii*, şi sau fost mai făcut o carte gospod acolo către ispravnic Niculi pe această hotărâre să meargă să jure şi păn acum nevrând să giure sfârşit nau luat pricina; şi măcar că stolnic Ioniţă face că are dovadă cum că părintele dumisale au stăpânit la ace moşie nu mai este primit tot să jure; de care iată căţ scriem svenţii tale şi dumnealor ispravnici să aduceci faţă pe Turbatul şi pe Ion Negrul cu toţi răzăşii lor şi în frica lui Dumnezău de iznoavă să luaţi sama cu amănuntul şi de nu sa pute întralt chip ca săi aşăzaţi acolo să e sfârşit pricina şi trăgânduså tot la giurământ şi de o par-

te şi de alta să rânduiţi acei doi oameni de mai sus scrişi să giure pe ponturile ce scriu mai sus, şi giurând să daţi mărturie la mână ca săş stăpânească moşie cu paci şi să ei sfârşit pricina cu hotară sau neputândusă nici întrun chip aşăza acolo să le daţi zi şi cu mărturie să vie la divan. Aceasta scriem.
Pecetea domnească în tuş roş let 1765 Sept. 18

Obs. Acta Brighiu-Buznea (Condica doc. XIV sub anno) După o copie legalizată de judecătoria ţin. Iaşii supt No. 159 în 1838 Febr. 8.

60. 1766 Aug. 3. regeste.

«De la Victoria Stolniceasa Măgurăniţa ce vinde nepotusău Vasile Rosăt stolnic moşie în ţara Moldovei în ţinutul Fălciiului ce să chiamă Şopârlenii, care este iscălit de toţi veliţii boeri de atunce»

61. 7275 August 28 (1767). Scrisoarea Saftei Roset, prin care dă danie Saftei Joroae moşia Răbăe.

Cinstit dumneata mătuşa Safta stolniceasă Joroai cu mult plecăciune mă închin dumitale alt. iată că pentru *moşia Răbăe* cu podul cu tot car(e) am fost cumpărat de la dumneavoastră o dau şi o dăruescu dumitale pentru sufletul mieu şi mă rog să primeşti ca săţ fii pentru chivernisala casăi dumitale şi iată căţam făcut o scrisoare la mânu ca să o stăpâneşti cu pace, după cum mai pre largu ţa spuni fiul dumitale din gură. Aceasta şi să fii dumneata sănătos. 7275 Ag. 28.
Safta Rosetoae (l. p.)

Acta Cerchez, Răşeşti, (Surete ms. XLV, 951).

62. Fără an April 11. Scrisoarea Saftei Roset către T. Jora.

„Cinstit al mieu ca *on* fiiu dumisale Toderaşco Joro toate cele de fire eu îţ poftescu de la milostivu Dumnezău săţ dăruiască. răvaş dumitale am luat celi cemi scrii am văzut pentru bani de la Necolae, puişorule pentru venit Răbăi vei şti dumneata că până acum nici un ban nam putut ca să scot dar cât sa pute loi mai apuca şi scoţându bani îţ voi face dumitale

ştiri dii trimeti ca să ţii dau. aciasta şi sânt a dumitale ca o mumă.

Safta Roset hatmănească.

dumisale mătuşii cu multă plecăciune mă închin

adresa: cinstit al meu ca un fiu dumisale Toderaşco Jora cu fericită sănătate să să dea dumisale.

63. 7273 Avg. 28. Zapis de danie de la d-lui hatman Vasile Roset pentru Răbăia.

Pentru moşie me Răbăie cu podu în Prut şi cu tot hotarul ei care am cumpărato de la unchiul Toderaşco Jora stolnic şi la diiata ce am făcut orănduială pentru toate ale casăi meli este rănduit moşiia aciasta ca să să dea la sfeti Spiridon şi la spital, dar acum mai pe urmă am socotit ca mai cu cali este să o dau mătuşime stolniceasa Saftii Joroai fiindu că să află la mari scăpăciuni şi neputinţă şi fiindu că am cumpărato de la dumnealor şi pentru aceie iată că am dato şi am afierosito dumisale mătuşii Saftii, Stol. Joroai de acum înainte să fii a dumisale şi a feciorilor dumisale neclătită nici odănăoară în veci, dar fiind că venitul acestei moşii am făcut tocmală şi lam vândut păr în patru ani dumisale Neculii Puişorul lipţcanul cu tocmală şi cu preţ câte doî sute şi trei zeci de lei pe an după cum arată zapisul lui ceam dat aşa să să urmeze după tocmală aceie păr sor plini acei patru ani, iar întraltu chipu să nu să strămute ce neguţitoriul să aibă a stăpâni moşie după cum îi scrie zapisul şi banii săi de iar după rânduială cei scrie în zapis iar după ce sor împlini acei patru ani a faci mătuşime cum ia fi voe cu moşie ca cu lucrul său iar alţai din feciorii mei sau dintralte rudenii a meli să naibă treabă: şi din vânzare podului dintraceşti patru ani pe giumătate de an am luat eu banii o sută (*şters:* trei zeci de lei) cinspreci lei la începutul anilor iar de aice înainte să aibă a lua mătuşa Safta şi pentru credinţă am întărit cu pecete me. let 7275 avg. 28.

Safta Rosătae (l. p.)

Lascarachi Rosăt comis

Neculai Rosăt clucer

64. 1776 Avg. 29 regeste.

„Intăritură de la divan pe acest zapis de cumpărătură de la Măgurănița ce o arată fiica răposatului Iordachi Rosăt ce au fost vornic mare și să află trăind la țara rumânească, care moșie au rămas clironomie de la părinții acești Șopârleni".

65. 1777 Avgust 4. Scrisoarea lui Alex. Botezatul despre moșia Odobeștii și imprejurimi.

Inștiințez cu această scrisoare a noastră la mâna unchiului nostru Toader condicar, precum să să știe că pentru câte scrisori săntu pe moșie *Odobeștii* de la țănut Fălciiului *pe vale Șopărlenilor* și de moșie *Ghidișenii* și *Fălfoeștii* de la țânut Fălciiului ce să hotărăște cu Mogășeștii, cu Podolenii leam luat toate aceste scrisori la mâna mea, să cautu numitele moșii, care aceste moșii lea avem de la moșii noștri Luculeaștii, de fata lor Negrușa și din fata ei Ștefana, mama maicii meale Pița, giupăneasa căpitanului Ioniță Botezătu, părintele mieu, carile aceste moșii să împartu în 2, adică o parte maicămea Pița și o parte unchiumeu *Toader Huiban condicar*; însă pe danie ce am în Odobești de la mătușa mea Catrina Rângulean unchiul meu treabă să naibă. Deci pentru aceste scrisori sîntu dator a da samă, cum și de aice înainte de a dizbate niscai moșii părintești sau de ar dezbate moșul meu să fim părtași aseamene atât la stăpânit cât și la cheltuială ce sar face și pentru credința am iscălit. 1777 August 4

Alexandru Botezatu

Acta Andrei Brighiul (Condica XIV sub anno Surete ms. XLIII 364). La aciastă scrisoare, care vorbește de moșiile ce vin despre Luculești, alaturăm spița de sub No. următor, pe care o intregim astfel:

4. Ștefana soră cu Catrina (Rânguleasă)
 | = Ranga

5. Pița
 = Ion Botezatu căpitan Toader Huiban condicar
 |

6. Alexandru Botezatu

68. Fără an. (după 1777 Avg. 4). Spiţa Hulbanilor.

„Hoiubaniţa Negruşa au fost fata *Locă* şi din Hoiubanita au işăt Mariia Baltigiasa şi din Mariia au işăt Ştefănica i Catrina Rănguliasa.

Ştifan Locă i Adam Locă i Anuşca i Tofana toţ fraţ feciori lui Gavril Locă iar Negroşa sor lui Gavril.

Obs. Acta Brighiu Iată încrângătura Luculeştilor.

1. Luca
2. Gavril Luca, — Negruşa = Huiban
3. Ştefan, Adam, Anuşca, Tofana — Maria =Baltag.
4. Ştefana, Catrina = Ranga

Iar după o spiţă nedatată, circa 1764 (Condica doc. XIV sub anul 18 0) cetim aceste:

Luca parcalabul (moşie Odobeştii)

Gavril Luca, — Negruşa [= Huiban] — Irina [vândută la sorusa Negruşa]

Catrina, = Rang — Ştefanca = pr. Mihalachi (Huiban) este nepoata Negruşei (carte de giudecată a log. Ştefan Rosăt din 1764, Iuni 25, carte Domnului Ghica din 7271 Iuli 10).

Constandin [este dat danie lui I. Botezatu cu zapis din 7263 Oct. 14.] — Aniţa (Piţa) = Ioniţă Botezatul capitan — Toader Huiban condicar [după mărturie hotarnică din 1779 Giurcăneanu jăluitoarea

Alexandru, diac — Catrina = Toader

67. 1777 Avgust 18 Iaşi. Cartea lui Gr. Ghica Vodă pentru alegerea părţilor lui A. Botezatul din Dinţeni.

Ion Grigorie Alexandru Ghica Voevod bojiiu milostiiu gospodaru zemlı Moldavscoi, scriem domniia mea la iubitoriul de Dumnezău şi rugătoriul nostru svinţiia sa chir Enochentie Episcopul svintei mănăstiri Huşii şi la credincioşi boerii domnii meli, dumnealui Iancul Greceanul biv vel paharnic i Ioan biv vel sluger ispravnici de ţănut Fălciiului. Să face ştire că domnii mele au jăluit Alexandru Botezat diiac arătând că la ţînut Fălciiului are o moşie anume *Dinţănii* care acum de la o vremi i sar fi împresurând numita moşie de cătră unii ş alţii, şi au cerşut la domniia me ca după scrisori ce are să i să aliagă şi să i să hotarască moşie de cătră acei ce o împresoară. Deci de aice nu i sau dat credinţă de are el moşiea aceia şi de au avut stăpânire vreo dată pe dânsa după cum zice şi când de la ce vreme nu o stăpâneşte, ce dar iată scriem svinţii tale Episcopi, şi Dumnv. ispravnici să mergeţi acolo la ace numită moşie şi să strângeţi pe toţi răzeşii şi împregiuraşii şi după cercetare scrisorilor cum şi după mărturiile răzeşilor dovedindusă cum că moşie aceia iaste driaptă a lui după scrisori mărrurii ce va fi având să i să aliagă şi să i să hotărască moşie de cătră acei ce zic că i să împresoară de o parte stălpindo şi cu petri hotară, după care alegere şi hotărâre ce le veţi face să daţi şi mărturie hotarnică în sămne iscălită, iar când vreunii dintracei răzeşi nu sar odihni acolo, să le puneţi zi de soroc şi dimpreună cu mărturia svinţii tale i a dumneav. să vie la divan. Aceasta scriem.

let 1777 Avg. 18

procit vel logofăt

Pecetea domnească mică în tuş roş

Acta Brighiu-Buznea (Surete ms. XLIII 370; Condica Documente XIV sub. anno),

68. 1778 Mart. 19 Iaşi. Cartea lui C. D. Muruz Vodă cătră ispravnicii de Fălcii în chestia părţilor lui A. Botezatul în Odobeşti.

Io Costandin Dimitrie Muruz Voevoda. bojiiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi. cinstit şi credincioşi boerii domnii mele. dumnealui Constandin Grecianul biv vel ban i dumnealui Grigoraş Costachi biv vel pah. ispravnici de ţânut Fălciiului; să face ştire că domnii mele au dat jalbă *Alexandru Botezatul* din ţânutul Fălciului arătând că la ţânut Fălciului are o moşie anume *Odobeştii* baştină cu scrisori, care moşie ar fi stăpânindo din moşii şi părinţii lui fără de nici o pricină şi fiind că i sar fi împresurând moşie de cătră alţi răzeşi şi alţi împregiuraşi au cerşut dreptate, ca să i să aliagă şi să i să hotărască numita moşie de cătră cielanţi răzeşi şi împregiuraşi după scrisori ce are. pentru care iată scriem dumneav. de nu veţi pute merge singuri dumv. la stare moşiii, având trebile ţinutului, să rânduiţi din partea dumneavoastră doi trei mazili pe care veţi socoti ca să margă la numita moşie *Odobeştii* şi strângând pe toţi răzeşii şi împregiuraşii după scrisori ce va arăta, atât numitul jăluitori şi alţi răzeşi şi împregiuraşi, cât şi după mărturiile oamenilor bă râni să aliaga şi să hotărască moşie jăluitorului stâlpindio şi cu pietre hotară, şi să faci mărturie hotarnică în sămne; iscălită de dânşii şi de alţi răzeşi şi împregiuraşi ce să vor tâmpla la hotărât în care să iscăliţi şi dumneavoastră iar când vreo parte nu sar odihni cu hotărâtura ce vor face rânduiţii mazili cu mărturie dumnevoastră şi cu zi de soroc cu scrisori ce vor avea să vie la divan. Aceasta scriem. 1778 Mart 19

Pecetea mică domnească în
tuş roş: Io|KST|DM|MZ|VV|1777

Obs. Acta Brighiu-Buznea (Condică doc. XIV sub anno).

69. 1779 April 12. Hotarnici Odobeştilor, rădicată de Ion Gordul vornic de poartă.

Facem ştire cu aciastă mărturie hotarnică că din luminata poruncă mării sale pe înălţat domnului nostru

Costandin Dimitrie Muruz Voevod fiind rânduit cu luminata carte mării sale, întru care mi se poronceşti ca să mergu la ţinut Fălciiului la o moşie anume *Odobeştii ce săntu pe părăul Lilivii*, a lui Toader Huibanu Condicariul şi a nepotusău de soru Alexandru Botezatul ca să o al g şi să o hotărăscu de cătră alţi răzăşi şi împregiuraşi; după poroncă mergând la stare locului, au strâns răzăşi şi împregiuraşi anume *Iordachi Zaharie răzeş de Dinţeni* şi *Manolachi brăt lui şi Ilie brat lui*, Nistor Brânză vechilul dumisale vornic Rusăt de moşie Şopârleni, Vasile Moş, Apostu Negru, Vasilie Onofrei, Vasile Plotonescul ot Răşeşti, şi cercetând am aflat că moşie Odobeştii să hotărăşte pe din gios despre amiazăzi cu moşie Şopârlenii, şi pe din sus să hotărăşte cu moşiea răzăşască Dinţenii, şi capătul despre răsărit să hotărăşte cu Todircenii moşie Jorăi şi capătul despre apus să hotărăşte cu Duda şi cercetând scrisorile Odobeştilor neau arătat un zapis din leat *7177 Iulie 5* de la Găţa şi de la sora ei Marie şi de la nepotul ei Nicola ce au vândut lui Ioan vătav giumătate de bătrân din Odobeşti; şi alt zapis din leat *7186 Sept. 5* de la Stoiana femee lui Garvil nepotul lui Gheorghi Boghiul ce arată că au vândut moşie lui din Odobeşti lui Ion vătag; alt zapis din *7210 Oct. 5* în care arată că Marie fata Apostului Costuşor cu fiicăsa Irina şi cu gineresău Vasilachi au vândut parte lor de Odobeşti mătuşei lor Negruşii; şi alt zapis din leat *7263 Oct. 14* de la Catrina Ranguliasă şi de la feciorul său Costandin Ranga scriind că au dat danie partea lor din Odobeşti, ginerelui lor Ioniţă Botezatul; şi o carte de giudecată d n leat *1764 Iulie 28* precum au avut giudecată Ioniţă Botezatul cu Ştefan jicniceriul, înainte răposatului Ştefan Rusăt vel logofăt pentru moşie Odobeştii; şi alt zapis din leat *7172 Sept. 9* de la Gavril şi cu fameia lui fata lui Chircă că au vândut parte lor din Odobeşti din părăul apei spre apus toată partea moşului lor Chircă, Lucăi din Crăsteşti; şi alt zapis *fără veleat* de la Irimie feciorul Ştefăniasi fetii lu Lazor Chircă din Odobeşti, nepot Catrinii preutesei popii lui Ioniţă din Odobeşti, cum că au văn-

dut parte lor din Odobeşti din părău la dial spre răsărit păn la movila lui Andreiu cu a tuturor fraţilor lui cât li sa alegi Lucăi parcalabului; şi făcând funi de 25 stânjeni şi stânjenul 8 palme gropile am măsurat capătul despre apus din lacul Cucoarăi în gios pe zare dialului alăture co moşie Dudei, pănă întro piatră hotar vechiu ce sau găsit care desparte Odobeştii din Şopârleni şi puind şi noi o piatră chiotoare sau găsit 12 funi, iar stânjeni fac 300 şi măsurând la mijloc din piatra veche ce este în malul părăului Lilivii despre apus, ce desparte moşie Odobeştii de către Şopârleni măsurând pe malul părăului pe despre apus în sus spre miază noapte păn întraltă piatră veche, ce sau găsit din vale de ţintirimul vechiu şi din sus de o fântână ce desparte Odobeştii de către moşie Dinţenii sau găsit 13 funi 14 stânjeni, iar stânjeni fac 341, şi măsurând şi capătul despre răsărit, dintro piatră veche ce sau găsit în zare dialului despre Prut, lângă care am mai pus şi noi altă piatră chiotoare Odobeştilor din gios despre Şopârleni pe zare dialului în sus prin capătul moşiei Tudorcenii păn la movila lui Andreiu, unde sau găsit iarăşi 2 pietre vechi în colţul Odobeştilor din sus care desparte Odobeştii de Dinţeni, sau găsit 15 funi 14 stânjeni, iar stânjeni 389; şi vrând a şti şi lungul moşii Odobeştilor, am purces masurând din pietrele ce sănt chiotoare Odobeştilor despre apus carii desparte despre Şopârleni şi despre Duda şi spre răsărit alăture cu Şopârlenii şi trecând peste Căcaina în podiş păn întro piatră veche sau găsit 17 funi, şi din piatra cât spre răsărit alăture cu Şopârlenii, păn întro piatră veche ce sau găsit în malul părăului Lilivei despre apus sau găsit 15 funi 1 pol stânjeni şi din piatra aceasta tot spre răsărit peste părăul Lilivei şi pe din gios de un lac tot alăture cu Şopârlenii, pan în zare dialului despre Prut, păn în cele doao pietre chiotoare Odobeştilor din gios unde să întâlneşte cu Todorcenii sau găsit 22 funi, cari piste tot sau făcut 54 funi, iar stânjenu sau făcut 1351 pol tot lungul Odobeştilor alăture cu Şopârlenii; iar margina Odobeştilor din sus pe dins-

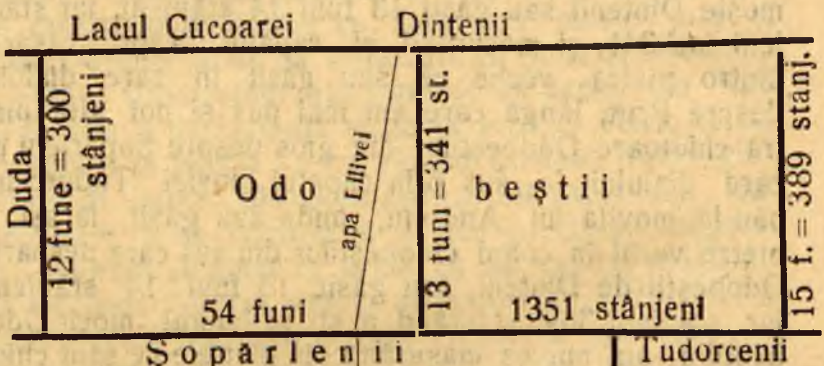
pre Dinţeni nam măsurat, numai în pisc între Căcaina şi între vale Lilivei aproape de drum, am pus piatră hotar împotriva celui din gios adică între Odobeşti şi între Dinţeni. Deci după hotărâre şi alegere ce sau făcut, am făcut aciastă hotarnică la mâna lui Toader Huiban condicariul şi a lui Alexandru Botezatul, în care am iscălit împreună şi cu cei ce sau întâmplat la aciastă hotărâre. 1779 April 12

Ion Gordul vornic de poartă.

Ermonah Iorest ot Episcopii Huşi am fost faţă la această hotărâre

Obs. Acta Brighiu-Buznea. (Condică doc. XIV sub anno).

Iată schema moşiei Odobeştii :

Transformând măsurile vechi în Hectare, găsim că Odobeştii aveau în 1779: 765ᵐ lărgime şi 3013 în lungime, deci o suprafaţă de 230 Ha.

70. Fără an (cătră 1779 April 12). O adiverinţă a lui Iorest.

După porunca preasvinţii sale părintelui Episcop de Huşi chir Inochentie, am luat din mâna dumisale vornic Ioan Gordul, scrisorile moşii Odobeştilor ce liau fost trimis logofăt Alexandru la dumnealui vornic însă *6* zapisă cu *2* ce au fost la Episcopie, şi *1* carte de giudecată şi *3* cărţi gospod iarăşi pentru cercetare moşii Odobeştilor şi *1* izvod de niamuri şi *1* răvaş de la ispravnici dat Botezatului ca săşi strângă dejma,

de pe moşie Odobeştii, şi această scrisoare am dat pentru încredinţare. aceasta

Ioreast.

Obs. Acta Brighiu-Buznea. Cele 6 zapise amintite sânt arătate în mărturia hotarnică, 7177 Iulie 5, 7186 Sept. 5, 7210 Oct. 5; 7263 Oct. 14; 1764 Iulie 28; 7172 Sept. 9.

71. 1782 Mai 10. C. D. Muruz Vodă pune zi de soroc în pricina dintre D. Miclescul şi răzeşii de Drăceni.

Io Constandin Dimitrie Muruz Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli Moldavscoi, de vreme ce prin jaloba ce au dat domnii mele Dimitrie fiiul răposatului stolnic Ioniţă Miclescului arătând că are pricină de giudecată cu un Pavăl diacon i Zoănă i Postul Negru i Mihalachi i Constandin a Savei i Neculai Turbatul i Păscălina Vrăghioaia şi cu alte niamuri a'lor ce să răspund stăpânitori asupra moşii *Drăcenii* de la ţinutul Fălciiului, pe care moşii arată jăluitoriul că ar fi dreaptă cumpărătură moşului său logofăt Gavril Miclescul şi sar fi stăpânit de dânşii păn la moarte tatălui său stolnicului Ioniţă Miclescu, iar după moarte stolnicului Miclescului sar fi întins aceia cu stăpânire asupra moşiei. Deci iată prin această carte a domnii mele să pune zi de sorocu tuturor acelora de mai sus arătaţi ca păn la 30 zile a lunii acestii Mai să să afle aici cu toate scrisorile ce vor fi avându asupra moşii Drăcenii, căci neviind la sorocul ce li sau pus apoi vor fi aduşi cu om gospod şi vor da şi ciubote, Aceasta poruncim.

1782 Mai 10

procit vel logofăt

pecetea mică domnească cu exerga: Io|KCT|DM|MZ|VV. 1777 cap de bou.

Acta Brighiu-Buznea (Condica documente XIV sub anno)

72. 1782 Iunie 3. Mărturia lui Ursache Ugle pentru proprietatea Miclеştilor în Drăceni.

Adică eu Ursachi Ugle ruptaş din mănăstire Bodescului, datam mărturie me la cinstita mâna dumisale Cuconului Dumitrachi Miclescul precum ştiu cu sufletul meu pentru parte de gios moşie *Drăcenii* de la ţânut Fălciiului că au parte de moşie fiindu a dumisale răposatului stolnic Ionţă Miclescul şi făcânduma pe mine vechil pe ace parte de moşie ce este în hrisov dumisale cu pietri împresurată am strânsu eu havaetul moşii cu trei patru ani atâta de fânaţ cât şi de ţarină şi încă şi de vii care să aila atunce a lui Ion Negru tatul lui Postul Negru şi nau pus nici o pricină, care după aciastă mărturie şi cu sufletul mieu în sfânta bisărică pot să mărturisăscu şi pentru mai mare credinţa am pus şi degetul. 1782 Iunie 3.

† Eu Ursachi Ugle ruptaş.

„ şi la această mărturie ceau dat Ursachi Ugle rupt ştiu cum că au dijmuit şi au adus şi un poloboc de vin din dijma viilor şi am pus şi degetul pentru încredinţare. † Eu Lupul Negel.

73. 1782 Iunie 4. „Mărturia Lupului Negel despre proprietatea Miclеştilor în Drăceni.

Adică eu Lupul Negel, om bătrân ca de 83 de ani din mănăstirea Bodescului, datam adivărată mărturie mea la cinstita mână dumisale: Cuconului Dumitrachi precum ştiu cu sufletul mieu pentru partea de moşie *Drăcenii* că au cumpărato dumnealui răposatul Gavril Miclescul logofăt un bătrân *Beghiul* dintracea moşie şi fiindumi niam acel bătrân ştiu şi eu de acea vânzare, şi mai cu vreme puindu dumnealui logofăt Miclescul vichil pe un Gherman ce era niam Beghiului, fiind şi el răzăş şi vândut dumisale logofătului sau dat *havaiatul* moşiei acel Gherman către om, dar aceşti răzăşi ce sau sculat acmu, fiind trăitor peste Prut în Ghermăneşti, au venit la moşniag şi iau zis ca să nu mai dei venit dumisale logofătului zicându cum că nu iaste vândut, şi viind vreme de a se lua havaetul moşii toamna, au trimes dumnealui logofătul pe o slugă a

dumisale Postul la acel Gherman săi dea cea fi strânsu de pe moşie dar Gherman fiind îndemnat de al de Negru şi de alţi răzăşi nau vrut să dei havaetul şi au venit ficiorul dumisale logofătului şi eu spus dar fiind dumnealui logofătul Gavril Miclescul foarte slab de bătrâneţă şi încă şi bolnav, care atunce nu zăbavă şi sau tâmplat moartea dumisale logofătului, şi nau putut săş caute cu giudecată cu acei răzăşi ce râdicasi şi râmâind mici fii dumisale logofătului Miclescului au rămas moşie dumisale necăutată câţiva ani şi aceşti răzăşi Negruleşti şi cu alţi, sau mutat de peste Prut acole pe lânga acel Gherman şi sau făcut casă şi livezi vii şi stăpâne toată moşie neavând cinei zăticni, şi după ce sau râdicat fii dumisale logofătului, au mersu la Eş şau dat jalobă mării sale lui Vodă şi sau rânduit sfinţie sa Episcopul de Huşi şi cu alţi boeri şi după scrisori ce au avut şi zapisă de cumpărătură i sau venit cumpărătura dumisale stolnic Ioniţă Miclescul *în parte de sus să facuse şi satul* şi viind rânduiţii hotarnici ca să hotărască parte de sus nau priimit aceşti răzăşi zicând cum că nu lor primi ca să dei havaet de casă ci mai bine săl dei pe dumnealui stolnic în parte din gios şi dumnealui stolnic sau priimit în parte din gios şi sau hotărât şau stăpânit păn la moartea dumisale şi după moarte dumisale au stăpânit şi giupâneasa dumisale stolnicească *până acmu în răzmeriţă* şi după cum ştiu aşe mărturisăscu cu sufletul meu înainte lui Dumnezău şi a divanului, iar de nu ni se va crede mărturie şi în bisărică pot să mărturisescu şi pentru credinţă am pus degetul. 1782 Iunie.

† Eu Lupul Negel.

„ şi la această mărturie ceau dat acum Lupul Negel de aice din satul mănăstirea Bodescului, dumnealui cuconului Dumitrachi neam întâmplat şi noi faţă, şi pentru credinţa am iscălit, iar unii am pus degetele.

† Eu Iordachi Gâscă mazil, † Eu Toma Cogălniceanu, † Ioniţă Bârcă mazil, † Eu Maftei săn Neculaiu Gâscă mazil † Eu Ilie Iuraşco ruptaş † Eu Ioniţă săn Lupul Negel rupt. toţi din satul Bodescului.

Acta Brighiu-Buznea (Condică doc. XIV sub anno.)

74. 1783 Ghenar 30 Iaşi. A. C. Mavrocordat Voevod carte de volnicie pentru a sta D. Miclescul în giudecată cu răzăşii de Drăceni.

Io Alesandru Costandin Voevod bojiiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi. De vreme ce prin jaloba ce au dat domnii mele Dumitru fiul răposatului stolnicului Ioniță Miclescul, au arătat că are pricină de giudecată cu un Pavăl diaconu, Apostul Negrul, i Mihălache i Costandin a Savii i Nicolae Turbatul și cu alți răzăşi ai lor pentru o moșie anume *Drăceştii* (sic) de la ţinut Fălciiului, care moşie ar fi cumpărătură de logofăt Gavril Miclescul, moșul jăluitorilor și sar fi stăpânit atât de moșul său cât şi de părintele său stolnic Ioniță Miclescul după scrisori ce au tot cu pace, iar acum aceşti de sus arătaţi răzeşi în tărie lor și fără nici o giudecată stăpânescu moșie şi numitul jăluitoriu stă numai cu scrisorile moşiei, și cerşindu ca să aibă cu dânşii giudecată aice la divan, iată dar volnicim domniie me pe sluga noastră acest aprod să aibă a merge la ţinut Fălciiului și prin știre dumilorsale ispravnicilor de ţinut să ia pe acel Pavăl diiaconul i pe Aposlul Negrul i Mihalachi i Costandin a Savei i Nicolai Turbatul și pe alți răzeşi ai lor și săi aducă aicea la divan să ste de față la giudecată cu numitul Dumitru Miclescul, ca să li să hotărască de aice cum va fi drept. Aceasta poruncim.

1783 Ghenar 30

Pecetea domnească în tuș roș: 10|АΛ|KS|VV|1782.
cap de bou-pasere

Procit vel logofăt
sau trecut la condică

în dos: vatav za aprozi

Acta Brighiu-Buznea (Condica doc XIV sub anno)

75. 1783 Ian. 31. (regeste) Carte de giudecată a lui A. C. Vodă Mavrocordat în pricina dintre Antohi Jora sulger cu T. Jora pitar fraţi pentru moșia Răbăi și podul în Prut, dat mila Joreștilor de la V. Roset hatman stolnicesei Safta Joroae ; dania e din 7275 Avg. 28.

(Surete ms, XLIV. 947.)

76. 1783 Ianuar 31 Iaşi. Cartea de judecată a divanului in pâra dintre fraţii Jora pentru moşia Răbăia la Prut.

Să faci ştire cu aciastă carte de giudecată că din luminată porunca preînălţat domnului nostru, Mărie sa Costandin Voevodu, înainte noastră de faţă au avut giudecată dumnealui Antohi Jora, biv vel sulger, cu fratili său Toader Jora biv vel pitar, pentru *moşia Răbăia*, cu pod în Prut, di la ţinut Fălciiului, cari pricină iaste cam pre largu, să arată în gios, dumnealui sulgeriul Antohi Jora, au făcut arătari, că aciastă moşie *Răbăia*, cu podul în Prut, fiind a răposatului hatman Vasile Roset, răposatul hatman Rosăt, în viiaţă trăind, au făcut milă şi au dăruit moşia aciasta, Răbăia înpreună şi cu podul maicii sale, adică stolniciasăi Saftei Joroae şi fiilor săi, cu zapis de danie, şi maica dumilorsale stolniciasa Joroai, aproapi di săvârşirea sa au dat iarăşi moşiia aceasta, împreună şi cu podul numai în parte a unuia dintre fiii săi, adică numai pitarului Toader Jora şi de la răposare stolniciasăi Joroai, şi păr acum să află stăpânind moşie aciasta numai singur fratesău pitar Toader, şi la aciasta au cerut acum sulger ca să aibă dreptate să nu fie lipsit di driaptă parte ce i sar căde să aibă, din moşia aceasta *Răbăia* şi din pod, după danie de la hatman Rosăt, devreme că maica dumisali după cum la altile din cele părinţeşti, iar fi făcut strămbătati la împărţală, asemenea şi la aciastă iarăşi strămbătati iau făcut, căci au dat moşie numai unuia din feciorii săi, care după danie hatmanului, era moşie a tuturor fraţilor, şi au cerut dreptate; împotriva cărie jalobe a sulgeriului, fiind de faţă pitar Toader Jora, sau întrebat ce ari să răspundă; şi la aciasta nici însuşi pitar Jora nau tăgăduit, ci au arătat adivărul, că maicăsa stolniciasa Joroai numai în parte sa, au dat moşie aceasta, cu diiată, şi cielanţi fraţi după diata maicii sale la moşiia aciasta nau să să amestice; deci vrând noi ca să ştim ce hotărâre să faci pentru moşia aciasta la danie hatman Rosăt şi ce să cadi după danie acie, ca să intre la moşiia aciasta pitar şi ceilanţi fraţi am cerut la pitar Jora ca să ne arăte danie acie de la

hatman Roset, şi au scos de niau arătato fiind din anii 7275 Avg. 28 întărită fiind atât cu pecete răposat hatman Vasile Rosăt, cum şi cu iscălitura giupâneasăi sale dumneaei Safta Rosăt hatman şi adiverită şi cu iscăliturile fiilor dumilorsale, dumneaiui vel vornic Lăscărachi Roset, fiind atunce comis, şi răposatul pah. Ilie Roset, fiind atunce clucer, prin care scrie răposat hatman Rosăt şi arată cum că aciastă moşie Răbăia cu podul în Prut, şi cu tot hotarul ei pin pregiur, au avuto cumpărătură iaraşi de la stolnic Toderaşco Jora cum şi de la giupâniasa sa, Safta Joroai stolniciasă, cu zapis şi zici că măcar că întro vremi la diiata ce făcuse între altile pentru toati ali casii, moşie aciasta cu podul în Prut, era rânduită *ca să să de la sfeti Spiridon şi la spital*, dar apoi pe urmă au socotit, şi au dato danii, au dăruito stolnicesei Saftii Joroai şi feciorilor săi, fiindu şi niamu, şi fiind că să află la mari scăpăciuni şi neputinţă, se hotărăşte ca să stăpânească cu pace în veci, cum pe largu arată scrisoare de danii; deci după noima zapisului de danii, sau văzut arătând curat, că moşie aciasta iaste dată danie de răposatul hatman Rosăt nu numai stolniciasăi singură, ce şi feciorilor săi, şi de vreme că au fost dată şi feciorilor cum arată danie, după dreptate au să fie părtaşi, cu toţi ficiorii, şi dacă stolniciasa Joroai sau volnicit în urmă, de au dat moşie cu podul, numai unuia din feciori, sau cunoscut că au făcut strâmbătate stolniciasa la cielanţi fii ai săi, di iau lipsit de drepte părţile lor, ci li sau căzut să aibă, din moşie şi din pod, după danie hatmanului Rosăt şi divreme că stolniciasa în potriva danii nau putut săi volniciască, nici poate să lipsasă pi cielanţi ficiori ai săi, de drepte părţile lor; după dreptate ci sau cunoscut de către noi, am giudecat, la moşie aciasta şi la pod să între părtaş şi stăpânitor împreună cu pitar Toader Jora, toţi cielanţi fraţi ai săi, adică sulgeriul Antohi Jora şi banul Mihalachi Jora pe părţile ce li să va cădea; însă fiind că din moşie aciasta i să cade a ave parte cât unul din ficiori şi stolniciasăi Joroai, şi de vremi că parte stolniciasăi cu diiata iaste dată în parte pitar Toader Jo-

ra, după dreptate pitar Toader Jora să stăpânească 2 părţi din moşie aciasta şi din pod, adică o parte a mumii sale cum să arată mai sus, şi o parte a sa, ci-i să cuvine a lua cât şi unul din cielanţi fraţi, iar celelalte 2 părţi din moşie şi din pod, să le stăpânească o parte sulger Antohi Jora şi o parte hatman Mihalachi Jora, şi după analoghie părţilor săş tragă fiştícari, şi venitul atât de pe moşie cum şi din vinitul podului, şi aşa să stăpânească fiştecare părţile sale drepte, nesupărânduse mai mult unul pe altul; însă venitul părţilor din moşii şi din pod, să le tragă sulger Antohi Jora şi hatman Mihalachi Jora pe părţile ci au numai de la moartea stolnicesei în coaci, şi până acum, cari venit săl ia de la fratele dumilorsale, pitar Toader Jora; iar pentru venitul moşii şi a podului cât a fi luat stolniciasa în viaţă de când au luat moşie cu danie, şi păr la săvârşirea sa, să naibă volnicii al cere nici o parte, nici să supere pe pitar Jora, pentru aciasta, iar de la moartea stolnicesei şi până acum săş tragă sulger Antohi şi ban Mihalachi venitul părţilor deplin pe cât li să va cade de la pitar Toader Jora, precum să arată, cum şi de aici înainte iarăşi săş ia fieşticare venitul podului şi asămine carte au luat amândoao părţile. 1783 Ghenar 31

Costandin vel logofăt; Neculai Roset vel vornic
N. Canta vel vornic
Veis vel vornic. Lascarachi Roset vel vornic

„sau trecut la condică de cărţile de giudecăţi asăminea dea
Vasile Çodrianu condicar

Acta Cerchez, Răşeşti (Surete ms. XLV, 947)

76. 1783 Febr. 17. Jalba lui T. Gr. Burghele pentru moşie în Ghermăneşti.

Pre Inălţate Doamne,

Jăluesc mării tale că moşul mieu Vasile Burghele medelnicer au cumpărat o parte de moşie din Ghermăneşti ot Fălcii de la un răzeş de acolo şi au stă-

pânit moşul mieu şi tatăl mieu pe moşie cătăva vreame, iar după ce au murit moşul meu sau sculat toţi răzeşii din Ghermăneşti şi au făcut *dava* cu tatăl mieu zicând că acea cumpărătură ar fi rea şi scoţând ei la giudecată pe un Ioniţă Loghin răzeş a lor au giurat că vânzarea aceie ar fi rea şi pe giurământul său sau luat moşie de la mâna tatălui mieu cum şi zapisul de cumpărătură; iar după aceia tâmplândusă de sau bolnăvit acel Ioniţă Loghin giurătoriul şi au murit trudindusă la darea sufletului către femeia lui şi către feciorii lui puindusă supt blăstăm să ne spue noao să mergem să ne luăm moşiia, că cumpărătura moşului nostru au fost bună şî el a giurat rău de şau pus sufletul, care fămeia lui şî feciorii lui trăescu şi mărturisăscu. Mă rog mării tale să li să facă o luminată carte a mării tale către is. de Fălcii ca să facă cercetare mărturii ce dă femeia şi copii acelui om giurătoriu şi sămi scoată zapisul sămi stăpânescu moşiia ce au cumpărat moşul mieu, şi mare pomană a fi mării tale.

Robul mării tale, Toderescul sin Grigoraş Burghelea mazil ot Fălcii.

în dos: Mergi la d-lui vel logofăt M. Clucer Febr. 17.

77. 1783 Mart 26 (Iaşi). Carte de cercetarea părţilor lui Toderaşcu Burgele din Ghermăneşti.

Din luminată poruncă pre înălţat stăpân mărie sa Alesandru Costandin Voevod, fiind rânduiţi cu luminată carte mării sale, ca să luoam sama lui Toderaşcu Burghele mazăl de la acestu ţinut a Fălciului, cu răzeşii de moşie *Ghermăneştii* tot de la acestu ţinut, pentru a o patra parte din giumătate din sat Ghermăneştii ciau cumpărato Marcu Burghele de la Ionaşco feciorul Dochii la leat 7181, după cum să vede zapisul cu iscăliturile a şapte oameni dintrace vreme drept 50 lei, şi Marcu Burghele cum să fi stăpânit ace parte de moşie nu sau putut afla adivărul fiind trecuţi 110 ani de atunce şi până acmu. Iar Grigoraşcu Burghele feciorul lui Marcu au stăpânit moşie cu alţi răzeşi de Ghermăneşti, până la o vreme. Apoi sculânduse un răzeş a lor anume Ioniţă Loghin şi cu alţi răzeşi zic că ar

fi trasu la giudecată pe Grigoraş Burghele înainte divanului şi ar fi giurat acel Ioniţă Loghin cum că zapisul cel ave Grigoraş Burghele de la tatăsău Marcu Burghele cumpărătură de ace a opta parte din sat Ghermăneştii nau fost bună cumpărătura lui şi cu giudecată sar fi luat zapisul din mâna Burghelii şi sar fi dat la mâna lui Vasile Moş şi a celorlanţi răzeşi de acolo, şi de atunce şi până acmu, au lipsit niamul Burghelii din stăpânire moşiei, dar aceste arătate de sus a răzeşilor de Ghermăneşti nau nici o dovadă că după cum au arătat ei că au avut giudecată de la un răzeş a lor, care acel răzeş acmu nu să află fiindu mortu şi aceştie acmu singuri ei mărturisăscu că au auzit că au fost carte de giudecată, dar cu ochii lor nau văzuto, şi de a fi şi fost carte de giudecată după cum zic ei cum sau putut să să de credinţa acelui Loghin ceau giurat că nu iaste bună cumpărătura lui Marcu Burghele, fiind trecută [somă] la mijloc [de ani] carele după vârsta lui Loghin, ce a fi fost când au giurat, făcândusă socotială anilor de a fi şi fost născut cândų au cumpărat Marcu Burghele de la Ionaşco ar fi fostu copil de cinci şase ani, care nu să poate da credinţă unei vârstea ca acie să poată şti de rândul moşiilor. Au mai adus Toderaşco Burghele şi o mărturie din leat 1776 de la Gafiţa Loghineasă şi de la feciorul ei Istrate şi alţi răzăşi ce săntu anumea carii arată Isteni Căzacul i Carpu Moş i Vasăle Onofrei mazil, şi cu alţi răzeşi din Ghermăneşti că ar fi mărturisit tatăsău Loghin pără trăie cu câtva vreme înaintea morţii că greşală au avut de au giurat pentru zapisul Burghelii că au fost bună cumpărătură măcaru că acmu sau adusu defaţă pe Istrati feciorul lui Loghin şi a Saftei om ca de 60 de ani şi mărturiseşte şi el că au auzit din gura mănesa această mărturie, iar din gura tătânisău nar fi auzit el însuşi, şi acel zapisu a lui Marcu Burghelea acmu nu sau găsit la mâna feciorului Loghin, ce sau găsit la un Carpu nepot lui Vasile Moşu, care acestu răzeşu la bătrânul lui Ionaşco săn Dochiei nare treabă nici să amestecă, şi întrebândul pentru zapisul de ce pricină să află la mâna lui au dat samă că nu

ştie nimica, cându au murit tatăsău au rămas la dânsul, iar cu ce pricină nu ştie şi de la noi întracestu chip sau hotărât de vreme că de căndu au cumpărat Marcu Burghele aciastă parte de moşie sântu 110 ani şi au stăpânit feciorul lui până la anii 7266 şi de la ace vreme de cându zic răzeşii că ar fi avut giudecată care au luat zapisul de la mâna lui Grigoraş Burghele şi dovadă ca acie ca să să poată înţălege nu sau găsit, cum şi Grigoraşco Burghele au murit la anii 1772 şi copii lui, Toderaşco Burghele şi cu ceilalţi rămâind mici şi *întâmplândusă şi câtăva vreme răzmeriţă în pământul Moldovei*, şi zapisul aflândusă la mâna numitului Carpu, ce nare nici un amestecu la acel bătrân a lui Ionaşcu sau luat zapisul de la mâna lui Carpu şi sau dat la mâna lui Toderaşco Burghele săş stăpânească parte de moşie din Ghermăneşti, un bătrân, care lau cumpărat moşul Marcu Burghele de la Ionaşcu, însă a patra parte din giumătate de sat, din opt bătrâni ce umblă satul Ghermăneşti, şi pentru hotărârea acestei pricini ce sau făcut despre noi, după cum sau aflat am dat şi mărturie la mâna lui Toderaşcu Burghele şi am iscălit.

Iacov Episcop Huşului 1783 Mart 26
Darie Donici biv vel ban

Acta Pavăl Michiu (Surete ms XLIV, 121).

78. Cătră 1783. (între 26 Martie-1 Iune) Iaşi. Carte de judecată a lui A. C. Mavrocordat Vodă în pricina lui D. Miclescul post. cu răzeşii de Drăceni.

Să faci ştire cu aciastă carte a noastră de giudecată că din luminată poronca prea înălţat domnului nostru mărie sa Alesandru Costandin Voevod la divan înaintea noastră sau giudecat di faţă Dumitrachi postelnicul fiul răposatului Ioniţă Miclescul biv vel stolnic, nepot răposatului Gavril Miclescul biv vel logofăt cu un Pavăl diiaconul i Apostul Negrul i Mihălachi i Costandin a Savei i Neculai Turbat împreună cu alte niamuri şi răzeşi ai lor pricina fiind cum în gios să arată. Dumitrachi Miclescul post. prin ce cătră Mărie

sa Vodă jalobă a sa au arătat cum că în moşiia *Drăcenii* di la ţânut Fălciiului ci este pi de îmbe părţile Prutului după scrisori ce are i sar fi cuprinzând să stăpâniască patru bătrâni din şapte bătrâni ce îmblă tot satul bez trii bătrâni răzăşeşti pe care până acum iar fi stăpânit atât tatăl său cât şi el fără supărare şi nici răzeşii sar fi întins în părţile sale nici el în părţile răzeşilor, iar acum răzeşii cu împresurare nedreaptă vor ca să între stăpâni toţi pi toată moşiia şi pentru aciasta au cerut dreptate. Deci vrând noi ca să ştim câte părţi dintraciastă moşie tragi şi au scos di niau arătat un hrisov di la răposatul domn Ioan Teodor Voevod din anul *7268 Sept. 23* întru care după cercetare și hotărâtura ci au făcut din porunca gospod, răposatul Enochentie Episcopul Huşului i răposatul paharnic Vasile Adam fiind şatrar i să întăreşte stăpânire stolnic Ioniţă Miclescul pe trei bătrâni din moşiia aceasta anume *Beghiul*, *Capreş*, şi *Clocotă* după scrisori a răzăşilor prin carte de blăstăm mărturisire, iar pentru al patrule bătrân Ieremia Vesăl cel cere iarăşi stoln. Miclescul, după o veche marturie ce avea din leat 7132 di la veliţii boeri a vremii di atunce, fiind că răzăşii au stătut pricină pentru acel bătrân că nul ştiu moşan di Drăceni, au rămas când stolnic Miclescul va încredinţa cu bună dovadă că şi acel Irimiia Vesăl ar fi fost drept moşan în Drăceni săl stăpâniască fără pricină, şi atunce vor rămâne şi răzeşii stăpânitori numai pe trei bătrâni cari aceli trei părţi a stol. Miclescul după alegere ce au făcut leu şi stălpit osăbit di cătră părţile răzăşeşti cum pe largu arată hrisovul acesta, împotriva căruia hrisov, întrebândusă pe numiţii răzeşi ce au să mai răspundă ei cu alte dovezi împotrivă hrisovului nau putut răspunde fără numai ceau scos 4 cărţi gospod de la răposatul domn Grigorie Alesandru Ghica Voevod din leat 1765 cu 3 ani înainte hrisovului de sus arătat, scrisă după jalobele lor cătră boerii ispravnici di Fălcii, ca săi giudece cu stolnic Miclescul pentru părţile lor din satul Drăcenii, cu care jalbe a lor di atunce cere ca săl împingă pe stolnic Miclescul cu totul din stăpânire satului Dră-

cenii şi pe lângă cărţile aceste au mai adaos ei acum cu asămine pricini di jalbe zicând iarăşi că Dumitrachi fiiul stolnic Miclescul cu nedreptate să află stăpânind în satul Drăcenii, dar nici cu cărţile acele de sus arătate cum nici cu zisele lor aceste de acum nimică nu sau putut agiuta, neavând nici o dovadă la zisile lor căci toate a lor jalbe acele cu cari ei vre să dipărteze pe stolnic Miclescul din satul Drăcenii la cercetare ci din porunca gospod au făcut Episcopul de Huşi i paharnic Vasile Adam, sau aflat şi sau dovedit cum că stolnic Miclescul are drepte părţile sale acei trei bătrâni de sus arătaţi pentru cari nici ei nau putut să mai răspundă în potrivă şi de vremi ce şi acum iarăşi niscaiva dovezi încredinţate la giudecată nau arătat, fără numai zisuri din gură fără de nici un temeiu sau cunoscut şi sau dovedit că jalobele lor săntu în deşartu şi nici cu un chip nu pot ei să împingă pi Dumitrachi Miclescul postelnicul din stăpânire părţilor sale din satul Drăcenii ot Fălciiu, carii după multe giudecăţi şi cercetări ci au fost, iau întărit răposatul domn Ioan Teodor Voevod stăpânire cu hrisov gospod. şi pentru aciasta după dreptate ce sau cunoscut am giudecat: Dumitrache postelnicul, fiul răposatului stolnic Ioniţă Miclescul după tăriia hrisovului gospod ce are la mână săşi stăpânească deplin acei trei bătrâni de sus pomeniţi cu bună pace şi nesupărat mai mult dispre numiţii răzeşi şi despre neamul lor, iar pentru al patrule bătrân Eremia Vesăl ceau cerut atât stolnic Ioniţă Miclescul în viaţă când traia, cum şi Dumitrachi Miclescul postelnicul, fiul stolnicului acum după hrisovul gospod să să urmeze întocmai ca ori când va dovedi cu încredinţată dovadă că ar fi fost şi acel bătrân moşan din Drăceni, atunce săl ia la a sa stăpânire, împreună cu cielanţi trei bătrâni, iar cărţile domneşti de sus arătate cele făcute mai înainte ispisocului pe jalobele lor, fiind făr de nici un temeiu pentru ca să nu să mai facă între dânşii şi altă dată pricini, de neodihnă şi de supărare, sau luat de la mâna lor şi sau dat lui Dumitrachi Miclescul postelnic căci nici vreo mărturie de la vreunii din dregători,

cărora să porunce printracele cărți ca săi giudece, la mâna răzășilor nu sau văzut, iar la mâna post. Dumitrache Miclescul sau văzut hrisovul răposatului domn Ioan Teodor Voevod de sus arătat, prin care curmă toată pricina aceștii giudecăți, precum pre largu arată hrisovul.

Acta Pavăl Michiu (Surete ms. XLIII 369) După o copie rău scoasă și nedatată. Data am fixato după 26 Martie, dată când judecă pricina boerii divanului și înainte de 1 Iulie, când același domn scrie carte la ispravnici de pus în stăpânire.

79. 1783 Iulie 1 Iași. A. C. Mavrocordat Voevod dă carte de stăpânit post. D. Miclescul pe trei bătrâni in Drăceni.

Io Alesandru Costandin Voevoda bojiiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi De vreme ce după giudecata ceau avut la divan înainte dumilorsale veliților boeri, Dumitrachi Miclescul postelnic, fiul răposatului Ioniţe Miclescul biv vel stolnic, nepot răposatului Gavril Miclescul biv vel logofăt, cu un Pavăl diaconu, Apostul Negrul, i Mihalachi i Constandin a Savei, i Necolai Turbatul împreună cu alte niamuri și răzeși ai lor pentru moșie *Drăcenii ce iaste pe de îmbe părțile Prutului la ținut Fălciiului*, au rămas ca Dumitrachi Miclescul post. să stăpniască trii bătrâni din șepte batrâni ce îmblă tot satul anume *Capreș*, *Beghiul*, și *Clocotă* bez al patrule bătrân *Iremia Vesăl*, ce nu lau priimit răzeșii de moșan, și au rămas când Dumitrachi postelnic va dovedi cu încredință dovadă precum acel Ieremia Vesăl a fi fost drept moșan în Drăceni săl stăpâniască, bez trei bătrâni ce rămase a răzeșilor, cum pre largu se arată la carte de giudecată a dumilorsale veliților boeri, ce iaste din 1783 Mart. 24. Drept aceia și domniia me dăm volnicie lui Dumitrachi Miclescul post, ca să aibă a stăpâni acei 3 bătrâni din satul *Drăcenii* ot ținutul Fălciiului în pace, luând și obicinuitul venit după obiceiu și după ponturile visteriei ; iar pentru al patrule bătrân când va dovedi cu bună dovadă că Ieremia Vesăl ar fi fost drept moșan în Drăceni să ia la a sa stăpânire și pe acel al patrule bătrân, și atunce răzeșii vor stăpâni numai trei

bătrâni, însă pentru câtă dejmă sa dovedi că ar fi luat răzeşii aceştie depe acei trei bătrâni a post Miclescului în tărîi lor fără de giudecată atât în anii trecuţi cât şi în anul acesta, poroncim domnie me dumilorvoastre ispravnici de ţinutul Fălciiului să cercetaţi şi pe câtă dejmă să va dovedi cu bună dovadă că va fi luat, să faceţi împlinire pără la cel mai puţin, dândule poroncă că de acum înainte mai mult să nu să amestece întracei trei bătrâni ai Miclescului, ìar având mai mult a răspunde uşa divanului domnii mele iaste deschisă. Aceasta poruncim. 1783 Iulie 1

Pecete domnească în tuş roş. IO|AL|KS|VV. 1782, Cap de bou — pasere, — procit vel logofăt, — sau trecut la Condică.

Acta Brighiu-Buznea (Condică documente XIV sub anno).

80. 1785 Fevruarie. Foaie de zestre a Catrinei Botezatu măritată cu Teodor Giurcăneanu.

Zăstre ce sau datu fiicii noastre Catrina 1785 Fev. O icoană maica Precista — O giubea de maltinu cu sîngiap. — tij o rochiia maltinu — O giubea de aclaz cu singiap — 1 rochie Stambol şal — 1 rochie Şam alăgea — 1 Caţaveică cu singiap — 1 Oghial de cutnie — 1 salte de cit — 8 cămeşi — 2 prostiri — 1 cearşaf — 12 şervite — 1 rând de feaţi de pernă bun — 1 rând de feaţi mai prost — 2 measi — 2 peşchiri de obraz — 2 peşchiri de mâni — 20 basmale — 5 sahane — 2 tingiri — O Căldari mari — 6 talgeri de cositoriu — 1 lighian cu naric lui — 2 lăzi — 2 scoarţă turceşti — 1 părechi paftale argint cu colanul loru — o dughiană în Huşi lângă crăşmă — o crâşmă cu pivniţa ei — *moşiia Odobeştii cu toate scrisorile ei, dar şi soacrăsa să o ţie în casă.* — şi alte măruntuşuri ce nu sau arătat aice *şi să de Dumnezău să trăiască şi săş facă îndoite, căci cu zăstre nici o dată nime nu să mai ţine, ce cu puterea sfântului Dumnezău.*

Aniţa, Alesandru logofăt

Acta Brighiu-Buznea (Condica doc XIV sub anno).

81. 1785 Iulie 9 Iaşi. Cartea lui A. I. Mavrocordat Vodă către ispravnicii de Fălciu să cerceteze pentru parte lui Ion Gr. Burghelea din Ghermăneşti.

Ion Alesandru Ioan Mavrocordat Voevod bojiiu milostiiu gospodar zemli Moldavscoi. Credincioşi boerii domnii mele dumnealui Grigoraş Costachi biv vel paharnic, i dumnealui Iancul Greceanul paharnic ispravnici de ţinutul Fălciiului sănătate, să face ştire că domnii mele au jăluit Ioniţă sin Grigoraş Burghelea mazăl ot Fălciu arătând ca în moşiia Ghermăneştii de la acel ţinut ar fi având şi jăluitoriul o parte de moşie de baştină cu scrisori şi fiind nehotărâtă sar fi împresurând de către cielanţi răzeşi, au cerut ca să i să hotărască, Iată scriem dmvoastră să cercetaţi scrisorile ce va fi avându şi dovedindusă că jeluitoriul are parte în moşie Ghermăneştii şi de au stăpânit până acum şi nu va fi vreo pricină la mijloc apoi neputând Dumnealui a mergi la stare moşii având trebuinţele ţinutului, din parte Dumnealui, veţi orândui din mazili i pe care veţi socoti a fi cu înţălegere şi cu ştiinţă la hotărât moşii, care mergând la stare moşii, unde fiind de faţă şi toţi răzăşii să aleagă şi să hotărască dreaptă partea jăluitoriului ce va fi fără de pricină şi să o stâlpască şi cu pietre hotară împregiur, osăbit de către părţile celorlalţi răzăşi, dând şi mărturie hotarnică în seamne cu suma stânjenilor i a pietrelor hotară pe la ce locuri sau pus şi cum sau deosăbit parte jaluitoriului de către părţile celorlalţi răzăşi în care iscălindusă rânduiţii mazili cum şi toţi răzeşii şi alţi împregiuraşi câţi să vor întâmpla faţă la hotărât, care mărturie hotarnică cercetândusă de Dumvoastră şi fiind făcută cu dreptate şi cu primire răzeşilor să o încredinţaţi şi cu a Dumneavoastre iscăliturî, iar fiind pricina între răzeşi cu pietre hotară să nu să stâlpască, ci să daţi mărturie Dumnvoastră pre largu arătata pricina şi cu hartă iscălită de stare locului puindule zi de soroc, după vreme lucrului să vie la divan. aciasta scriem. 1785 Iulie 9.
adresa: Credincioşi boerii domnii mele Grigoraş Costachi biv vel paharnic, i dumnealui Iancul Greceanul biv vel ph. ispravnici de ţinut Fălciului *datise zda-*

viem — Burghele — procit vel logofăt — sau trecut la condică, Andrei Condicar. Pecete în ceară roșie.

Acta Pavăl Michiu (Surete ms. XLIV. 121)

82. 1785 Avgust 29. Hotarnica Ghermăneştilor ot Fălcii.

Din luminată poruncă pre înălțat domnului nostru Mărie sa Alicsandru Ioan Mavrocordat Voevod, ceau adus Ioniță Burgheluș sin lui Grigoraş Burgheluș i cu niamul său cătră dumnealui păharnic Grigoraş Costachi ispravnic ălciului, ca să li aliagă şi să li hotărască o parte de moșie ce au la sat *Ghermăneştii* la ţinut Fălciu pe apa Prutului. Deci noi f indu rânduiți și vechili despre parte dumisale păharnicului Grigoraş Costachi am mersu la numita moşie şi am strânsu oameni împregiurași și pe toți răzeșii din Ghermănești anume Carpu Moș i Gavril Nani i Pavăl Nani i Vasilaki zet Moș i Vasile Darie i Vasile Onufrei mazil i pe Zaharie Cazan i pe Loghin i Tanasă Chetraru i pe Mihalachi Arhire i pe Istrati Loghin i Trifan Marjină, i Sandul Corne i Lupul Văscu și pe toți aceștie numiți răzeşi şi după ce multă cercetare ce am făcut la stare locului neau arătat și am văzut cum că aciastă moşie de mai sus arătată capul despre apus să lovește cu Scrivulenii şi cu Brătenii şi cu Dinţenii, iar capul despre răsărit și peste Prut să loveşte cu Vrăghienii și fiindu cu toţii adunați cum și fii răposat Grigoraş Burgheluș, am întrebat pe amândoî părțile să scoată scrisori şi dovezi să ne arăte şi cine câtă parte de moșie i sar căde să tragă la stăpânire iar răzeşii de Ghermăneşti au răspunsu că *scrisori pe moșie nau* ce numai cu stăpânire au stăpânit din părinţii lor. Am întrebat și pe fii lui Grigoraș Burgheluș ce dovezi și cu ce scrisori și câtă parte din moşie i sar cădea să tragă la stăpânire lor, niau arătat un zapis din 7181 care zapis este încredinţat cu câteva iscălituri dintraceli vremi întru carele scrie cum că au cumpărat Marcu Burghele strămoş jăluitorilor de la Ionașco sin Dochii din giumătate sat Ghermănești a patra parte. Niau mai arătat și o carte de giudecată de la preasvinție sa

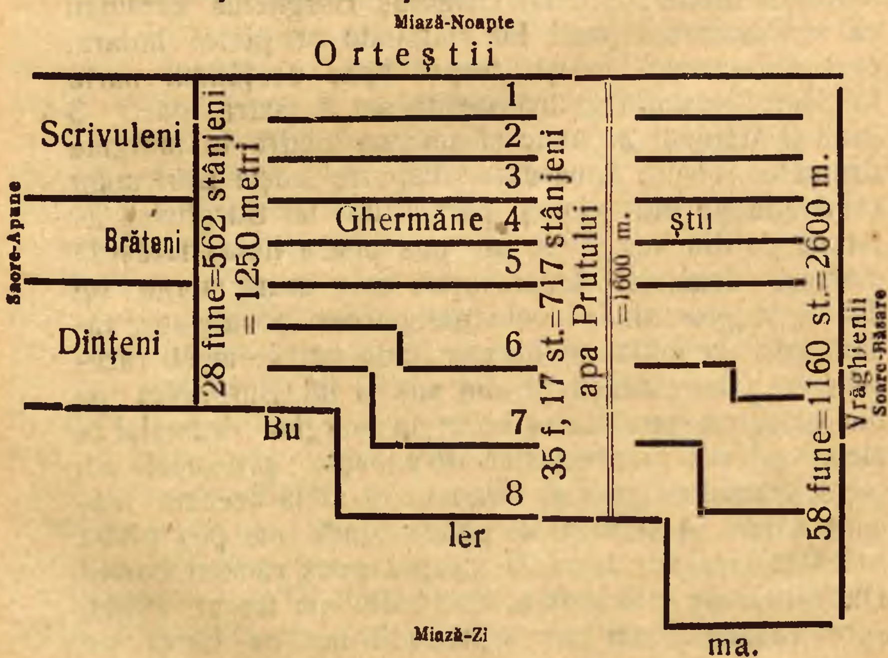
părintele Iacov Episcop ot Huşi care sau giudecat fii lui Burgheluş cu răzeşii de Ghermăneşti şi la giudecata ceau fostu înainte preasfinţii sale Episcopului au rămas drept stăpânitor fii lui Burgheluş după zapis ceau cumpărat Marcu Burgheluş însă şi razeşii de Ghermăneşti nau tăgăduit înaintea noastră cum că nu lear fi cu ştiinţă de ace cumpărătură arătândune că dintracel Ionaşco sin Dochii să trage niamul lui Buştiuc şi noi văzându că nu este la amândoî părţile nici o potrivire am făcut fune de 20 stânjeni şi stânjen de 8 palme *gospod* (domneşti) şi am măsurat întâi capul moşii despre apus din hotarul Bulirmii în sus până în Orteşti şi sau găsit 28 fune 1 stânjen 2 palme; şi am măsurat şi mijlocul moşii dincoace de Prut despre apus şi sau găsit 35 fune 17 stânjeni bez o palmă; această măsură sau măsurat pe lângă *bordeiul cel de poştă.* Şi iarăşi am măsurat şi capul moşiei despre răsărit şi piste Prut şi sau găsit 58 fune, însă să să ştie că moşie aceasta nu sau potrivit măsurile fiindu că locul este mai lat asupra Prutului spre răsărit şi peste Prut încăş şi peste Prut mai mult să lăţeşte cum mai de sus măsurile arată şi fii lui Grigoraş Burgheluş cerşindu ca săş osăbască parte lor stâlpindo cu pietre hotară, care noi la capul moşii despre apus scoţându parte lui Burgheluş din giumătate de sat a patra parte 3 funii 3 stânjeni 2 palme şi am pus piatră în margine drumului dispre apus care disparte moşie Dărieştilor rămâindu pe din gios şi parte fiilor lui Burgheluş alăture pe din sus, unde am pus piatră hotar iarăşi în margine drumului despre apus care drum merge tot dealul în gios şi de acolo am purces la vale spre răsărit păn la mijloc moşii rămâindu părţile moşii răzeşilor de Ghermăneşti pe din sus şi lui Burgheluş pe din gios, am pus piatra hotar în margine drumului ce merge pe şes printre ţarina de popuşoi ; şi de acolo am mers drumul în gios şi i sau venit şi la aceasta măsură 4 funi 4 stânjeni 4 palme unde am pus piatră hotar în margine drumului despre apus rămâne partea Dărieştilor pe din gios şi de acolo am trecut Prutul spre răsărit şi am pus o piatră în şes pe lângă un

drum *can* părăsit fiindu aşezătura loc *can* de baltă şi de acolo am purces în gios până în moşia Dărieştilor şi la această măsură i sau venit parte lui Burgheluş 7 fune 5 stânjeni şi acolo nam pus piatră hotar, fiindu că sau găsit hotar vechiu ce desparte moşie Dărieştilor pe din gios şi aşe sau încheet toată parte fiilor lui Gligoraş Burgheluş din giumătate de satul Ghermăneşti a patra parte şi liam dat şi de la noi această mărturie hotarnică la mâna fiilor lui Gligoraş Burgheluş întru care am iscălit

Lupul Nacul mazil hotarnic 1785 Avgust 29
Toader Bârcă mazil biv Căpitan.

† Vasile Popa mazil şi răzăş — † Eu Carpu Moşuleţ sin Ioniţ Moş răzeş, — † Eu Postul Moşuleţ sin lui răzăş : — † Eu Vasăli zăt Tănasă Moş răzăş — † Eu Lupul Văscul răzăş — † Eu Gavril Nan răzăş, † Eu Pavăl Nan răzăş † Eu Iordachi săn Căpitan Vasile strănepot lui Darie de fată răzăş de Ghermăneşti.

Acta Pavăl Michiu (Surete ms. XLIV. 121). Iată care ar fi schema moşiei Ghermăneştilor.

83. 1786 Februar 23. Scrisorile de proprietate pe Odobeşti, daţi zestre Catrinei Giurcăniţei.

Izvodu de scrisorile moşii Odobeştii ot ţinut Fălciiului ci este dată zăstre 1786 Fevruar 23.

1 zapis de cumpărătură de la Marie fata Apostului Custişor din leat 7210 Oct. 5.

— Alt zapis tij cumpărătură de la Stoiana fămeaia lui Gavril nepoata lui Gheorghiţă Boghiul din leat 7186 Săpt. 5.

— Alt zapis de danie ce au dat Catrina Rănguliasa şi cu feciorul ei Costandin din partea lor din Odobeşti lui Ion Botezatului 7263 Oct. 14.

— Alt zapis de cumpărătură ce au cumpărat Ion vatav giumătate de bătrân de la Gâţe şi de la sorusa Marie i de la nepotul lor Neculai din leat 7177 Iuli 5.

— Un răvaş de volnicie de la ispravnic de Fălciu, la mâna lui Ion Botezatul.

— O carte de giudecată dată la mâna lui Ioniţă Botezatul din zilele mării sale Grigore Vodă Ghica din leat 1764 Iuli 28.

— Alte 2 cărţi gospod ce sănt scoasă către părintele Episcop ot Huşi i la ispravnici.

— O hotarnică de moșie Odobeștii din let 1779 April 2.

Acta Brighiu-Buznea.

84. 1786 Noembrie 22. Cartea lui Alex. I. Mavrocordat în pricina lui T. Giurcăneanul cu răzeşii de Dinţeni şi Odobeşti.

Ioan Alexandru Ioan Mavrocordat Voevoda, bojiiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi. Iubitoriul de Dumnezău şi rugătoriul nostru sfinție sa Chir Iacov Episcop Huşului, i cinstit şi credincos boeriul domnii meli dumnealui Vasile Costachi biv vel spatar i Bălăsachi biv *vtori* (al doile) spatar ispravnici de ţinut Fălciului, sănătate. Să faci știre sfinţii tale și dumilorvoastre că prin jaloba ce au dat domnii meli *Toader Giurcăneanul* de la ținut Fălciiului, au arătat că în

moşie *Dinţenii* de la acest ţinut ar fi având şi el un bătrân cumpărătură cu scrisori di strămoşii lui şi altă parte dintrace moşie parte unui Traistă, pe care lear fi stăpânit câtăva vreame, apoi răzleţindusă neamul său de acolo ar fi rămas necăutată şi acmu mergând jăluitoriul ca săşi ia acolo parti dintrace moşie la a lui stăpânire, nu lar fi îngăduind un Ilie Iuda şi cu alţii ai săi ca să stăpânească, pentru care cerşindu jăluitor dreptate; iată scriem sfinţii tale şi Dumv. aducându şi pe aceia faţă să cercetaţi scrisorile şi dovezile ce vor fi de îmbe părţile foarte cu amănuntul, şi după cum veţi afla să le hotărâţi dând şi carte de giudecată la parte ce sa cădea, şi după giudecată dovedindusă că are şi jăluitoriul părţi întrace moşie după cum au arătat, atunce orânduiţi din mazilii acelui ţinut, pe cine veţi socoti oameni vrednici şi cu ştiinţă la hotărât, ca să margă la atare moşii unde strângând de faţ pe toţi răzăşii şi împregiuraşii, după scrisori şi alte dovezi cum şi după carte de giudecată ce veţi da la parte ce sa cădea să alagă şi să hotărască dreptăţile jăluitorului, măsurându cu stânjenul în lungu pe amândoao marginile şi în curmeziş pe la capete şi prin mijloc, stâlpindule şi cu pietre hotară pe la locurile ce sa cădea, după care să dea la mâna jăluitorului şi mărturie hotarnică pe largu în sămne şi în stânjeni iscălită atât de rânduiţii mazili hotarnici, i de toţi răzăşii şi împregiuraşii cum şi de alţi cari să vor tâmpla faţ la hotărât, în care să arate sumile stânjenilor pe largu în lungu şi în curmezişu şi pietrili hotară pe la ce locuri sau pus, şi cum sau osăbit părţile jăluitoriului de cătră părţile celorlanţi răzăşi, osăbit să mai cerceteze şi pentru împresurarea ce jăluieşte acesta că i sar fi făcând moşii sale Odobeştii de cătră moşia Dinţenii hotărândusă una cu alta alăture, şi dovedindusă din scrisori şi alte dovezi cum şi din mărturii a oameni bătrâni ce vor fi ştiind stăpânirea veche, că i se face jălutoriului împresurare, să îndrepteze acele împresurări şi să deosăbască şi cu pietre hotară despărţitoare o moşie de alta şi să de şi mărturie hotarnică pe obiceiu iscălită de toţ, şi care mărturie cercetândule di

vor fi făcute cu dreptate şi cu primire despre toate părţile, să le încrediuţaţi şi cu iscăliturile sfinţii tale şi a dumnealor ispravnici; iar când pricina va fi întralt chip şi la hotărât nu să va odihni nici o parte, atunci cu pietre să nu să stâlpască, ci cu mărturiia sfinţii tale i a dumnealor cu arătare pricinii pre largu şi cu harta atât de stare moşiilor acestor cu pricina, cum şi a celor ce să vor fi megieşind alăture şi în capetele acestea, arătând şi locul de împresurare de unde şi până unde este şi câţi stânjeni cuprinde lungul şi curmezişul, şi despre cine să faci ace împresurare pe care iscălindule să le daţi la parte ce sa cădea, şi cu ză de soroc sai trimiteţi la divan, de unde să li să dea hotărâre cum a fi drept. aciasta scriem. 1786 Noem. 22.

Plicul cu adresa este rupt, aşa că nu se citeşti decât: „sau trecut la Condică, Andrei Condicar".

Acta Brighiu (Condica documente XIV sub anno).

85. 1794 April 14 Mărturia lui Nec. Turbatul pentru părţile lui D. Midescul stolnic în Drăceni.

Adeverez prin scrisoarea me aciasta precum să să ştie că apucândumă dumnealui Cuconul Dumitru Midescul stolnic ca să dau samă în câţi bătrâni umblă moşie *Drăcenii* de la Prut ci esti în ţânutul Fălciiului şi de sânt toţi acei bătrâni cu sămânţa dintrânşii şi trăgândumă să mărgu şi la giudecată sămi dau credinţa mărturisănd adevărul după cum ştiu şi am auzit. Deci la aciastă pricină neputând a suferi giurământ am arătat adevărul dupa cum am auzit, că aşa am auzit din gura tatânimeu lui Simion Turbatul şi din gura Postului Negru, cum că moşiia *Drăceni*, au umblat în şapte bătrâni, dar un bătrân dintracei şapte au fostu sterpu şi neavând rod dintrânsul, răzeşii îl stăp nescu ei în de eai, şil tragu cu parte lui deosăbit, apoi îl împart pe cei trei bătrâni ce să vin în parte lor; aşe ştiu şi mărturisăscu, care pentru adevărată credinţa miam pus numele şi degetul iscălind şi alţi marturi carei sau tâmplat faţă când am făcut măr-

turie aciasta iar de nu mi sa crede mărturie și de faţă oi merge de voi mărturisi precum că aşa am auzit din gura tătânimeu și a Postului Negrul aciasta adiverezu, 1794 April 14.

† Eu Neculaiu Turbatul adiverez.

„și am scris eu cu învăţătura lui Neculai Turbatul Grigorea Aliuş diiac

Acta Brighiu-Buznea (Condica doc. XIV sub anno).

86. 1795 Sept. 5. Ispravnicia de Fălciu pune zi de soroc la 26 Oct. să se giudece la divan răzeșii de Drăceni cu stol. D. Miclescul.

Fălciiu

Fiind că pentru pricina de giudecată ce are dumnealui stolnic Dumitrachi Miclescul cu Mihalachi Popa i cu fratesău Gheorghe Popa şi cu alţii ai lor pentru moșiia *Drăcenii* ci este la ţinut acesta, trimeţându vechilul dumisali aice și chemândusă și pe numiţii mai sus faţă ca să răspunză cu scrisori și dovezi, ei sau cerut ca să margă mazilii rânduiţi să măsoare moșie şi după scrisori să să facă alegire după cuprindere scrisorilor, și apoi să vie să să facă cercetare pentru locu ce va naște pricină, şi rânduindusă mazâli de au mersu ca să măsoare numita moşie, numiţii mai sus de la măsoriște au fugit și nu au şăzut cu rânduiţii mazăli par va lua măsorişte sfârșit şi la cercetare aice nu au mai adaos a veni pentru cari fiind că nu sau mulţămit ca să li să facă cercetare înainte noastră li sau pus soroc ca la sfeti Dumitrie Octv. 26 după vreme lucrului să să afle la cinstitul divan să ste la giudecată.

C. Costachi spătar,. 1795 Săpt. 5.

Acta Brighiu-Buzne (Condica do: XIV sub anno)

87. 1796 Ghenar 18 (Iași). Jalba lui D. Miclescu contra răzeșilor de Drăceni pentru încălcare.

Pre înălţate Doamne

Jăluesc mării tale că o moşie anume *Drăcenii* ot ţinut Fălciiului cari moşie iaste cumpărătură de moşul meu logofăt Gavril Miclescul şi atât moşul meu cât şi tatăl meu până la moarte lor au stăpânit moşie

aceasta tot cu pace, iar după moartea tatălui meu sau sculat un Pavăl diaconul i Postul Negru i Mihălachi i Costandin a Savii i Necolai Turbatul şi cu alţi răzăşi din satul Drăcenii ot ţinut Fălciiului şi fără nici o giudecată au intrat cu stăpânire pe moşie iar eu am rămas numai cu scrisorile, şi la aceasta mă rog mării tale să aibu dreptate şi să fie porunca mării tale ca să meargă om *gospod* şi să aducă pe aceşti de mai sus numiţi aice ca sămi aflu dreptate, cu giudecată şi precum a fi mila mării tale.

Pre plecat la mila mării tale Dumitru fiul răposatului stolnic Ioniţă Miclescul.

în dos: Vatav za aprozi să meargă aprod săi aducă la giudecat.

M. Clucer, Ghenar 28.

pe faţa 4-a: „Fev. 20. Să să facă carte de giudecat pe 3 bătrâni după hrisov, iar pentru al patrule bătrân când va găsâ Miclescul giurători să giure că niamul lui au stăpânit săl ia şi pe acela"

Acta Brighiu (Surete ms. XLIII 396)

88. 1796 Iunie 17. Jalba lui D. Miclescu stolnic contra lui Mihalachi Popa pentru încălcare în Drăceni.

Pre înălţate Doamne,

Jăluesc mării tale pe un Mihălachi Popa din satul Răpile, de la ţănut Fălciiului, că avându eu 3 bătrâni şi giumătate în moşia *Drăcenii* tot de la acel ţănut, şi toţi ceilalţi răzeşi au şi ei iar 3 pol bătrâni, după cum mă adeveresc scrisorile, iar acest Mihălachi Popa sau sculat în anul trecut şi fără de ştire me au strânsu toată dejma şi de pe moşie me şi au vânduto şi fiind apucat lam tras înainte dmilorsale boerilor ispravnici de ţănut Fălciiului ca să cerceteză şi prin giudecată sămi împlinească ce va fi cu dreptul, şi el zicându că are să tragă giudecată cu mine la divan, am priimit şi eu şi sau pus soroc pără acum în trei rânduri şi nici la giudecată nu vine să ste faţă de are ceva să mai răspundă, nici bani ce au luat de pe moşie me numi plăteşte. Mă rog mării tale ca să mi să facă luminata

carte mării tale către dmlor ispravnici ca să triimită săl aducă şi prin vechil din parte me să fac cercetare şi prin giudecată sămi împlinească banii ce sa dovedi cu dreptul că a rămas asupra lui, că acum este un an și giumătate de când nă tot poartă cu urnèle din zi în zi. și precum a fi mila mării tale.

a mării tale pre plecată slugă, Dumitrachi Miclescu

stolnic

în dos:

Dsale vel logofăt să s facă carte

Roset logofăt 96 Iuni 17

Acta Brighiu, Surete ms. XLIII 367.

89. 1796 Iunie 18 Iaşi. Cartea lui A. I. Călimach Vodă către ispravnici de Fălciu în pricină dintre stol. D. Miclescul și răzeşii de Drăceni

Noi Alexandru Ioan Călimach Voevod, cu mila lui Dumnezău domn ţării Moldaviei, credincioşi boerii domniei mele Dum. ispravnici de ţânut Fălciiului sănătate. Să trimite Dum. jaloba ce niau dat al nostru credincios boer Dmlui Dumitrie Miclescul biv vel stolnic asupra unui *Mihălachi Popa din satul Răpile* de la acest ţinut, din care pre largu veţi înţălege. Deci arătând că la moșie *Drăcenii* are și dmlui parte. trei bătrâni şi giumătate, și în anul trecut acel Mihălachi Popa fără ştire dmlui, ar fi strânsu toată dejma de pe parte aceie, și ar fi vânduto şi pricinuind că ar ave a răspunde nar fi vrând săi plăteescă acel venit, pentru care cerşind dmlui stolnic dreptate și împlinire, iată scriem dmv. săl aduceți de faţă și după cercetare ce veți face, de se va dovedi că el fără nici un cuvânt de dreptate au luat acel veait de pe parte dumisale stolnic şi lau vândut să împlinești de la dânsul tot venitul ce va fi luat, şi săl dați dmsale stolnic, iară fiind pricina întralt chip şi acolo nu se va odihni vreo parte să daţi mărturie cu arătare pre largu de cercetare ce veţi face la parte

ci să va cădea, în care prin zi de soroc după vreme lucrului viind la divan să se de hotărâre.

1796 Iuni 18.

Pecetea domnească.—procit vel logofăt.

acta Brighiu-Buzne ; după o copie poslăduită în 1838 Fev. 3. sub No. 187 de Giudecătoria ținut Iașii.

90. 1796 Iuni 22. Jalba lui D. Miclescu pentru stâlpit părțile lui din Drăceni despre răzeși.

Pre înălțate Doamne,

Jăluesc Mării tale că am o moșie anume Drăcenii la ținut Fălciiului baștină și cumpărătură cu scrisori, și fiind că au lipsit câteva pietre hotară de pre la locurile ce au fost pusă trag împresurare de către răzeși, și *osăbit mai am un bătrân anume Irimie Vesăl care îi zic și Sterpul*, și fiind că sau dovedit cu răzeșii că acest Irimia Vesăl este drept moșan în moșia Drăcenii, mă rog mării tale ca să mi să facă luminată carte către dmlor ispravnici de la ținut Fălciiului ca sămi pue pietrile hotară pe la locurile ce au fost cum și pe la locurile ce ar fi trebuință de pus petre hotară iarăș să pue și sămi aliagă și partea acelui Irimia Vesăl, cei zic și Sterpul de către a răzășilor și săl stâlpască lângă parte me de moșie, stâlpindul și cu piete hotară de către părțile răzășilor, ca să nu mai trag supărare de împresurare, de către dânșii și precum a fi mila mării tăli.

a Inălțimii tali pre plecat slug.

Dumitrachi Miclescu stolnic

„cer carte către is. de Fălcii ca săi aliagă partea ce are în moșiia Drăcenii de la acel ținut, fiind că i sar fi împresurând de către răzăși“

în dos :

mergi la dmlui vel logofăt—96 Iun 21.

Roset logofăt

Acta Brighiu, Huși (Surete ms XLIII, 367.

91. 1796 Iunie 23. Zapisul lui M. Popa ot Răpi că nu va mai dejmui in Drăceni.

Adecă eu Mihălachi sin pop Apostol *ot Răpi* făcutam adivărat zapis mieu la cinstita mâna dmisale cuconului Dumitrachi Miclescul stolnic, precum să să ştie că de aice înainte noi mai îndrăzni a merge ca să dijmuesc de pe parte dumisale *Drăcenii* fără de porunca dumisale; iar de aşi mai face vreo îndrăzneală ca aceia atunci să fiu de mare pedeapsă şi urgie şi pentru adevărat credința am iscălit cu mâna me.

96 Iunie 23

«iar îndrăznindu alţii din răzeşi ei să de sama»

Mihălachi Popa.

92. 1796 Iune 24 Iaşi. Cartea lui A. I. Calimah Vodă către is. de Fălciu în pricina dintre D. Miclescul stolnic şi răzeşii de Drăceni.

Ioan Alexandru Ioan Calimah Voevod cu mila lui Dumnezău domn ţării Moldaviei. Credincioşi boerii domnii mele Dmv ispravnici de ţinut Fălciiului sănătate. să trimete dmv. jaloba ce niau dat credincios boeriul domnii meale Dmlui Dumitrachi Miclescul biv vel stolnic, din care pe largu veţi înțălege. deci arătând că partea ce avea în moșie *Drăcenii* de la acel ţinut, fiind hotărâtă și stălpită, acum unile din pietrele hotară ar fi lipsind. şi au făcut cerire ca să i să pue la loc aceli pietri ce lipsăscu. osăbit arată că mai are un bătrân dintracea moşie și cari ca și acele să să aliagă de către părţile celorlalţi răzăşi. Drept aceia scriem dmv. să cercetaţi şi dovedindusă prin răzăşi i megieşi că osăbit de partea ce arată că o are aleasă mai are și alt bătrân, apoi de nu veţi pute unul din dmv. a mergi la starea locului să rănduiţi din mazilii acelui ţânut, pe care veţi socoti a fi cu bună înțălegere ca să meargă la stare acei moşii unde adunând pe toţi răzeșii i megieșii şi alţi împregiuraşi, să facă cercetare foarte cu amănuntul şi după scrisori și dovezi ce vor fi să aleagă acel bătrân din numita moşie a dmsale stolnicului stălpindul şi cu pietre hotară pe la locurile ce va fi trebuința şi va da dreptatea, după care să de și mărturie hotarnică în semne și în stânjeni iscălită

pe obiceai atât de dânşii cum şi de toţi răşeşii i megieşii, apoi să cercetezi şi pentru parte ce o arată că o are aleasă şi de vor fi lipsind nis aiva pietre să le pui la loc şi să de iarăşi mărturie de acele pietre ce le vor pune care mărturie cercetândusă şi de catră dmv. de vor fi făcute după rânduială şi cu mulţămire a îmbe părţile să le încredinţaţi şi cu a dmv iscălituri; iar născând pricină despre vreo parte, atunci cu pietre hotară să nu stâlpască, ce în ce chip va fi pricina să daţ dumv. mărturie cu arătare pre largu la partea care să va căde, facând şi hartă cu bună închipuire de stare locului, cu care prin zi de soroc viind la divan să le de hotărâre. 1796 Iun 24

adresa : Credincioşi boerii domnii meali dumv. ispravnici de ţinut Fălciiului cu sănătate să să de—dumnalui stolnic Dumitru Miclescul—Neculai Roset vel logofăt—sau trecut. Matei Condicar.

Pecete în ceară roșie sigilând plicul.

93. Fără an (după 1796) Sept. 3. Răvaşul lui T. Obreja asupra măsurătorii Drăcenilor.

Cinstit răvaş dumitale cu Ioan sărdar cu plecăciune am luoat şi scrii dumneta ca să mergu la o moşie a dumisale *stolnic Dumitrachi Miclesçul* anume *Drăcenii* de la parte Prutului şi îmi scrii dmta ca să stră(n)g toţ răzeşii şi de sus şi de gios şi să măsurăm cu dreptate. Eu după cinstit răvaş dmitale am mersu la stare locului şi am strânsu câţiva răzeşi şi am vrut să măsurăm după hotarnică ca să lipsască pricinile dintre dânşii şi am măsurat capu moşii dispre soare apuni pi zare dea(lu)lui, şi după măsura ci am măsurat *sigurusi* (sic) răzeșii au zis că acolo au văzut şi cându au măsurat preosfinție sa părintele Inochentie răposat şi de acole îndată au fugit toţi răzeşii și am rămas numai eu şi cu vatav dmisali stolnic şi cu un Trifan ci sa răză(șe)ști pi de gios de stolnic şi nam putut nice la un chip să ne îndrept şi cu aciastă scrisoare a me rămân plecat la mila dumitale.

Toader Obreja Sept. 3.

94. Fără an. Jalba lui I. Botezatu contra lui Şt. Iamandi pentru Odobeşti.

Pre înălţate Doamne

Jăluesc Marii tale pe Ştefan Iamandi jicnicerul, care esti faţă, că o moşie *Odobeştii* ot Fălciu, care era stălpită şi au stăpânito soacra soacrămei cât au trăit şi socrului mieu rămâindui de zestri au stăpânito 60 şi mai bine de ani, apoi de un an o stăpânescu eu, fiindumi dată zestre, Iară Iamandi sau sculat şi au rădicat un hotărnic şi fără hotarnic el au luat toată moşie fără nici o giudecată şi sântu păgubaş de venitul moşii de vreo trei ani, şi câteva cărţi *gpd* am făcut şi Iam tras la giudecăţi şi nau vrut să miargă urmând cu fel de fel de vorbi şi ce lucruri au făcut sântu de mirare, mă rog să aibu dreptate de la mila mării tale,

Robul mării tale Ioniţă Botezatu mazil ot Fălciu.

In dos:

mergi la dmlui vel logofăt să ia sama.

Acta Brighiu-Buznea (Condica documente XIV, sub anno.)

95. 7169 Sept. 20 (1660) recte 1667 (regeste)

O copie de pe o carte de la domnul Ilieş Alexandru Voevod din anul 7169 (*sic*) Sept. 20 dată de stăpânit slugii sale Ioniţă Aliuş ca să fie tare şi puternic cu cartea domniei sale a ţine şi a opri a lui dreaptă ocină şi moşie întăi, o selişte în gura Nărnavei ce să cheamă *Aleuşănii* şi partea lui Bodea ce să va alege din sat din Ghermăneşti de la ţinutul Lăpuşnei ; nime să nu aibă treabă cu acele moşii.

Obs, După mărturie hotarnică din 1817 Iulie 30 ; de observat că Ilieaş domneşte între 7174-7176.

96. 7170 Iuni 20 (1662) regeste.

„a arătat întăi un ispisoc din 7170 Iuni 20 de la domnul Evstratie Dabija Vodă prin care întăreşte Lucăi parcălabul pe a lui moşie, a treia parte dintrun bătrân din sat Odobeştii, de la ţinut Fălciiului, ce a cumpărat de la Nazaria fata Cazacului, nepoata Frăii

de Şopârleni", Aşijdere şi altă parti ce au mai cumpărat Luca părcălabul tot din Odobeşti de la Irimiia fecior lui Ştefan, nepot lui Ştefan Cârcă, care parte a fost aleasă şi stâlpită din matca văii, unde cură apa la deal spre răsărit, până *în movila lui Andrei*".

(Din cartea de judecată a divanului din 1800 Mart 24)

97. 7175 Mart 1 (1667) regeste.

„ Neamurile lui Darie spătarul cu zapis din anul 7175 mart 1 au avut cumpărătură în Ghermăneşti din 8 bătrâni un bătrân şi giumătate.

După mărturie hotarnică din 1817 Iulie 30.

98. 7222 Iulie 3 (1714). **Iaşi** regeste.

In 1768 april 17 Grigore nepot lui Ion scoate un suret de pe cartea lui Neculai Vodă din 722 Iulie 3, prin care Vodă scrie carte la Gavril Miclescul şi la C. Frătiţă să meargă la Ghibarţ să aleagă părţile lui Toader Huhule, *ginerele lui Aliuş* despre părţile lui V. Burghele biv medelnicer şi a lui Chiriac, de oare ce Huhule ţine numai părţile cumpărate de un moş a fomeii lui Aliuş de la Anghelina şi de la feciorul său Lazor căpitan.

(Condica documente XIV sub anno).
Acest Aliuş este dat în spiţa răzăşilor din Boţeşti.

99. 7233 Dec. 27 (1725) regeste.

„ Izvodul de împărţală ce au avut Tofana, fata lui Gavril Luca în care între alte moşii şi părţi de moşii arată şi Odobeştii la Fălcii, (cu) părţi din Dinţeni"

(din Cartea divanului din 1800 Mart 24)

100. 7240 Noem. 12 (1731) **Răbăi.** Cercetare ce se face pentru mutarea unui stâlp de hotar dintre Mereşti şi Răbăia.

Pre poronca mării Sali lui Voda tâmplândusă dem hotărât Răbăia au vinit la noi de neau spus Ursul şi Toader feciorii Bulirmii, nepoţi Irimii Merlei, şi Iftimii Oanţia nepotul Merei din sat din Mereşti de la ţinu-

tul Fălciiului, prea Prut ce să hotărăşte cu *Răbăe* lui Toader Jora, şi din sus să hotărăşte cu Ghermăneştii, dzicându aceşti oameni cum sau sculat nu ştiu cine şi au stricat un hotar dispre Prut, şi să tem să nu li să împresoare moşie fiindule stricat hotarul, deci îmblând pe urma acelui hotar sau aflat Andrei podariul leu spus cum făcând Mustafa agă o moară de vântu au mersu turcul în sâlă şi au scos hotarul şi lau pus supt talpa morii, deci am strânsu oameni buni răzeşi de prin pregiur pi *Costantin Cogălniceanul* şi pe *Andreiu Cogălniceanul* şi pe Postolachi beceriul răzeşi din Tudorceni, şi Lefter ispravnicul podului, Toader vamăşul şi Andreiu podar şi alţii şi nem dus acolo undeu dat sam că au fost hotarul, şam săpat în locul hotarului şam găsit cărbunii de faţ semnile hotarului şi cinuşă sau găsit petra aceia ceau fost hotar înherată, şam puso la locu împreună cu aceşti oameni de mai sus numiţi, şam dat această mărturie a noastră să li fie de credinţă, la mâna lor.

Gavril Pilat vornic glotnii let 7240 Noemvre 12

Toader Hermeziu

Obs. Acta Cerchez Răşeşti (Surete ms. XLV 964).

101. 7254 Mai 22 (1746) regeste.

„dovedindusă şi din carte domnului Neculai Vodă acea de la anul 7254 Mai 22, că Dărieştii au săşi tragă părţile de sus pomenite, adică acele ce să arată la hotarnica din 7268 Iuli 30 de la Grigore Burghele şi Simion Turbatul".

după mărturia hotarnică din 1827 Iulie 30.

103. 7263 Iulie 8 (1755) regeste

„O carte gospod de la domnul Matei Ghica Voevod, dată lui Ion Arhire biv vtori medelnicer, ca să-și stăpânească moșia ce are de pe maică-sa Tofana sora Luculeștilor, în care să cuprinde și Odobeștii de la ținut Fălciiului cu parte din Dințeni"

(din Cartea divanului din 1800 Mart 24).

104. 7265 Noembrie 10 (1756). regeste

„Carte gospod de la Costandin Mihail Gehan Racoviță Vvod scrisă către medelnicerul Iordachi Costachi, ispravnic de Fălciu, după j loba lui Ștefan Iamandi 2 paharnic, cum că Ioan Botezatul din Huși ar fi făcut carte gospod la Neculai Cogălniceanul ca să se giudece pentru o parte de moșie din Odobești, zicând că ar avea și el parte, și că Neculai Cogălniceanul ar fi stăpân acelui Ioniță Botezatul și să poruncește numitului medelnicer ca să giudece el singur acea pricină"

(din Cartea divanului din 1800 Mart 24)

105. 1764 Iunie 28. regeste

Carte de la Ștefan Rosăt vel logofăt de giudecata ce a fost între jicnicerul Ștefan Iamandi și între Ioniță Botezatul, socrul acestui Toader Giurcănean, ce a fost ginere Ștefancăi, nepoata Negrușei, ce au fost fată Lucăi părcălabului, prin care se cuprinde că jicnicerul Ștefan Iamandi au arătat atunce un ispisoc din 7170 de la domnul Evstratie Dabija Vodă întăritură Lucăi părcălabului pe niște părți din Odobești, cu care să ispitește Ștefan Iamandi să stăpânească tot satul Odobeștii»

(din Cartea divanului din 1800 Mart 24.)

106. 7268 Iune 30. (1760) Hotarnica Chermăneștilor, rădicată de Grigore Burghele hotarnic.

Facim știre cu aciastă scrisoare a noastră, că fiind rânduiți din poronca pre înălțatului domnului nostru, măriea Ioan Teodor Vodă, dmlui sulgeriul *Gheorghie*

Beldiman, ispravnic de Fălcii şi dmlui *Vasile Adam vel şatrar gîudecătoriul de ţânut Fălciiului*, ca să miargă să aliagă nişte parţi de cumpărătura a lui Velişco Darie ciau cumparat raposat Darisa ce au fost vel şatrar a strămoşului Velişco, din sat *din Ghermăneşti din ţinut Lăpuşnei*, cari moşii treci peste Prut şi în ţinutul Falciiului, şi acesti parţi liam cumparat de la Gavril Margilată, şi de la fraţii lui feciorii Solomii şi de la vărul lor Paval, ficior lui Gavril Frăţiman tot nepoţi lui Frăţiman, celui bătrân, şi de la varul lor Bejan Ciocârlanu şi de la Dumitraş ficiorul lui Marcu Tăooc, şi neputândusă să marga dmlor, niau rânduit pe noi şi am mărsu la ace moşie şi am strânsu toţi răzăşii şi alţi oameni străini, şi pe zapise ci niau arătat sau dovedit din zapise că îmbiă ace săliştе Ghermăneştii în optu părţi, şi iam ales o parte şi giumătate după cum niau arătat şi o carte de giudecată hotărâtă pe o parte şi giumătate iscălită de dmlui răposatu Sandu Sturza vel logofat din velet 7254 maiu 24; am măsurat capul moşii dispre apus pe zarea dialului din gios de movila lui Scripcă, din capetele pământurilor, ce sânt pe hotarul pământurilor, în gios păr în hotarul Nereştilor, sau găsit 15 fune şi 17 stânj. pol. şi funea de 20 stânjeni şi stânjenu de optu palme, şi şi dintru acesti funi sau ales trii fune părţile lui Velişco, şi iam pus piatra şi din sus şi din gios dispre Mereşti, şi niam pogorât la vale *spre răsărit până în drumul cel mari.* şi iam pus piiatră despre apus de drum, şi iaraşi am măsurat din piatră în sus până în gura rupturii din sus de gura *văii Cânepii* în piscu sau găsit 32 fune şi i sau ales lui Velişco 6 funi la mijloc moşii, şi am pus piatră la dial de drum, de cătră răzăşi undi cadi drumul ce vine depe costişă şi dă în drumul cel mare, şi de acile am pus o piatră den vârful movilii ce este din sus de râpă 27 stânjăni în sus, care piatră îşi dă coaste cu Mireştii pe din gios până în apa Prutului prin capu Albiţei şi Mireşti stau în apa Prutului, iar Ghermăneştii trec apa Prutului *păn în troian, undi esti Aliuşănii* şi în sus Ghermăneşti bătânduş în capete cu ocoalele şi cu Vrăbienii

până în hotarul Cioraştilor ci este la cotul Pruteţului Cioraştilor, și măsurând în capul despre răsărit din hotarul Aliușanilor în sus, pân în hotarul Cioraştilor ci este drept cotul Pruteţului și sau găsit 64 fune 17 stânjăni, şi i sau ales lui Velişco 19 fune 3 stânjani și sau pus piatra din cotul Prutului Aloiţăi în sus undi sau împlinit 12 fune şi 3 stânjăni la ţinut Lăpuşnei, și cu aciastă alegere şi hotărâre sau priimit și răzeșii ottam şi sau şi iscălit mai gios şi di la noi încă iam dat aciastă mărturie încredinţată cu a noastre iscăliturì la mâna lui Velişco să aibă aş face şi întărituri domneşti,

let 7268 Iune 30

Grigore Burghele hotarnic

Simion Turbat hotarnic

Eu Ioniţă Loghin răzăş

Eu Trohin Cazanu răzăş

şi eu Ursachi răzăş din Merești.

Eu Gavril Caracău.

şi am scris eu *Filon dascal* ot Tăbălaești.

„asăminea sau scos copiia di pe hotarnica ce adevărat în sat Brăeştii astăzi la 1810 Iuni 4 de mine Erei Gheorghe călugărul ot Brăeşti.

Proslăduindusă aciastă copie şi fiind întocma sau încredinţat şi de către mine.

Dumitrache Iamandi sulger 1813 Iune 5

107. 7292 Febr. 28 (1784). regeste

Antohi Jora biv vel stolnic vinde cu 1000 lei fratelui său Teodor Jora un sfert din moșie *Rabăii* „cu pod îmblător în apa Prutului“, după ce fratele său Mihai Jora biv vel ban n'a voit să cumpere.

Divanul (Veisa vel log. Lascarachi Rosăt vel vornic, C. Balş vel ban, Ştefan Sturza vel vornic, Atanasie Razul vel vornic) întăreşte vânzare la 5 Martie.

Acta Cerchez Răşeşti. XLV 946.

108. 1784. Martie 5. regeste

Mihai Jora ban vinde fratelui său Teodor Jora venitul pe timp de 10 ani a părţi'or sale din moşia Răbăei cum şi din podul de pe Prut.

Acta Cerchez Răeşeşti, XLV, 946.

109. 1784. Mart 20. regeste

Teodor Jora biv vel pitar vinde Episcopiei de Huşi (Iacov) venitul moșiei Răbăia pe 10 ani cum şi podul ce iaste în Prut, gârlele cu peşti, crâşma de la pod, pe preţ de 160 lei pe an, ceia ce fac pe zece ani 1600 lei. Episcopia apucase a cumpăra de istov parte lui Antonie Jora stolnic, ceilalţi 2 fraţi își vând numai venitul pe 10 ani.

Din aceşti 1600 lei, 200 lei i-a primit de la Episcopie, iar 1400 lei sau luat de la Gligoraş ot Mitropolie.

Acta Cerchez Răşeşti XLV, 945.

110. 1790 Iulie 28. însemnările vlădicăi de Huşi Gavril.

„şi tâmplândusă răscoale şi luând Turcii podul de la Răbăie, pre carele lau stricat, şi după ce au venit Muscalii în Moldova, au pus podurile sale, pe unde leau fost voie, atât acolo cât și pe aiurele, pentru care noi am fost păgubaşi de venitul podului, de la anul 1787 şi fiind că noi avem încă săl mai ţinem podul de acum înainte 4 ani, după banii ce am dat, acum am dăruit zapizul acesta dumisale pitar Toader Jora ca de acum înainte dumnealui să aibă aşi face pod la moșia Răbăii şi săl stăpânească ca pe un al dumisale drept lucru şi am dat și zapisul dumisale banului Mihalachi Jora, la mâna dumisali Jora, însă podul să şl facă cu cheltuiala sa. 1798 Iuli 28

Gavril Episcop Huşilor

Grigoraş logofăt ot Mitropolie am scris.

Acta Cerchez, Răşeşti XLV 945.

111. 1794. regeste.

Veniamin, Episcopul de Huşi cere dela Vodă protimisire la cumpărat venitul podului din Prut, a pitarului Toader Jora, de oare ce fusese văndut lui Nec. Boiangiu, neguţitor din Huşi pe 3 ani câte 266 lei, 26 parale şi 2 bani pe an = 800 lei, cu începere de la 29 Iune 1794. Plătind datoriile lui Teodor Jora (200 lei arvună dat de N. Boiangiu, 200 lei la Al. Popa). Se mai vinde venitul podului încă pe 7 ani.

112. 1794 Fevruar 2.

Adecă eu *Grigorii Aliuş* adeverez că având noi parte de moşie în Găneşti di pi *Ionaşco Aliuş* afară dintralte părţi a altor răzăşi cc să trag din Dumitru Fulga, precum să să ştie că după cercetare scrisorilor ce sau făcut înainte dumisale stolnic Dimitrie Miclescul ispravnic de ţânutul Vasluiului, pentru aciastă parte de moşie arătată mai sus sau dovedit cum că şi *Iordachi Aliuş* şi postelnic Toader frate dumilorsale, nepotu lui *Ionaşco Aliuş* trag parte dintraceastă moşie trei părţi, ce au cumpărat tatăl dumisale preutului Ioan, adică o parte a lui Ioniţă Huhule ce o trăge di pe maicăsa Tudosca, nepoata lui *Ionaşco Aliuş*, a doao parte a lui Gavril Corcău, iar a trie parte ce iaste baştină să să împartă în doao, adecă giumătate iar dumnalor să o stăpâniască, iar giumătate din a tria parte a baştinei au rămas la stăpânire me, şi aşe învoindune noi denainte giudecăţii niam dat scrisoare unul la mâna altuia, ca de acum înainte întracesta chip să să urmeze între noi; care parti de moşie arată în semni zapisul de cumpărătură. lui Ioniţă Huhule şi pentru mai mare credinţa mam şi iscălit.

1794 Fev. 2

Grigore Aliuş mam priimit

Condica documente XIV sub anno.

Obs. Pentru a înţelege aceste arătări ale zapisului de faţă ne vom referi la spiţa răzeşilor din Boţeşti (acta I. Pantea, Surete ms. III 350), care cuprinde toate încrăngăturile celor curgători din Aliuş, din Hohulea şi Fulga.

Incepătorul spiţei răzeşilor din Boţeşti este *Ivul Mândrul*. Acest Ivul (Ivan) Mândrul a trecut în ţara de jos la obârşie apei Gerului (Tecuci) înainte de 1400, căci satul Mândreştii, întemeiat de el a fost vândut în 1502 de urmaşii săi cu 200 zloţi tătărăşti. După acest ispisoc (I. Bogdan, Doc. lui Ştefan cel Mare II 201). Ioan Mândrul ar fi avut de feciori pe Zancea postelnic şi pe Neagşa; iar copii acestora Drăgălina fiica Zancei, şi Dumitru şi Luca fii Neagşei vând ocina bunului lor *„gde bil Ivan Mândrul"*.

Ivul Mândru din spiţa Boţeştilor are de fecior pe armaşul *Costantin;* acesta are 2 fete: Ioana (Şeptelici) Varvara (Fulga) şi Gheorghe Mândrul (sterp).

Ioana are de fiu pe *Anghelina Şeptilici,* de care vorbeşte zapisul din 7222 Iulie 3, Varvara Fulga are de fecior pe *Dumitru Fulga*, amintit în zapisul de faţă, Anghelina Şeptilici are 2 feciori, pe popa Strătulat şi pe Gheorghe Şeptilici, Acesta are de fecior pe *Ionaşco Aliuş*, amintit de 2 ori în acest zapis. Iar D. Fulga are 6 copii, din care pe Axinia, măritată cu *Grigore Huhule*, a cărui nepor, Toader, fecior lui Arteni Huhulea ia în căsătorie pe Tudora fata lui *Vasile Aliuş,* nepoata lui *Ionaşco Aliuş,* şi că din aceastá căsătorie au pe Ioniţă Huhulea.

Gavril Corcău, din zapis, este fecior lui Ion Corcău, nepot lui Ioniţă Fulga, strănepot lui Grigore Fulga, acesta fecior lui D. Filip, nepot al Varvarei Fulga, următoare din Ivul Mândrul, cel din 1400.

113. 1794 Septembre 11. regeste.

Cartea lui M. C. Şuţul Vodă scrisă către Gr. Costachi b. v. pah. şi către Gh. Buzdugan biv vel medelnicer, Ispravnici de Fălciu să cerceteze pentru podul de la Răbăia, ce iaste a pitarului Teodor Jora:, avându-l vândut Jora unor neguţitori pe 3 ani, care pod fiind între 2 moşii, nu puţină păgubire i s'ar face pricinuind... să ţie podul Episcopiei. Arată că podul a fost vândut pe 3 ani. Podul a fost vândut cu 800 lei în 3 ani, dar nu s'a dat până acum de cât 200 lei Episcopia îşi va ţine podul, cu înceoere de la 29 Iune.

Acta Cerchez Răşeşti Surete ms. XLV 944.

114. 1798 Decembrie 10. regeste.

Logofeţia cea mare scrie pitarului Teodor Jora să întrebe pe sulgerul Tăutul care a facut cercetare, rămânând ca divanul să dea cel din urma hotărârea. Pietre hotară nu s'au pus.

Acta Cerchez, Răşeşti (Din traista cu vorbe).

115. 1799 Iune 5. regeste.

Toader Jora pitar scrie Episcopului de Huşi, Gherasim „cinstit şi preosfinţit de Dumnezău iubitor şi al meu părinte sufletesc preosfinţia sa Chirio Chir Gherasim, Episcop Huşului cu multă fiască plecăciune“ în chestia banilor ce vre să ia pe venitul moşiei *Răbăea* şi podul peste Prut la Răbăia, cu începere de la 29 Iunie—când începe anul comercial.

Obs. Pe ziua de 16 Iunie 1799 se scrie „s'au primit şi s'au dat răspuns împreună cu 175 lei, *bez* (afară de) 50 lei ce au fost mai înainte cu sinet“.

116. 1799 Iune 15, regeste.

Teodor Jora pitar scrie dichiului Episcopiei de Huş, Gherasim, pentru banii ce are să se de la Episcopie cu începere de la 29 Iunie. Cum Vlădica Gherasim este venit de la Iaşi, sinetul îl va da în mâna lui.

117. Fără an. (după 1800) Izvod de cheltueli.

24	lei întăi la Eş
40	tij al doile
64	Cuconului Iordachi
8-37	parale la Gheorghe Maiadul la Huşi în optu zile.
11 11	la biserică liturghie
6	la boltă la cumnat cât am dormit mâncare şi altele
16 12	*la bolta Ciofii mâncare şi altele.*
18 22	la han Frimului făn şi mâncare şi altele.
15 28	*la bolta Ciofii* tot mâncare şi altele.
12	osteneala de dat jalbilor la Episcopie,
35	logofătului Episcopiei

96 *2 căpăţâni zăhar întâi prezidentului.*
5 pe vechilime.
25 în 5 rânduri la Huş cheltuelile.
8 pe fân şi mâncare pe urmă eu Sept. 25.
18 la Huşi opt zile spre luare mărturiei.
[403, 10] lei fac peste tot.

118. Fără an. (cătră 1800) Pentru Herţeşti.

1794 lei 14 părţi am cheltuit cu giudecata şi a triia parte din Herţeşti a lui Huiban.

119. Fără an (Către 1800).

Arătari a numi cini să tragu dinu Mere Marmure uricariul cum să arată în giosu: Marmure au avut patru feciori, adică un fecior şi trei fete; feciorul anume Gligoraş, carele au avut şi Gligoraş patru feciori, anume Ilie ce au avut numai un fecior anume Ioniţă, adică tătânisu, şi alt fecior anume Ştefan, carele Ştefan au avut numai o fată, anume Nastasia, ce au fost făcută cu fata lui Isac din Misăneşti, ce au chemato anume care Nastasia ce au fost fata lui Ştefan Mera au luato Lupaşco Cogălniceanul carele au avut împreună şi un fecior anume Neculai ce au fost preot şi 5 fete anume Catrina Ghengheoai, şi una Aniţa ce au fost maică lui Neculai ce să numeşte Cogalniceanul, Aftodora ce au ţinuto Ion Şendrea, şi Aftodora au avut o fată şi un fecior pe fată au ţinuto Tuduri Beceriu, ce au chemato Rucsanda şi pe fecior lau chemat Costandin Şendre, Rusanda este Pascal, iar Catrina Ghengheoae au făcut pe Mariia ce au ţinuto Ioniţă Cerchez şi pe Tofan monah, şi Maria Cerchezoae au făcut pe banu Mihalachi şi alt fecior anume Ioniţă Comis, ce are o fată anume Zoiţa, Preutul Neculai ficiorul lui Lupaşco Cogălniceanului ce au avut doi feciori şi trei fete, un fecior Costandin şi alt fecior Ioniţă şi o fată Marie ce au ţinuto Neculai Juverdian logofăt, şi o fată ce au ţinuto Costandin anume Catrina şi altă fată anume Zmăranda care o ţine Năstasă, şi Neculai preut Cogălniceanu au mai avut şi alte doă surori anume

Tofana și Rusanda. Care parte lui Gligoraș Mera să împarte patru frați, Ilie și Ghețău și Soltana, ce au ținut Dumitrașco vătav și să tragi Ștefan ot visterie și Panaite sin lui Ștefan și Rustea ce se trag Idricenii, cum și din Ghețău să trag Cogălnicenii cum și din Ilie să trage Mera care acest izvod de neamuri sau făcut de preotul Neculai Cogălniceanul și de Ștefan Mera paharnicul, care mai gios neam și iscălit. din leat 210 (?).

Ștefan Mera paharnic — Neculai Cogălniceanu ierei

Obs. In dosul acestui izvod stau scrise aceste șire „Jăluescu Mării tale pentru un nepot al meu anumi Ioniță de pe o soră, și mergându eu cu frații mei o parte de moșie la ținutul Lăpușnii anume *Codreștii* și am stăpânito de la moșii baștină părinții noștri până la moarte stolnicului Ianachi Cogălniceanul și după moarte stolnicului au intrat un nepot a dumisale stolnicul Ioanu Cheșcu și amu sântu optu ani de când au intrat cu stăpânire și amu început a ne lipsi cu stăpânire, și avându eu o țidulă dată de dumnelui stlonicul Ianachi pentru parte me de pe buna noastră Tofana Cogălniceniţa dată de dmlui stolnicului Ianachi pe parte noastră".

„mă rog mării tale că la ținutu Lăpușnii avem o moșie Codreștii baștină"

(Condică documente XVIII sub. anno).

120. 1800 Mart 1.

Banii ce am cheltuit în giudecata moșii Odobeștii de ținut Fălciiului fiind tras de dumneaei Zoița fiica șătrariului Ion Arbure, vrând să mă dipărteze din baștina strămoșască și părințască, care fără dreptate mau băgat întraciastă giudecată. 1800 Martie 1.

3 lei 14 perechi ciobotele unui aprod trimes la mine Zoița.

5 lei tij cheltuiala mea

5 lei tij am cheltuiala la alti vadea cu Zoița.

6 lei am cheltuit în 1799.

3,14 lei ciobotele unui aprod 1800 Febr. 16, ce l'am ținut în casa mea de joi din săptămâna albă până la Sân Toader, cu care am cheltuit alți 3,14 lei.

32 cheltuiţi la Eş în giudecată cu Zoiţa.
13 am dat pe carte de giudecată la sulger Ioniţă Tâutul (24 Febr. — 27 Martie).

70 lei 28 părechi peste tot.

121. 1800 Mart 24. (regeste).

Cartea divanului (D. Roset vel log, M. Jora vel log, C. Paladi vel vornic, T. Balş vel vornic, N. Mavrocordat vel vornic) prin care se judecă pricina dintre jicnicer C. Arbure şi între T. Giurcăneanul, ginerele lui Ioniţă Botezatul pentru moşia Odobeşti la Fălcii, pe care el o pretinde a sa după strămoaşi sa Tofana, fata lui Gavril Luca, după izvodul din 7233 Dec. 27 (1724), dar şezând departe, în ţara de sus, un Alexandru Botezatu, fecior lui Ioniţă fiind rânduit vichil să strângă veniturile, ar fi dat'o împreună cu mama sa zestre lui T. Giurcăneanu la măritatul Catrinei.

In sprijinul cereri sale jicnicerul Arbure aduce aceste acte, 1). un ispisoc din 7170 Iune (1662) de la Evstratie Dabija Vodă 2). zapisul de împărţală din 7233 Dec. 27 (1724). 3). o carte domnească din 7263 Iuli 8 (1755) de la Matei Ghica Vodă, 4). o carte gospod din 7265 Noem. 10 (1756) de la C. M. Cehan Racoviţă Vodă,

Iar pârâtul T. Giurcăneanu prezintă aceste acte, 1) O carte din 7764 Iuni 28 de la Ştefan Rusăt vel log. 2) zapisul din 7176 a lui Gâţă, 3) zapis din 7186, 4) 7210 zapisul Mariei.

Judecata hotărăşte că de oare ce Luca părcălab a avut 3 copii : *Negruşa, Irina* şi pe *Gavril Luca* sa împărţit tot satul Odobeştii în 3 părţi : o parte a lui C. Arbure de pe Gavril Luca, iar 2 părţi să le stăpânească Ioniţă Botezat pe zapise de pe *Negruşa* şi *Irina*, şi ca zestre să le stăpânească Teodor Giurcăneanu.

Obs. Iată cum rezumă într'un opis din 1838 cuprinsul acestei cărţi de judecată. (vezi pag. 120):

122. 1800 Octombrie 10.

Spița neamului lui Aliuș.

- 1. Aliuș (strămoșul nostru a făcut 3 feciori)
  - 2. Ionașco
    - 3. preot Ion
      - 4. Ruxanda
        - 5. Iordachi
  - 2. Ioan
    - 3. Hiloti
      - 4. Loghin,
        - 5. Ioniță
          - 6. Anușca
            - 7. Zaharia, Ion, Sămion
          - 6. Postul
            - 7. Toader, Catrina, Sofiica, Ioana
          - 6. Costantin
            - 7. Vasile, Dumitru, Gavril
          - 6. Sofiian
            - 7. Măriuța, Dănăilă
          - 6. Anița
            - 7. Toader, Manolachi
        - 5. Grigoraș
          - 6. Sâmion
            - 7. Ilinca
        - 5. Neculai
          - 6. Ioan, Nastasia, Axănia
        - 5. Antonia
          - 6. Mihălachi
            - 7. Zcița, Carp'
          - 6. Costandin
            - 7. Radul, Neculai, Sămion, Marica
          - 6. Gheorghe
            - 7. Vasile, Catrina, Ion, Costantin, Maria
        - 5. Trohina
          - 6. Aftinia, Ioniță
      - 4. Tanase,
        - 5. Ioana
          - 6. Miron
        - 5. Iftime
          - 6. Zaharia
        - 5. Trohin
          - 6. Andrei
      - 4. Sănica
        - 5. Irimie
          - 6. Trifan
            - 7. Neculai, Ștefan, Ioan, Costantin, Mărica
        - 5. Dima
          - 6. Sandu, Sanda, Toader, Andrieș, Ștefana, Ștefan
        - 5. Lupa
          - 6. Gheorghe, Mardari, Condurachi, Pavăl
        - 5. Vasile
          - 6. Ștefana, Anușca, Vasi achi, Ioniță
  - 2. Rusca
    - 3. Arvasia,
    - 3. Lupu
      - 4. Postul,
        - 5. Ifrosă, Dumitrașco, Istrate
      - 4. Drăguța

Obs. In 1866 Mart 13 se scoate o copie de pe această spiţă, care se legalizează de primăria comunei Drănceni, conform scrisorii lui Iordachi Vasilachi, N. Chetreanu şi Cost. Sili.

Tot atunci se scoate de Dumitrachi Popovici o altă copie cu următoarea însemnare: „Această spiţă de neamuri din anul 1800 Oct. 10, ce se află la noi, fiind întocmai de pe cea adevărată scrisă, am dato la neamurile noastre, ce să află peste apa Prutului în Moldavia, încredinţată de aceşti răzeşi: V. Vâscul, Nică Arhire, V. Costachi, I. Vasilachi, Gh. Postul, Andrei Samson postelnicel".

Iar mai jos se însamnă: „Să se ştie că moşia Leuşanii are stânjeni la un capăt 1770, iar la alt capăt 860; iar Ghermăneştii cât este la un capăt este şi la alt capăt 815 stânj"

După cartea de judecată din 1838 (vezi pg. 118 jos).

„Carte de giudecată iscălită de 6 boeri ai divanului Moldaviei, următoare între jicniceriul Costandin Arbure ce-i acum jăluitoriu şi între al mieu suitor Toader Giurcăneanu *zăt* (ginere) Ioniţă Botezatul pentru zăsele părţi pământ din moșie Odobeştii întăritoare pomenitei de mai sus carte, întru asemeneș giudecată a marii logofeții din anul 1764 Iunie 28, prin care tij (iarăși) să hotărăşte că suitorul meu Giurcăneanul săș stăpânească părțile hotărâte în moșia Odobeştii după de mai înainte fostei giudecăți lămurindusă că și dmlui Arbure își are tot de atunce asămine hotărâtoare carte de ştiinţă spre ne mai mult prihănire pe viitorime, între noi urmașii clironomi care după spiță și dovezi moștenim dritul legiuit suitorilor noştri în moșii".

123. 1801 Iuli 15 (regeste)

Catrina fiica mortului Ioniță Botezatul din Huși se jăluește boerilor caimacani, să iasă și carte lor către ispravnicul de Fălciu pentru a-și scoate de supt împresurare moşia sa Odobeștii, ce o are de zestre de la tatăl său și acmu i se împresoară de către ban Toader Jora ; cu moșie sa ce se lovesc în capete „luând din şesul Prutului de supt deal și sa suit în zare dealului] despre apus şi aşa îmi împresură o bucată de loc"

In rezoluție vtori (al doile) logofăt scrie: „aduceți dovezile ca să să vadă"

Obs. Surete ms. XLIII 364.

124. 1804 April 10 (regeste).

Teodor Giurcăneanul mazil din târgul Huși, se jălueşte lui Vodă contra lui Ilie Zaharie din Dinţeni, care i-a mutat pietrele şi i-a încălcat moşie. Tot aseminea se jălueşte contra vechilului caminarului C. Roset, stăpânul Şopârlenilor, moşie pe din gios, că vânzând moşia cu anul la Neculai Grecul, vichilul său Nistor Brânză i-a mutat piatra din capătul despre apus. Cere boeri hotarnici să-i măsoare moşia şi să se vază împresurare»

Jalba lui e îndreptată la vel logofăt de ţara de gios.

125. 1804 Iune 12. (regeste).

Iordache Panaite Fote face jalbă către Domn şi cere ca vornicul Gavril Conachi să-i hotărnicească moşia Răbăia.

La 17 Iune Vodă Alex. C. Moruz rândueşte pe vornicul Gavril Conachi să meargă şi să aleagă părţile lui Iordachi Panaite Fote de la moşie Răbăia, în Lâpuşna, ce trece peste Prut şi la Fălciu.

126. 1804 Iulie 20. Hotarnica Odobeştilor lui Teodor Giurcăneanul.

Adiverim cu această mărturie a noastră la mâna lui Toader Giurcănean că fiind noi rânduiţi de dmlor boerii ispravnici ca să mergem să măsurăm o moşie a sa anume Odobeştii, ci să hotărăşte pe din gios cu Şopărlenii dumisale caminar Constandin Roset şi pe din sus cu Dinţenii a lui Ilie Zaharie însă să măsurăm numai în curmezişul moşiei pe trei locuri după hotarnica ce are Giurcăneanu, şi mergând noi la numita moşie am chemat faţă pe răzăşii megieşi di Dinţeni şi pe vechilul dumisale caminarului Roset şi am început a măsura capăt despre răsărit din hotarul dispre moşie dumisale căminarului în sus până în poala *movilil lui Andreiu* din sus şi sau găsit 369 stânjăni,

dar hotarnica Giurcăneanului cere 380 și am măsurat în vale în matca văii unde iaste o piatră hotar despre apus şi am măsurat în sus până în moșie Dințănii şi am găsit 330 stânjeni, dar hotarnica Giurcăneanului cere 341 stânjeni, și am venit în deal în capăt despre apus unde scrie hotarnica *lacul Cucorii* ce este despre moşie Dinţenii și am măsurat din gios până în moşie dumisale caminarului Costandin, unde este piatră hotar și am găsit 288 stânjeni şi 3 palme, dar hotarnica Giurcăneanului cere 300 stânjeni, în frica lui Dumnezău măsurând faţă fiindu cute trele părţile și după cum am găsit am dat această mărturie la mâna Giurcăneanului și spre încredințare am iscălit.

Neculai Ursachi căpitan, Ion Michiul, Neculai Popa martur, Eu Nistor Brânză vichil dumisale caminarului Roset am fostu faţă. — Iordachi Zaharie răzeş de Dinţeni am fostu faţă.

Eu Simion săn Trohin Stanciul răzăş de Dințăni am fostu faţă.

Obs. Se dă și „palma de pe hotarnica adevărată după care am măsurat şi noi moşie Odobeştii".

T. Giurcăneanul a fost dat jalbe în 10 April. In hotarnica din Iulie se adevereşte încălcarea: 20 stânjeni la capătul despre răsărit; 11 stânjeni în matca văii, 12 stânjeni în capătul despre apus.

127. 1804 August 5. regeste.

Vornicul Gavril Conachi scrie căminarului Cost. Roset, că de oare ce a venit să măsoare moșia Răbăia, a pitarului T. Jora ginerele dumisale, să aibă a-și trimete și dânsul un om care să știe hotarăle, spre a nu se încălca moșia dumisale Șopârlenii. Omul să se afle Duminică la fața locului.

128. 1804 August 7. regeste.

Stolnicul Ion Cheşco, și Iordachi Fote se jăluesc că măsurându-se movila lor de către vornicul Gavril Conache, s'au găsit împresurate moşiile lor, și cer ca venitul de pe partea împresurată să se opească până la judecarea încălcărilor.

129. 1804 August 18, Un sinet.

„Cinci sute lei adică 500 lei am primit de la dumnealui Iordachi Fote cu care are să să scadă la data analogului în vremea socotelii de obite asupra moşiilor măsurate. Am dat această încredinţare, la anu 1804 Avgust 18.
Vornic K. K.

130. 1804 Sept. 4 regeste.

In 1803 Mart 25 sărdarul Dum. Jora vinde trei şferturi din moşie Răbaia stolnicului Ion Cheşco. Din această pricină Iordachi Fote se jalueşte Domnului cerând un boer hotarnic spre a nu i se răşlui din drepte părţile lui.

131. 1805 Iuni 29 regeste.

Neculai Hrisoverghi vornic, fiind atunci caminar şi ispravnic de Fălciu, judecă pricina Cazăneştilor din Ghermăneşti, dacă au sau nu parte în bătrânul Loghin.

Obs. După cartea de judecată din 1819 Ghenar 8 şi marturii hotarnici din 1817 Iuli 30.
(Sava Stanciul, V. Potorac, şi Corne Moşuleţ).

132. 1806 Mart 13 regeste.

Din cauza revărsării prea mari a Prutului, tot satul Răşeştii a fost inundat. Episcopul Meletie al Huşului mută tot satul Răşeşti în alt sat Bălăneştii. Cu aceasta se incalcă moşia megieşă Răbăea a lui Iordachi Fote; acesta se jălueşte lui Vodă contra Vlădicăi de Huşi pentru încălcare. Domnia rândueşte pe ispravnicul de Fălcii să cerceteze.

133. 1806 Mart 15 regeste.

Marea logofeţie (Iordache Conta vel logofăt) scrie stolnicului Ion Cheşcu să trimeată la divan harta ce i-a fost rădicat'o vornicul Gavril Conachi asupra moşiei sale Răbăie, pentru sorocul de 25 Mai.

134. 1806 Iune 10 regeste.

Teodor Jora pitar scrie ginerelui său Iordachi Fote că moșia Răbăia a fost hotărnicită de medelnicerul Mihai Cehan şi de Agarici vornic de poartă supt Inochentie Episcopul de Huşi, şi-i aminteşte că cele 2 moşii, Orzeştii şi Bălăneştii, bez partea *Merăi ce iaste pe din sus de movila cea mare a Răbăei*, nici o dată n'au eşit de supt stăpânire neamului Jorăsc.

Mărturii dată de preutul Pravilă fiind dată numai din gură să nu pue temeiu pe dânsa, căci se poate înşela asupra moşiei Răbăia.

135. 1806 Iulie 3. regeste.

Vornic Gavril Conachi scrie Episcopului de Huşi că n'a găsit la măsuratul moşiei Răbăia nici o hartă cuprinzătoare în stânjeni pentru Răbăia. Dar a văzut că toate moşiile merg în aceiaşi măsură de lungime, afară de Orzeştii şi Bălăneştii a lui Iordachi Fote nu cuprind decât 215 stânjeni, deci sânt incălcate. Cere a se odihni pe Iordachi Fote: fiind incălcat, fără giudecată.

136. 1808 Septembrie 9 regeste.

Divanul cnejii Moldaviei (Balş. vel log. D. Sturza post. A. Balş vornic. D. Sturza vornic, Gr. Ghica vornic, Man. Conachi postelnic) scrie Vlădicăi de Huşi Meletie că pe nedrept a pus movile şi moșnâi pe latura moşiei *Duda* a vorn. V. Roset, şi că a oprit 700 căpiţi fân a locuitorilor, care această a fost împotrivă a crede să faci sfinţie ta o urmare ca aceia, dar şi vătavul să facă o înştiinţare ca aceia şi să nu fie adevărat căci a fost de mirare ". Crede că Vlădica va intra în lege şi în dreptate,

137. 1809. Iune 11 regeste.

Iordache Fote se jălueşte divanului Cnejiei Moldaviei în pricina a 1750 lei luaţi din venitul moşiei Răbăia, vândută lui Gherasim. Episcop de Roman; cere vade să se giudece după vremea lucrului. Hârtia se îndreaptă la vornicia de aprozi.

138. 1812 Ghenar 27. regeste.

Logofeția cei mari (Lupu Balş vornic) scrie lui Iordachi Fote pentru a i se trimete toate hărtiile moșiei Răbăia, la logofeție spre cercetare.

139. 1812 Ghenar 31. regeste.

Divanul cnejiei Moldaviei (Lupu Balş vornic, Roset vornic, Mih. Razu hatman, I. Neculce). scrie la Iordachi Fotă că i'a orânduit pe paharnicul Ion Tăutul să cerceteze starea moșiilor de la Lăpuşna, „căci după cum este ştiut la acea parte câtă vreme a fost locuința Tătarilor, din care pricina cei mai mulți nu ş'au putut stăpâni moșiile întru adevărate hotarele lor".

140. 1812 Mart 30. regeste.

Pah. Ion Tăutul e rânduit să aleagă și părțile de zestre lui Iordachi Fotă din a Răbăia (trei sferturi) despre părțile lui Ion Cheșcu stolnic (un sfert) ce le are prin cumpărătură, întru cât pricinele moșiilor de la Lăpușna sânt asupra dumisale să cerceteze și pricina aceasta zice în adresă vtori logofăt.

141. 1841 April 9. regeste.

Divanul cnejiei Moldovei (L Balş vornic, Man Dimachi vornic, Ion Sturza spatar, Andronache Donici vornic rânduește pe sulger D. Iamandi să cerceteze păra ce o face Iordachi Fote contra stol. Ion Cheşcu, pentru încălcare de hotare în moșia sa Răbăia.

142. 1812 Iunie 1. regeste.

Logofeția cea mare (Lupu Balş vornic) scrie poronca către Iordachi Fote să vie să stea în giudecată la divan cu stolnic Ion Cheşcu şi cu răzeşii de *Aleuşeni*, cari au lipsit.

143. 1812 Iunie 21 regeste.

Răzeșii de Mereşti (Apostol Hangan, Vasile Ploteul) se jăluesc divanului Cnejiei Moldovei că paharnicul Teodor Jora le încalcă moşia lor Mereşti, ce se

megieşeşte cu Răbăia pe din gios şi cu Ghermăneştii pe din sus.

Ispravnicul de Fălciu e rănduit să cerceteze pricina.

144. 1812 Decembri 20. Carte de mazil a lui Teodor Giurcăneanul

Noi Scarlat Alexandru Calimach Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn ţării Moldaviei.

Să face ştire cu această carte a domniei mele pentru Toader Giurcăneanul cu nepotul său Mihalachi Stânga de la ţinutul Fălciiului, care după cercetare ce i sau făcut adeverindusă prin dovezi ce s'au văzut că este neam de mazil, şi căzânduisă şi lui a fi la rănduiala neamului său sau aşezat cu dajde în catastihul visteriei la rânduiala mazililor. Şi spre încredinţare i sau dat această carte a domniei meale ca să fie cunoscut ca mazil. 1812 Decembrie 20.

Pecetea domnească în tuş roş cu exerga: Io. Sc. Al Cl. Vv. 1806. vel visternic.

Obs. In dos este această însemnare, „sau cercetat fiind fiiul mortului Toader Giurcăneanul, *Tudorachi Giurcăneanul*, carele aflândusă acum în rânduiala patentarilor neguţători, după meserie ce unelteşte ramâind în dreptate a întra la rănduiala părintelui său când să va desface de dugheana. 1838 August 29.

Cuza postelnic. Sion spatar.

145. 1813 Februar 10. regeste.

Iordachi Fote încalcă moşia Mereştii, răzăşască. Răzeşii fac jalba la divan, Logofeţia chemase pe Iordashi Fote la divan la Mai, căci „răzeşii au venit de la cfârşitul lui Mai până acum Iunie 15, şi Fote n'a venit, după cum i s'a zis de logofeţie"

146. 1813 Mart 7. regeste.

Scarlat Alex. Calimach Vodă dă carte de volnicie lui Iordachi Fote să-şi stăpânească partea Merăi din sus de Răbăea după carte lui Gr. Calimach Vodă din 7269 Sept. 25 (1760).

147. 1813 Mai 3. Strămutare răzeşilor din Răşeşti pe moşia Alghiţa, răzăşască.

Noi lăcuitorii ci am fost trăitori pe moşăe Răşăştii a sf. Episcopii Huşii, adiverim printracest zapis al nostru ce dăm la Sf. Episcopii, precum să să ştie că în vreme ci trăem noi pe moşăe Răşăştii însumi de la noi răzvlătindune *(sic)* şi nemulţămindune în anul trecut la 1811, fără să dăm de ştire Episcopii, niam mutat pe moşăe *Alghiţa* răzăşască, unde neavând locu, nici de hrana noastră, nici de a vitelor noastre, şi viind în căinţă pentru strămutare ce niam făcut am căzut iarăş în rugăminte la sf. Episcopie ca să ni primască iarăş pe moşăe Răşăştii, şi măcar că după îndărăpnicia noastră toată dreptate ave Sf. Episcopii a nu ne priimi, însă în urmă milostivinduse niau priimit ca să ni statornicim iarăş la urma noastră, prin ştire şi a cinst. visterii şi pentru ca să lipsască toati pricinile dintre sf. Episcopiie şi dintre noi, niam aşăzat cu aceste ponturi:

1) Cu cât loc de hrană după stare moşii aceştiia ni să va da de către vechilii sf. Episcopii să fim mulţumiţi, iar având de mai mult loc trebuinţa cu tocmală să ne luăm de aiure fără a fi sălită sf. Episcopie să ne cumperi.

2) în fănaţi şi în arături să nu intrăm fără ştire vechilului sf. Episcopii.

3) oamenii cii va ave sf. Episcopie întracest sat de către noi întro nimica sa nu fim supăraţi.

4) Zălili boierescului întocmai după hotarâre ponturilor ne îndatorim a le lucra neapărat la vreme, fără a supăra pe sf. Episcopii cât de puţân.

Şi pentru ca să urmăm întocmai la toate acestui zapis am dat înainte cinst. is. acest încredinţat zapis întru cari niam pus numili şi degitili.

1813 Mai 3

† Eu Ion Nistreanu	† Eu Lupu Oţăl vornic
† Eu Trohin Glodianu	† Eu Ion Borş
† Eu Condurachi Hatmanu	† Eu Chirica blagocin
† Eu Necolaiu Hatman	† Eu Andrei Trifan
† Eu Neculai Pânzariu	† Eu Gavril Puiul †

† Eu Cozma Carlăc
† Eu Dănăilă Oţăl
† Eu Simion Negru
† Eu Ifrim Rusu
† Eu Iordachi Prohăr,
† Eu Costantin Brat
† Eu Ionită Cireş
† Eu Ioniţă Stoica
† Eu Andrei Golăi
† Eu Vasili Hărghelegiul
† Eu Timofti Nistreanu
† sin Toma Carlăc
† Eu Ioniţă Borş
† Eu Necula Mariian
† Eu Ion Cireş
† Eu Ion Criste
† Eu Ion Mocanu
† Eu Ion Negru
† Eu Sămion Ciobanu

şi noi tot satul Răşăştii

De la isprăvnicia ţinut Fălciului

Acest zapis sau închiet înainte isprăvniciei care fiind cu primire de îmbi părţile sau adiverit şi de către noi. 1833 Mai 2)

Ioan V. stolnic Costandin vel armaş.

Acta Cerchez Răşeşti. Surete ms. XLV. 1035.

148. 1813 Mai 12. regeste.

Cartea gospod către ispravnicii de Falciu să certeze pricina între Episcopia de Huşi, care sufere încălcare în moşiile sale Râşeştii, Hrubenii, şi Toporul despre moşia Sulenii — azi Duda — a vornicului Vasile Roset.

149. 1813 Mai 20. regeste.

Carte domnească către ispravnicii de Fălciu să cerceteze jalba ce o face către divan, Iordache Fote că răzeşii din moşia Mera îi încalcă părţile sale din moşia Mera la movila Răbăia.

150. 7263 Octombre 23. Mărturie hotarnică a satului Hrubeni, despre Sulenii Lupului Costachi vătav za paharnicei.

Facem ştire cu aciastă mărturie a noastră că venindu luminata poruncă Mării sale lui Vod. ca să hotărâm *satul Hrubenii* ce este la ţinutul Fălciiului, la malul Prutului a Episcopii Huşului, fiind că să împresur cu hotarul Sulenii, cari moşie este a Lupului Costachi văt. za păh. deci mergând acolo ca să luîm

sama fiind şi sfinţie sa Chir Inochentie Episcop Huşului faţe, şi Lupul Costachi, sau întrebat pentru scrisori sau hotarnici di au ca să scrie pe unde a fi hotarul, de cari neau raspuns şi o parte şi alta că scrisori nau ca să arăte hotarul şi fiind câţva oameni împregiuraşi şi preuţi strânşi, şi (ci)tindule sfinţie sa Episcopul carte de blăstăm asupra cui va şti hotarul ori a cărie moşie şi nor mărturisi ca să arăte adivărul, sau ar mărturisi cu strâmbul, deci sau aflat deau mărturisit dmlui Mihalachi Cehan biv vel med. că la Moscalii cei di dimult au gonit pişte în Pruteţ de la un plop în sus şi lar fi dejmuit oamenii Episcopii Huşului; aşijderea au mărturisit Toader Pântea Călugărul, om ca di 80 ani, că lau pus sfinţie sa părintele Episcop Iorest di au dijmuit aciastă moşie, zicând că iarăşi di la plopul în sus, au dijmuit din Pruţeţ şi tot de pe acea moşie Hrubenii. Aşijderea au mărturisit preutu Ioan Pravilă ot Novaci bătrân ca de 60 ani, că când era sfinţie sa părintele răposatul Ghedion Episcop Huşului şi de atuncia pără acum ar fi ca 25 ani fiind acest preut rânduit de răposatul Ghedion Episcop ca să dijmuiască acia moşie Hrubenii au mărturisit cau dejmuit de la acelaş plop în sus în Pruteţ, adică di la plop în sus. Deci întrebând şi pe dmlui Lupul Costachi ca să ne arăte marturi în protiva acestora şi ne scoţând nici un martur ca să arăti numai cu gura dmisale zicând că are hotarnici pe aciastă moşie Sulenii, şi este la mărie sa Mihai Vodă, şi deci măcar că mai înainte pără a nu ne arata hotarul, preutul Ioan Pravilă singur dmlui Lupul Costachi au zis ca sa priimi pe mărturie preutului, şi deci necrezândul nau arătat nici o dovadă, am stâlpit Hrubenii cu pietri, adică din parte din gios, de la plop în sus, despărţind între Hrubeni cu pietri, şi între Suleni şi mergând pără în drumul cel mare, pe unde să închee hotarul acestii moşii, am stâlpit mergând şi socotind cum îmblă alte hotari, a altor moşii din gios. şi sau pus o piatră în preajma plopului deciastă parte dispre apus, şi di acole mergând hotarul drept pe şăs spre apus şi am pus pe şăs 2 pietre pără supt dial, şi deasupra în dealul pe unde

mergi drumul cel mare, sau pus o piatră alăture cu drumul din vale, în care sau încheiat hotarul, și am dat și noi aciastă mărturii la mâna sfinții sale Episcopului ca săi fie de credință.

It 7263 Oct. 23.

Ilii Costachi stolnic — Grigori Razu

Agarici vornic glotnii — † Preutul Ioan Pravilă martur

151. 1813 Mai 28 regeste.

Episcopia Hușilor primește danie jumătate din moșia Mereștii, vecină pe din sus cu Ghermăneștii, iar pe din jos cu partea Jorăi tot din Răbâia, pentru a-i pomeni la liturghie pe dănuitori, și pentru că le-a făcut mult bine stând în judecată, de le-a scos de supt împresurare moșia lor dupe Răbâia Jorăi.

Actul de danie îl scrie Vasile Stăcescul.

Iscălesc actul 11 răzăși, ce au această încrângătură de spiță:

Irimia Bulirma
|
Ursul Bulirma
|
Toader Bulirma
- Păntilii, =x (1)
  - Agafii—Mihalachi (11)
  - Andrei
    - Vasile (4)
    - Grigore Grăjdeanul (3)
- Hristina =Vechiu
  - Simeon Vechiu
    - Gheorghe Vechiu (2)

Mera
|
Pricopi Mera
- fată, =Diaconu
  - Catrina =Enachi
    - Ion (10)
- Apostol Hangar, (5)
  - Vasile
  - Paladi (6)
  - Petre
  - x—Simeon Hangan (7)
- Ilenuța, =Șalar
- fată =V. Plotun (9)
  - fată =Iord. Șălar

152. 1814 Ghenar 10. regeste.

Contract între spatar Roset şi vătav Ioniţă pentru împosesuirea moşiilor sale Păhneşti şi Şopârleni pe trei ani cu 3000 lei pe an.

153. 1814 Febr 28. regeste.

Iordachi Fote se jălueşte lui Vodă contra Episcopiei de Huşi, că cu moşia sa Răşeştii îi împresoară moşia sa Mireştii, ce vine pe din sus.

154. 1814 April 14. regeste.

12 săteni din Răşeşti dau mărturie Episcopiei d Huşi de hotarăle *Chersecosului* „din drumul cel mare› din gura Hârtopului, şi zare Hârtopului din giur împregiur".

155. 1814 Iunie 25. regeste.

Cartea lui Scârlat Alex. Calimah către isprăvniciae de Fălciiu (Ion Jora biv vel spatar) să cerceteze pricina de încălcare, ce Episcopia de Huşi face cu moşiile sale Râşeştii şi Hrubenii în moşia Mera a stolnicului Ion Cheşco şi a lui Iordachi Fote.

156. 1814 Iulie 30. regeste.

Iordachi Fote, ginerile lui T. Jora paharnic, cumpără cu 7500 lei, 1440 stânjeni din Orzăşti, Bălăneşti şi Mera—a patra parte—de la Ion Cheşco spătar, pe care şi el le cumpărase cu Sultan mezat de la D. Jora sardar.

Cum Ion Cheşco era supus rosienesc, departamentul pricinilor străine verifică şi legalizază actul în aceiaşi zi, 30 Iulie 1814.

157. 1815 Mart 20. regeste.

Cartea domnească către ispravnicul de Fălciu (D. Iamandi biv vel post.) şi către Gh. Fotescu vornic de poartă se aleagă părţile lui Iordachi Fote în moşiile Orzăşti şi Bălăneşti, despre părţile stolnicului Ion Cheşco.

158. 1815 April 2. regeste.

Mărturie hotarnică rânduită de D. Iamandi paharnic și Gh. Foca, vornic de poartă pentru moșiile Orzeștii și Bălăneștii a lui Iordache Fote despre Rășești și Hrubeni a Episcopiei de Huși. Toate aceste 4 moșii sânt alăture una lângă alta și merg din coasta din jios a movilei Răbâii până în Sulenii (Duda lui V. Roset vornic).

Pe linia Prutului din Răbâia păn în Purcica au eșit 2870 stânjeni; iar pe latura de apus, peste apa Șopârleni la Suleni s'au găsit 2126 stânjeni. Acestea s'au dat în două: 1285 (1063) stânjeni a luat Iordachi Fote, iar 1285 (1063) stânjăni a luat Episcopia.

159. 1815 Sept. 19. Biserica din Păhnești.

Adică eu diiaconul Vasile Zugrav din sat Armășăni care mai gios mă voiu iscăli datam adivărat zapis meu la măna vătavului Ioniță precum sa s știe că mam tocmit la dmlui săi facu catapiteazma la biserica de la Păhnești cum și icoanele cele mari, poalele icoanelor și *verile* cele împărătești să fie săpate și cu toate ale mele, să fie în scurt să fie catapeteazma, *zverile* și icoanile și toati în biserică întocmai după cum sânt la biserica de la Plopii, așa miau fostu tocmala, și toate să fie ale mele, toată cheltuiala a me să fie, și dumnialui vătav sămi deie 330 lei bani șă trei merță de păpușoi; tot lucrul meu șă toate să fie gata păn la Paști și banii să aibă ami da rânduri, când voiu ave trebuință pentru lucrul, însă păr nu voiu găti tot lucrul să nu aibă ami da 150 lei, iar dacă eu de toate aceste nu mă voiu ținea și nu voiu găti lucrul bun întocmai după cum sânt în biserică de la Plochi, apoi să nu aibu a luoa nice un ban și pentru adevărată credința am iscălit insuși eu.

1815 Sept. 19.

Eu Ierodiacon Vasile Zugrav.

60 adică șăsa zăci de lii am luoat acum înainte și trei merță di păpușoi.

Eu diiacon Vasile 1815 Sept, 19

100 adică una suta lei tij am mai priimit acum de la

dmlui vătav Ioniță din zapis acest.

1815 Oct. 31.

Eu diiacon Vasile Zugravul

— tij am mai priimit 40 lei, eu diiaconu Vasile Zugravul ot Armăşeni.

160. 86 Febr. 19. regeste.

Carte de giudecată a divanului în pâra dintre Episcopia de Huşi [cu moşiile Răşești și Hrubeni] mănăstirea Făstăci [Novacii], moşia Frumoasa din Iaşi [Tăuteşti, şi Hrubenii], comis Mihai Roset [Şopârlenii] hatman Vasile Roset [Sulenii, ce-i zic şi Duda], Sulenii n'au acte fiind pierdute. Novacii au hotarnică din 1789 Aug. 28 râdicată de Costin Catargiu vornic. In 7263 [1755] stăpân Sulenilor era Lupul Costachi. Se fixază ca hotar „punctul Plopului pe Pruteț".

161. 86 Mart 18. regeste.

Toderaşco Negru dă zapis de 48 lei ce i-a luat de la Ioniță Buznea ispravnic de Fălciiu pentru a răscumpăra partea sa din *Drăceni* de la Măcărescu, şi s'o alătureze la partea sa de baştină și de moşie de pe nepoata sa Catrina.

162. 1816 Apri 18 Huşi. regeste.

Ispravnicul de Fălciu — Atanasie paharnicul — dă ordin vornicului și sătenilor din Ghermăneşti să nu mai caice cu vitele lor moşia vornicului Iordachi Roset.

163. 1816 Mai 1 Iaşi. Scarlat A. Calimah Vodă întăreşte vornicului Iordache Roset stăpânire pe drepte părțile sale din Drăceni.

Cu mila lui Dumnezău Noi Scarlat Alexandru Calimah Vv. domn țării Moldaviei, Facem ştire cu aciastă carte că prin jaloba ce au dat dumnelui Iordachi Roset vel vornic țării de sus, au făcut rugătoare cerire că asupra unei părți din moşie *Drăncenii* ot ținut Fălciiului. ce o au luato prin schimbare de la dmlui Neculai Dimachi biv vel spătar [în potriva moşiei Lieştii

din ţinut Vasluiului ce au dat dmlui spătar, pe care şi dmlui vornic o are iarăşi prin schimbu luată de la mânăstire sfântului Spiridon din Iaşi, prin scrisoare dintracestu curgător an Mart 10), să i să întărească stăpânire şi prin carte domnii meli; cu a cărue plată rânduindusă spre cercetare la al nostru cinstit şi credincios boeriu dmlui Dimitrii Sturza vel logofăt al ţării de gios, pe lângă jalobă au arăt t înainte dmisali şi iarăşi scrisoare de schimb, fiind din curgătorul an April 3, iscălită de către dmlui spatar Neculai Dimachi cuprinzătoare că jăluitoriul vornic având luat prin schimbu de la mânăstirea Sf. Spiridon moşiia Lieştii la ţinut Vasluiului, cum adiverează scrisoare dmilorsale boerilor Epitropi, fiind din anul acesta Mart 10, şi aciastă moşie megieşinduse cu moşie *Gugeştii* a dmisale spatar, şi mai având dmlui spătar o parti de moşie din moşie *Drăncenii* la ţinut Fălciiului, hotărâtă despre alte părţi, cum adiverează hotarnica din velet 7268 avg. 23 şi întăritura domnească tot dintracel an Săpt. 23, după interesul ce au avut amândoaă părţile, dmlui spătar ca să unească moşie Lieştii cu moşiia Gugeştii, şi dmlui vornic socotindu mai de priinţă a avea părţile din moşie Drăncenii, sau alcătuit împreună întracestaşi chip, adică dmlui vornic au dat prin schimbu dmisale spatar întreagă moşie Lieştii în cuprindere schimbului de la mânăstire sfântului Spiridon şi a scrisorilor ce alcătuesc moşia aceasta, şi dmlui vornic au luat partea dmisale spătarului din numita moşie Drăncenii şi bani 4000 lei spre potrivire, şi că schimbul acesta fiind urmat cu desăvârşita mulţamire despre amândoaă părţile şi dmlui spătar înpreună cu altă aseminea scrisoare ca acesta a schimbului, şi toate scrisorile ce le avea luate de la dmlui vornic de la mânăstirea sfântului Spiridon asupra acestii moşii dimpreună şi copie încredinţată de către divan de pe scrisoarea schimbului de la mânăstire, pentru că în cea adevărată cuprinzândusă şi altă parte de moşie din moşie Cărhana den a stânga Prutului, în olatul Grecenilor [ce şi aceasta o are luata dlui vornic de la mânăstire) au rămas să fie la dmlui, împuternicindusă

dmlui vornic ca arătata parte de numita moşie Drănceni, ce au luato în schimbu precum sau zis, să aibă a o stăpâni ca pe o dreaptă moşiia dumisale nesupărat de către nimene şi fără strămutare vreodinioară, cum arată aceiaşi scrisoare adiverită atât de marturii cât şi de către divan încredinţată la 17 tot aceiaşi lună April. Drept aceia încredinţândumă domniia mea că schimbul acesta este săvârşit cu toată buna credinţă, şi parte din numita moșie Drăncenii iaste dreaptă a dumisale vornicul, iată dar prin această a noastră domniască carte dăm și întărim cinstitului boieriu că atât dmlui cât și în urmă clironomii dumisale din niam în niam să aibă a stăpâni arătata parte din *Drănceni* întru deplină mărime ei în tocma după cuprindere hotarnicii și a scrisorilor ce liau luat de la dmlui spătar luândui şi tot venitul din toate după obiceiul pământului, ca di pe driaptă moşie dumisale nesupărat de catră nime nici odinioară în veaci, și cartea domnii meali să fie de întăritură statornică și neruşiită, care sau întărit cu însuşi a noastră domnească iscălitură şi peceati.

Noi Scarlat Calimach Voevod leat 1816 Mai 1
Dimitrie Sturza vel logofăt procitoh
Pecetea domnească

Obs. Copie din 1838 Fevr. 8 încredinţată de judecătoria ţinutului Eşii supt No. 188. Intru cât copiatorul din 1838 rostea *Drăncenii*, în toate locurile numele satului a fost înlocuit din forma veche *Drăcenii*, prin *Drăncenii*.

164. 1816 Mai 2. regeste.

C. Buruhele din Tăbălăeşti vinde 3 stânjeni și 2 palme din Ghermăneşti, lui Vasile Popa din Scoposeni cu 90 lei. Latul moşiei este de 3 stânjeni și 2 palme iar lungul din dealul despre *Răchi* și treci spre răsărit piste Prut împreună cu alţi răzăşi ai mei".

Iscălesc: Constantin Burghele sin Toderaşco Burghelea, nepot de fiiu lui Gligoraş Burghelea; Dumitru Popa zet (ginere) Burghelei, Vasile Burghelea. Constandin Nacu, Simion Munteanu, Ion Lupan, Erei Matei scrie zapisul.

din ţinut Vasluiului ce au dat dmlui spătar, pe care şi dmlui vornic o are iarăşi prin schimbu luată de la mânăstire sfântului Spiridon din Iaşi, prin scrisoare dintracestu curgător an Mart 10), să i să întărească stăpânire şi prin carte domnii meli; cu a cărue plată rânduindusă spre cercetare la al nostru cinstit şi credincios boeriu dmlui Dimitrii Sturza vel logofăt al ţării de gios, pe lângă jalobă au arăt t înainte dmisali şi iarăşi scrisoare de schimb, fiind din curgătorul an April 3, iscălită de către dmlui spatar Neculai Dimachi cuprinzătoare că jăluitoriul vornic având luat prin schimbu de la mânăstirea Sf. Spiridon moşiia Lieştii la ţinut Vasluiului, cum adiverează scrisoare dmilorsale boerilor Epitropi, fiind din anul acesta Mart 10, şi aciastă moşie megieşinduse cu moşie *Gugeştii* a dmisale spatar, şi mai având dmlui spătar o parti de moşie din moşie *Drăncenii* la ţinut Fălciiului, hotărâtă despre alte părţi, cum adiverează hotarnica din velet 7268 avg. 23 şi întăritura domnească tot dintracel an Săpt. 23, după interesul ce au avut amândoaă părţile, dmlui spătar ca să unească moşie Lieştii cu moşiia Gugeştii, şi dmlui vornic socotindu mai de priinţă a avea părţile din moşie Drăncenii, sau alcătuit împreună întracestaşi chip, adică dmlui vornic au dat prin schimbu dmisale spatar întreagă moşie Lieştii în cuprindere schimbului de la mânăstire sfântului Spiridon şi a scrisorilor ce alcătuesc moşia aceasta, şi dmlui vornic au luat partea dmisale spătarului din numita moşie Drăncenii şi bani 4000 lei spre potrivire, şi că schimbul acesta fiind urmat cu desăvârşita mulţămire despre amândoaă părţile şi dmlui spătar înpreună cu altă aseminea scrisoare ca acesta a schimbului, şi toate scrisorile ce le avea luate de la dmlui vornic de la mânăstirea sfântului Spiridon asupra acestii moşii dimpreună şi copie încredinţată de către divan de pe scrisoarea schimbului de la mânăstire, pentru că în cea adevărată cuprinzândusă şi altă parte de moşie din moşie Cărhana den a stânga Prutului, în olatul Grecenilor [ce şi aceasta o are luată dlui vornic de la mânăstire) au rămas să fie la dmlui, împuternicindusă

dmlui vornic ca arătata parte de numita moşie Drănce ii, ce au luato în schimbu precum sau zis, să aibă a o stăpâni ca pe o dreaptă moşiia dumisale nesupărat de către nimene şi fără strămutare vreodinioară, cum arată aceiaşi scrisoare adiverită atât de marturii cât şi de către divan încredinţată la 17 tot aceiaşi lună April. Drept aceia încredinţândumă domniia mea că schimbul acesta este săvârşit cu toată buna credinţă, şi parte din numita moșie Drăncenii iaste dreaptă a dumisale vornicul, iată dar prin această a noastră domniască carte dăm şi întărim cinstitului boieriu că atât dmlui cât şi în urmă clironomii dumisale din niam în niam să aibă a stăpâni arătata parte din *Drănceni* întru deplină mărime ei în tocma după cuprindere hotarnicii şi a scrisorilor ce liau luat de la dmlui spătar luândui şi tot venitul din toate după obiceiul pământului, ca di pe driaptă moşie dumisale nesupărat de catră nime nici odinioară în veaci, și cartea domnii meali să fie de întăritură statornică și neruşiită, care sau întărit cu însuşi a noastră domnească iscălitură şi peceati.

Noi Scarlat Calimach Voevod leat 1816 Mai 1

Dimitrie Sturza vel logofăt procitoh

Pecetea domnească

Obs. Copie din 1838 Fevr. 8 încredinţată de judecătoria ţinutului Eşii supt No. 188. Intru cât copiatorul din 1838 rostea *Drăncenii*, în toate locurile numele satului a fost înlocuit din forma veche *Drăcenii*, prin *Drăncenii*.

164. 1816 Mai 2. regeste.

C. Buruhele din Tăbăläeşti vinde 3 stânjeni şi 2 palme din Ghermăneşti, lui Vasile Popa din Scoposeni cu 90 lei. Latul moşiei este de 3 stânjeni și 2 palme iar lungul din dealul despre *Răchi* și treci spre răsărit piste Prut împreună cu alţi răzăşi ai mei".

Iscălesc: Constantin Burghele sin Toderaşco Burghelea, nepot de fiiu lui Gligoraş Burghelea; Dumitru Popa zet (ginere) Burghelei, Vasile Burghelea. Constandin Nacu, Simion Munteanu, Ion Lupan, Erei Matei scrie zapisul.

165. 1816 Iulie 6. regeste.

Cartea domnească către ispravnicii de Fălciu să cerceteze pricina dintre Episcopii de Huşi—Meletie Episcop—şi între Iordachi Fote, care pe nedrept a luat din satul Răşeştii la măsoriştea ce a făcut, căci Episcopia îl are în stăpânire de 220 ani şi are hotarnică veche de 59 ani.

Vlădica de Huşi—Meletie—cere vadea scurtă să se judece.

166. 1816 Iulie 25. regeste.

Cartea domnului Sc. A. Calimah Vodă către ispravnicii de Fălciu, să pună în stăpânire Episcopiei de Huşi pe jumătate din Mereşti, danii ce o are de la răzeşi cu zapis din 1813 Mai 28, întru cât Iordachi Fote ginerele lui T. Jora paharnic de are drept în Mereşti luase drept zestre moşia Răbâei şi a tras Mereştii în Răbăia.

Vadeaua de judecat e 26 Oct. (Sf. Dumitru)

167. 1816 Iulie 25. regeste.

Isprăvnicia de Fălciu (N. Costachi aga şi Atanasie paharnic) scrie la vornicii şi sătenii din Răşeşti, că au fost daţi din nou în stăpânire Episcopiei de Huşi, de care au să asculte de acum înainte, iar nu de Iordachi Fote.

168. 1817 Fevruar 21. regeste.

Carte domnească către Episcopul de Huşi, Meletie, în pricina nedreptăţilor ce sufere Elena Joroae, soţia lui Iordachi Foti, cu moşiia sa Răbâia şi-i ordonă să fie negreşit la termenul de Duminica Tomei.

169. 1817 Mai 8. regeste.

Jalba lui Iordachi Fote contra lui Matei Roset comis, care cu moşia sa Şopârlenii trece cu hotarul şi încalcă parte din moşia sa Răbăia, de oare ce „se scoboară cu hotarul până în drumul cel mare al Huşilor, pe lângă movila Răbăei“.

170. 1817 Iuli 30. regeste. Din hotarnica Ghermăneştilor de peste Prut.

„și cu lanț de fer de 10 stânjăni domneşti am început a măsura și a hotărâ moşia Ghermăneştii întăi din apa Prutului di la un cot di unde să disparte moşia Ghermăneşti de cătră moşia *Todirecenii* şi din apa Prutului au eşit 120 stânjeni pără la o piatră hotar ce iaste în malul Prutului despre răsărit între doao drumuri în potriva unor spini, despre miază noapte şi alături lângă nişte lozii din gios, care desparte pe lungul moşii Ghermăneştii în sus şi Todirecenii în gios. De aice drept înainte pe linie pe şăsul Prutului spre răsărit și pără la chiotoare alăture lângă un drum despre răsărit, tij (iarăşi) dispărțitoare pe lungu Ghermăneștilor în sus și Todirecenilor în gios, și pără la acest hotar au eşit 130 stânjenl, De aice tot înainte pe linie pe șesul Prutului spre răsărit și peste niște bălţi și până la o piatră hotar ce este în șăsul Prutului în margine unui drumuşor lângă niște spini, tij despărţitor pe lungul Ghermăneştilor în sus și Todirecenilor în jos şi păra la acest hotar au eșit 548 stânjăni. De aice tot înainte pe linie pe şăsul Prutului spre răsărit şi peste o gârlă și pără la un hotar în marginea cotului despre răsărit care iarăşi desparte pe lungul Ghermăneștilor în sus și Todircenilor în gios au eşit 464 stânjeni ; de aice cu măsura din urmă tot înainte pe linie spre răsărit şi peste cotul unei gârle şi tot înainte pe șes spre răsărit și la deal pe costișă, până la trei hotară în capul dealului, din sus de ruptură, din care unul desparte pe lungu Ghermăneştii în sus şi Todirecenii în gios, iară doao desparte capul moşiilor Ghermăneştii i Todirecenii din capul moșii Leuşenii şi tot lungul acestii margine a moșii Ghermăneştii cât mergi alături cu Todirecenii din apa Prutului şi până aicea în chiotoare în capul dialului au eşit peste tot 1482 stânjeni. De aicea dintraceastă chiotoare am întors cu măsura pe deal în sus spre miază noapte prin capul moșii Ghermăneştilor pe linia trasă de vornicul Gavril Conachi și unde sau împlinit 350 stânlăni acolo în deal am pus trei pietri hotară

chiotoare care desparte prin cap Ghermăneștii de către moșiile Leușenii și Ocolile, iar un hotar caută spre răsărit și disparte pe lungu Leușănii în gios și Ocoalile în sus. De aicea tot înainte pe linie și pe di în sus spre miază noapte și unde sau împlinit 500 stânjăni am pus doî pietri hotare pe linie vornicului Conachi, acolo în deal în gios de o movilă cu care sau despărțit colțu moșii Ghermăneștilor cel dispre miazănoapte de către moșiile Ocolile și Cioräștii, și tot capul moșii Ghermăneștii acesta despre răsărit cât mergi alături prin capul moșii Leușenii și Ocolelor au eșit piste tot 830 stânlăni.

De aice din chiotoare aceasta am întorsu cu măsura dreptu la vale pe linia spre apus și spre Prut alături cu moșie Ciorăștii și peste o gârlă cei zic *Pruteţul* și tot înainte pi șăsul Prutului spre apus și unde sau împlinit 394 stânjeni pe linia trasă de vornicul Conachi am pus piatră hotar în șăsul Prutului din gios di o gârlă, cei zic *Colacu* cu care sau despărțit pe lungu Ghermăneștii în gios și Ciorăștii în sus. De aice tot înainte pe linie și șăsul Prutului spre apus și unde sau împlinit 180 stânjăni pe linia trasă de vornicul Conachi am pus piatră hotar din gios de gârla *Cotului Colacului* și despre amiazăzi. De aciea tot înainte pe linii pe șesul Prutului despre apus și peste o baltă *peste Troian*, alături cu moșie Ciorăștii și peste un drum ci merge pe șăsul Prutului în sus și unde sau împlinit 304 stânjăni iar pe linia vornicului Conachi sau pus piatră hotar alăture cu drumul despre apus, și pe șăsul Prutului spre apus și chezіș piste cotul unui Pruteț și unde sau împlinit 316 stânjeni am pus piatră hotar *tij* pe linia vornicului Conachi în malul Prutului despre apus și în cot între gârla cu care iarăși am despărțit pe lungu Ghermăneștii în gios și Ciorăștii în sus. De acia tot pe linia vornicului Conachi și peste un Pruteț și tot înainte pi șăs spre apus și iar piste alt Pruteț cam chezіș și unde sau împlinit 200 stânj. pe linie am pus piatră hotar în țărmurile Prutețului despre amiazăzi cu care iarăși am despărțit pe lungu Ghermăneștii în gios și Ciorăștii în sus. De

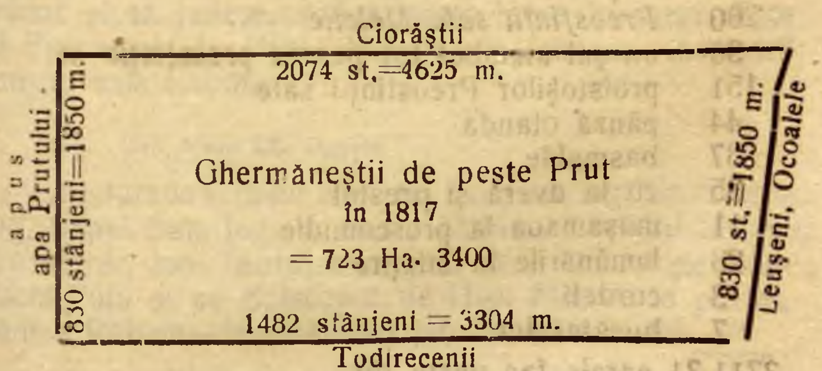
acie tot pe linie spre apus şi pin linie păn în apa Prutului și au eşit 80 stânjăni și tot lungul marginii moşii Ghermăneștilor pe din sus și despre miazănoapte cât merge alăture cu Cioråştii din dial de la chiotoare şi până în apa Prutului au eşit piste tot 2074 stânjăni şi de aici capul moşii Ghermăneștii acest despre apus ce mergi până în apa Prutului nu sau putut măsura fiind locul la acesta cap chezișăt şi Prutul cotit. dar am măsurat moșia Ghermăneștii în curmeziş pe șăsul Prutului pe drumul ci merge pe Prut în sus din hotarul Todirecenilor până în hotarul Cioråştilor şi au eşit 830 stânjăni, și cu aceste măsuri, sămne şi pietre hotară ci am pus am încungiurat moşiea Ghermăneştii de giur împregiur, după care am dat și aciastă mărturie hotarnică la mâna tuturor răzeşilor de moșie Ghermăneștilor anume: Vasile Corne, Dănilă Cornea, Mihalachi Corne, Grigore Corne, Trifan Margină, Ghiorghi Arhire, Ioniță Vasilachi, Angheluţă zet Moşul, Neculai Dascalul, Grigoraş Loghin, Irimia Moşul, Vasile Tatarul şi altor fraţi şi neamuri a lor ce sânt răzeşi împreună cu dânşii la moșie Ghermăneştii..."

1817 Iuli 30

Dimitrie Hărjau hotarnic vornic de poartă
Costandin Mărdare mam tămplat faţă.

Obs. Copie din 1858 Mart 11 legalizată de privighitorul de ocolul Podoleni supt No. 279, Gh. Bălănescu.

Iată schița marginilor hotare ale Ghermăneştilor de peste Prut:

170. 1817 **Oct. 13:** regeste.

Izvod de câţi bani a cheltuit Ioniţă Buzne cu facere bisericii cu hramul sf. Voevozi, din satul Păhneşti, ce sau isprăvit cu ajutorul lui Dumnezău la leat 1817 Oct. 13.

417 lei zugravului
201 „ stoleriului
14 „ la sfinţirea temeliei
30— 2 pol coşuri pentru temelie
270— pentru 27000 cărămidă (T. Cărămidar)
370— Franţ chetrar
27.20 scânduri de brad
23.20 tij de tei pentru strane
216— Enciul teslar pentru strane
100.20 şindilă la acoperemânt
102—cuele de şindilă
39.20 V. Herari lucru
5— tablă de her alb
31— ferul
10— ipsos pentru tencuială
88— varul
7— 4 stâlpi stejar
17— sfeşnicile
40— prapure
124.31 cadelniţi
150 policandru
877 clopotul cel mare
200 *Preosfinţii sale Meletie*
36 un şal stambol tot pentru preosfinţia sa
151 proistoşilor Preosfinţii sale
44 pânză olandă
37 basmalile
35 cit la dveră şi prestol
11 muşamaoa la proscomidie
28 lumânăiile la sfinţire
3 cordeli
7 bucătarului
3711.31 parale fac peste tot.

172. '817 Dec. 30. regeste.

Sătenii din Odobeşti și alte sate dau mărturie la mâna Catrinei Giurcăniței, că în moșia Odobeştii nau fost alți stăpâni de cât soțul său Teodor Giurcăneanu—prin zestre; socrul său Ioniță Botezatul — iarăşi prin zestre, şi socrul acestui—pr. Mihalachi. Iar marginile Odobeştilor sînt pe din sus cu Dinţenii, pe din jos cu Şopârlenii, spre răsărit cu Răbăia, spre apus cu Duda.

(ss) Tănasă Bălan (Păhnești), Iftime Zota (Fundătura), Gherasim Carp (Călăraşi), diacul Mihălachi (Păhneşti), Trohin Bârcă (Râchi)

173. 1818 **Mai 15.** regeste.

Iordachi Fote se jăluește din nou lui Vodă — de astă dată în greceşte—contra Episcopului de Huşi—Meletie—pentru împresurare.

174. 1818 **Iunie 10.** regeste.

Iordachi Fote se jăluește lui Vodă contra Episcopului de Huși—Meletie—că-i încalcă moşiia Răbăia. Mirarea sa pentru purtarea Episcopului o caracterizază astfel: „că nici am nădăjduit să pătimesc acest fel de prigonire tocmai de la un Episcop, următor lui Hristos".

175. 1818 **Iunie 14.** regeste

Ţidula domnească prin care se cheamă la Mitropolie, pe C. Balş vel logofăt, Gr. Sturza log. să se adune și să judece pricina iscată între Iordachi Fote şi Episcopul de Huşi—Meletie—în chestia încălcării moşiei sale Răbâia.

176. 1818 **Iunie 22.** regeste.

Anaforaoa veliţilor boeri (C. Balș vel log. Gr. Sturza log. Lupul Balş log. V. Roset hatman, Iordachi Catargiu vornic, Ion Tăutul ban) prin care împacă pe Iordachi Fote şi pe Episcopul de Huși Meletie în pricina pentru Răbăia—împăcându-i pe din două.

177. 1818 Iunie 27. regeste.

Cartea lui Scarlat Alex. Calimah Vodă prin care întăreşte lui Iordachi Fote stăpânire pe jumătate din terenul încălcat de Episcopia Huşilor între Mereşti [Valea Cânepii] şi Suleni [Duda] şi zice: „dăm şi întărim lui Iordache Fote pe locul din Prut până în Pruteţ, şi pe moşia Orzăştii şi Bălăneştii cu satul de pe ele, cum şi partea Merei pe din sus de movila Rabăei“.

Obs. Este şi o copie a acestei cărţi.

178. 1818 Iulie 1. regeste.

Iordachi Fote se jălueşte lui Vodă şi-l roagă să cheme pe comisul Matei Roset, stăpânul Şopârlenilor, să stei în giudecată pentru împresurare.

179. 1818 Iulie 15. regeste.

Episcopul de Huşi —Meletie— scrie lui Iordachi Fote ceia ce s'a hotărât la judecată prin cartea din Iunie 27 „începânduse a se măsura locul din sus de movila Răbăei şi pără în moşia Sulenii (Duda) a vornicului M. Sturza; şi toată soma stânjenilor şi să împarte în două: partea din sus despre Orzăşti şi Bălăneşti să să dea Fotei, iar partea din jos să se dea Răşeştilor şi Hrubenilor a Episcopiei.

Pe teren se învoesc astfel: Episcopia îşi va întinde Râşeştii până în Prut, iar Fote va primi 400 stânjeni, dintre cari 138 din Mereşti, ce este pe din sus de Răbăia, danie Episcopiei de Huşi de la răzăşi, de Mereşti şi 272 stânjeni din Răşeşti, partea din sus.

180. 1818 Iulie 18, regeste.

Episcopul de Huşi—Meletie—scrie lui Iordachi Fote că potrivit cărţii de giudecată a divanului poate rândui un boer *măsurător*, care va măsura din „marginea movilei cea din sus şi până în Suleni (Duda), *şi unde va fi drept în doao se vor statornici pietre*“

181. 1818 iulie 26. regeste.

Carte gospod către ispravnicii de Fălciu să cerce-

teze pricina răzeşilor din Ghermăneşti şi de urmaşi să răpostuiască marei logofeţi.

Obs. După carte de giudecată din 1819 Ghenar 8. Se arată aici că bătrânul Holohie Cazan a avut 3 feciori : Loghin Tanasă şi Sănică.

182. 1818 **Avgust 20.** regeste,

N. Costachi aga și Carpcomis ispravnici de Fălciu scrie căpitanului V. Pivniceriul să meargă la Ghermăneşti şi să cerceteze dac moșii mergi pe 3 bătrâni: *Ionaşco, Moş* și *Cazan* și să aleagă părţile neamului Glodenesc, despre ceilalţi răzăşi.

183. 1818 **Decembrie 29** regeste.

Carte de judecată a Vlădicei de Huși Meletie şi a ispravnicilor de Fălciu (N. Mavrocordat spătar şi I. Carp comis) în pri.ina rădicată de vecinul Căzănariu din Ghermăneşti contra neamului Glodenesc. Unii răzeşi au arătat că moşie Ghermăneştii ar merge pe 8 bătrâni, ar alţii au zis că merge pe 3 bătrâni.

Hotărăsc ca părâţii Glodeni să-şi stăpânească părţile lor din bătrânul Ionaşco afară de cumpărătura Burghelii, iar jaluitorii Căzăneşti să-și stăpânească celelalte 2 părţi după neamuri.

Răzeșii cercetaţi sânt: Trifan Margine, Vasile Glodian, Trofin Glodian, Ştefan Buştiuc, Ifteme Vâscul, Nastasă zet Vasile Corne, Radu Arhire.

184, 1818 **Decembrie 10,** regeste.

Cost. Jora scrie cumnatului său Iordachi Fote în pricina cu Episcopia și-i face aspre mustrări pentru lipsa de la termenul din Iaşi: „giudecând adevarul este o *paremie*: *„că tragel la masă și el se vâră supt masă*“, aşa și dmta că după ce milostivul Dumnezeu au dat cuget la atâţa boeri spre a te agiuta cu milostivire în pricina de gindecată, ce ai avut cu Episcopia di Huşi, tocmai acu ai avut celi mai multe trebi, de nu ai venit, care să nu crezi că nevenirea dumitali ţau fost de mare pagubă“.

185. 1819 **Ghenar 3.** regeste.

O mărturie de la un Vasile Botezatul ce dă lui Gheorghe şi Catrinii verii lui a moșusău Angheluţă Huiban şi nepotului său Ştefan Huiban, feciori verii lui Ilincăi, în cuprindere că nepoţii săi numiţi au rămas nevrâsnici, întâi moşul său Angheluță ar fi murit de *moarte năprasnică în muscalii dintăi*, rămâindu 4 fete i un băet, și mătușisa Nastasia au murit înainte moșului său Angheluţă, rămâindui 2 copile i un băet asupra moşului Toader și a maicii sale Anița soră cu Toader Huiban cu toate părţile de moșie numite *Ghidişănii* și *Odobeştii*; și din dejma acelor părţi de moşie, moşul său Toader și maicăsa Aniţa face dreaptă parte şi verilor lui acestora, nefiind depărtaţi de moșie şi că înstreinândusă el moșul său Toader și cu fratesău Alexandru au vândut parte de moşie *Ghidișenii* neîmpărtăşind pe nime din niamuri; iar *Odobeștii* îi stăpâneşte sorusa Catrina după izvodul ce să vede căi esti datu zestri de fratesău Alexandru și de maicăsa şi părţile acestor fraţi însă izvodul cel arată nar fi a fratelui său.

Obs. După un perilipsis în care se cuprinde şi regestele actului din 1777 Aug. 4.

186. 1819 **Ghenar 3,** regeste.

Vasile Botezatul dă mărturie la mâna răzăşilor săi despre dreptul de proprietate în moșia Ghidişeni a curgătorilor Huibănești, din Angheluţa Huiban, mort de moarte năprasnică în vremea „din Moscalii cei dintăi", după care au rămas 4 fete și un băet nevrâsnici (Gheorghe, Ilinca, Catrina și alte 2 fete); că mamăsa Aniţa Huiban, a avut fraţi pe Toader, Nastasia și Angheluţă; şi că maicăsa Aniţa şi cu fratele său Alexandru Botezatu au vândut Ghidișenii tot și Odobeştii l'au dat zestre Catrinii Giurcăniței.

187. 1819 Ghenar 8. regeste.

Ispravnicii de Fălciu N. Mavrocordat spătar şi Ioan Cuza comis cercetează pricina răzeşilor de Ghermăneşti şi hotărăşte ca răzăşii din neamul Căzănesc să-şi stăpânească părţile lor din bătrânul Căzan, de oarece nu s'a putut dovedi că a fost vândut, iar urmaşii din bătrânul Moşuleţ să-şi stăpânească partea lor. Răzăşii în cercetare sânt aceştia: Sava Stanciul mazil, Iordache Onofrei, Irimie Carpu, T. Alexandrachi, ce să trag din bătrânul Moşuleţ; Gavril Margilat. fecior Salomiei şi Pavel sin Gavril Frăţiman, toţi nepoţi lui Frăţiman cel bătrân; apoi Dumitraşco fecior lui Marco Topoş, din care se trag Trifan Margine, Vasile Cornea, Gr. Cazan, T. Chetranul, Ion Loghin. Pe toţi aceştia vroiau să-i depărteze din moşie pe cuvânt că moşul lor ar fi fost vândut lui Darie spătar.

188. 1819 Ianuarie 24. regeste.

Iordachi Fote se jălueşte contra comisului Matei Roset că cu moşia sa Şopârlenii îi încalcă moşia sa Răbâia, şi ea cum comisul nu vrea să stea în judecată, se roagă să fie adus cu om gospod, urmând a plăti şi ciobote.

Aceiaşi jalbă o repetă şi în 25 Ianuarie adică a doua zi. Iar la 6 Mart repetă cererea de urmare în judecată a comisului Matei Roset, de oarece de 7 săptămâni îl aşteaptă în Iaşi să stea în judecată şi el nu voeşte, cu toate că-i încalcă cu moşiia dumisale Şopârlenii, moşiile sale Orzeştii şi Bălăneştii *la Răbâia*.

189. 1819 Martie 25. regeste.

Episcopul de Huşi—Meletie—scrie vornicului de aprozi în pricina ce are cu Iordachi Fote pentru mosiile sale Răşeştii şi Hrubenii, ce pătimesc despre Orzeşti şi Bălăneştii, la Răbaia.

190. 1819-820. regeste.

Socoteala moșii Drăcenii, Cărăuța și Odobeștii de tovărașie cu frații pe anul 1819 și 1820:

1900 lei cumpărături moșiei Dracenii-Cărăuța
1200 lei cumpărătura Odobeștilor, câte 600 lei pe an
411 lei 30 parale cosirea a 34 fălci 28 prăjini, câte 205 lei 35 parale pe an.
660 lei *hacul* haidăilor

4112.30 Aceste cheltueli au a să analoghisi pe vite, și adică:

672 lei pentru ernaticul a 560 oi, câte un leu și 8 parale de oae,
220 lei, varaticul a 400 mânzări, câte 10 parale pe mânz și pe vară,
75 lei 20 parale pe 300 oi sterpe, câte 5 parale pe stearpă și pe vară,
60 lei pe crâșma *de la Brânză*,
60 lei cheltuiala pe *cotul de peste Prut*.

1087, iar restul de lei 3085.30 se îmbracă pe 188 vite, vaci și cai, câte 7 lei 7 parale 1 lețcae pe fieşte care cap de vita pentru ernat și vărat pe anul 1819 și pe 193 vite vaci și cai, câte 9 lei 10 parale 1 lețcae pe vită pe anul 1820 cum și hacul haidăilor.

191. 1820 Ianuarie 18. regeste.

Ștefan Huiban căpitan și Gh. Huiban, frați, se jăluesc lui Voda contra Catrinei Giurcăniței pentru Odobești, și contra lui Toader, și Alesandru Botezatul ficior Aniței pentru Ghidișeani și Fălfăești, de oare ce au și ei părți în aceste moșii depe stramoșul lor preutul Mihalachi și preuteasa sa Ștefana. Ei arata că aceștia au avut 5 feciori, pe Angheluța, mama lor, măritându-se cu tatul lor Huiban, pe Toader, pe Nastasia, pe Anița mama Catrinei Giurcăneanul și a lui Alesandru Botezatul, mărităndu-se cu tatul lor Ioniță Botezatul, și pe Iosăf călugărul.

Moșiile Ghidișeani și Fălfăeștii au fost vândute pe

nedrept de către Toader şi Alex. Botezatul, stolnicului Ioan Codreanul, care apoi le-au trecut cu zestrea la ginerele său Anastasă Papafil căminar.

Cer o cercetare cu divan că s'au vândut rău aceste moșii.

Cererea se îndreaptă la 18 Ghenar către vel vornic za aprozi ca să fie chemate părțile la divanul veliților boeri, iar la 26 Februar vel vornicul de aprozi (Alecu Canta) volniceşte pe un aprod să meargă la Huşi, să râdice pe Catrina Giurcănița să vie la judecată cu scrisori-dovezi „și de la casa ei să nu să întoarcă, că va lua şi ciobotele sale câte 20 parale pe ceas."

Obs. In foaea de zestre a Catrinei Giurcăniței din 1786 se vede că i s'a dat zestre moşia Odobeștii.

192. 1820 Mart 22. regeste.

Dimitrie Sturza vel logofăt pune vade la 15 Mai ca să se judece pricina dintre căpitan Ștefan Huiban şi Gh. Huiban cu Catrina Giurcănița din Huși pentru moşia Odobeştii de la Fălciu, cerând, împărtăşire ca fiind tot dintr'un neam cu pârâta.

Cum marele logofăt n'a avut vreme să judece pricina cu divan, fiind sfintele sărbători, cheamă părțile să vie în judecată la 15 Mai.

193. 1820 Avg. 20. regeste.

Maftei Chirica dă zapis la mâna polcovnicului Ioniță Buznea, că a cumpărat din moșia Horțăştii — 40 stânjeni — în posesie pe 7 ani: și anume întâi pe 3 ani până la 1822 april 23 şi apoi pe alți 4 ani până la 1826 april 23 câte 25 lei pe an, primind câștiul tot înainte.

194. 1820 Avgust 26. regeste.

Cartea lui Mihai Grigore Suțu Vvod către ban D. Iamandi, ispravnic de Fălciu, să cerceteze pricina de judecată dintre Iordachi Fote şi Episcopia de Husi pentru Raşeşti și Hrubeni deoparte și între Orzești şi Bălănești la Răbăia despre alte părți.

195. 1820 Noembre 28. regeste.

Ioniță Trifan vinde partea lui din Hoițăștii polcovnicului Ioniță, câte 20 lei stânjenul, primind înainte 150 lei și un cal prețeluit drept 100 lei.

Zapisul de vânzare îl scrie logofătul Alesandru, și este adiverit de mai mulți răzăși, și anume Iftimie sin Timofte Trifan, Costantin Trifan, Vasile David, Macarie Codreanul, Mihalachi Măriian.

196. 1822 Ghenar 20. regeste.

Costantin Trifan vinde polcovnicului Ioniță Buzne 5 stânjeni din moșia Orțăștilor de la ocolul Podoleni, Fălciiu, pe Prut, câte 14 lei pe stânjen—70 lei peste tot.

Acești stânjeni se megieșesc cu moșia Drăceni pe din sus, a vornicului Iordachi Roset; iar el o are de pe strămoașă-sa Ioana preuteasa.

Iscălesc ierei Ion Negre, ierei Ion Țârțărău, Iftene sin Timofte Trifan, V. David, Macarie Codreanul, Mihalachi Mărian.

Scrie zapisul Enachi Vătav.

197. 1822 Febr. 14. regeste.

Frații Ioniță și Enachi Buzne, vătav iau în posesie pe 3 ani moșiile Toporul și Căcăcerii ce sânt pe Lăpușna la ținutul Orheiului a sfintei Episcopii Hușilor câte 4000 lei pe an.

198. 1822 Oct. Foae de zestre a Catrinei lui Alex. Buzne.

Izvod de zestre ce dăm fiicei noastre Catincăi după cum în gios să arate anume:

1 Icoana maica Precista *să le fie întru agiutor.*
3 rochii, una cit. una aclaz, și una tifon.
6 cămeși bărbătești.
12 șărvete.
1 prosupu de obraz.
1 masă pânză.
1 scurteică de purtat.

1 rochie cit de purtat.
1 corde de încins.
4 perne mici
1 pernă mare
și parte me de moșie *Odobeștii* trei sute stânjăni cu toate scrisorile ei, ci am avuto eu dată de zestre de la părinții mei iarăși cu toate scrisorile ei, cum și părinții mei au avuto iarăși de zestre de la bunii mei asemenea o am trecut și eu cu zestre *ginerelui nostru Alesandru Buzne* cu voe tuturor feciorilor mei nestrămutat de nimene, iară cine din fii mei sau din nepoții strănepoți sar ispili să strâce această zăstre să nu să ție în samă ori la ce giudecată va merge și fiind că această zestre sau făcut cu bună voe tuturor fraților fiind și alți oameni cinstiți *faață,* pi care iam poftit di au iscălit, și pentru a fi nestrămutată această zestre ce o dăm am iscălit care am știut carte, iară care nu am știut ne am pus numele și degetele.
† Eu Catrina Giurcănița 1822 Oct. 14
Eu Gheorghe sin Catrinei
Eu Tudorache sin Catrinei Giurcăniței
Eu Ierei Ioan Tirțirău am fost față
Eu Ierei Ion Negre am fost față
Costache Negre am fost față
Eu Gheorghe Zaharia am fost față; Neculai Popovici am fost față.

199. 1822 Decembre 14, Chișinău. regeste.

Clucerul Alexandru Roset fiind în pribegie la Chișinău scrie polcovnicului Ioniță Buzne să facă tot chipul să-i trimeată la Chișinău 2 stoguri fân „din cel de pe deal, căci acel de șes nu-i bun pentru cai“ și-l autoriză a plăti până la 20 de lei de stog să i-l aducă la Chișinău. Il roagă ca până la Crăciun să fie fânul trimes „dând și un om cu carăle ca să nu să străjuiască la drum“

In adresă se scrie „către dumnealui polcovnic Ioniță Buzne *la Topor*“.

200. 1823 April 23. regeste.

Polcovnicul Ioniță Buzne din Păhneşti face scchimb cu popa Ioan din Bălăureşti, căruia îi dă cotul Druşcanilcr din a stânga Prutului parte Mi:l:scului din 7 părți 3 părți, şi ia de la popa Ioan 53 stânjeni din a dreapta Prutului lui din Orțești, cu 13 stânjeni a Petrei.

Schimbul pentru încasat venitul se face pe 4 ani.

201. 1823 April 23. regeste.

Polcovnicul Ioniță Buzne predă cu inventar averea de pe moșia Toporul a Episcopiei Hușilor şi anume: 2 case, un șopron, 1 coşer, 1 bordei de cuhne, 1 crâșmă cu pivniță la Topor şi alta la Căcăceri.

Cel ce ia averea în samă este armanul Gheorghe Tusinov şi cu chizeşul său Toderaşco Uscatul.

Obs. In contractul încheiat între Ioniță Buzne şi Tusinov la 9 April 1823, se arată costul de 2000 lei pe an.

202. 1823 Iunie 2. regeste.

Iordachi Fote se jălueşte contra spătarului Matei Roset, proprietarul Șopârlenilor care se judecă de 18 ani cu Episcopia Huşilor.

In 21 Iunie se îndreaptă aceiaşi jalobă, de oare ce spătarul Roset stă de 2 luni în Iaşi şi nu iese la divan.

Obosit de atâta trăgănare în Iulie cere cu stăruință, că de nu va mai veni la înfățișare să i se facă anaforà.

203. 1823 Iuli 3. regeste.

Alexandru Papafil dă sinet de chizăşii că toată datoria de 526 lei 30 parale, ce răzeşii de Orțeşti o au către polcovnicul Ioniță o va plăti el în vadea de trei săptămâni cu fânul ce-l are cosit pe Orțeşti.

Tot odată se mai obligă și pentru alți 36 lei, ce-i datora aceluiași polcovnic Ioniță Buzne, Costantin Trifan, frate (brat) lui Iftene Trifan.

204. 1823 Iuli 11. regeste.

Alexandru Papafil atestă că din banii datoriei răzeşilor din Cărăuţa în sumă de 240 lei a primit 140 lei de la polcovnicul Ioniţă Buzne.

205. 1823 Iulie 13. regeste.

Anaforaoa veliţilor boeri ai divanului (C. Catargiu log. Lascarachi Sturza vornic, Iordachi Râşcan vornic, Iordachi Roset vornic, C. Aslan vornic, Ion Tăutul vornic) în pricina de hotar dintre Iordachi Fote şi spătar Matei Roset, stăpânul Şopârlenilor, care se scoborîse cu hotarul în drumul cel mare al Huşilor.

Divanul luând în samă cartea de judecată din 7264 Iulie 25 (1756) de şi-o găseşte anerisită cu cartea divanului din 1818 o ia în samă şi hotărăşte ca Şopârlenii să sue hotarul pe culmea dealului ca şi celelalte moşii.

Este şi o copie din 1829 Oct. 4, scrisă de med. Dum. Velişcu.

206. 1823 August 21. regeste.

Ispravnicii de Fălciiu (Duca ban, Lefterache spătar) ordonă ca văduva Catrina a răposatului Teodor Giurcăneanu îşi poate vinde moşia ei în *Cărăuţa* aproape de Ghermăneşti ori cum va voi, iar răzeşii şi neamurile pot să-şi răscumpere, întru cât în jalba ei către ispravnici arată că „rămâind eu văduvă cu o casă de copii“ voeşte să-şi vânză partea ei din Cărăuţa, şi că are muşterеu pe polcovnicul Ioniţă din Păhneşti, care-i dă banii toţi peşin, iar un cumnat al ei, neam cu bărbatul ei, nu-i îngădue s'o vânză.

207, 1823 Sept. 15. regeste.

Catrina, soţul lui Grigore Mihai, vinde 5 stânjeni din Oiţăşti polcovnicului Ioniţă Buzne, câte 12 lei stânjenul—60 lei peste tot.

Moşia o trage de pe strămoaşa sa Ioana preuteasa „iar lungimea merge din zarea dealului ce să loveşte în capăt cu moşia *Răchii* despre apus, şi merge pâ-

nă în apa Prutulu; pe din sus să hotărăşte cu Drăcenii, iar pe din gios cu răzeșii de Ghermănești.

Iscălesc: Catrina cu fii săi Simion, Gheorghe și Mina ; iar ca marturi: Iftene Timofte, Vasile David, Macarie Codreanul, Mihalachi Marian, ierei Ion Țirțir; scrie zapisul Marinciu Ghercic.

208. 1823 Decembre 10. regeste.

Polcovnicul Ioniță Buzne cumpără 5 stânjeni moîn Orțăști, câte 10 lei stânjenul—50 lei peste tot—de la Darie Mihai și Safta soția lui, ce-i au şi ei de pe strămoașa lor Paraschiva.

Moşia Orțăștii vine lângă moşia Ghermăneștii.

Iscălesc zapisul: Prohir sin Buzdugan, Iftene sin Timofte Trifan, Vasile David, Macarie Codreanul, Mihalachi Marian; scrie zapisul Vasile Grigoriu.

209. 1824 Iunie 21. regeste.

Ispravnicul de Fălciu, spătarul Dumitrache scrie lui V. Glodianul și Iamandi-Brânză să cerceteze pricina între spătar Ianachi Danu ce are 2 bătrâni în Dințeni și între Catrina Giurcănița, care stăpânește în Odobeşti și-i încalcă hotarăle.

210. 1825 Mart. 15. Adeverință de plata ciobotelor roșii.

Eu Ioniță Ule aprod din ceata Ion Popa, dau această adeverință a me la moșia dmisale polcovnicului Ioniță Buzne, fiind rânduit ca să-l râdic cu cibote spre înfățeşare cu dmlui Gheorghe Arbure cu poronca cinstitului dipartament şi *primindu-mi cibotele zăci lei,* am dat a me adiverință la mâna dumisale polcovnicului, Ioniță Buzne precum că am primit cibotele şi am pus și degitul pe sămnul crucii.

1825 Mart 15

† Eu Ioniță Ule sat Avereştii-adiverez.

211. 1825 April 4. regeste.

Zapis de schimb prin care Vasile sin Gheorghe,

fecior preutului Postul din satul *Răchii*, dă partea sa din Av-reşti câtă i se va alege după spiţa de neam, Ilincăi fata Catrinei i nepoată lu Gligoraş Loghin ; şi primeşte *în Valea Cânepei*, în bătrânul Loghinesc „din apa Prutului la deal până în zare despre apus în potriva movilei“ 4 stânjeni gospod 2 palme şi 2 parmace. Iscălesc : Ilinca Bedregeasa, Sandul Bedreag şi Vasile Bedreag fii ; Preutul Fotachi scrie zapisul.

212. **1825. Iuli** 2. regeste.

Ispravnicii de Fălciu (Roset aga şi I. Cuza spatar) încredinţază zapisul, prin care Neculai Boboc se recunoaşte dator cu 15 lei polcovnicului Ioniţă Buzne, punându-şi vadea la 26 Oct. (sf. Dimitrie). Iar neplătind la vadea „să aibă voe aşi împlini orice va găsi la casa mea şi toată cheltuiala şi împliniala să fie despre mine“

213. **1825 Decembre** 12. regeste.

Jalba lui Ioniţă Buzne polcovnic din Păhneşti la Vodă contra spătarului C. Dimitriu din Botoşani pentru încălcare ce acesta o face în moşia Odobeştii. Şi cum până acum au trecut trei termene, cere să se grăbească cu giudecare pricinei.

Hârtia e trimeasă de Aslan comis la vel logofăt să-i pună la cale,

214. **1825 Decembre** 18. regeste.

T. Balş vel logofăt pune termen la 20 Ghenar să vină părţile în judecată, medelnicerul Gheorghe Dumitriu Arbure, supus rosienesc şi fraţii săi Emanoil Arbure şi spăt. C. Dimitriu cu neamul Giurcănesc pentru moşie Odobeştii, pricina fiind pe de o parte sfintele sărbatori ale Crăciunului, pe de altă parte „întărindusă năprasnica boală“.

Obs. Cu prilejul acestei judecăţi să face un opis de actele Odobeştilor, în număr de 11 bucăţi, adiverit fiind de banul Chirica,

215. 1825. regeste.

a) Izvod de câţi bani am cheltuit în pricina giudecăţii moşii Odobeştii cu spatar Costandin Dimitriu. *1825.*

26 lei, facere perilipsului
6 » scriere perilipsului (Gh. Chirica)
1. 35 parale o jalbă
20 hanul în 3 săptămâni
4 harabagiului ce ni au adus acasă
6 logofătului Ştefan, la dipartament de a făcut note pentru vadeli
6 hanul la vadeaoa de la Duminica Aftoninei
8 vadeaoa de la Mai „şi neurmând a veni"
10 tij vadeaoa de la Octombre
1. 20 jalba la vadeaoa de la 20 Ghenar
6 hanul
3. 30 paharnicului T. Moţoc de a scris carte către spăt. C. Dumitru şi o ţidulă la divan de vadea
4. 4 vadeaoa de la Februar 20, dată pentru T. Moţoc de a scris ţidulă la departament
4 sameşului Ştefan de la departament
20 hanul, eu, o slugă şi 2 cai.

127 lei 9 parale fac peste tot

b) ce am cheltuit tot în pricina moşii Odobeştii la îndesire pietrelor la împresurare ce mi-a facut hatmanul.
200 lei vornicului de poartă
7. 20 parale pe o carte domnească
1 pe jalobă
3. 20 muhurdarului de pus pecetea
25 la han, eu, o slugă şi 2 cai *1826.*

c) Ce am cheltuit cu giudecata la luarea hrisovului.
36 lei o *căpăţină de zahăr prezidentului giudecătoriei*
18 » *de mi-a lungit vadeoa la divanul domnesc*
2. 20 aprodului de a primit adiverinţă paşnicilor
36 » *pravilistului.*
18 lei pe alcătuire raportului.
7. 20. *o ocă cafe directorului domnescului divan.*

1. 30. 60 meri protocolistului.
6 chiria de ni au adus acasă
2. 30 pol conţ hârtie şi aprozilor ce mi-au făcut chemare.
87 cheltuiala mea de la lăsat postului Crăciunului până la Crăciun (15 Noembre-25 Decembre)
10 chiria de m'au adus acasă
40 am cheltuit până la Bobotează, când m'am înfăţişat
14 *bacşişuri*
425 *pe hrisov câştigat*
26. 10 cheltuiala în 8 zile
(d, tij) . . . *la luarea hrisovului*
3. 30 chiria de m'au adus acasă
1055 cilenului giudecătoriei spre aducere întru împlinire a hrisovului
48 scriitorului pe copia lucrării cilenului
25 la Huşi la înfăţişarea hrisovului (1840)
320 prezidentului giudecătoriei pentru raportu ce a dat.
48 copie raportului
48 protestul dat divanului apelativ

2308, 20 cheltuiţi suptiscălitul
Alex. Buzne
364 cheltuiţi de pârât, Ioniţă Buzne

2672, 20 fac peste tot.

216. 1826 Februar 4. regeste.

Ioniţă Buzne polcovnic din Păhneşti se jălueşte la Vodă contra spatarului C. Dimitriu din Botoşani pentru pretenţia ce are în Odobeşti, şi nu vre să ste în giudecată. Se roagă să grăbească giudecarea căci „m'am afanisit cu cheltuelele şi pierderile de vreme"

Jalba e îndreptată de banul Enachi la vel logofăt să pue la cale.

La 5 Februarie logofeţia cea mare rândueşte termen la 20 Februarie, căci altfel va fi adus cu zapciu

Iar pentru a da mai mare greutate scrie cu mâna

proprie acestea ; „aceste scrise mai sus cu asămine cuprindere sau trimes şi dumisale spătarului ce să fie următor şi aceasta sau dat la mâna jăluitorului spre ştință" la vel logofăt.

217. 1826 Febr. 16. regeste.

Matei Gălde răzeş se jălueşte lui Vodă ca să se orânduiască pe Vladica de Huşi şi ispravnicii de Fălciu să cerceteze încălcarea ce-i face în părţile sale din Ghermăneşti un Vasile Glodeanul vătav, întru cât bătrânul lui e vândut. Matei Gălde avea parte de la N. Loghin pârcalab de Fălcii.

A dua zi—17 Februarie—scrie în dosul jalobei carte domnească la cerşuţii boeri să cerceteze pricina.

218. 1826 Febr. 6. regeste.

Iani iconom sf. Episcopii Huşi dă dovadă după poronca Episc. Meletie de a încredința polc. Alex. Buzne, zapisul lui Huiban, care a cumparat părţi din Orţăşti, pentru a-i sluji pe lângă hotarnica lui Ion Gordul, vornicul de poartă, şi alte hârtii găsite în cele rămase de la Iorest dichiul sf. Episcopii a Huşului.

219. 1826 Mart. 18. regeste.

Ispravnicii de Vaslui (aga Roset şi spătar Roset) scriu către polcovnicul *Ioniță Zaharia ot Râpile* să meargă și să cerceteze încălcare ce o fac sătenii de Răşeşti, Neculai Popa și preutul Vasile au arat un suhat a lui Ioniță Buzne din Odobeşti, şi i-au adus pagubă.

Ii amenință nu numai că vor pierde sământa ei„ vor lua şi căzuta înfrânare»

220. 1826 Mart. 20. regeste.

Spița Huibăneştilor.

preut M. Huiban

Toader sterp. — Anița = Ioniță Botezatul

Alexandru sterp. — Catrina = T. Giurcăneanul

Gheorghe, — Catrina, =A. Buzne — Tudorachi =Marghioala Ciofe

„Se cumpără o a treia parte din trupul moşiei Orțăştii, de la un preut Timofte Lațcu cu zapis din 1826 Mart 20.

221. 1826 Mart. 22. regeste.

Jalba Catrinei Giurcăniței, Gh. Giurcăneanu, şi Alex. Buzne, din Pahneşti către Vodă contra megieşilor, că li se împresoară trupul moşiei lor Orțăştii, partea preut M. Huiban, strămoşul lor. Cere să se facă cercetare.

La 22 Mart. Aslan *vtori* logofăt îndreaptă cererea la vel logofăt.

In 27 Mart. se scrie carte domnească către ispravnicii de Fălciiu să facă cercetare. O a doua poronca e dată în 22 Noembre 1828 de divanul Cnejiei Moldaviei (Canta log. Vasile Mi lescul vornic). tot către ispravnicii de Fălciu în aceaiaşi chestie.

222. 1826 April 9. regeste.

Jalba lui Ioniță Buzne polcovnic din satul Pahneştii contra lui Gh. Dumitriu medelnicer, care n'a vrut să stea în judecată încă din 1825 April, nevenind la vadele, zicând că ar avea şi el a treia parte din Odobeşti. Pen-

ntru a nu se mai tărăgăni cu vadelile, cere să se pună cel din urmă termen de giudecată.

Aslan al doile logofăt pune încheere ca dmlui vel logofăt să pue la cale.

Hârtia a rămas însă nelucrată.

223. **1826 Iuli** 28. regeste.

Zapisul de vânzare prin care Catinca Darie, fiica pah. Velişcu Darie, a vândut de veci agăi Ilie Cogalniceanul partea ei din Ghermăneşti „câtă este în Moldova din a drepta Prutului cu 3250 lei“ iar pe cealaltă parte din a stânga Prutului nu s'au vândut dumisale“ Hotarnica Ghermăneştilor este din 7268 Iulie 30.

Actul îl iscălesc: Catinca Darie, D. Gheleme, Alecu Gheleme şi Filip Hoiuban.

224. **1826. Sept. 14**. regeste.

Polcovnicul Ioniţă Buzne din Odobeşti se jălueşte lui Vodă contra lui Matei Roset hatman, stăpânul Şopârlenilor, că-i încălcă moşia sa, cerându-i 2 stoguri fân. El arată că moşia Odobeştii o are de zestre şi are hotarnică veche din 1779.

La 16 Septembre rândueşte cu poroncă gospod pe Vasile Tenie vornic de poartă să cerceteze încălcarea.

Pecetea domnească în tuş roş cu exerga:
Io| Io| Sa| St| V. v| 1822. cu deviza «utrogue clarescere pulchrum» leu şi cap de bou.

225. **1826 Septembre** 22. regeste.

Vasile Tenie vornic de poartă scrie lui chir Iani „proskino“ în chestia încălcării ce o face cu moşia Păhneşti în Odobeşti polc. Ioniţă Buznea, şi-i scrie să vie să stea faţă la cercetarea ce va face pietrelor hotară.

225. 1826 Sept. 30. Cercetare lui V. Tenie şi hotarnica Odobeştilor.

Cătră Cinstita logofeţie ce mare,
vornic de poartă Vasile Tenie

După luminata poroncă Preînalţatului nostru domnu, din curgătorul acesta an şi luna Septemvre 16, întru care mi să porunceşte ca să margu la moşie *Odobeştii* de la ţănutul Fălciiului a dnisale polcovnic Ioniţă Buzne ce o are zestre de la C trina Giurcăniţa şi după jaloba ce au dat arată că are hliză de moşie Odobeştii, o are hotărâtă şi stalpită cu sămne fireşti şi pietre hotară încă din învechime, cum mai pe largu arată hotarnica din 1779 April 12 şi acum în anul acesta orăndatorii dmsale hatmanului Matei Rosăt, trecând peste pietrile hotară, iar fi luoat doi stoguri de fân, şi hotărăşte luminata poronca ca să margu şi întocma după hotarnică să hotărăscu moşiia Odobeştii după semnele şi hotarăle vechi. După care următoriu fiind *mai întăi* am înfăţoşat luminata poroncă cătră dmlui hatman Matei Roset că de va avea ceva împotrivă, să să arăte cătră cinstita logofeţie, *al doile*, am mărsu singur la dmlui hatman şi facânduisă dal doile cunoscută luminata poroncă cu care sânt poroncit, dmlui hatman sângur miau zis, că peste linia pietrelor stăpânire dmsale nu trece, şi priimeşte şi dmlui a să face cercetare şi că va scrie orăndatorilor să stea la cercetare; ca unii ce iei au luoat fânul jăluitorului. Aşa dar după poroncă, am mărsu în sat în Păhn şti, şi am aşteptat trei zile răspuns de la dmlui hatman ca să triimată cătră orăndatori; apoi a patra zi am înştiinţat înscris pe orăndatori facândule cunoscută şi lor luminata poroncă cu care sânt venit ca să mărgă şi să stee în certare la locul de unde sau rădicat fânul jăluitorului şi nau vrut să stea.

Apoi am mersu la stare moşii *Odobeştii* şi sau găsit îngrădită cu sămne fireşti şi cu pietre hotară vechi întocma după glăsuire hotarnicii pomenită; apoi am măsurat moşiia după hotarnică pe trei locuri în curmeziş cu *cu lanţu de 10 stânjeni domneşti*, după palma însămnată în hotarnică şi sau găsit capăt des-

pre apus alăture cu *Duda*, din *lacul Cucorii* în gios și până în piatra ce desparte Șopârlenii dsale hatman 288 de stânjeni și îi lipsește după hotarnica ei 12 stânjeni; iar măsura din mijloc alăture cu *pârâul Lilivei* sau găsit 330 stânjeni și 5 palme, și iarăși îi lipsește și la această măsură 10 stânjeni 3 palme ; am măsurat și capătul despre rasarit din *movila lui Andreiu* în gios, alăture cu *Todoricenii* până în piatra ce desparte Șopârlenii și sau găsit 370 stânjeni, din care soma a hotarnicii îi lipsăște și la această măsură 19 stanjeni care peste toți stânjenii pagubește cin hotarnica 41 de stânjeni 3 palme și fiind pietrele cu mare depărtare una de către alta sau rădicat steaguri la toate pietrele și sau tras linie, puindusă și alte pietre drept în linie despărțitoare coastilor Odobeștii de către Șopârleni dmsale hatmanul Rosăt. Sar fi lăsat a nu să mai pune pietre, dar fiind că prin poroncă hotărăște că pe unde va cere trebuință să să pue și alte pietre ca să lipsască pricina din mijloc și fiind că și din pricina depărtării pietrelor una de către alta au trecut orândătorii peste piietrele vechi și au luoat doaî stoguri de fân, de pe dreaptă moșiia jaluitoriului ; pentru aceasta mai mult sau adaos a să pune și alte pietre, fiind vreme aratului, ca să nu mai pricinuiască păgubire jăluitoriului și supărare dmisale hatmanului ; și pentru că nau stat față la cercetare, unde să nu le mai rămâe cuvânt, sau făcut hartă închipuitoare de starelocului, însămnândusă pietrele vechi și noaî arătătoare și locul de unde sau luoat fân jăluitoriului că dacă să va arăta vreo parte cu jalobă, să să vadă lămurit pricina de unde sau luoat fânul care după poroncă sau făcut cunoscut și dumilorsale dregatorilor luare fânului, de pe drept locul jăluitoriului spre a să împlini fânul de la orândatori, iar pentru 41 stânjeni ci lipsescu jăluitoriului din cuprindere hotarnicii, iarăș prin giudecată luminatului divan, își va căuta și de cercetare ce am facut nam lipsit a face înștiințare cinstiții logofeții.

1826 Săptemvrie 30.

Vasile Tenie vornic de poartă

Obs. După 2 ani şi 2 luni—1828 Noem. 26—divanul cnejiei Moldaviei—răspunde către ispravnicii de Fălciu prin următoarea adresă:

Divanul giudecătoresc a Cnejiei Moldaviei.

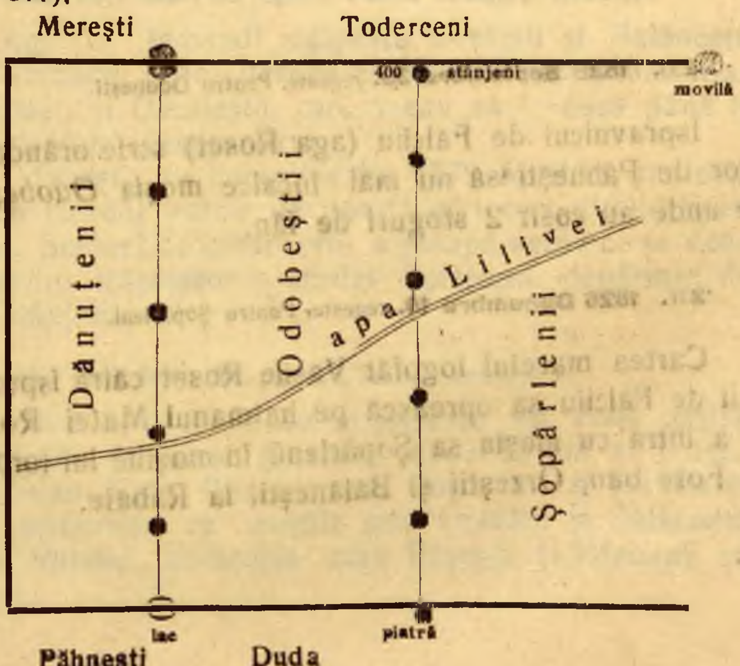
Către Cinstita isprăvnicie de ţinut Fălciiului.

Dintru aceasta veţi vide cele cuprinsă, deci cât pentru acei 41 stânjeni, veţi ave răspuns după hotărâre ce să va da de către divan ca să urmaţ iar pentru acele doî stoguri de fân ce jălueşte Buzne că de către orândatorii numitei moşii Şopârlenii cu a lor întindere în moşie peste pietrele hotară liau luoat. Dmv. după de noauă carcetare ce veţ urma acum, să puneţ la cale împlinire acelor doî stoguri de fân de la orândatorii acei moşii care sau folosit cu nedreapta lor luare, întinzânduse piste pietrele hotară. Pentru care de urmare să înştiinţaţ şi aice. 1828 Noemvre 26.

Canta logofăt—Vasile Miclescul vornic—Ioan Ianculeu paharnic.

227. 1826 Sept. 30. Harta moşiilor Şopârleni şi Odobeşti, rădicată de Vasile Tenie vornic de poartă.

Palma cu care s'a măsurat a fost pe harta închipuitoare de starea locului din 1779, şi are 28 centimetri. (Surete ms. XLV 577).

228. **1795 Noembrie 23 regeste.** Pentru Ghermăneşti.

„ o parte de moşie din trupul Ghermăneşti de la acest ţinut, cumpărate de reposat părintele meu, de la cumnatul său Costandin Darie cu zapis din 1795 Noembrie 23, în vremea nevrăsnicie noastre, de către maicămea să găseşte înstrăinată prin vânzare de veci".

din jalba lui Gheliman, din 1841 Noem. 10.

229. **1808 Iulie 22.** regeste. Pentru Germăneşti.

Pr. Cost. Loghin sin Postu Loghin, cumpără cu 30 lei o a cincia parte din Leuşeni şi Ghermăneşti, de la mătuşa lui baba Sofia, însă cu Apostu Loghin, cu Anuşca, cu Aniţa şi cu Costandin Loghin, cum şi o a cincia parte din amânduă trupurile partea lui Ioniţă Loghin.

iscălesc de marturi. V. Cornea, Trifan Margina rezeş din Sanica, Gavril Iohan, Nec. Toderaş din Răşeşti scrie zapisul.

230. **1826 Septembre 30.** regeste. Pentru Odobeşti.

Ispravnicul de Fălciiu (aga Roset) scrie orândătorilor de Păhneşti să nu mai încalce moşia *Odobeştii*, de unde au cosit 2 stoguri de fân.

231. **1826 Decembre 10.** regeste. Pentru Şopârleni.

Cartea marelui logofăt Vasile Roset către ispravnicii de Fălciiu să oprească pe hatmanul Matei Roset de a intra cu moşia sa Şopârlenii în moşiile lui Iordachi Fote ban, Orzeştii şi Bălăneştii la Răbăie.

232. 1826 Decembre 11. regeste. Pentru Şopârleni.

Jalba ban. Iordachi Fote la divan că linia de hotar a Şopârlenilor hatm. Matei Roset despre moşiile sale Orzeştii şi Bălăneştii să fie după cartea de judecată din 1824 Noembre 19 «dintr'un drum până în zare despre apus, unde stau şi alte moşii a rămas să le stăpânesc eu, zice Fote.

Ispravnicul de Fălciu, D. Iamandi aga, va trage linia de hotar.

233. 1827 Februar 16. regeste. Pentru Dinţeni.

Ianachi Buznea adivereşte că a luat în posesie pe trei ani moşia *Dinţenii* de la spătar Ianachi Danul, după cum mai înainte o luase de la Chiriac Sava din Huşi. Cum însă nu îndeplinise toate ponturile din contract i s'a rădicat dreptul de posesie după un an.

Fiind supus cazul la judecată se trimete la Iaşi contractul cu o scrisoare a lui Ianachi Danul spătar, se hotărăşte ca tot Ianachi Buzne să ţie moşia pe trei ani.

234. 1827 Mart 15. regeste. Pentru Orzeştii şi Bălăneştii.

Aga D. Iamandi stâlpeşte Orzăştii şi Bălăneştii (aga Iordachi Fote) despre Şopârlenii hatmanului Matei Roset, şi Odobeştii, care vreau să le ducă până în zare dealului despre Prut.

Odobeştii au hotarnica din 1779 April 12, rădicată de Ion Gordul vornic de poartă şi Iorest dichiul Episcopiei. Semnul de hotar este o groapă veche ce se vede pe planul Râşeştilor a sfintei Episcopii, depărtare de 215 stânjeni.

235. 1827 Mart 22. regeste. Pentru Şopârleni.

Banul Iordachi Fote se jălueşte lui Vodă contra Episcopiei de Huşi, şi arată că de 12 ani se judecă cu hatman Matei Roset pentru Şopârleni şi încălcare, ce o pătimeşte cu moşiile sale Orzăştii şi Bălăneştii *de la Răbăia*. Episcopia cere Râşeştii şi Hrubenii cu

ispisocul lui Ieremiia Vodă Movila din 7100, dar a-tunci era domn Aron Vodă, nu Eremiia Vodă Moghilă și nu se vorbește de cât de Râșești nu și de Hrubeni, și nu pomenește nici de Prut *nici de Răbăia.*

Obs. In uricul din 7100 (Melchisedec. Cronica Hușilor 91) se arată că se dau aceste moșii Episcopiei *cea făcută nouă* a Hușilor : satul Plopenii, satul Cozieștii, *satul Râșeștii,* seliștea Crețeștii, seliștea *Spărieții* ce sânt la Fălciu, și Căcăceni la ținutul Lăpușnei"

Intâmpinare lui Fote era deci intemeiată.

236. **1827 Mart 23.** regeste. Protimisirile Mera.

Banul Iordachi Fote se jăluește și cere protimisii să răscumpere partea ce Ion Gheleme a vândut agăi Ilie Cogălniceanul din Ghermănești, întru cât n'a făcut cunoscut nici rudelor nici megieșilor, și el ca megieș cu moșia sa Mera (Valea Cânepei) cere protimisire.

237. **1827 Mart 26.** regeste. Pentru Râșești și Hrubeni.

Carte domnească scrisă la ispravnicul de Fălciu, aga D Iamandi să dea jumătate Episcopiei și jumătate ban. Iordachi Fote, din capetele moșiilor Râșești și Hrubeni. care au fost scoase de supt împresurare Șopârlenilor hatmanului Matei Roset, dar luase cu de la sine putere aga Iordachi Fote.

238. **1827 Iunie 9.** regeste. Pentru Șopârleni.

Carte domnească cătră D. Iamandi aga, ispravnic de Fălciu, să oprească lucrările de hotărâturi, până se va judeca pâra pornită de aga Iordachi Fote cu hatman Matei Roset pentru împresurare ce acesta face cu moșiia sa Șopârlenii și deci hotarnica ce o face ban. D. Iamandi fiind părtinitoare Episcopiei, se oprește lucrarea.

239. 1827 Iulie 8. regeste. Pentru Şopârleni.

Poronca lui Vodă Sturzala Vas. Miclescul biv vel vornic de ţara de gios şi la D. Iamandi biv vel agă, ca *să pue pietre hotară prin mijlocul podişului* între moşiile agăi Iordachi Fote (Orzăştii şi ălBăneştii) şi între Şopârleni, lui Matei Roset hatman, *pe zarea dealului*, potrivit anaforal i din 6 Noembre 1826 ; acestea fiind că părţile amândoaî ia fiinţă date agăi. Dim. Iamandi, cum şi la înfăţişarea dinai tea lui Vodă, aşa au hotărât, faţă fiind şi aga Dim. Iamandi ; ceia ce s'a şi făcut (8 Ianuarie 1827).

240. 1828 Ghenar 1. regeste. Diata lui M. Darie.

Manolachi Darie lăsă prin diată finului său Ion un stânjen pământ din Scrivuleni, din trupul bătrânului diaconului Pavăl Gaţul, şi anume din partea Mariei fata preutului Pavăl şi soţ lui Manolachi Darie.

Iscălesc actul aceştia:

Manolachi Darie şi soţia lui Maria, fata diaconului Pavăl Gaţă, cu fii săi Chiriac, Gheorghe, Catrina şi Ioniţă ; apoi vatavul C. Chitic. Ion Blagocin scrie zapisul.

241. 1828 Februar 7. O vechilime. Pentru Drăceni.

Noi mai gios iscăliţii prin această scrisoare a noastră ci o dăm la mâna sfinţii sale preutului Grigore cumnatului nostru precum să să ştie că lam făcut vichil din parte noastră pentru parte de moşie *Drăcenii* de la giudeţul Fălciiului di pe socra nostră Tudora Chiticesă fiica Lupului Negru di Drăceni di a o faci schimb cu cine o va putea găsi sfârşindu deplin schimb şi parte nostră după această scrisoare ce iam dat luând tot moşie iar nu bani, şi va face schimbul cum va socoti mai bine, şi pentru mai adivărată credinţa neam iscălit cu mâinile nostre.

1828 Febr. 7

Sandu Chitic. preut Ioniţ
† Eu Vasile Lebedinschi am pus degetul
Dumitrachi iscal.

242. 1828 Mart 5. regeste. Pentru Suleni (Duda):

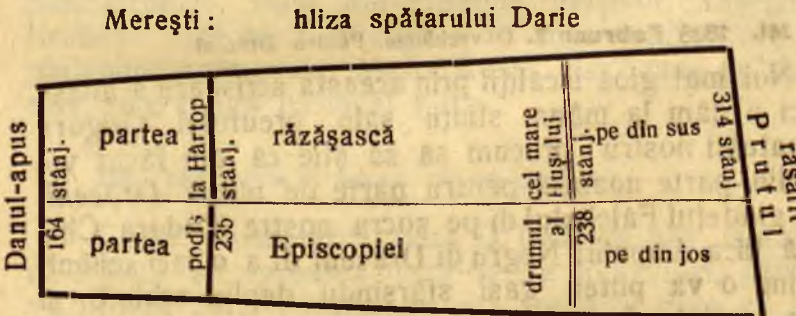
După jalba dată de spătar lordachi Fote contra hatm. C. Paladi stăpânul Dudei (din vechiu Suleni) pentru hotarul de la Pruteţ ; se cere o cercetare cu oameni bătrâni „cari ar fi avându ştiinţă pe unde au fostu hotarul vechiu şi de unde sânt pe podiş despre apus lângă drumul mare al Huşilor".

243. 1828 Mart 20. regeste. Pentru Drăceni.

Preutul Grigore vechil şi Tudoriţa Chiticeasă dau scrisoare de schimb la mâna ispravnicului Ioniţă Buzne şi Saftei Ogloae, că a făcut schimb dându-le 5 stânjeni din *Drăceni* după vechilimeoa ce au din Febr. 1828, şi primesc în Crăsnăşeni 3 stânjeni 6 palme, ce-i au de pe strămoaşa lor Gafia ; „sau socotit masă fiind moşie mai lată pe la une locuri mai strâmtă precum iaste şi moşie Drăcenii".

244. 1828. Mart. 28. regeste. Pentru Mereşti.

Isprăvnicia de Fălciu ordonă căpitanului de mazili să aleagă părţile Episcopiei, ce le are în Mereşti de la movila Răbâei, despre răzeşi. Iată schiţa măsurilor.

Răşeştii, ce vin pe din sus de movila Răbăei ; podişul în dreptul movilei Răbăei pe şesul Prutului.

245. 1828 April 5. regeste. Pentru Mereşti.

Răzeşii de moşia Mera—Mereştii (Valea Cânepii), de la movila Răbăei se împacă cu Vlădica de Huşi—

Sofronie—ca Episcopiia să-şi stăpânească partea ei ce o are danie de la răzeşi, iar răzeşii să-şi stăpânească moşia lor drept în două.

Iscălesc Neculai Bulirmă, Vasile Bulirmă, Chirica Bulirmă şi Hariton Bulirmă.

246. 1828 Noembre 29. regeste. Pentru Odobeşti.

Paladi spătar, ispravnic de Fălciu scrie către isprăvnicelul de aprozi V. Glodianul din Ghermăneşti să meargă la Păhneşti să cerceteze dacă moşia Odobeştii a lui Ioniţă Buzne polcovnic pătimeşte împresurare despre orândătorii moşiei Păhneştii a hatm. Matei Roset, şi că de s'au luat 2 stoguri de fân de pe moşia Odobeştii.

In Decembre 2 Vasile Glodeanul cercetează şi găseşte că în adevăr i s'a încălcat moşiia sa Odobeştii de orândătorii de Păhneşti şi că i s'au luat 2 stoguri fân.

In 3 Dec. isprăvnicia împuterniceşte pe V. Glodeanul să împlinească paguba lui Ioniţă Buzne polcovnic.

247. 1828 Decembre 3. regeste. Pentru Odobeşti.

Spatar Paladi ispravnicul de Fălciiu scrie lui Vasile David şi Macarie Codreanul din Orţăşti să vie să stea în judecată cu Catrina Giurcăniţa şi Alexandru Buzne, la 15 Ianuarie aducându-şi hârtiile trebuitoare, hotarnica moşiei, spiţa de neam şi altele.

248. 1828 Decembre 5. regeste. Pentru Odobeşti.

Vasile Glodeanul isprăvnicel cercetează din nou pricina pentru cele 2 stoguri de fân luate de orândătorii Păhneştilor de pe partea de moşie a polcovnicului Ioniţă Buznea, de pe Odobeşti, şi hotărăşte ca să se ia un stog din partea orândătorului vechiu Iane, iar al doile stog de la noul orândător, fiind amândoi tovarăşi la orânda Păhneştilor. Se măsoară cele 2 stoguri şi se găsesc „grosul unuia 6 stânjeni şi peste cap 3 stânjeni (a lui Iane), iar celălalt stog" au venit 8 stânjeni grosul „4 peste cap" (a lui Gheorghe).

249. 1828 Dec. 15 regeste. Pentru Odobeşti.

Ispravnicii de Fălciu (Ioan Cuza post şi C. Paladi spatar) dau scrisoare la mâna lui Ioniţă Buzne polcovnic că i s'au împlinit cele 2 stoguri de fân luate pe nedrept de orândatorii de Şopârleni de pe moşia sa Odobeştii, după cercetarea făcută de vornicul de poartă Vasile Tenie, de V. Glodeanul ispravnicul de aprozi şi că dar s'a curmat această pâră între dânşii.

Cu adresă se scrie cinstitului divan giudecătoresc al Cnejiei Moldovei.

250. 1829 Februar 27 Iaşi. Iord. Roset post vinde cu 7000 lei agăi Ilie Cogălniceanul părţile sale din Drăceni.

Iordachi Roset biv vel post adiverez prin acest zapis al meu ci dau dmisale Ilie Cogălniceanul biv vel aga precum să fie ştiut că având eu o parte de moşie *Drăcenii* la ţinut Fălciiului hotărâtă despre alte părţi, cum adiverează hotarnica ce am din leat 7268 Avgust 23, cari parte şi eu o am de clironomie de la răposat părintele mieu vornic Iordachi Roset, şi răposat părintele meu încă au avuto luată de la dmlui vornic Neculai Dimachi în schimbu în potriva altii moşii *Lieştii* de la ţinut Vasluiului pe care au dato părintele meu dumisale, cum adiverează scrisoare de schimbu ce iaste din 1816 April 3, dată de dmlui vornic Dimachi, adiverită şi de alţi boeri marturi, încredinţată şi de cătră dmlor veliţi boeri ai divanului din vremea aceea, cum şi carte de întăritură ce am din 1816 Mai 1 de la domnul Scarlat Călimach Vvodă, întăritoare părţii din numita moşie Drăcenii, pe temeiul scrisorii de învoială, care parte de moşie Drăcenii şi eu acum de bună voe socotindumă pentru alt *interes* al meu folositor o am vândut dumisale agăi Cogălniceanul prin bună tocmală cu 7000 lei, pe care bani mi iau şi dat dmlui acum toţi deplin în mâinile mele, şi eu încă pe lângă zapisul acesta am dat dmisale şi toate scrisorile vechi şi noî ci am avut pe numita parte de moşie. Deci de acum înaite şi în veci să aibă a o stăpâni tot dmlui cât şi toţi urmaşii dmisale, din niam

în niam ce pe a dumisale dreaptă ocină şi moşie după cuprindere scrisorilor ce sânt, pe care să aibă aş face dmlui şi întăritură de la stăpânire, şi pentru întărire vânzării ce am făcut dumisale, am şi iscălit însumi, poftind şi pe alte obraze cinstite de au iscălit de marturi. In anul 1829 Febr. 27 zile. Eşi

Iordachi Roset post adiverez

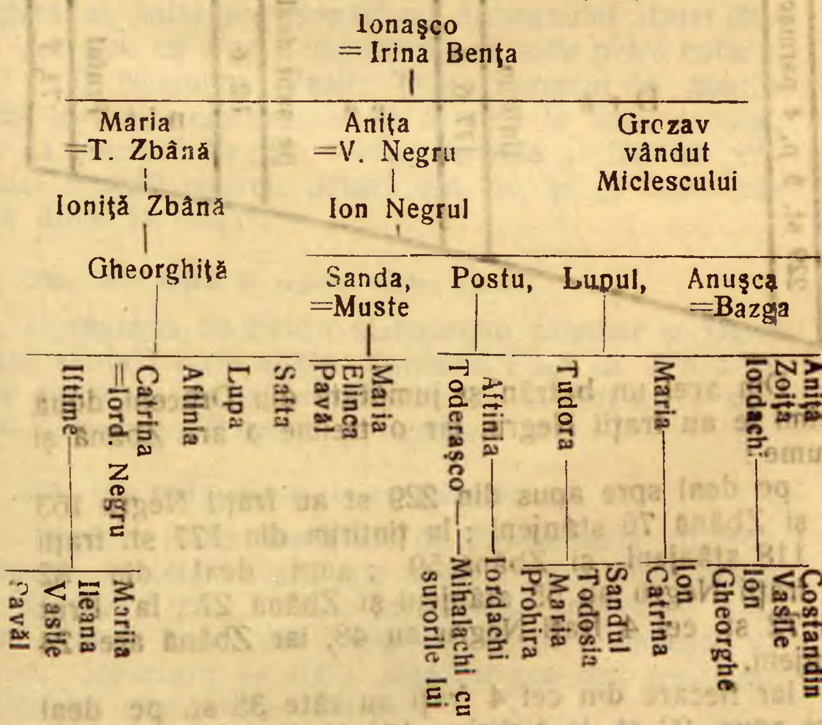
Dimitrie Sturza logofăt martur—T. Sturza hatman martur. Gheorghios Grigoriades spataris martis (greceşte)

Coştandin Sturza agă martur.

Alexandru Sturza agă martur.

Obs. Copie din 1838 Febr. 8 legalizată de judecătoria ţinutul Iaşi supt No. 191. Cel ce a scris copii a scris în toate locurile *Drănceni* pentru *Drăceni.*

251. 1829 Mart 3. Spiţa curgătorilor din Ionaşco, din Drăceni, după zapise din 7173, Mai 13 (1665) şi 7176 Ghenar 4 (1668).

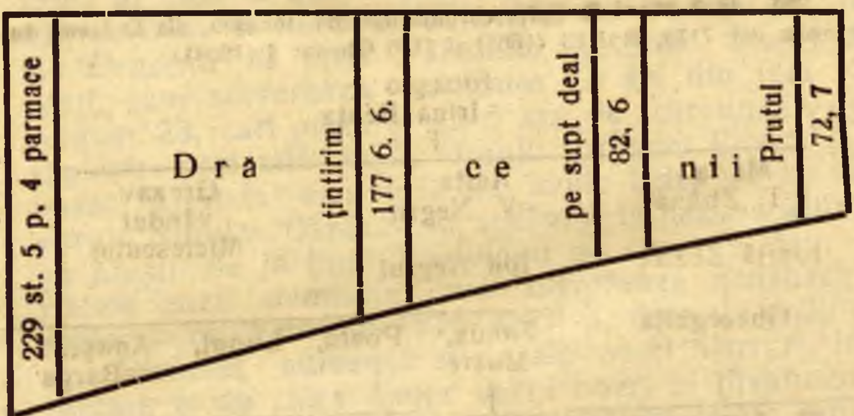
Spiţa o adiverează Iordachi Negru, Ioniţă Zaharia, V. Popa, de Scrivuleni, şi e legalizată tocmai în 1836 Mai 15.

252. 1829 Mart 1. regeste. Pentru Şopârleni.

Logofeţia cea mare (Lupul Balş vel log.) scrie isprăvniciei de Fălciu că până la judecarea pricinei să îngădue sătenilor din Răşeşti să are pe locul de pricină între comis Matei Roset (Şcpârlenii) şi spatar Iordachi Fote (Orzeşti şi Bălăneştii), la capătul ce se împresoară despre Şopârleni.

253. Fără an (Către 1829 Mart 3.) regeste. Pentru Drăceni.

Izvod de câţi stânjeni au în Drăceni cei 4 fraţi, feciorii lui Ion Negru: Sanda Mustoae, Postul Negru, Lupu Negru şi Anuşca Bazga, din bătrânul întreg al *Manciului*, cumpărat cu zapise încă din 7263 Decem. 28 (1754) ; cum şi părţile lui Zbană a treia parte ; aşijdere şi din *pol* bătrân a Hărăţului.

Din acel un bătrân şi jumătate din Drăceni, două treimi le au fraţii Negru, iar o treime o are Zbână şi anume :

pe deal spre apus din 229 st au fraţii Negru 153 st. şi Zbână 76 stânjeni ; la ţintirim din 177 st. fraţii au 118 stânjeni şi Zbână 59 ; supt deal din 82 st. fraţii Negru au 55 stânjeni şi Zbână 27 ; la Prut din 72 st. cei 4 fraţi Negru au 48, iar Zbână are 24 stânjeni.

Iar fiecare din cei 4 fraţi au câte 38 st. pe deal spre apus, 29 st. la ţintirim, 15 stânjeni pe supt deal şi 12 st. la Prut.

Obs. Mai jos se însamnă că Aftinia sora lui Toderaşco Negrul are 7 stânjeni pe deal ; iar Aniţa sora lui Iordachi Negrul are 7 st. pe deal.

Pentru înţelesul acestor hlize să se vadă spiţa curgătorilor din Ionaşco bătrânul, de supt No. 249.

254. 1829 Mart 20. regeste. Pentru Valea Cânepii.

Răzeşii Maria soţie lui Manolachi Darie cu fii săi Chiriac, Gheorghe, şi Tinca vând 3 stânjeni moşie *din vale Cânepii ce o trag din bătrânul lui Loghin,* căpitanului Ion Michiul, câte 16 lei stânjenul.

Actul e semnat și de Ion Grecul, Vasile Michiul, şi e scris de Iamandi Brânză.

255, 1829 Oct. 28. regeste. Pentru Şopârleni.

Beldiman, ispravnic de Fălciu scrie vornicului de poartă Vasile Tenie să fie faţă când va merge clucerul Negură să hotărască Şopârlenii, hatmanului Matei Roset „ce zice că s'ar fi împresurat cu noile petre hotară.

La 2 Noembre Vasile Tenie vornicul de poartă arată în scris isprăvniciei că a mers la faţa locului, dar că clucerul Negură i-a luat înainte şi fără să cerceteze a urnit pietrele hotară din loc, și „a întors căruţa drept la Huși",

256. 1830 Mart. 15. regeste. Pentru Răbăia.

Isprăvnicia de Fălciu (Gheorghe căminar şi Dum. Gane sărdar) scrie spătar. Iordachi Fote că are a se face cercetare de hotar între moşia sa Răbăia şi moşiile Episcopiei, Răşeştii şi Hrubenii.

257. 1830 Mai 2. regeste. Pentru Odobești.

Nicolaos Razu ispravnic de Fălciu scrie lui Nec. Botezatu în ceia ce privește crâșma lui Ioniţă Buzne din *Odobeşti*, căci nu face stricăciune crâşmelor hatman. Mateiu Rosăt din Şopârleni, şi din Păhneşti, fiind cu depărtare de 4000 stânjeni cea din urmă, iar Şopârlenii este moșie stearpă.

258. 1830 Mai 8. regeste. Pentru Şoprâleni.

Polcovnicul Ioniţă Buzne se jălueşte „către cinstitul giudecătoresc divanul Cnejiei Moldaviei“ că pătimeşte nedreptăţi cu crâşma despre partea orândatorilor moşiei Şopârlenilor a dmsale hatman Matei Roset „Tăindumi cepul de la vasul cu băutură pentru casa mea“

259. 1830 Mai 9, regeste. Pentru Drăceul.

Razeşii de Drăceni (Iordachi Negru şi Ioniţă Buzne polcovnic cu alţii ai lor) cer dreptul de protimisire prin divanul judecătoresc a Cnejiei Moldaviei, urmând a plăti 7000 lei bani, ce aga Ilie Cogălniceanul a dat post. Iordachi Roset, cumpărând'o cu *riză-pazar* dar fără publicaţiile rânduite.

Ei fiind răzeşi de pe strămoşul lor „Ionaşco bătrânul acelei moşii“ cer să fie protimisiţi luându-i şi toate zapisele vechi.

260. 1830 Mai 10, Aga Ilie Cogălniceanul vinde lui Matei Roset hatman cu 7000 lei părţile sale din Drăceni.

Pentru parte de moşie *Drăcenii* de la ţinut Fălciiului hotărâta despre alte părţi, ce am fost cumpărat de mine de la dmlui biv vel postelnic Iordachi Roset în preţ lei de 7000 cu zapis din anul 1829 Febr. 27, arătândusă dmlui hatman Matei Rosăt cu protimisire a rudeniei, de văr primare cu pomenitul mai sus boeriu a răscumpăra de la mine această parte de moşie şi cunoscând şi eu că urmează a avea dmlui această dreptate a o răscumpăra de la mine, am primit de la dmlui banii ci am avut, precum şi toate documenturile vechi şi noî ci am fost primit şi eu de la dmlui postelnic şi spre încredinţare am iscălit. 1830 Mai 10.

Ilie Cogălniceanu agă—Elinca Rosăt vorniceasă.

26'. 183 Mai 10. regeste, Sinet pentru Drăceni.

Sinet de 7000 lei prin care Matei Roset hatman

arată că a primit de la aga Ilie Cogălniceanul prețul cu care a cumpărat de veci părțile sale din Drăceni, ce le ave de la vărul său Iordachi Roset postelnic.

Partea aceasta prin răscumpărare trecând din nou către sine, el se îndatorește că la 1 Iunie să răspundă cei 7000 lei cu toate documentele moșiei Drăceni.

262. 1830 Mai 19. regeste. Pentru Drăceni.

Iordachi Negru, polc. I. Buzne, răzeși de Drăceni fac jalbă (rusește și moldovenește) către Chiselef contra lui Iordachi Roset post. pentru încălcare ce le face în moșia lor Drăceni, unde ei au răzeșie de pe strămoșul lor Ionașco, și după spițele de neam. Iordachi Roset ar fi ținut această moșie vânzătoare cu *rizapazar* către aga Ilie Cogălniceanul cu 7000 lei fără publicații, și în formă zice că i-ar fi vândut numai venitul în posesie, nu și moșia. Roset spunând că a vândut de veci, iar aga Ilie spunând că a cumpărat numai venitul răzeșii cer prin carte de blăstem să se afle de s'a vândut moșia fără publicații, și atunci cer dreptul de protimisire, și să se afle și prețul vânzării cel adivărat.

263. 1830 Mai 19. regeste. Pentru Ghermănești.

Ion Michiu înaintează jalobă „către excelența sa deplin împuternicit prezident" și împărătese adeutant Chiselev" în pricina moșiei Ghermănești. Arată că din vechime moșia aceasta a fost a strămoșilor săi; mai apoi a cumpărat o parte răposat Darie Velișco spătar; iar restul a fost a răzășilor. De trei ani pe partea Dărieștilor a intrat ca stăpân aga Ilie Cogălniceanul „supt cuvânt că ar fi avândo în orândă cu anul de la urmașii spătarului Darie, dumnealui comis Neculai. In fapt el o are cumpărată cu 1000 lei. Cere să stea în judecată și carte de blăstăm să afle adevărul vânzării, „căci dmlui după cum înțalegem vra azice că au cumpărato cu *mai sus preț* și așa să fim puși la cale de a și primi dumlui aga Cogălniceanul de la noi banii

ce ar fi dat protimisindune cu răscumpărare şi dânduisă atât *z*apisul de cumpărătură, cât şi toate alte scrisori ce va fi primit de la dmlui comis Neculai"

264. 1830 Mai 24. regeste. Pentru Şopârleni.

Divanul giudecătoresc al Cnejiei Moldaviei (N. Dimachi vornic, I. Greceanul vornic. Beldiman vornic şi M. Luca spatar), scrie către aga D. Iamandi ca să ia inginer şi să meargă la Odobeşti, să cerceteze pricina de încălcare ce pătimeşte polcovnicul Ioniţă Buzne despre Şopârleni hatm. Matei Roset.

Porunceşte să rectifice linia petrelor de hotar; tot o dată să cerceteze şi pricina pentru crâşmă, de aduc sau nu stricăciuni dmsale hatmanului Roset, întru cât Şopârlenii este moşie starpă fără aşezare de sat.

265. 1830 Mai 26. regeste. Pentru Păhneşti

Polcovnicul Ioniţă Buzne din Odobeşti se jălueşte „către înalt exelenţia sa domn deplin împuternicit prezădent Cnejielor Moldaviei şi Valahiei, Ghenaral Ievtinat ghenaral Aghiotat şi Cavaler Chislei" că după ce a stat 16 ani în Păhneşti ca orândator a răposatului boer C. Rosăt spătar, şi a făcut acarete ; şi acum noul stăpân Matei Roset hatman, fiul spătar C. Roset, îl supără cu acareturile sale. El cât a fost orândator a cheltuit 7000 lei cu facerea bisericii din Păhneşti.

Cere a fi trimis să se judece să-şi afle dreptate.

266. 1830 Iunie 5. regeste. Pentru Răşeşti.

Caminarul Gh. Vasiliu face hotarnica Răşeştilor şi a Hrubenilor, moşiile Episcopiei, întru cât aga Alecu Roset nu putuse să ia parte la hotarnică. El vine în Râşeşti strânge 7 bătrâni, între care Andrei Caraş, Apostol Hanganu şi Andrei Trifan, care ştiau de mersul moşiilor încă de la Toderaşco Jora, de pe care se trag moşiile Orzăştii şi Bălăneştii.

Despre aceşti bătrâni caminarul Vasiliu vorbeşte

astfel: „şi îndată bătrânii arătaţi mai sus încălecânduşi caii nu ca nişte bătrâni cu totul trecuţi cu vrâsta şi slăbăciunea bătrâneţelor care să de îndărăt şi asupra arătarilor au purces împreună cu noi *călăreşte arătând*".

Despre satul Râşeşti spune că „de multele întâmplări a vremilor strămutându-se şi iarăşi liniştindu-se „cu mari greutăţi s'au aşezat cu aşezare „statornică de sat ţintirim în cotul Pruteţului pe parte de moşiia Jorăi".

Cercetând de apa Pruteţului cel adevărat „au arătat că este tot acela de care se voroveşte că se află moşiile Jorăi, trecând peste dânsul, arătându-ne şi urmarea lui pe unde umblă şi pe unde intră iarăşi în Prut".

Cât despre numele moşiilor Jorăi, cei 7 bătrâni spun „lângă Răşeştii Episcopiei erau moşiile :Jorăi, Urzeştii şi Bălăneştii, care cei fără ştiinţă le numiau moşiia Răbăia, pe numele moşiilor Răbăia. Şi se mai zice şi moşia Podului, pentru că era moşie fără sat şi avea trecătoare pe pod peste Prut, pe care pod lau avut şi Episcopia în orândă".

Căminarul Vasiliu găseşte că şesul Prutului cuprinde 546 fălci".

267. 1830 Iunie 28. regeste. Pentru Răşeşti

Generalul P. Chiselef după jalba spătarului Iordachi Fote rânduise boeri hotarnici să cerceteze pricina de hotar între moşiile Fotei (Orzeştii şi Bălăneştii) şi cele ale Episcopiei (Râşeştii şi Hrubenii) şi în raportul boerilor se dă dreptate Fotei: „ din documenturile ce au înfăţoşat amândoă părţile s'au hotărât ca din movila Răbâei, punct statornicit din sus şi până în margina moşiei Sulenilor, al doile punct statornicit din os, să se împărţască drept în doă".

268. 1830 Iunie 30. Un răvaş către Costantin Roset.

„Dmlui aga Ilie Cogălnicean iaste poftitu la divan giudecătorescu, în pricina cu răzeşi de moşie *Brătenii* i *Scrivnlenii*, şi *Ghermăneşti.* 1830 Iun. 30

ispravnicul

In dos el răspunde în aceiaşi zi.

1830 Iunie 30 Pentru parte din Ghermăneşti, fiind că mam desfăcut dânduo fiilor vânzătoare, la care sânt şi toate scrisorile, urmează a să chema pe dmlor ca să răspundă la pretenţiile răzeşilor, căci eu nu am nici o treabă mai mult cu această parte. Iar pentru răscumpărările ce cer răzeşii de *Brăteni* şi *Scrivuleni* fiind că în minutul acesta am văzut jalobele, vor fi îngăduit până mâne Marţi ca să caot docomenturile şi zapisăle şi mâne mă voiu înfăţoşa.

Costandin (Roset) Iunie 30.

269. 1830 Iuli 14. regeste. Pentru Ghermăneşti.

D. Gheleme caminar scrie lui Iordachi Gheleme în pricina răzeşilor de Ghermăneşti, care au bănuit că zapisul de vânzare e prefăcut cu suma de lei 3250 „pentru a cărue prifacere trebue să vă fi spus bădiţa Ionică“. Răzeşii vrau să scoaţă carte de blăstăm ; însă el după sfatul lui Ilie Cogălniceanul a dat jalobă în numele lui, ca să o răscumpere ca unul ce nu e iscălit în zapis. Până ce vor scoate răzeşii carte divanului şi carte de blăstăm el se simte dator şi-i scrie mai dinainte „şi de să vor arăta ei acolo dmv. săi luaţi cu prăjina, căci aşa liam făcuto eu“.

Adresa este: cinstit şi mie iubit mai mare frate dumisale bădiţelui Iordachi Gheleme cu multă sănătate. Dorohoiu“.

270. 1830 Iulie 15. regeste. Intre Ion Michiu şi Ilie Cogălniceanu.

Divanul Cnejiei Moldaviei judecă şi dă câştig lui Ion Michiul cu ai săi răzeşi că zapisul de vânzare a lui D. Ghelemin şi a fratelui său Ion Ghelemin cătră aga Ilie Cogălniceanul, pe preţ drept de 1500 lei,[1] l'au dres în 3250 lei. Supt carte de blăstăm şi carte divanului cătră ispravnicu de Dorohoi, unde traiău fraţii Gheleme, se află adivărul. Se dă dreptate lui Ion Michiul să răscumpere moşia ca răzeş şi să întoarcă 1500 lei, nu 3250, de şi vânzătoriul a arătat că 1500 lei a primit bani, iar 1750 lei „sau socotit facerile de bine ce au cunoscut de la dmlui aga Ilie“.

271. 1830 Iuli 16. O scrisoare către Ilie Cogălniceanul.

Cu multă plecăciune mă închin dumitale K. K. Ilie; Am arătat boeriului aceia ce dneta şi asară miai zis în pricina cu răzeşii de Ghermăneşti, şi dmlui miau poroncit a cere de la dmta răspunsu lămurit, de aceia ceţi va fi zis Gheleme. După poroncă fac dumitale întrebare, şi te rog să am răspuns.

Plecat slugă Gheorghi stolnic.

1830 Iuli 16

272. 1830 Iulie 18. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Ion Michiul răzeş de Ghermăneşti împreună cu maică sa Catinca Darie vînduse lui Ilie Cogălniceanul agă părţile lor din Ghermăneşti, la ţinut Făl iiului. Cum însă fratele sau *Iordachi Michiul* cere protimisire de răscumpărare, că i n'a fost trecut în zapis şi vânzarea s'a făcut fără ştirea lui, D vanul cercetând pricina dă drept numai lui Ion Mihiul de răscumpărare să ie 1500 lei de la Ilie Cogălniceanul, şi Iordachi Michiul perde procesul.

Ion Mi hiul îşi ia moşia înapoi „însă pără în apa Prutului, iar peste Prut precum mergia moşia după hotărârea scrisorilor", iar peste Prut să rămână moşia în sama noastră a neamului Gheleme.

Iscălişe D. Gheleme căminar.

273. 1830 Iulie 22. Adresa isprăvniciei de Fălciu către I. Mighiul pentru fânul de pe Orţeşti.

Isprăvnicia Fălciiului

către polcovnicul Ioniţă Zaharie, i polcovnicul Iamandi Brânză, şi *căpitan Ion Mighiul.*

Fiil polcovnicului Ioniţă Buzne au înfăţoşat la isprăvnicie nişte zapisă di cumpărătură prin care se arată că au cumpărat 190 stânjeni moşie în posesăe şi 30 stânjeni di veci în trupul moşiei *Orţăştii*, pe care stânjăni stăpânindui în cuprindere zapisălor fără vreo supărare dispre răzăşi. Acum un Macarie Codrianu răzăş cu alţii ai lui di la sine împuternicindusă, ar fi

voind a cosi iarba di pe părţile acele cuprinsă prin zapisă, dipărtând şi pe cosaşii ci iau avut numitul cumpărator alcătuiţi.

Vă rânduești isprăvniciia și vi să scrie ca să cercetaţi supt ci cuvânt pârâtul de la Isâni fără să aibă vreo poroncă a ispravniciei au îndrăznit să se întindă pe părţile numitului cumpărător, în vreme ce el li are cumpărate de la răzăşi cu bună tocmală şi numai de cât săl scoateţi din fânaţ împuternicind pe jăluitor aşi cosi fânul, arătândui că de are vreo pretenţie să vie la isprăvnicie să să înfăţişeze cu acei ce au vândut părţile numitului jăluitor.

1830 Iuli 22.

Nikolaos Razu (greceşte)

274. 1830 Avg. 29. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Nicolae Greceanu ispravnic de Fălciu scrie polc. A. Buzne, polc. Ioniţă Zaharia și Polc. C. Chitic să cerceteze pricina cositului fânului de pe Ghermăneşti, pe partea cumpărată de Ion Mighiul de la căminar D. Gheleme. Ordonă să se *facă măsorişte fânaţului.*

275. 1830 Sept. 1. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Ion Zaharia și paharnicul C. Arbure cercetează pricina râdicată de *Ion Mighiul* căpitan, prin ispravnicia de Fălciu, contra lui Ilie Cogălniceanul agă, care prin vechilul său polcovnicul Iamandi Brânză a oprit cosaşii să cosască fânul. Se află că cosaşii au fost opriţi din poronca agăi Ilie Cogălniceanul şi a căminarului D. Gheleme vânzătorul, şi se găsesc 14 pol fălci de loc și 1 falce *pol* cosită de oamenii agăi Ilie Cogălniceanul şi *2 pol fălci cosită a lui Ion Mighiul.*

276. 1830 Sept. 3. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Jalba lui Ion Michiul căpitan, răzeş de Ghermăneşti contra vichilului agăi Ilie Cogălniceanul, polcovnicul Iamandi Brânză, care în tărie i-a cosit una falce

şi jumătate, iar 14 pol fălci stau necosite de se topeşte fânul.
La 6 Septembre divanul cnejiei Moldaviei, (Ion Greceanul vornic, Gh. Hermeziul agă) scrie adresă isprăvniciei de Fălciu să cerceteze printr'un rânduit anume, îndatorâud pe D. Gheleme căminar să plătească toată păgubire.

277. 1830 Sept. 5. regeste. Pentru Drăceni.

Răzeşii de Drăceni (Ioniţă Buzne, V. Popa, Iordachi Negru), se jăluesc divanului judecătoresc al Moldaviei ca să oprească mezatul vânzării părţilor din Drăceni, vândute de aga Ilie Cogălniceanu hatmanului Matei Roset.

Se face istoricul jalbelor la excelenţa sa Paul Chiselef, trimese apoi în cercetare la general Mircovici, prin cari ei ceriau protimisire ca răzeşi, întru cât hatmanul Matei Roset *e rudenie di pe părinţi, iar nu de pământ* cu aga Ilie Cogălniceanul, iar postelnicul Iordachi Roset e cumpărător în moşie nu băştinaş, şi că dar rău a vândut el agăi Ilie Cogălniceanul. Mai în urmă hatmanul Matei Roset a voit să primească banii fără judecată, dar s'a întâmplat să moară în cursul judecăţii, iar hătmăneasa Smaranda i-a trimis să numere banii agăi Ilie. Acesta voeşte a-şi vinde părţile din Drăceni cu mezat.

278. 1830 Sept. 15. regeste. Pentru Drăceni.

Cartea divanului cnejiei Moldaviei (Ion Greceanul, vornic, M. Luca spatar, Gh. Hermeziu agă) către Smaranda Roset hătmăneasa, prin care se aduce la cunoştinţă că răzăşii Ioniţă Buzne, V. Popa şi Iordachi Negru au cerut protimisire la răscumpărat partea din Drăceni vândută fără publicaţii de către post. Iodachi Roset către aga Ilie Cogălniceanul.

879. 1830 (Decembre). regeste. Pentru Drăceni.

Izvod de câţi bani s'au cheltuit de pol. Ioniţă Buzne în pricina giudecăţilor cu moşia Drăcenii cu aga Ilie Cogălniceanul şi hatman Matei Roset:

7 lei 3 parale jalba către divan (9 Mai)
1, 5 osteneala aprodului de a adus pe Ilie Cogălniceanul la înfăţoşare.
22— (în 2 carboave) isprăvniciei de aprozi tij.
6, 30 (în 3 sorocoveţi) la droşcar de au adus pe Cogălniceanul.
11, — (o carboavă), is. de aprozi de au adus pe hatman Matei Roset la înfaţoşare.
22, — (2 carboave) pe jalba rusască şi moldovenească din 19 Mai.
2, 10 (un sorocovăţ) trecere jalbei la condică, 10 Mai.
200, 11 cheltuiţi la han în 2 luni pentru 2 oameni ce au şezut în Iaşi.
4, 20 chirigiilor ce mau adus întăi la Iaşi
6, — tij al 2-a rând.
7, 3 jalba 5 Sept către divan contra hătmănesei Smaranda Roset.
4, 20 (2 sorocoveţi) logofătului ce a scris cartea divanului către hătmăneasa.
36, 15 cheltuială la han pentru 2 oameni ce au stat 25 zile ce au stat în Iaşi.
4, — chirie lui Tanasă Fluerariul, ce m'a adus la Iaşi.
4, 12 tij la Toader de la Buneşti.
2, 10 trecerea jalbei de la 5 Sept. în condică.
64, 20 cheltuiala logofătului Neculai în 2 rânduri, de au adus banii ce i-a răspuns Cogălniceanului.
57, 20 (5 galbeni) logofătului ce au scris zapisul vânzării (câte 11 lei 20 parale galbănul).
11,—Lipţcanului ce au adus răspuns de la hătmăneasa Smaranda.

576 lei 29 parale.

Obs. Acest izvod este adiverit de Iordachi Negru, că s'au cheltuit în 8-10 ani de când s'au început giudecăţile, în 1831 Ghenar.

280. 1816 April 3. regeste. Pentru Drăceni.

Vornic Iordachi Roset având luată cu schimb moșia Lieștii de la Vaslui, de al Sf. Spiridon din Iași, o schimbă cu biv vel spătar Nec. Dimachi, dându-i dmisale moșia Lieștii spre a o alipi de moșia sa Gugeștii, și ia de la dânsul părțile din Drăceni, la Fălciu, și în plus 4000 lei.

Iscălesc Nec. Dimachi spătar; —Alex. Hrisoverghi spătar, P. Cazimir ban, Iordachi Cazimir sardar, Ioan Duca stolnic, iar divanul în 17 April încredințază zapisul de schimb (D. Sturza vel log., Alex. Ianculeu vel vornic, D. Roset vel vornic, V. Roset vel vornic).

281. 1830. Izod de cheltueli.

«Izvod de cheltuelile ce am cheltuit în răscumpărarea părții de moșii de la dmlui aga Ilie Cogălniceanu la 1830. Ioan Mighiul».

Obs. Supt anul 1845 Ghenar 3 voiu da întreg izvodul, întru cât în acel an s'au încheiat pricinile de judecată cu Ilie Cogălniceanu și alții.

282 1830 Iunie 6. regeste. Pentru Drăceni.

Cartea de judecată a divanului Cnejiei Moldaviei care dă câștig hatm. Matei Roset, care a răscumpărat cu 7000 lei de la aga Ilie Cogălniceanul părțile din Drăceni în 1830 Mai 10, care și el le cumpărase tot cu 7000 lei în 1829 Febr. 27 de la Iordachi Roset.

Răscumpărarea s'a făcut pe temeiul rudeniei de văr primare.

Divanul judecând dă rămași pe răzeșii Iordachi Negru și polc. I. Buzne, care cereau că răzeșii, în trupul bătrânului Ionașco din Drăceni, aplicându-le pravila și obiceiul pământului care zic, „întâi protimisisi este a rudeniei de aproape până la al 2-a văr, și apoi a răzeșilor ce vor fi dintr'un bătrân cu vânzătorii, și apoi acelorlalți răzeși din trupul acei moșii și după aceasta a megieșilor".

Iscălesc: Vel log.; C. Mavrocordat vel vornic, Ion Greceanul vel vornic, Miclescul spătar, Gh. Hermeziu agă.

283. 1830 Sept. 15. regeste. Pentru Drăceni.

Divanul Cnejiei Moldaviei (vel log. Iordachi Greceanu vornic, D. Călimach spătar, Gh. Hermeziu agă) scrie cu adresa No. 2433 hătmănesei Smaranda Roset, soţia răposatului hatman Matei Roset, se arată divanului cum stă cu vânzarea ce aga Ilie Cogăl.iceanu a făcut către hat. Matei Roset a părţilor din Drăceni, cumpărate de el de la post. Iordachi Roset întru cât răzeşii de Drăceni Ioniţă Buzne, V. Popa şi Iordachi Negru cer protimisire.

Pe aceasta copie Ioniţă Buzne însamnă această notă: „la Mart în 3 , 1838, au luat docomenturile din mâna me spătar Iacovachi Veisa director logofeţiei mari, şi nici adiverinţă nau vrut ami da, trimis fiind ca slujitor agei Ilie Papucic şi am însămnat spre ştiinţă urmaşilor mei". Ioniţă Buzne.

284. 1830 Ghenar 18. regeste. Pentru Drăceni.

Răzeşii de Drăceni (Iordachi Negrul, pr. V. Negrul, Gh. Negru, Ion Negrul, V. Zbână, Paval Zbână, alt Ion Negrul), dau zapis la mâna polc. Ioniţă Buzne că cheltuind el cu judecăţile ca să scoată de la aga Ilie Cogălniceanul părţile de moşie din Drăceni — care îmblă pe 7 bătrâni — şi anume 3 bătrâni cumpăraţi de Mi.lescu, trecută apoi la Nec. Dimachi, trecuţi apoi cu schimbul la vornic Iordachi Roset, apoi la fiul său post. Iordachi Roset, vânduţi la 1829 agăi Ilie Cogălniceanul, răscumpărate apoi de vărul său primar post. Iordachi Roset, şi acum o cer răzeşii.

285. 1831 Ghenar 21. regeste. Pentru Drăceul.

Aga Ilie Cogălniceanu scrie hătmăneasa Zmarandă Roset în pricina hotărârei ce a luat de a vinde moşia Drăcenii la răzeşi prin mezat, iar nu altfel.

286. 1831 Ghenar 31. regeste. Pentru Drăceni.

Smaranda Roset hatmăncese vinde cu 9600 lei părţile de moşie din Drăceni, cumpărate de soţul său

Iordachi Rosăt biv vel postelnic cu 7000 lei de la aga Ilie Cogălniceanul, în puterea dreptului de protimisire ca văr primar; cumpărător e Ioniță Buzne polcovnic, căruia i-a dat și toate hârtiile vechi și nouă.

Obs. In aceiași zi, Smaranda Rosăt dă chitanță de primire a 300 galbeni de la frații Ioniță Buzne polcovnic și Enache Buzne căpitan.

287. 1831 Ghenar 31. regeste. Pentru Drăceni.

Contract de arendă ce hatmăneasa Zmaranda Rosăt închee cu polc. Ioniță Buznea, căruia îi dă în posesie venitul moșiei Drăceni pe 4 ani (1831 — 1835) cu câte 600 lei arendă pe an.

288. 1831 Febr. 8. regeste. Pentru Ghermănești.

Nicolaos, ispravnic de Fălciu scrie polcovnicului Ioniță Buzne și polc. Iamandi Brânză să cerceteze jalba căpitanului Ioan Mighiu care zice că i s'au încălcat de răzeși drepte părțile sale din Ghermănești, schimbând pietrele hotare.

289. 1831 Mart 8. regeste. Hotarnica Ghermăneștilor.

Ioniță Buzne și Iamandi Brânză polcovnici merg în Ghermănești și măsoară părțile Căpitanului *Ion Miku*, în fața răzeșilor de Ghermănești și de Merești cu fune de 20 stânjeni a 8 palme gospod «nefiind palma pe hotarnică.»

Măsura o începe din sus din capul moșiei Orțeștii și în gios până în hotarul moșiei Mereștii — 28 fune 1 stânjen, pe când în hotarnica veche se arată 28 fune 2 stânjeni; din acestea căpitanul Ion Mighiul are 3 fune 2 stânjeni.

A doua măsură a fost prin *gura văii Cânepii* — 36 fune 1 palmă din Orțăști până în Merești; din acestea căpitanul Ioan Mighiu are 5 fune.

Iar la malul Prutului nu s'a măsurat, fiind pricină între răzeșii de Merești și cei de Ghermănești.

290. 1831 **Mart 29.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Neculai Burghelea cu soţia sa Catinca şi fiul lor Vasile Burghelea vând ispravnicului V. Glodeanul 9 stânjeni din Ghermăneşti, câte 30 lei stânjenul = 270 lei, «care aceşti stânjeni sânt din hotarul de la capătul despre apus şi până la celălalt capăt despre răsărit atât din coace cât şi dincolo din a stânga Prutului având a-şi trage după analogie şi spiţe ce să află la poruşnicul Vasile».

In 1836 Mai 12 Vasile Glodeanu ispravnic îşi primeşte înapoi banii de la Gligoraş Burghelea, care prin judecata a căpătat dreptul de răscumpărare ca răzeş, cei 9 stânjeni fiind din trupul Burghelesc.

291. 1831 **Mai 6.** regeste. O mărturie p. Ghermăneşti.

Postu Hangan, de 81 ani, răzeş în moşie Mereştii, ce-şi dă coaste cu Ghermăneşti, dă mărturie răzeşilor de Ghermăneşti făcută înaintea Episcopului de Huşi Meletie, că înainte de a intra Marcu Burghelea răzăş în Ghermăneşti, stăpânea Ionaşcu al Dochiei.

292. 1831 **Mai 31.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Vasile Popa poruşnicul vinde lui Vasile Glodeanul ispravnic 15 stânjeni moşie din trupul Burgheleştilor cu 450 lei.

In 1836 Mai 12 Vasile Glodeanul îşi primeşte banii de la Gr. Burghele, care prin judecată a căpătat dreptul de protimisire.

Obs. Socoteala banilor o face în carboave, şi zice că 39 carboave şi 60 parale numărate fac 450 lei, ceia ce arată că o carboavă umblă la 1831 *unsprezece lei şi jumătate.*

293 1831 **Iunie 1.** regeste. Pentru Orţeşti.

Smaranda Roset hatmăneasă împosesueşte 25 stânjeni, ce-i are în trupul Orţeştilor lui Alex. Buzne pe 4 ani cu câte 40 lei arendă pe an (1831-1835).

294. 1831 **Iunie 1.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Ispravnicii de Fălciu (Gr. Cuza spatar, A Roset agă) scrie mazilului Vasile Popa să pună în vedere răzeşilor de Ghermăneşti, că de nu vor lua parte la cheltuelile, ce le face *căpitan Ion Mighiu*, pentru a scoate de supt împresurare bătrânul Loghin, apoi nu vor avea parte la câştig.

La 15 Febr. 1832, Vasile sin Gh. Popa răspunde isprăvniciei că 9 luni de zile a stăruit pe lângă răzeşi să ia parte la cheltueli, şi n'au vrut să de înscris că vor lua parte la cheltueli.

295. 1832 **Februar 3.** regeste. Bătânii Ghermăneşilor.

Dumitrachi Popovici, căpitan de mazili de ocolul Prutului, atestă cum s'au împărţit cei 8 bătrâni în câţi umbla Ghermăneştii, după cartea gospod din 7169 Sept. 20 de la Ilieş Vodă. Impărţala s'a făcut de D. Codreanul dvoreaniu:

Ioniţă Loghin un bătrân

Tanasă Cazanu un bătrân

Anica Cazanu un bătrân, ce se împarte în trei părţi.

Ioniţă Moş 2 bătrâni şi jumătate.

Spatar Darie 1 bătrân şi jumătate

Marcu Burghele 1 bătrân, cumpărat de la Ionaşco sin Done.

296. 1832 **Mart 9.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Răzeşii de Ghermăneşti rânduesc vichil din parte lor să ste în giudecată cu V. Glodeanul pe căpitan Ion Michiu—Enu Miku—şi pe Radu Arhire, să să prindă în scris că pe cât or da la cheltuială pe atâta vor avea şi moşie, în Ghermăneşti.

Răzeşii din bătrânul Ion Loghin sânt aceştia:

Iamandi Brânză polcovnic, V. Cozma, Andrei Mighiu, Axinte Sândachi, Iordachi sân Sandu Meleghi, D. Mighiu, V. Migh , Năstasă Mighiu, Gh. sin Costantin, Sim. Arhir , T. Chetran, V. Froni, I. Cazan,

Ioniţă Cazan, V. Bubuiug, St. Trandaf, St. Vâzdoagă, I. Cozmăscu, V. Pârţac, Sim. Zaharia, Ion Croitoriul, Erei Alisandru, Nastasă Huşanu din bătrânul Corne, sărdar Ştefan a Zamfirii.

297. 1832 **April 18.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Adresa giudecătoriei de Fălciu (N. Greceanu vornic, L. Mihalachi căminar, dir. Cozmîţă) către Ion Mighiu şi Radu Andrei să fie la termen pe ziua de 15 Mai pentru giudecata pricinei cu Vasile Glodeanul vatav pentru Ghermăneşti.

298. 1832 **Iunie 14.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Vasile Glodeanu dă zapis de învoială la mâna *căpitanului Ion Mighiu* ca să stăpânească în pace despre sine stânjenii ce-i are în Ghermăneşti, potrivit învoelei din 1818 April 5.

Tot odată se mai învoesc ca căpitanul Ion Mighiu să-şi tragă stânjenii ce-i are în bătrânul Cazan cumpărătură de la spatarul Darie, partea din jos, iar el să-şi tragă în partea din sus.

Zapisul de învoială îl scrie Ştefan Dobraniş.

299. 1832 **Noembrie 4.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (vor ic Nec. Greceanul) către polcovnicii Gr. Duca şi Iancu Mârza să aleagă părţile lui Ion Mighiul căpitan despre alţi răzeşi de Germăneşti, şi mai ales despre T. Alexandrachi şi ai săi.

300. 1832 **Noembrie 27.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Toader Alexandrachi, răzeş de Ghermăneşti de pe bătrânul *Moş*, dă scrisoarea lui Ioan Mighiul căpitan pentru încalcare, că nu e oprit a-şi trage parte di pe bătrânul Moş o parte din opt părţi, şi din a şepteparte pe jumătate.

Iscălesc: Erei Simion, diacon Toader, V. Popa răzeş de Scrivuleni şi Germăneşti, D. Grecul; iar rânduiţii cu măsoriştea sânt Grigore Duca polcovnic, Iancu Mârza polcovnic şi V. Michiu răzeş de Ghermăneşti.

301. 1832 **Decembrie 18.** regeste. Pentru Ghermăneşti:

Răzeşii de Ghermăneşti, curgătorii din bătrânul Cazan, dau scrisoare la mâna *căpitanului Ion Michiul* să-şi stăpânească stânjenii ce-i are cumpăraţi de la spătarul Darie, adică o parte şi giumătate din 8 părţi, ce cuprind Ghermaneşti. El are drept a-şi pune şi pietre hotară.

Ion Cazan, Ioniţă Cazan, V. Froni

Obs. Zapisul îl scrie Vasile Popa.

302. 1833 **Ghenar 15.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Raportul polcovnicului Gr. Duca către judecătoria de Fălciu că murind polcovnicul Iancu Mârza, ce fusese orânduit cu dânsul, n'a putu fi următor pentru termenul de 16 Ghenar să facă măsorăşte moşiei Ghermaneştii, în pricina de giudecată între răzeşii de Ghermăneşti şi căpitan Ion Mighiul.

303. 1833 **Ghenar 20.** Un răvaş.

Frate vătaje Vasile

Find că căpitan Ioan Michiul nau ştiut de mergirea Dmtale la Huşi, anume Joi la 19 Ghenar spre a veni la înfăţoşare în pricina ce avem. Pentru aceia fac ştiut dmtale ca Luni ce vine în 23 a aceşii luni să vă duceţi la Huşi spre înfăţoşare. 1833 Ghenar 20.

sluga Dumitali
Grigori

304. 1833 **Febr. 6.** Două răvaşe.

Cu plecăciune vataje Vasile,

Fără a-mi zice prelungire, vino mâine ca să mergem la Huşi, fiind că apoi să închide jiudecătoria şi vine vremea de a-mi căuta de lucru; înştiinţazămă de satele Podoleni, Cozmeşti, Moşna di sau pus la cale sau nu sau pus.

1833 Febr. 6.

al dumitale slugă
Ion Mighiul

b) Frate căpitane Ioane; am văzut cele scrisă; eu la Huş păn Mercuri nu pot merge. Podolenii, Cozmeştii şi Moşna nau venit s'au dus la Eş.
sluga dumitale
Vasili

305. 1833 **Febr. 19.** Două scrisori.

a) Cu multă plecăciune vătaje Vasile, facu dumitale ştiut că prezidentul au venit şi fără a mai face preţăluire te scoală şi vino la Huşi ca să ne înfăţoşăm, căci eu astăzi mă ducu. 1833 Febr. 19.
sluga dumitale Ioan Mighiul căpitan

In dos:

b) Frate căpitane Ioane,
Eu aş merge bucuros, dar astăzi aştept boeriul să vină şi după ce va veni am multe socoteli de făcut şi de cheltueli că n'am fost la ţară de astă toamnă dar dmta trimete o poroncă ca să mă râdice.
sluga dumitali Vasăli

306. 1833 **April 13.** regeste. Pentru Râşeşti.

Ispravnicia de Fălciu scrie carte la polcovnicul Iamandi Brânză, că căpitanul Ion Mighiul s'a jăluit contra lui Ioniţă vornic din Râşeşti că i-ar fi furat 2 căpiţi fân, iar răzeşii de Mereşti i-ar fi călcat cu vitele lunca ce o are, tăindu-o.

307. 1833 **April 15.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Adresa cu No. 833 judecătoriei de Fălciu (Lasc. Mihalachi căminar) către căpitan Ioan Mighiu din satul Răpile să fie faţă la termenul de 20 Mai — după deschiderea vacanţei de primăvară — să stea în judecată cu răzeşii de Ghermăneşti.

308. 1833 **Mai 5.** regeste. O scrisoare.

Scrisoare de adeverire din partea lui Năstasă Hatmanu, Ion Croitoriul şi C. Popov cum că s'au primit

4 hârtii scrisori de la căpitan Ioan Michiu și anume: din 1802 Noembre 6, 1815 Iuni 14, 1827 Mai 19, şi 1832 Fevr 9, şi urmează a i le restitui la cerere, privind moşia dmsale din a stânga Prutului.

309. 1833 **Avgust 2.** regeste. Pentru Mereştl.

Iamandi Brânză polcovnic raportează în privința jalbei căpit. *Ion Micul* (sic) pentru împresurarea ce ar pătimi dinspre răzeșii de Mereşti, că i-ar fi cosind pe părțile lui drepte de moșie. Se cercetază pietrele de pe moșie, după hotarnica ce are căpitan Ion Micul (sic), se află că i s'au cosit 6 căpițe de fân de răzeși, iar aga Ilie Cogălniceanu cât a ținut 10 ani în stăpânire acea moşie n'a trecut cu cosirea peste linia pietrelor. Și se pune vadea să vină la isprăvnicie să ia sfârșit pricina.

310. 1833 **Oct.** 28. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Rezoluție judecătoriei de Fălciu (Gr, Cuza spătar, prezident, asesori căminar Lascarachi Mihalachi şi Gavril Haciul medelnicer) în pricina alegerii părților căpitan Ion Mighiul despre ceilalți răzeşi de Ghermăneşti (V. Glodeanul, C. Cornea și T. Alexandrachi), şi anume a opta parte şi jumătate.

Obs. Copia acestei rezoluții este din 1835 Dec. 9 şi este iscălită de Gh. Codreanul, director C. Sacară, supt No. 5717.

311. 1833 **Oct.** 29. regeste. Pentru Ghermăneştl.

Jalba răzeşilor de Ghermăneşti către judecătoria de Fălciu în contra căpitan. Ioan Mighiul, care ar fi având cumpărată a opta parte şi jumătate din Ghermăneşti de 120 ani de la urmașii spătarului Darie. Părțile acestea le cumpărase aga Ilie Cogălniceanu cu 1500 lei și le răcumpărase cu protimisire căpitan. Ion Mighiul. Acum răzeșii văzând că au năcaz cu căpitan. Ion Mighiul cer protimisire să-l răscumpere ei.

Ceice iscălesc ... nt Toade... Alexan şi Costantin Corn...

312. 1833 **Noembre 4.** Dona răvaşe.

Ion Mighiul căpitan scrie vătavului Vasile Glodeanul, că urmând să plece la Eşi să-i trimată câştiul de pe părţile sale din Ghermăneşti.

—La 5 Noembre Vasile Glodeanu răspunde pe aceaiaşi foae de hârtie, că n'a făcut jaloa contra Hângăneştilor «dar dmta mergând vei găsi un logofăt din parte tuturora răzăşilor atingând pe Hângăneşti cu moşia megieşită pe din gios că au făcut împresurare nefiind pietre la capătul despre apus, şi ce vei cheltui fă izvod şi vom prinde cu toţii.

313. 1834 **Ghenar 13.** regeste. Un sinet.

Ierei Ioan Batcu dă scrisoare la mâna polcovnicesei Safta Ugle şi polc. A. Buznea că el va întări la giudecătorie zapisul de vânzare prin care maica lui Aniţa le-a vândut lor, pe a sa cheltuială.

Iscălesc ca marturi: Ioniţă Buzne şi Dascalul Gh. Negrul.

314. 1834 **Februar 1.** regeste Pentru Scrivuleni.

Răvaşul căpitan Ion Mighiu către Antohi sin Lupul din Leuşeni pentru 8 stânjeni moşie din Scrivuleni, că de oare ce nu-i aduc nici un folos, cum şi el n'are nici un folos de la părţile ce are în Leuşeni şi în Ghermăneşti, de peste Prut; cere să facă schimb, cu hârtii întărite prin judecătoriile locale. Iar dacă părţile sale din Leuşeni şi Ghermăneşti vor fi mai mari va plăti prisosul.

Arată apoi că bătrânul Loghinesc nu este dat la nici o mână, nici la Zaharia Mighiul, nici la Samion Mighiul, nici la Ion Mighiul.

315. 1834 **Fevruarie.** regeste. **Pentru Ghermăneşti.**

Adresa judecătoriei de Fălciu supt No. 874 (Lascarachi Mihalachi căminar) către căpitan Ioan Mighiul că s'a pus termen la 20 Martie spre a se judeca pâra cu răzeşii de Mirceşti, pentru împresurare despre Ghermăneşti.

316. 1834 **Mai** 13. regeste. Pentru Orţeşti.

Ioan Cazan sulger scrie particularnic log. Alexandru Buzne să fie la Eşi la vadeaoa ce are cu răzăşii de Orţeşti, căci altmintrelea va fi adus cu aprod şi va plăti şi ciobote. In dos stă socotit că a plătit vechilului ca să descopere vicleşugul răzăşilor 81 lei în 2 galbeni şi o carboavă; şi alţi 400 lei în 16 irmilici şi 4 galbeni, o carboavă, un pol sorocovăţ, 10 parale mărunte (1834 Mai 18).

317. 1834 **Mai** 13. regeste. Pentru Răşeşti.

Cost. Cerchez comis şi Vasile Popov comis schimbă între sine moşiile Boldureştii şi Răşeştii. Ei erau cumnaţi, căci comisul V. Popov, ţinea în căsătorie pe Zoiţa sora lui Cerchez, şi fata lui Iancu Cerchez pitar. Comisul C. Cerchez avea a primi de la Popov 37861 lei şi 4 parale, cum şi alţi 20000 lei pentru moşiile Buhăeşti şi Grozeşti. Cât despre moşia cumparată de la comisul Ioan Bercariu, de la Orhei, îşi vor împarţi-o mai pe urmă, de oare ce fiind peste Prut nu se pot învoi acum.

318. 1834 **Noembre 9.** regeste. Pentru Leuşeni.

Zapis de schimb prin care Ion Mighiul şi ai lui dau părţile lor din Leuşeni din bătrânul lui Ioniţă Loghin şi 8 stânjăni din Ghermăneşti, lui Antohi Teclici de la cari iau 8 stânjeni din moşia Scrivuleni, iar cât va trece mai mult să aibă a-l stăpâni ei „fiindcă de când sau închis margine Prutului nu am tras nici un ban, ci rămâind pără acmu tot în cheltuele".

Iscălesc: Ion Mighiul căpitan—Nastasă sin Ion Michiu, Vasile sin Ion Michiu, Dumitrachi Michiu sin Ion Mighiul.

Zapisul e întărit de privighitorul ocolului Podoleni (Gh. Popovici) supt No. 312 în 9 Noemb 1834.

319. 1834 **Hoembre** 22. regeste. Pentru Mereşti.

Isprăvnicia de Fălciu—Gr. Cuza spatar—scrie polcovnicului Ioniţă Buzne ot Râpile să cerceteze pricina jalbei căpitanului Ion Mighiul din Râpile contra răzeşilor de Răşeşti—neamul Hangan—că sau mutat pe moşia Mereştii—azi Valea cânepii—şi-i strică fânaţul, îi tae apărătura de luncă dispre Prut, şi-i strică pomeţii.

320. 1835 **Februarie 1**. regeste Pentru Leuşeni.

Scrisoarea căpitanului Ion Michiu către badea Antohi Teclici în privinţa schimbului a 8 stânjăni pământ pe care varul său Gheorghe îi cere pentru el, mai arătând că un stânjen ar fi fost dat danie de Antohi lui Ion Teclici din Arsura, fecior lui Iftime Teclici.

La vadeaua de la 20 Ghenar s'a amânat pentru 20 Februar să aducă zapis de schimb pe formă. Cere să aibă hartă de schimb, înformăluită până la vadeaoa de 20 Fevruarie „la calıntir".

321. 1385 **Februarie 19**. regeste. Pentru Leuşeni.

Antohi Teclici din satul Leuşeni scrie vărului său Ion Michiu, ca răspuns la scrisoarea sa din 7 Feoruarie, că el nu întoarce schimbul făcut, dar că-i va aduce hârtia de schimb întărită pe formă dupa sărbătorile Paştilor «la carantină la Leova».

322. 1835 **Martie 13**. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Biv vel stolnicul Matei Gârde cumpără cu 25 lei părţile Catrinei soţul lui Ştefan Trandaf din *Ghermăneşti, ce-i zic şi Valea Cânepii*, ce le are de pe tatăl ei diacon Iordachi, care e curgător din Neculai Loghin, prin femeia sa Maria.

Intre cei ce iscălesc sânt: Acsinte din Râchi, erei Atanasie Popovici, Ion Grecu răzeş, Grigoraş Darie postelnicul scrie zapisul.

323. 1835 **Mart 27.** regeste. Pentru Drăceni şi Orţeşti.

Smaranda Roset hătmăneasa arendează pe 4 ani veniturile moşiei Drăceni şi a celor 25 stânjeni din Orţăşti către Alexandru Buznea şi polcovnicul Ioniţă Buzne, cu câte 800 lei pe an arendă.

324. 1835 **Mai 27 Leova.** regeste. Pentru Leuşeni.

Scrisoarea lui Ion Mighiul căpitan către Antohi Teclici şi vărul său Vasile, în ceia ce priveşte alcătuirea cu părţile de moşie ce le are la Leuşeni şi Ghermăneşti peste Prut, mai mult decât s'au cuvenit părţile schimbate din Scrivuleni.

Ion Mighiul aşteaptă răspuns la Leova, unde se află venit pentru pricini de judecată.

325. 1835 **Iunie 25.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Scrisoarea unui Gavril Pogăceanu, trăitor în satul Cruhlicu ot Orhei, care venind la Leuşeni a aflat de schimbul ce vra să facă Ion Mighiul căp. din Râchi,— ce-i venia nepot şie-cu Antohi Teclici, cu părţile sale din Leuşeni şi Ghermăneşti, luând 8 stânjeni în Scrivuleni. Roagă a nu face schimbul şi a-i da lui acea parte, lăsându-şi vichil în Leuşeni pe nepotul său V. Văscul.

326. 1835 **Avg. 23.** regeste. Pentru Odobeşti.

Divanul apelativ al ţării de jos dă adeverinţă cu No. 2725 că s'a primit jalba lui Alex. Buzne contra încălcării, ce i se pricinueşte despre Şcpârleni a răposat. hatman Matei Roset şi Tudorcenii a ban. Iordachi Fote.

iscăle pah. Pangrati, şef, Zagură. Copii e adeverită de Gh. Buţă şetrar şi Ioan Bosie sluger hotarnic.

327. 1835 **Octombre 29.** regeste. Pentru Mereşti.

Raportul către ispravnicia de Fălciu din partea lui Iamandi Brânză polcovnic şi Vasile Popa pentru stricăciunile, ce răzeşii de Mereşti au făcut căpitanului Ion Michiu şi găsesc că i-au cosit de pe 20 prăjini cam 5

căpiţi de fân şi cu bordeele lor ce sunt cu apropiere de 20 stânjeni de moşia căpitanului i-au făcut pagubă în luncă. Se obligă a i se plăti stricăciunile.

La 30 Oct. acelaş an isprăvnicia de Fălciu (Gr. Cuza spătar) arată ca să se împlinească ispașa de la încălcătorii răzeşi de pe moşia Merești.

328. 1836. Izvod de cheltuieli.

«Izvod de ce am cheltuit pentru optu stânjăni ce am scos din moşiia Ghermăneştii i Leuşenii oblastia Basarabiei de la 1834 și până là 1836 pără ce au săvârșit schimbu».

48 lei plătiţi în 4 carboave în 4 rânduri la Leuşeni.
12 lei cheltuiţi în 2 rânduri pe 2 hârtii primite de peste Prut.
30 lei paşportul de la Eşi.
3 lei la pod.
20 lei la casa carantinei.
25 lei la paşportu din Chişinău.
20 lei chiria calului de la Leuşăni la Chişinău.
4 lei podu la înapoere la amândoao malurile.
12 lei cheltuiţi la Leova.
30 lei cheltuiţi peste Prut.
12 lei cheltuiţi la Huşi în judecată cu Niţă Gh. Teclici.
8 lei cheltuiţi cu Gh. Teclici.
12 lei cheltuiţi cu privighitoriu.
24 lei cheltuiţi la întăritura schimbului.
14 lei cheltuiţi pe chizășia.
40 lei cheltuiţi pentru un cal de la Leușeni la Cruhnic la malul Nistrului în ţinut Orheiului.
20 lei cheltuiţi la dus și întors.
40 lei cheltuiţi pentru stânjeni

374 peste tot.

Alte cheltueli cu Leușenii și Ghermănenștii :
5 săptămâni stat peste Prut.
1 săptămână stat la Eşi cu pasportul.
12 zile la Huşi la judecătorie.
4 zile la isprăvnicie, 2 săptămâni cheltuite cu du-

sul la Cruhleni la Gavril Loghin, 2 săptămâni cu căutarea stânjenilor din Nisporeni şi Şendreni. Peste tot 79 zile.

329. 1836 **Ghenar 28.** regeste. O vechilimea.

Căpitanul Ion Michiu capătă o vechilime de la răzeşii din Ghermăneşti şi Leuşeni spre a le căuta interesele lor peste Prut, ori a li se vinde părţile, ori a li se da în schimb dincoace de Prut în Ghermăneşti.

Iscălesc vechilimeaoa: Toader sin Simion Miku, Vasile zet Simion Miku, Andrei zet Simion Miku, Ion zet Simion Miku, Iamandi Brânză polcovnic zet Simion Miku, Nastasachi sin Zaharia Miku, Simion Stanciu pasnic, Vasile Miku pasnic.

In 1826 Mai 3. Iamandi Brânză polcovnic iscăleşte pe zapis că e mulţumit că şi-a primit parte în Ghermăneşti din a dreapta Prutului pentru partea ce avea din a stânga Prutului.

Vechilimiaoa poartă pecetea satului Răpile 1834 : Ţinutu Fălciiu 1840, satul Răpile.

In vechilime se arată că cei ce iscălesc se trag din bătrânii Ion Michiu, Zaharia Michiu, şi Simion Michiu, cari se trag din Anuşca, şi Anuşca se trage din Loghin.

330. 1836 **Febr. 7.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Zapis de schimb a 8 stânjeni moşie din Scrivuleni, pe care Antohi Teclici cu fii săi îi dă căpit. Ioan Mighiul pentru alţi 8 stânjeni moşie în Ghermăneşti şi Leuşeni peste Prut.

Iscălesc: Antohi Teclici ; Vasile sin Antohi Teclici, Marie sin Antohi Teclici ; marturi : Gr. Cornea, V. Văscul, Pricochi Sfiştoc, C. Cornea, Ion sin V. Onofrei, Ioniţă Vasilachi, I. Cornea, Ion Tanasă, Nică Arhire ; Dumitrachi Popovici scrie zapisul.

Obs. Hârtia e gherbovae, cu filigrama : gherbovaia bumaga 1834 ţeana 1 rubli.

331. 1836 **Febr. 14.** regeste

Răzeșii de Nisporeni și Șendreni dau zapis la mâna căpitanului Ioan Mighiul pentru părţile, ce le are în aceste 2 moşii, de pe bătrânul *Anuşca*, ce se trage din *Gafiţa* şi din bătrâne *Uliniei*, ce le-au luat ei în posesie, urmând a i le întoarce lui ori urmașilor săi.

Iscălesc Vasile Văscul din Loghin ; Dumitrachi Popov din Loghin; Ion Codreanu martur, Vasile vătav, Vasile dascal sin pr. C. Loghin răzeş de Nisporeui și Șăndreni, Grigore sin pr. C. Loghin.

332. 1836 **Febr. 14.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Ioan Mighiul căpitan din Răpile cumpără cu 5 carboave 2 stânjeni și 2 palme moșie în Ghermăneşti de la feciorii lui C. Loghin din Șişcani: dascalul Vasile, dascalul Grigore, dascalul Ioan, dascal Gheorghe:

Acești 2 stânjeni îi avusese cumpărați pr. C. Loghin de la mătușa lor Safta „o a cincia parte din trupul moşiei Ghermănești din Prut spre apus".

Marturi sânt: V. Văscu şi Gr. Cornea, post. Andrei Samson, I. Vasilachi, V. Pătru, Pavel Văscu, I. Cornea, Nec. Arhire și V. Căzanu.

Obs. In aceiaşi zi 14 Febr. răzeşii de mai sus poslăduesc zapisul babei Sofia din 1808 Iuli 22.

333. 1836 **Febr. 14.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

V. Văcsu dă înscris căpitan. Ioan Michiul pentru 2 stânjeni şi 2 palme, ce are drept a trage din o a cincia parte din moșul Gavril Loghin, din Ghermăneşti, *din apa Prutului spre apus*, urmând ca Gavril să stăpâniască în Leuşeni și Ghermănești din a stânga Prutului, în Oblastia Basarabia, alți 2 stânjeni şi 2 palme, iar pentru un stânjăn şi 6 palme, ce rămân până la cei 4 stânjeni, ce-i are în Leuşeni, se va plăti câte 28 lei și 20 parale stânjenul.

iscălesc : V. Cazan, Ioniță Vasilachi, Grigore Cornea, Grigore Vasilachi ; iar Ioan Tanase scrie zapisul.

334. 1836 **Febr. 24.** regeste. Pentru Leuşeni.

Antohi Teclici dă scrisoarea la mâna lui Ion Michiul căpitan ca mergând peste Prut în facerea schimbului să cerceteze de fiul său Vasile Teclici, care a fugit lăsând femee și copil mic.

335. 1836 **Mart 5.** regeste. Pentru Râpile.

Poronca is. de Fălciu (Gr. Cuza spătar) către pasnicii din satul Răpile, să râdice pe Vasile sin Antohi Teclici şi pe vărul său Gh. Teclici să-i aducă la Huși să stea în judecată cu căpitan Ion Michiul.

336. 1836 **Mart 6.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Copie scoasă de la judecătoria de Fălciu supt No. 1045 (Lasc. Mihalachi căminar, Gr. Codreanul med. prezidentul tribunalului aga D. Iamandi încă de la 7 Febr. 1836 dus la Iaşi cu voea logofeţiei întru ale sale afaceri director Săcară sluger) pentru actul de preţeluiri a schimbului de 8 stânjeni, ce Ioan Michiul căpitan dă în Ghermăneşti și Leuşeni peste Prut fraţilor Gheorghe şi Ioniță Teclici feciorii lui Antohi Teclici și ia de la dânşi alți 8 stânjeni în Scrivuleni,

337. 1836 **Mart 19.** regeste. Pentru Mereşti.

Poronca is. de Fălciiu către polcovnicul Iamandi Brânză şi V. Popa din satul Răpile să cerceteze și să ispăşască paguba, ce o samă de locuitori din Râşeşti C. Hangan, diacu T. Hangan și alții ai lor s'au strămutat pe moşia Mereştii a căpit. Ion Mighiul, şi îi strică fânaţul şi lunca; poronca mai zice : „după care apoi săi râdicaţi și săi duceți în sat Râşeştii, unde au avut casă și sânt legați cu birul neputând ei a face seliște numai cu trei sau patru locuitori".

338. 1836 **April 9.** regeste. Pentru Drăceni.

Is. de Fălciu (vameş Enacachi Ioan clucer). scrie că slujitorul volnicit cu această carte să aducă pe polcovnicul Ioniţă Buzne cu toate dovezile ce va fi având

spre a sta în judecată cu aga Ilie Cogălniceanul.

In 27 April acelaş an se dă o altă carte tot în acest obiect.

339. 1836 **April 21.** regeste. Pentru Scrivuleni

Is. de Fălciu carte cătră is. de aprozi V. Glodeanul să meargă la Scrivuleni să cerceteze pâra ce căpitan Ioan Mighiul a făcut'o pentru 8 stânjeni moşie din Scrivuleni luată în schimb de la Antohi Teclici, denastânga Prutului, pe care îi înacalcă răzeșii: polc. Iamandi Brânză, Ioan Axente, V. Grozescul şi Andrei Stihi.

(ss) Ioan clucer.

La 3 Mai, Vasile Glodeanul is. raportează că a găsit lucrurile după arătarea căpit. Ioan Mighiul, că i-a dat arătura în stăpânirea sa, a întors sămânța răzeșilor, iar de schimb, să-şi caute prin drumul judecății.

340. 1836 **April 23.** O spiță răzeşască.

1. Vasile Moş

2. Onosăe, Carpu, Crâstea

3. Ilie, Timofte, Pavăl, Neculai, Ifteme

4. Maria Catrina Sandul Chiriac pr. D-tru

Crâstea

5. Vasile Toader, Pavăl

«Această râdicătură de spiță sau făcut după arătarea bătrânului Sandul Crâstea că la moşie Ghermăneştii, în ţinut Fălciiului, ce trece şi dinastânga Prutului, care este la ocolul Podoleni, au arătat Sandul Crâstea că toată parte de moşie ce este la Ghermăneşti, de pe strămoşul lor *Vasile Moş*, să împarte în *3* părţi, și o a trie parte o stăpânescu neamul curgător din Crâste ficiorul lui Vasile Moș, din care trage şi Vasile, ficiorul Catrinei, nepot lui Timofte, strănepot Crâstii şi prestrănepot lui Vasile Moş, pe câtă parte i să va

alege din moşia arătată să aibă a o stăpâni nestrămutat : aşa au arătat Sandul Crâste ; pentru care şau pus numele şi degetul.

iscălit Sandul Crâste adeverează 1836 april 23.

„întocmai după cea adevărată spiță ce au dato Sandul Crâste lui Vasile, ficiorul Catrinei, am scris eu mai gios iscălitul.

Manolachi Popa 1836 April 26.

341. 1836 **April 29.** regeste. Pentru Drăceni.

Ioniță Buzne polcovnic cere de la judecătoria de Fălciu o amânare de termen spre a se înfăţoşa în judecată cu hătmăneasa Zmaranda Roset, ce este peste Prut, întru cât starea sănătății sale este zdruncinată prin execuția samavolnică ce i-a făcuto sluger Costachi Ioan vechilul agăi Ilie Cogălniceanul, de boleşte de 10 săptămâni.

342. 1836 **Mai** 3. regeste. Pentru Ghermăneşti

Vasile Glodeanul ispașă scrie poroşnicului Vasile Popa că are năcaz din partea lui Grigore Burghelea pentru 15 stânjeni cumpăraţi de la V. Popa, și anume îi cere dovadă de la cine îi avea el luați, căci numai de 3 stânjeni are ştiință că sânt cumpărați de la poroşnicu Crăciun, iar de 12 stânjeni n'are nici o ştiinţă.

In aceiaşi zi, 3 Mai 1836, V. Poroşnicu scrie pe dosul hârtiei că 3 stânjeni îi are cumpăraţi de la C. Burghelea din Ghermăneşti, iar 12 stânjeni îi are cumpăraţi de la Maranda fiica lui V. Burghelea.

343. 1836 **Mai** 3. regeste. Pentru Valea Cânepii.

Adeverința lui Vasile Glodeanul că în adevăr căpitan Ion Michiul a dat un stânjăn pământ din moșia Valea Cânepii polcovnicului Iamandi Brânză.

Tocmai în 1842 Mai 29 Iamandi Brânză polcovnic atestă în dos că i s'a dat înapoi căpit. Ion Michiul, primindu-şi banii schimbului, pentru părţile din Ghermăneşti şi din Leuşeni *dinastânga Prutului.*

344. 1836 **Mai 10.** regeste. Pentru Leușeni.

Chiriac Darie dă adeverință la mâna căpitan. Ion Michiu că și-a primit banii ce i se cuveniau pentru 2 stânjeni moșie din Leușeni.
Ca martur iscălește polcovnicul Costandin.

345. 1836 **Sept.** 22. regeste: O mărturie.

Conzistoria Sf. Episcopii Huși scrie adresa No. 43 judecătoriei de Fălciu că supt luare de jurământ a rânduiților răzeși, din neamul Zbâna și Negru se constată că soția i polc. Ioniță Buznea—Catrina—este fata Mariei, nepoată de fată Lupului Negru din Drăceni; că Maria a avut de frate pe Iordachi Negru, care are acești feciori: Ion, dascalul Gheorghe și pr. Vasile Negru.

346. 1836 **Oct. 20.** regeste Pertru Drăceni.

Jalba polc. Ioniță Buzne către marea logofeție în pricina părței ce are cu aga Ilie Cogălniceanu, și nu se mai isprăvește judecata sărăcindu-se.

347. 1837 **Ianuarie 10.** regeste.

Vasile Pogor comis ținea în căsătorie pe Zoița fata pitarului Ion Cerchez; de pe femee el stăpânea ca zestre jumătate din Boldurești la Orhei, care nu se poate stăpâni acum. El însă apucase a-și întregi moșiile Râșeștii și Mierenii la Fălciu parte Mierei de la movila Răbăei, prin cumpărături de la spătăreasa lui Iordachi Fote.
Pentru a-și avea întreaga stăpânire și a se plăti de datorii, Vasile Popor primește de la cumnatul său C. Cerchez jumătate din Boldurești și Spancidcani, la Orhei, și dă lui Cerchez Râșeștii și partea Mierăi din Miereni.
Prin această cale au intrat Râșeștii în stăpânirea familiei Cerchez, unde se află și astăzi.

348. 1837 **April 27.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Căpitan Ioan Mighiul se jălueşte contra fraţilor C. Hangan, Toader Hangan, Ioniţă Hangan şi Iordachi Mistreanu, cari s'au mutat din Râşeşti pe hliza fără selişte de sat, ce o are el în Ghermăneşti pe Prut. Din 1831 au început a face jalbe, și 1834 în 1835, și 1836; cere din nou o poroncă a is. către privighitorul de ocol Podoleni ca să scape de Hângăneşti.

Copia iscălită și adeverită de Ioan Focşescul.

349. 1837 **Mai 27.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

C. Cuza scrie o adresă supt No. 2, lui Ioan Mighiul căpitan şi alor săi că va pleca a doua zi să statornicească linia de despărţire între Ghermăneşti şi Mereşti. «prin stălpire de ponturi».

350. 1837 **Mai 16.** regeste. O vechilime.

Răzeșii de Ghermăneşti C. Corne, T. Alexandrachi, Zanave, Postu vornic, Andrei Luca poroşnic, V. Buştiuc poroşnic ; Erei Alexandru Loghin dau vechilime căpit. Ioan Mighiul pentru căutarea pricinei dintre Ghermănești și răzeșii de Merești, pentru împresurare

351. 1837 **Maiu 18.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (Lascarachi Mihalachi căminar) Gh. Codreanul med. Costache Cuza dr. D. Lupaşcu sulger scrie cu No. 1960 vornicului şi pasnicilor din Râpile să aducă pe căpitan Ioan Mighiu şi pe ceilalţi răşeși la termenul de 19 Mai să stea în judecată cu răzeșii de Mereşti pentru împresurare.

352. 1837 **Mai 30.** regeste. Hotarnica Ghermăneştilor.

Costandin Cuza asessor jud. de Fălciu merge și alege hotarele moşiei Ghermăneştilor despre Mereşti, pentru a se curma pără între căpit. Ioan Mighiul, T. Alexandrachi, C. Corne și între răzeșii de Merești : Toader Hangan, C. Hangan, I. Hangan şi Iordachi Mistrean ; se ia de bază hotarnica din 7268 Ian. 30 (1760) şi se găsesc.

a) în marginea dinspre Orţeşti, ce vin pe din sus de Ghermăneşti, podişul de la movila lui Scripcă despre apus s'au găsit 193 st. gospod. † 206 st. g. † 132 st. g. 3 palme până în piatra Mereştilor = 531 st. 3 p. şi sau mai măsurat 31 st. în jos pe podiş, ca să iasă întocmai 562 st. 3 palme, după hotarnica din 7268 luni 30.

Din acestea s'au dat :

108 st. 3 palme Căpit. Ioan Mighiul

3 st. tot lui I. Mighiul, despăgubire pentru o bucăţică de loc din Albiţa, ce a rămas răzeşilor de Mereşti.

b) la mijlocul moşiei, pe sleahul Ghermăneştilor, prin gura văii Cânipei, s'au găsit până în moşia Orţeşti 805 stânj. aici răzeşi de Mereşti stapâneau 85 st. şi s'au împăcat să-l dea în două, adică 42. pol. st. să-i stăpânească răzeşii de Mereşti şi 42 pol. st. să-i stăpânească, răzeşii de Ghermăneşti. Iar Căpit. Ion Mighiul i s'au dat 146 stânjăni şi 1 palmă, în cari se cuprind 3 stânjeni daţi despăgubire pentru cotul Albiţa de peste Prut, iar răzeşilor de Mereşti li s'au dat 27 stânjăni.

c) măsura pe malul Prutului au eşit 1007 stânjăni din cari s'au dat 191 stânjăni căpit. I. Mighiul.

Iscălesc : Toader sin Apostul Hanganu, C. Hangan, Ionită Hanganu, Iordachi Mistreanu răzeşi de Mereşti : V. Crâste, I. Cazan, I. Croitoriu, Vasile Mighiul, V. Frone, Ioniţă Cazan, C. Cornea, Ion Vasilachi, Neculai Varlan.

353. **1837 Iunie 3.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria ţin. Fălciului întăreşte hotarnica râdicată de C. Cuza, cilenul judecătoriei, cu No. 200, fiind aceasta cu mulţumirea amândurora părţilor. (Prezident Lasc. Mihalachi căminar, Gr. Codreanul med. dir. Lupaşcu sulger.

354. **1837 Iunie 12.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (Lasc. Mihalachi căminar, Gh· Codreanu medelnicer ; dr. Lupaşcu sulger) scrie adresa

cu No. 3326 către căpitan Ioan Mighiul ca la 30 Avgust să vie la termen în pâra, ce are cu răzeşii de Ghermăneşti.

355. **1837 Iuni 24.** regeste. Pentru Drăceni.

Zapisca canţelariei domnescului divan supt No. 1445 către polc. Ioniţă Buzne în pricina ce are cu aga Ilie Cogălniceanu pentru o parte de pământ din trupul Drăcenilor, că a pierdut termenul apelaţiei.

La 26 Iunie Ioniţă Buzne face întâmpinare asupra acestei adrese.

356. **1837 Iunie 26.** regeste. Pentru Drăceni.

Adresa judecătoriei de Fălciu (Gr. Codreanu med). supt No. 2837 către Alex. Buznea că urmând a veni la faţa locului spre a se aduce întru îndeplinire hrisovul domnesc de subt No. 84 pentru deosebirea părţilor ce aga Ilie Cogălniceanu are în Drăceni, să vină la satul Râpile cu hârtiile ce le are în această pricină.

357. **1837 Iunie 30.** regeste. Pentru Drăceni.

Veniamin Roset arhimandrit, împreună cu marturii Filaret Apamias şi Scarlat Miclescu agă adeverează că documentele moşiei Drăceni sânt la dânsul, de oare ce el a numărat Catrinei Buzneoae 10500 lei preţul a 300 galbeni, cu care fratele său hatm. Matei Roset a răscumpărat moşia Drăcenii de la aga Ilie Cogălniceanul cu dreptul de văr primar cu post. Iordachi Roset, care vânduse moşia agăi Cogălniceanul.

358. **1837 Avg. 12.** regeste Pentru Drăceni.

Jalba Ecaterinei Ioniţă Buzne polcovnicească către divan în pricina samavolniciei ce pătimeşte soţul ei polc. Ioniţă Buzne şi fiul ei Alexandru, cari stau închişi de mai multe luni în pâra ce a avut cu aga Ilie Cogălniceanu pentru răscumpărarea cu 300 galbeni a părţilor din moşia Drăceni.

359. 1837 **Avg**. 30. regeste. Pentru Drăceni.

Jalba polcovnicesei Catrina Buznea către divan în pricina pârilor ce are cu aga Ilie Cogălniceanu pentru răscumpărarea părților din Drăceni, pe care le-a cumpărat de mai bine de 4 ani soțul ei Ioniță Buzne cu 300 galbeni de lá hătmăneasa Smaranda Rosăt.

Cancelaria pune încheere că împlinitorul îndatoririlor logofătului dreptății a cerceta și înainti lucrarea.

360. 1837 **Sept**. 21. regeste. Pentru Drăceni.

Jalba Catrinei Buzne polcovniceasă către departamentul pricinilor din lăuntru în pricina ce are bărbatul ei Ioniță Buzne cu Matei Rosăt hatm. și Ilie Cogălniceanu agă pentru Drăceni. Cere mila să dea drumul din închisoarea agiei soțului său cum și fiului ei pentru nepredare de documente.

361. 1837 **Octombre** 2. regeste. Pentru Drăceni.

Jalba lui Ioniță Buzne către marea logofeție a dreptății în pricina ce arecu aga Ilie Cogălniceanu pentru un sinet de 10500 lei că va fi următor, dacă și d-lui aga îi va număra 300 galbeni blanci, ce el a dat hătmănesei Zmaranda Roset la răscumpărarea unor părți din moșia Drăcenilor.

362. 1837 **Oct**. 21. regeste. Pentru Drăceni.

Jalba Catrinei Buzne către Divan în pricina răscumpărării moșiei Drăcenii cu 300 galbeni de la aga Ilie Cogălniceanul. Tot odată se jăluește și de închiderea soțului ei, Ioniță Buzne polc. care stă închis la poliția agiei de mai bine de 3 luni de zile.

La 25 Oct. se pune rezoluție că jăluitoarea să-și ia banii, de unde îi are depozitarisiți (șef secției jalbilor Stoianovici].

La 1 Noembre o altă jalbă din partea Catrinei Buzne polcovniceasa în privința aceluiași obiect.

La 2 Noembre jalba e îndreptată la logofeția dreptății.

La 12 Febr. 1838 o altă jalbă a Catrinei Buznea în privința aceluiași obiect; pe care jalba la 22 Febr. se pune rezoluția „dmlui logofătul din lăuntru va stărui a se da banii cuveniți după hotărârea divanului domnesc și a lua docomenturile după care să se sloboadă pomenitul îndată de la închisoare."

363. 1837 **Dec. 8.** regeste. Trei jalobe Buznești.

Jalba Catrinei Buzneaoe către departamentul pricinilor din lăuntru spre a elibera din închisoare pe bărbatul ei și pe fiul ei Alexandru Buzne, închiși pe nedreptul ca să dea docomenturile moșie Drăceni în pâra ce are cu aga Ilie Cogălniceanu. Face istoricul procesului început la 1830, și se sprijină pe art. 302 din Reglementul organic care oprește închisoarea pentru afaceri civile de pământ.

—In 1837 Dec. 13 aceiași jalbă în același obrest o face și Ioniță Buzne către consulatul rosienesc.

In 1837 Dec. 29 face aceiași jalbă mai pe scurt în rusește.

364. 1837 **Dec 16.** regeste. Pentru Râpile

Is. de Fălciu [Ioan paharnic] scrie supt No. 6133 privighitorului de Podoleni să aducă întru împlinire rezoluția. în ceia ce privește cei 8 stânjăni moșie ce ave căpitan Ioan Mighiul în Râpile, luată în schimb de la Gheorghe și Ioniță Teclici, cu actul judecătoriei din 4 Dec. supt No. 6154.

365. 1837 **Dec. 17.** regeste. Pentru Drăceni.

Jalba lui Ioniță Buzne către consulatul rosienes contra samavolniciilor ce pătimește din partea instanc țelor judecătorește în pâra ce are cu aga Ilie Cogălniceanu pentru Drăceni.

366. 1837 **Dec. 18.** regeste. Pentru Orțăști.

Alex. Buzne se jăluește către înaltul domnesc divan contra agăi Ilie Cogălniceanul, care ținând nu se știe

supt ce formă pământul răzeşilor din Orţăşti ca să nu fie tractarisit cu aceasta pricină «mă ţine la închisoare pentru pricina ce are cu părintele meu».

367. 1837 **Dec. 21.** regeste.

O adeverinţă de plată făcută cu măsurarea moşiei pe malul Prutului, dar că fiind apele mari nu s'au putut pune încheerea jurnalului judecătoriei.

368. 1838 **Ghenar 28.** regeste. O jalobă (ruseşte şi Moldoveneşte).

Catrina soţia lui Ioniţă Buzne se jălueşte consulatului rosienesc că de 8 luni stă închis la agie soţul ei Ioniţă Buzne, care e pe moarte, cum şi fiul său Alexandru Buzne însurat și cu 6 copii mici, fără nici o vină în pâra ce a purces contra lor aga Ilie Cogălniceanul. Cere dreptate.

369. 1838 **Febr. 4.** regeste. Pentru Drăceni.

Ioniţă Buzne se jălueşte Consulatului rosienesc că se află de 8 luni la închisoare împreună cu fiul său Alexandru, și el însurat și că pentru a-şi câştiga dreptatea ce i s'a răpit în pâra pornită de aga Ilie Cogălniceanul contra lui pentru Drăceni, cere ajutoare şi să-i pună la dispoziție 4 hârtii : jurnalul judecătoriei din 1836, și jalbele lui din 7 Iulie, 3 Sept. şi 20 Oct. 1837, iar celelalte acte pomenite prin jalba sa din 13 Decev. 1837 să se păstreze de înaltul consulat.

370. 1838 **April 18.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Iordachi Meleghi face raport la is. de Fălciu că în adevăr a găsit pe Gh. Teclici stăpânind pe nedrept cei 8 stânjini ce-i lui luase în schimb căpit Ion Mighiul de la Antohi Teclici. Cum însă Gh. Teclici nu voește a-i înapoi, trimete afacerea la isprăvnicie să reguleze.

In 28 April face alt raport că Gh. Teclici nefiind următor, se duce la isprăvnicie, el a împuternicit pe Ion Mighiul căpitan a-și stăpâni acei 8 st. din Scrivuleni.

371. 1838 April 30. regeste Pentru Ghermăneşti.

C. Cuza cilenul judecătoriei de Fălciu scrie lui Ion Mighiu căpitan ca să fie 25 Mai la judecată pentru tragerea liniei despărţitoare între Ghermăneşti şi Mereşti.

372. 1838 Iuli 28. regeste. Pentru Scrivuleni.

Is. de Fălciu scrie cu No. 4179 lui Iordachi Meleghi mazil și pașnicilor din satul Răpile să meargă și să oprească fânul cosit de Gh. Teclici de pe cei 8 stânjăni ce-i are căpit. Ioan Mighiul luaţi în schimb la Scrivuleni.

373. 1838 Iuli 28. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Răzeşii de Ghermăneşti, în număr de 34, dau chizăşie căpit. Ioan Mighiul că umblând în judecăţi 7 ani pentru a li se dezbate moșiile, de nu vor lua parte la cheltueli, să aibă a le lua părţile lor din Cotul Ghermăneştilor.

Iscălesc : Ion Cazan, I. Croitoriu, Gh. Croitoriu, Ştefan Zamfir, Mih, a Zahariei, Ioniţă Cazan, V. Froni, Sârghi Cazan, I. I. Cazan, Şt. Văzdoagă, Tudosă Buştiuc, I. Cozmăscu, C. Corne, Petru Manole, I. Vâscu, Andrei Vâscu, Mih. Onofrei, N. Stoica, T. Alexandrachi, N. Varlan.

In 31 Iuli 1838 privighitorul de ocol Podoleni încredinţază chizăşia (Gh. Popovici).

In 1 Sept. 1838 judecătoria de Fălciu încredinţază cu No. 207 această chizăşie [Prez. Lasc. Mihalachi Căminar, Iamandi, C. Cuza director Lupaşcu].

374. 1838 Dec. 17. regeste. Pentru Orţăşti.

Alex. Buzne face jalbă înaltului domnesc divan că la termenul de judecată ce-l are cu răzeșii de Orţăşti, aduce înscrisul monahului Maxim Boureanul din 1832 Mai 11, rugând a se amâna judecata, întru tot şi până acum s'a împleticit această pâră mai mulţi ani,

375. 1839 **Ghenar 8.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Invoială între Radu Arhire şi Nec. Arhire şi cumnata lor Gafiţa, soţie de al doile a fratelui lor Simion Arhire, căreia îi dau 3 palme 6 părmace din Ghermăneşti ca răsplată zestrei ce au adus la casa fratelui lor. Iscălesc ca marturi : Ion Mighiul, Nastasă Chitic, Andrei Stihi, C. Beşliu, C. Enciu, Sim. Stanciul pasnic. V. Vicol paşnic în satul Răpile, Mihalachi Popa scrie zapisul

Pecetea : ţinutul Fălciului 1834 satul Răpile.

376. 1839 **April 27.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Is. de Fălciu scrie adresa No. 2285 către privighitorul ocolului Podoleni în pricina jalbei căp. Ioan Mighiul contra răzeşilor de Râşeşti T. Hanganu, C. Hanganu, Ioniţă Hanganu şi Iordachi Mistrean pentru încălcarea ce fac cu istele hlizei ce are pe Ghermăneşti, ei laudându-se că-i vor zdrobi ciolanele, râdicându-i şi viaţa.

377. 1839 **Mai 26.** regeste. Din hotarnica Râşeştilor.

Se face o nouă hotarnică a Râşeştilor şi a Hrubenilor, pentru a se curma pricina începută între spatar V. Pogor şi Episcopia de Huşi. Hotarnica scrie : începând cu măsura din margine cea din sus a movilei Răbăei în linie dreaptă până în hotarul moşiei Suleni, [azi Duda] cu 20 stânjăni mai la vale spre răsărit de o piatră a Sulenilor au găsit peste tot 2200 stânjăni gospod. din care 1100 stânjăni sau dat dmsale spătar Vasile Pogor pentru 2 trupuri de moşie ale sale anume Orgeştii şi Bălăneştii, şi 1100 stânjăni sau dat Episcopiei ; iarăşi pentru 2 trupuri de moşie anume Râşeştii şi Hrubenii.

378. 1839 **Mai 26.** regeste.

Preşedintele Tribunalului de Fălciu respinge protestul vechilului Episcopiei de Huşi, întru împlinirea hrisovului din 1818 Iunie 27, prin care se împăciuiau părţile în pricinile pentru Râşeşti şi Răbăia, urmând a stăpâni pe jumătate Iordachi Fote şi jumătate Episcopia.

379. 1838 **Iuli 1.** regeste. Pentru Ghermănești.

Sărdar C. Cerchez scrie cu adresa No. 84 către răzeşii de Ghermăneşti: Gr. Burghele căpitan, și Ion Michiul căpitan că pentru a 3-a oară li se pune termen la 15 Avgust să-şi aducă inginer să pună capăt proțesului ce-l au cu răzeșii de Mereşti. Neaducând nici de astă dată ingineriu, della lor se va trimite la arhiva statului ca fiind proțesul închis.

380. 1838 **Iuli 28.** regeste. Pentru Cotul Ghermăneşti.

13 răzeși din Cotul Ghermănești în numele celor 34 răzeși, ce se află traitori acolo, dau hârtie la măna căpit. Ioan Michiul că vor lăsa în pace bucata de moșie ce o are fără seliște în sat în Ghermăneștl; iar având trebuința de ea, se vor alcătui de bună voe cu dumnealui.

Scrie zapisul Iftime Armenciu; martur Gr. Focşa.

In 31 Iulie privighitoriul ocol. Podoleni (Gh. Popovici) încredințază actul.

In 1 Sept. 1838 judecătoria de Huși (prezident Lasc. Mihalachi căminar, Iamandi clucer, C. Cuza) legalizază actul cu No. 206.

381. 1839 **Iuli 23.** regeste. Pentru Albița.

Is. de Fălciu Beldiman postelnic către polc. V. Zaharia să cerceteze și să facă ispașă la stricăciunile ce lăcuitorii din Albița fac pe partea lui Ion Michiul căpitan din satul Râpile.

382. 1839 **Avg. 17.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

C. Cerchez sărdar măsură a doua oară moşia Ghermănești despre Mereşti, pe malul Prutului unde eșise 1007 stânjeni „din pricină că s'au fost măsurat pe deasupra, iar nu chiar pe mal fiind atunce Prutul vărsat, unde era cu neputință de a să măsura pe mal", s'au găsit numai 963 stângeni, din care Ion Mighiul căpitan trage o parte și giumătate din 8 părți, potrivit hotărnicei din 7268 Iunie 30, i s'au cuvenit 183

st. 4 palme, ce i s'au măsurat din nou chiar din malul Prutului.

In 1839 Dec. 8 cu No. 6459 judecătoria de Fălciu dă o copie legalizată (C. Cerchez, Iamandi, dir. Lupaşcu.

383. **Fără an.** (către 1839). Izvod de socoteală pentru Ghermăneşti.

„Izvod de cheltuelile ce sau cheltuit în pricina a două coturi din trupul moşiei Ghermăneşti.

1.10 parale pe o jalobă.
1.10 parale pe altă jalobă.
1.10 parale pe altă jalobă.
3.20 pe otnoşenie către isprăvnicie.
3.20 pe altă otnoşenie.
1.10 pe o jalobă.
1.8 pe 2 ocă vin privighitorului la măsurat
1.10 pe altă jalobă.
12.— cheltueli cu drumul la Eşi.
20.— *pe o căpăţână de zăhar la prezident.*
2.20 pe un perilipsis
160.— două coşuri piatră.
40.— cheltuiţi în 2 săptămâni, însă 5 zile şi 5 nopţi cu calul la han.
1.10 pe altă jalobă, în total 40 zile pierdute.

271.18
35.20 daţi de I. Cazan privighitorului când au măsurat coturile.
1.10 perelipsis plătit de I. Cazanu
1.10 omului martur la vade.

40.20

384. 1839 **Noem. 16.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Răzeşii din cotul Ghermăneşti (Ion Cazan, T. Alexandrache. C. Corne, Preot Manole, I. Cozmăscul, Andrei Vâscul, Sârghie Bantăş, Sârghie Cazan) cer să cheme la judecătorie pe căpitan Ion Mighiul, care după ce a răscumpărat 100 stânjeni moşie din cotul Ghermăneştilor, nu vrea să le dea şi lor analogon, plătind cheltuelile făcute.

385. 1839 **Noem. 20.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Giudecătoria de Fălciu (Lasc. Mihalachi căminar, prezident; dir. Lupaşcu), scrie adresa No. 6163 către Ion Mighiul căpitan să împărtască cu analogon din stânjenii răscumpăraţi prin mijlocirea lor din moşia Ghermăneşti. Pune termen la 2 Decembre.

386. 1839 **Decemb. 28.** regeste. Pentru Cotul Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (Lasc. Mihalachi căminar, C. Cerchez, dir. Lupaşcu) scrie adresa cu No. 6722 căpit. Ioan Mighiu în pricina ce are cu răzeşii de Cotul Ghermăneşti, cari cer împărtăşire.

387 1840 **Ghenar. 16.** regeste, Pentru Cotul Ghermăneşti.

Copie adiverită de judecătoria de Fălciu (prez. ban Ioniţă Lambrino, asesor clucer Iancu Iamandi, dir. D. Lupaşcu sulger, asesor sărdar C. Cerchez) că della afacerii dintre căpitan Ion Mighiu şi răzeşii de Cotul Ghermăneşti s'a închis prin lucrarea la faţa locului şi că dar. jalba răzeşilor nu se mai poate lucra.

388. 1840 **Mart. 23.** regeste.

Episcopul de Huşi—Sofronie— înaintează domniei jalobă pentru aducere întru îndeplinire a hrisovului din 1818 Iunie 29, de oare ce hrisovul din 1837 cu No. 96 aducea jignire Episcopiei în stăpânirea sa în Răşeşti despre părţile spătarului Vasile Pogor Episcopia cere a se da în două: jumătate lui Vasile Pogor şi jumătate să ţie Episcopia; potrivit hotarnicei din 7240 (1732).

După acea hotarnică moşiile de o parte şi alta a Prutului stăteau astfel: *Orzăştii* şi *Bălăneştii*, una lângă alta pe laturea dreaptă a Pruteţului şi a Prutului; iar pe malul stâng veniau faţă în faţă *Todircenii, Negeştii* şi *Mălăeştii*.

389. 1840 **April 30.** regeste. Pentru Mereşti.

Is. de Fălciu (spătar Donici) scrie cu adresa No. 2939 către privighitoriul de ocol Podoleni, în pricina jalobei căpit. Ioan Mighiul din satul Râpile contra răzeşilor de Mereşti; să cerceteze încălcarea şi să aşeze pietrele de hotară la locul lor.

390. 1840 **Iunie 6.** regeste. Pentru Mireşti.

Is. de Fălciu Donici spatar scrie adresa No. 4083 către privighitorul de Podoleni ca răspuns la raportul No. 210 din Mai pentru întinderea răzeşilor de Mireşti pe părţile căpit. Ioan Mighiul din Ghermăneşti şi poronceşte să fie aduşi la isprăvnicie spre a-şi primi pedeapsa.

La 29 Iunie privighitoriul de Podoleni [Ioan Laşcu] răspunde pe aceiaşi hârtie să s'au învoit cu jăluitorul şi că nu vor mai pricinui stricăciune.

391. 1840 **Iulie 1.** regeste. O scrisoare.

Scrisoare particulară adresată căp. Ion Michiul de către C. Corne şi Nastasă pentru schimbul făcut cu Antohi Teclici şi supărările ce trag despre Vasile Teclici, cum şi de faptul că Ilie Cogălniceanul a rămas deplin stăpân pe moşia Micleascăi, de şi ei ca răzeşi au dreptul la acea moşie.

392. 1840 **Iulie 18.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Is. de Fălciu (Enachi Ioan pah.) scrie adresa No. 501 către privighitorul de Podoleni să deosebească 8 stânjeni din Ghermăneşti, cumpăraţi de căp. Ioan Mighiu încă din 1832 de la V. Glodeanul ispravnicul de aprozi.

393. **Fără an.** Un răvaş.

„Dumnalui aga Ilie Cogălniceanul la 10 ceasuri se va afla la logofeţie împreună cu zapisul în pricina cumpărăturii moşiei Ghermăneştii lui Gheleme.

Iunie 13.

ispravnic

394. **Fără an, către** 1840, regeste. Note de bani.

Căpitan Ioan Michiul are a da aceste monete bani.
384 lei în 24 irmilici vechi [câte 16 lei vine irmilicul].
177 lei 20 bani în 5 galbeni olandezi [câte 35 lei și 20 parale vine galbenul].
6. 20 bani în 2 sorocoveți pol şi 10 parale mărunte.
= 568 lei fac dați.
Iar polcovnicul C. Chitic are a da:
284 lei în 8 galbeni olandeji [câte 35 lei 20 parale vine galbănul].
16 lei un irmilic vechiu
14 lei un irmilic nou
= 314 lei fac și din care se scad 71 lei a lui Ioan Popa pentru *cauție*.
= 385
105 ce are ai mai da
= 490 lei fac.
Deci 1568 lei căpitan I. Michiul
385 lei polcovnicul C. Chitic, mai puțin 71 lei ce să scad de la Ion Popa.
= 953 fac dați.
105. 20 are să mai dee Chitic
= 1058 fac peste tot.

395. 1841 **Februar 10.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (I. Lambrino ban, D. Lupaşcu), scrie adresa No. 536 către căpitan Ioan Mighiul să vină la judecătorie cu învoiala câştigată în ceia ce privește 8 stânjeni moșie, ce-i are din hliza Burgheleascâ şi pe cari isprăvnicelul de aprozi Vasile Glodeanu nu vrea să-i predea.

396. 1841 **Febr. 20.** regeste Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (D. Lupașcu, Panu, dir. Teodoru) scrie adresa No. 671 către căpitan Ion Mighiu că a pus termen la 10 Martie să se judece cu Vasile Glodeanul ispravnicul de aprozi pentru 8 stânjeni pământ, ce-i are în Ghermănești din bătrânul Loghinesc.

397. 1841 **Mart 11.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu închee jurnal No. 3432 în pricina dintre căp. Ioan Mighiul şi Vasile Glodeanul isprăvnicel de aprozi pentru 8 stânjeni pământ din Ghermăneşti, ce-i ţine Ioan Mighiul în stăpânire după învoiala din 1832 Iunie 14, se respinge cu totul noua cerere a lui V. Glodeanul pentru a se strica această învoială.

Iscălesc: prezident ban Ioniţă Lambrino, asesor sluger Dum. Lupaşcu, director Teodor, iar asesorul Anastasă Panu dus în otpuscă cu voea marei logofeţii.

398. 1841 **Mai 23.** regeste. Pentru foaia sătească.

Is. de Fălciu scrie adresa No. 3636 către căpitan Ioan Mighiu din Râpile în ceia ce priveşte distribuirea Foii săteşti cu suplimenturile, de care se face mare abuz la sate, spre paguba sătenilor. Se porunceşte ca rospisca să cuprindă că s'a primit foaea sătească cu suplimentul ei.

399. 1841 **Iulie 2.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Is. de Fălciu (Iamandi ban) scrie adresa No. 2630 privighitorului de ocol. Podoleni să cerceteze din nou pricina dintre căpitan Ioan Mighiu şi răzeşi de Mereşti pentru o hliză ce are în trupul Ghermăneştilor, aleasă de cilenul judecătoresc încă din 1837. şi anume 108 stânjeni capăt despre apus şi 146 st. la mijloc şi 191 st. la capătul despre răsărit.

In 15 August Lascu privighitor raportează în dosul aceleiaşi hârtii, „sau hotărât a stăpâni după dreptate pe pravăţul pietrilor hotară“.

400. 1841 **Iulie 10.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu cu adresa No. 3128 (I. Lambrino ban, Panu, dir. D. Teodor) scrie căpit. Ioan Mighiu să vină la judecătorie în pricina ce are cu Vasile Glodeanu isprăvnicelul de aprozi pentru 8 stânjeni din hliza Glodenească.

401. 1841 **Oct. 2.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (I. Lambrino, D. Lupaşcu, dir. Teodoru), scrie adresa No. 4219 căpit. Ioan Mighiu din Râchi să vină să se judece la 16 Oct. în pricina ce are cu V. Glodeanul ispravnicul de aprozi, pentru părţi din Ghermăneşti.

402. 1841 **Oct 21** reges te. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (I. Lambrino ban, Panu, dir. Teodor) scrie adresa No. 4542 către căpit. Ion Mighiu ot Râchi, că nefiind faţă la termenul de 15 Oct. în pricina ce are cu V. Glodeanul isprăvnicel de aprozi pentru Ghermăneşti să vină la 11 Noembre cu dovezi ce va fi având spre a lua sfârşit pricina.

403. 1841 **Noembre 10.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Sărdarul Alecu Gheliman cere protimisire în partea sa părinţască din Ghermăneşti, cumpărată de tatăl său încă din 1795 Noem. 23. şi vândută de maică sa în nevrâsnicia lor căpitanului Ion Mighiu ot Râpile.

404. 1841 **Noembre 13.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (I. Lambrino ban, Pascu, D. Lupaşcu, dir. Negură) scrie adresa No. 4955 către căpitan Ioan Mighiu că s'a pus termen la 15 Dec. să se judece cu isprăvnicelul de aprozi V. Glodeanu pentru pământul din Ghermăneşti.

405. 1841 **Noem 13** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (prez. ban I Lambrino, Panu, D. Lupaşcu, dir. D. Negură), scrie adresa No. 4984 căpit Ion Mighiu ot Râchi, cu copie de pe jalba lui Alecu Gheleman, sardar, în privinţa pământului cumpărat de la maica jăluitorului.

406. 1841 **Dec. 12.** regeste. O învoială.

Căpitan Ioan Mighiul capătă învoială de la răzeşii de Ghermăneşti, curgători din bătrânul Moşesc, Căzănesc şi Loghinesc că umblând în judecată cu post. Ilie Cogolniceanul încă dela 1830 pentru răscumpărarea părţii de moşie din trupul Ghermăneştilor, ce a fost cumpărat-o de la boerii Gheleme, cari şi ei o cumpărase tot de la răzeşi şi având dreptul de protimisire, toate cheltuelile făcute cu judecăţile şi plata răscumpărării fiind făcute numai de căpitan I. Mighiul, răzăşii îi cedează lui toată partea lor.

Iscălesc: Ion Croitorul, Ion Căzan, V. Frone, T. Criste, Gh. Croitoriul, M. Onofreiu, Pavăl Carpu, V. Tănăsăscu.

Zapisul e iscălit de vornicul satului (Vas. Alexandrachi) şi de pasnici [C. Corne, I. Cazan] şi s'a pus şi pecetea satului: ţânut Fălciiului, satul Cotul Ghermăneşti 1840 şi 1610.

407. 1841 **Dec. 17.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (ban I. Iamandi, D. Lupaşcu asesor, dir, Teodor] cu rezoluţia sa supt No. 5570 închee definitiv pricina de judecată între căp. Ioan Mighiul şi V. Glodeanul ispravnicelul de aprozi, începută la 1833 Oct. 28 pentru părţi de moşie din Ghermăneşti; în urmare respinge cererea lui Vas. Glodeanu, în aceiaşi chestie.

408. 1841 **Dec. 18.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu [Iamandi] scrie adresa No. 5527 către căpitan Ioan Mighiul că s'a pus termen la 16 Ghenar 1842 în cercetarea pricinei de pământ din Ghermăneşti între neamul Burghelesc cu Grigore Burghelea şi alţi răzeşi, între care este şi căpitan I Mighiul; aceasta după cercetarea ce a făcut-o Alex. Buznea.

409. 1841 **Dec. 22.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu [Iamandi, D. Lupaşcu] scrie căpitan Ioan Mighiu adresa No. 5571 că s'a pus termen la 31 Aug. 1842 în judecarea pricinei ce are cu sardar Alecu Gheleme pentru pământul din moşia Ghermăneşti.

410. 1842 **Ghenar 30.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu cu divergenţa de păreri cu prezidentul ei ban I. Iamandi, dă rezoluţie în proţăsul unei părţi de moşie din Ghermăneşti vândută agăi Ilie Cogălniceanu, acum post, de Catinca Darie mama lui A. Gheleme sardar, de şi moşia moşia fusese cumpărată de tatăl sau de la un cumnat al său C. Darie.

In sprijin aduc 2 zapise, unul din 1793 Iuli 18 şi altul din 1795 Noem. 25, din care se vede că C. Darie vinde către Gheleme moşia sa din Ghermăneşti cu 600 lei.

411. 1842 **Ghenar 22.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (Iamandi, D. Lupaşcu, p. dr. Negură) scrie adresa No. 349 către căp. Ioan Mighiul că s'a fixat termen la 10 Febr. în procesul ce-l are Gr. Burghelea cu răzeşii de Ghermăneşti pentru pământ, întru cât s'a aflat că şi D-sa cât şi răzeşii de Mereşti au drept la pământ în Ghermăneşti. Cere să fie faţă la judecată cu dovezile ce le va fi având.

412. 1842 **Ghenar 8.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Is. de Fălciu (N. Roset agă) scrie către privighitorul de ocolul Podoleni să aducă întru îndeplinire rezoluţia încheiată de judecătoria ţinutală dintre Ion Michiul căp. şi isprăvnicelul de aprozi Vas. Glodeanul pentru pământ.

413. 1842 **Febr. 9.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (Iamandi, D. Lupaşcu, dir. Teodor, şef Negură) scrie adresa No. 642 către căp.

Ioan Mighiul că la 13 Mart se va regula prin isprăvnicia de Fălciu valoarea stânjenilor, ce-i reclamariseşte în proţesul cu sardar Alecu Gheleme din Ghermăneşti.

414. 1842 **Febr. 13.** regeste. Pentru Ghermăneşti

Judecătoria de Fălciu (Iamandi, D. Lupaşcu; dir. Teodor şef Negură) scrie adresa No. 734 către căp. Ioan Mighiul că s'a pus termen la 20 Febr. în proţăsul ce-l are cu Gr. Burghele şi cu răzeşii de Ghermăneşti.

415. 1842 **Febr. 23.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu, (Iamandi D. Lupaşcu, dir. Teodor) scrie adresa No. 864 către căp. Ioan Mighiul că s'a pus termen la 16 Mart în pâra dintre el şi răzeşii de Mereşti (Gr. Burghele) şi cei de Ghermaneşti (isprăvnicelul de aprozi V. Glodeanul) nefiindu-le documentele cu înlesnire a le prezenta mai de vreme.

416. 1842 **Mart 15.** regeste. O scrisoare.

Scrisoarea spătar D. Gheleme către Dumitrachi Lupaşcu asesor în privinţa primirei de la judecătoria de Fălciu suma de 1500 lei depozitarisiţi în termenul legal de 30 zile, începător de la 22 Februarie ; mai scrie că pah. C. Ioan i-a trimes ştire prin post. Ilie Cogălniceanul că încă până azi nu s'au primit banii în *depoziton.*

417. 1842 **Mart 19.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (Iamandi, Panu Gândul medelnicer, dir. Teodor) scrie adresa No, 1286 către căp. Ioan Mighiul, că s'a amânat judecarea proţăsului ce-l are cu Gr. Burghele răzeş de Mereşti şi cu Vasile Glodeanul is. de aprozi răzeş de Ghermăneşti, unindu-se amândouă dellele: una începută la 1832 Iuli 11 [cu Glodeanu] şi alta cu Gr. Burghele la 1837. Della cea veche fiind depusă la arhiva statului s'a cerut trimiterea ei.

418. 1842 **Mart 26.** regeste. Pentru Ghermănești.

Judecătoria de Fălciu [Panu, Gândul med. p. director Negură], scrie adresa No. 1448 către căp. Ioan Mighiul că s'a pus termen la 27 April în proțesul ce-l are cu sardar A. Gheleme pentru Ghermănești.

419. 1842 **April 16.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu [Iamandi, Panu, dir. Teodor] scrie adresa No. 1806 către căp. Ioan Mighiu că s'a fixat termen la 11 Mai în pâra dintre el şi răzeşii de Mereşti [Gr. Burghelea] şi cei de Ghermăneşti [is. de aprozi V. Glodeanu].

420. 1842 **Mai 14.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu [Panu, Teodor spătar, Gân- med. dir. Teodor], scrie adresa No. 2249 căp. Ioan Mighiu, că nu-i poate da copie de pe socotința încheiată în proțesul cu sard. Alecu Gheleme, de la 27 April, nesosind la isprăvnicie de Fălciu actul prețeluirei valoarea acestui proțăs.

Căp. Ioan Mighiu ceruse copie cu jalba din 11 Mai.

421. 1842 **Iunie 3.** regeste. O jalobă.

Căp. Ioan Mighiul înaintează jalobă către logofeția cea mare în pricina de pământ în Ghermănești. El spune că la 1826 Iuli 28 Catinca Darie îi vinde partea ei de moşie din Ghermăneşti agăi Ilie Cogălniceanu, (acum postelnic]. El a ținut-o supt chip de posesor 6 ani de zile «când aflând Mighiul deschide proțăs de răscumpărare cu dritul protimisirii» fiind d-lui Ilie Cogălniceanu strein fără să aibă vreo împărtăşire. „La 1830 Iuli 15 câștigă proțăsul la desființatul divan de întărituri, plătește prețul răscumpărării şi-şi ia moşia în stăpânire până astăzi".

La 1841 sardarul Alecu Gheleme, fiul vânzătoarei Catinca Darie deschide proțăs de răscumpărare fiind ne-

vrâsnic la vânzare, deși e iscălit în actul de vindere al maică-sa, şi al doilea că nu era zestre maică-sa ci moșie părintească. Judecătoria la 30 Ghenar îi dă câștig de cauză, cu toate că era la mijloc un act domnesc şi nu putea o judecătorie să-l strice.

Cere ca să se trimeată pricina la domnescul divan.

La patru Iunie se pune rezoluţie cu No. 3340 şi să ceară della de la judecătoria de Fălciu și să se trimeată la marea logofeție.

422. 1842 **Iuni 12.** regeste. O scrisoare a lui Ilie Cogălniceanu.

Ilie Cogălniceanu post. scrie pah. C. Ioan sameșul ţin. Fălciu în chestia răscumpărărei cu 1500 lei a pământului din Ghermănești de la fraţii Gheleme.

423. 1842 **Noembre 1.** regeste. Pentru Scrivuleni·

Zapis prin care polc. C. Chitic vinde căp. Ioan Michiul 3 $^1|_2$ stânjeni din Scrivuleni câte 4 galbeni stânjenul, ce şi el îi avea cumpăraţi de la I. Popa.

Iscălesc: C. Chitic polc. V. Popa martur, Nastasă Chitic pasnic, C. Miku pasnic, Ierei V. Burcă scrie zapisul.

Pecetea satului: ţânutul Fălciului 1840 No. 1634: satul Râpile i Drăncenii cu hlizele.

424. 1842 **Noem. 14.** regeste. Proţes.

Se închee „rezăluţie" că hotărârea judecătoriei nu este formalnică, căci nu s'au chemat în judecată toate feţele prigonitoare, și că dar după jalba căp. Ion Mighiu dată logofeţiei la 3 Iunie cere să se înaintească lucrarea în pricină după lege şi forme.

425. 1842 **Dec. 7.** regeste Pentru Ghermănești.

Judecătoria de Fălciu [Panu, Gândul medelnicer, dir. Teodor] scrie adresa No. 5666 către căpitan Ioan Mighiul că divanul domnesc a pus termen la 22 Ghe-

nar 1843 în pâra dintre el şi sardarul A. Gheleme, pentru pământul cumpărat nelegal de la maică-sa sărdăreasa.

426. 1843 **Febr. 1.** regeste. Pentru **Ghermăneşti.**

Practicaoa domnescului divan [vornic C. Sturza Iordachi Miclescu vornic, V. Beldiman vornic, Nec. Ghica vornic, D. Mncu vornic, Nec. Grecianu vornic, Gh. Hermeziu post] în proţesul dintre sardar A. Gheleme şi căpit. Ioan Mighiu pentru parte din Ghermăneşti vândută în 1826 Iunie 28 de maica dsale Catinca Darie agăi Ilie Cogălniceanu [acum post] şi răscumpărate de căp. Ion Mighiu cu 1500 lei în 1830 Iuli 15.

Divanul îi dă dreptate numai lui Gheleme să-şi scoată partea lui de moşie vândută, el fiind nevrăsnic, plătind 1500 lei, şi nici o altă datorie, de oare Ion Mighiu şi-a încasat venitul.

427. 1843 **Mai** 22. regeste. Pentru **Ghermăneşti.**

Domnescul divan întăreşte anaforaoa cu No. 351 în proţăsul dintre Alecu Gheleme căpitan cu dum. Ioan Mighiul căpitan pentru o parte de moşie din Ghermăneşti, care a dat dreptate lui Gheleme să întoarcă banii răscumpărării lui Ion Mighiul, întru cât era nevrăsnic la vânzarea, ce a făcut-o maică-sa.

Dar aceasta numai pentru partea lui A. Gheleme nu şi a celorlalţi vânzători iscăliţi în zapis.

Intăritura poartă numărul 99 şi e iscălită de Catargi log., St. Corne spătar.

428. 1843 **Iunie 14.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătorii de Fălciu [sardar Teodor, Gândul med. dir. Teodor, şef Negură] scrie căp. Ioan Mighiul adresa No. 2832 că termenul s'a fixat la 30 Iunie în judecată cu Gr. Burghelea şi stol. V. Glodeanul pentru Ghermăneşti.

429. 1843 **Avg. 28**. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Rezoluţia judecătoriei de Fălciu [prezident Teodor spăt. asesor Gândul med.] că la aplicarea pe teren a hotărârei judecătoriei din 1837 Mai 20, pentru Ghermăneşti pentru curmarea pricinei între Gr. Burghelea căpitan şi răzeşii de Ghermăneşti născându-se noi nedreptăţi prin alcătuirea făcută între căp. Ioan Mighiu şi răzeşii de Mereşti ca să se aplice hrisovul din 7268, s'a hotărât a se face o nouă măsurătoare întregului trup al Ghermăneştilor cu inginer şi ridicare de plan topografie.

Copia e scoasă în 8 Dec. 1838 şi legalizată de judecătoria de Fălciu [Gândul med. D. Lupaşcu direc. Popovici, şef Negură].

430. 1843 **Sept. 5.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Is. de Fălciu (sameş pah. C. Ioan) scrie către privighitorul de Podoleni să cerceteze la faţa locului pricina dintre căp. I. Mighiul din satul Râpile şi V. Grozăscu, care în tărie şi-a arat un ogor al său din Ghermăneşti.

La 14 Sept. privighitorul (Ioan Stroici sulger) raportează că s'au arat 30 prăjini fălceşti de şi V. Grozescul n'avea drept de cât la o prăjină; cum însă V. Grozescul a arat şi sămănat cu sămânţa lui i s'au dat 10 prăjini, iar Năstăsachi Mighiul fratele lui Ioan Mighiul să ia 20 prăjini. Dar neîmpăcându-se la faţa locului îi trimete la isprăvnicie să-i pună la cale.

431. 1843 **Dec. 14**. regeste. Pentru Drăceni.

Răzeşii de Drăceni, trăitori în Leuşeni [Ioniţă Corne şi Costin Corne] iau asupra lor cheltuelele în procesul ce au pentru bătrânul Hărăţ din Drăceni cu aga Ilie Cogălniceanu, proces care până acum l'a purtat cu pagubă Ioniţă Buzne. Murind Buzne, soţia sa Catrina nu mai putea duce procesul nici pentru bătrânul Hărăţ, nici pentru bătrânul Manciu, ce-l ţin pe jumătate Negru şi pe giumătate Zbăneştii.

La sfârşit se va face analogon pe stânjeni pentru plata cheltuelelor, iar Catrina Buzne va plăti numai costul răscumpărării stânjânilor de la Ilie Cogălniceanu.

432. 1843 **Dekemv. 14.** regeste. Pentru **Ghermăneşti.**

Privighitorul de ocol Podoleni [I. Stroici sulger] scrie bileţel lui Ioan Michiu să vină la 16 Dec. la Cotul Ghermănești pentru aplicarea pe teren a rezoluţiei din 28 Avg.

433. 1843 **Dekemv. 16.** regeste. Pentru **Ghermăneşti.**

Privighitorul de ocol Podoleni [Ion Stroici sulger] scrie adresa No. 304 către Ioan Michiul părtaş de Ghermănești ca să vină la aplicarea rezoluţiei din 28 August, căci ,,pentru ce anume obiect din care se înţălege că vrei a încurca cercetarea de la faţa locului . . apoi nu trebuie a mă purta așa precum îți este obiceiul".

434. 1844 **Dek. 23.** regeste. Pentru **Ghermăneşti.**

Judecătoria de Fălciu [Gândul med. D. Lupaşcu, dr. Popovici] scrie adresa No. 5772 către căpitan Ioan Mighiul că de oare ce proţesul ce-l are cu sărdar A. Gheleme la divanul apelativ nu s'a isprăvit, în pricina cu Ghermăneștii nu se poate judeca nici înainte.

435. 1843 **Ghenar 8.** regeste. O jalbă.

Căp. Ioan Mighiul scrie jalobă divanului apelativ al ţărei de jos, și cere să se vânză prin mezat părţile de moşie din Ghermăneşti cumpărate de la maica Ghelemeştilor în 1826 şi de la ficiorii ei: Ion comis, Iordachi, spătar Dumitrie, şi sulger Alexandru.

436. 1844 **Febr. 28.** regeste. Un zapis de bani.

Sardar Gh. Stamate dă zapis la mâna lui I. Mighiul căpitan că și-a primit toţi banii pentru pricina cu sărd. Alex. Gheleme.

437. 1844 **Avg. 20.** regeste. Pentru Ghermănești.

Privighitorul de Podoleni [K. Râșcanu] scrie căp. Ioan Mighiul că s'a măsurat moşia Ghermăneşti din nou după hotarnica râdicată de C. Cuza şi inginerul Năstăsachi Baiardi. Ii scrie să-și stăpânească pământul.

438. 1845 **Mai 7.** regeste. O ispașă.

Privighitorul de Podoleni [K. Râșcanu] scrie lui V. Popa și N. Arhire mazili și I. Hanganu vornic să facă ispașă la stricăciunea ce a făcut în grâul căp. Ion Michiu cei 7 cai ai locuitorilor din satul Cotul Ghermănești.

—In 8 Mai se cerceteaă stricăciunile și răzeșii [I. Cozmescu, I. Cazan, Gh. Cazan, Gr. Văscu, D. Onofrei, Sim. Lăcătușu, Nec. Stoica vornic, T. Irimia pasnic, Nec. Arhire, V. Popa vornic de aghenţie] dau înscris că „de astăzi înainte de vor mai scăpa vitele să aibă dumnelui a ne da câte cinci lovituri de vită.

439. 1845 **Mai 23.** regeste. Pentru Mereşti..

Privighitorul de Podoleni [C. Râşcanu] scrie lui V. Popa mazil şi D. Michiu vichil de mazili ot Râpile să cerceteze stricăciunile, ce răzeşii de Merești au făcut cu vitele lor în ţarină și fânaţul, ce-l are la Prut căp. Ioan Mighiul.

—In dos rânduiţii mazili scriu la 4 Iunie că au cercetat şi i-au împăcat aşa : pentru cele ce au călcat să nui plătească nimic iar „de astăzi înainte vor îngrădi acea parte de loc ce este cu apropiere lângă casele lor".

440. 1845 **Iunie II.** regeste. Hotarnica Ghermăneştilor.

Privighitorul de ocol Podoleni, C. Rășcanu râdică hotarnica părţilor din Ghermănești, ce le-a răscumpărat căp. Ioan Mighiul de la vornic Ilie Cogălniceanu și pentru care a avut judecată cu sardar A. Gheleme, după hotarnica din 1837 Mai 30, şi pentru aducerea la împlinire a hrisovului gospod No. 8, urmat după opi-

441. 1845 **Iuni 11.** regeste. Hotarnica Ghermăneştilor.

Privighitorul de ocol Podoleni, C. Răşcanu râdică hotarnica părţilor de Ghermăneşti, ce le-a răscumpărat căp. Ioan Mighiul de la vornic Ilie Cogălnicean şi pentru care a avut judecată cu sardar M. Gheleme, după hotarnica din 1837 Mai 30, şi pentru aducerea la împlinire a hrisovului gospod No. 8, urmat după opisul cu No. 23...„ dar fiind că de la pietrile pusă la mijlocul moşiei în drum şleahul cel mare şi până la pietrele din capătul moşiei di pe zarea dealului dispre apus este o întindere de loc foarte îndelungată, şi după socotinţa de la faţa locului sau mai pus un rând de pietre între acele din capăt moşiei despre apus şi între acele din *şleag* din drumul mare, adică după zarea dealului despre Chetrărie în spre apus după măsorişte făcută trupului Ghermăneştilor în priivire şi cu linie acelorlalte pietre statornicite de faţă, şi i sau cuvenit precum trage a opta parte şi giumătate din trupul Ghermăneştilor dmsale Mighiului 124 stânjeni 6 palme pe soma cărora sau şi statornicit petrele.

Cu No. 5112 ispråvnicia de Fălciu (V. Sturza vornic întăreşte hotarnica).

442. 1845 **Ghenar 3.** Izvod de cheltueli făcute de Ioan Mighiul cu aga Ilie Cogălniceanul de la 1830 încoace.

12 lei pe o jalbă rusască la Kisălev.
5 lei pe o jalbă către logofeţia cea mare.
700 lei în 20 galbeni banului Chirica, care au stătut de au descoperit adevăratul preţu.
15 lei pe o jalbă şi un raport către mare logofeţie spre a să slobozi o carte de blăstăm spre a să dovedi adevăratul preţ.
35 lei pe o carte de blăstam către vânzătorii aceii părţi.
12 lei pe un raport de la logofeţia mare către ispråvnicia de Dorohoi ca să supui a priimi vânzătorii carte de blăstăm.
40 lei am cheltuit eu cu chiria ducire şi întoarcire.

42 lei am cheltuit cu ispravnicul de aprozi.
4 lei la izbașa.
6 lei pe la aprozi în câteva rânduri.
30 lei pe o carte a marii logofeţii către isprăvnicia de Fălciu spre a mă împuternici în stăpânire.
4 lei 20 parale tij pe o jalbă către logofeţie ce mă depărta vichilul Cogălniceanului din stăpânire.
10 lei pe o carte de la logofeție către isprăvnicie spre a-mi împlini și vinitul de la vechilul Cogălniceanului.
150 lei pe o carte de giudecată.
150 lei am cheltuit eu.
10 lei am cheltuit eu cu rânduiţii ce iam adus la faţa locului spre a măsura acea parte.
15 lei pe o jalbă şi pe o carte a divanului pentru împresurare acei părţi despre megieşi.
30 lei tij pe doo jalbe şi pe doo cărţi a divanului către judecătorie în pricina cu răzeşii de Ghermăneşti şi Merăşti.
100 lei am cheltuit eu stând în giudecată cu răzeşii de Ghermăneşti şi Merăşti.
350 lei am cheltuit cu inginerii în doo rânduri cu punere pietrelor.
1500 lei am răspuns Cogălniceanului după hotărâre divanului.
1400 lei în 40 galbeni am cheltuit la giudecătoria ţinutului cu ispravnicul de aprozi Vasile Glodeanul și răzeșii de Ghermănești că iar să sculase asuprămi.
5250 lei întro 150 galbeni ce am dat sărdarului Gheorghe Stămati ce lam avut vichil asupra sărdanului Ghileme ce să sculasă ami luoa această parte unul din fii vânzătoarei.
420 lei în 12 galbeni pe hrisov domnese și opisul de aducere întru împlinire.
71 lei în doi galbeni cu rânduitul isprăvniciei de aducere întru împlinire după opis.
150 lei am cheltuit eu stând la cheltuială cu Ghileme.

10531 lei 20 parale *fac toată cheltuiala până astăzi*

și fiind eu în stare bătrâneţelor şi apropiindumisă sfârşitul și fiind çă am cheltuit toată stare ce am avut pe acest pământ care din urmaşii mei să vor împărtăşi din acest pământ şi nu mă vor griji pe mine şi pe maicăsa că noi ca uni ci neam tot judecat nam putut a ne grijâ după cuviinţă, ci datori sânt urmașii cei ce vor intra cu stopânire, a ne grijâ după lege creştinească ca pe nişte părinți.

Ion Mighiul

443. 1846 **Ghenar 9.** regeste. Foile săteşti.

Căp. Ion Michiul, vornic în Râpile primeşte adresa privighitorului de Podoleni (C. Răşcanu) să trimeată condica foilor săteşti, spre control; aceasta potrivit ord. No. 143 al isprăvniciei către privighitori.

444. 1846 **Febr. 6.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Ion Mighiul face jalobe către isprăvnicia de Fălciu, rugând'o să silească pe răzeşii de Ghermăneşti, care au început a-şi face silişte de sat spre malul Prutului, unde îşi are el sămănăturile, să-şi facă gard de pază vitelor, întru cât au mare înlesnire de pari și nuele din lunca Prutului, de pe partea lui de moşie.

In dos ispravnicul scrie ca poroncă „de acum înainte 25 lovituri are a lua acel cu gardul rău".

445. 1846 **Mart 4.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (Panu, pah. Costache, Butuce) scrie adresa No. 972 către Ioan Mighiu că s'a pus termen la 15 Martie, în procesul ce-l are el cu răzeşii săi de Mereşti, cu stolnicul V. Glodeanu și căp. Grigore Burghele pentru părţile din Ghermăneşti.

446. 1846 **Mart 18.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (pah. Costachi, Butuce), cu adresa No. 1322 scrie lui Ion Mighiu căpitan să se înţeleagă cu inginerul ţinutului spre a râdica planul lo-

cului de depărţire între Ghermăneşti şi Mereşti; după hotarnica din 7265 Iunie 30 (1757) pentru Mereşti şi după hotarnica din 7268 Iunie 30 (1760) pentru Ghermăneşti, admise de îmbele părţi ale răzeşilor.

347. 1846 **Mart 21**. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Privighitorul de Podoleni (C. Răşcanu) scrie adresa No. 205 lui V. Popa din sat Râpile să meargă la Ghermăneşti şi să aleagă părţile lui Grigoraş Burghele despre alţi razeşi, care părţi potrivit documentelor ce le are cuprind: în capătul de la deal 63 st. 2 palme, la mijloc 84 st. 4 palme, şi la capătul despre răsărit 120 stângeni. După alegere „să tragi brazdă la margine din sus despre parte stol. Glodeanu, iar despre partea căp. Ioan Mighiu să pui pietre".

448. 1846 **Mart 26.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Vasile Popa raportează privighitorului de ocol Podoleni (C. Râşcanu), că a mers la Ghermăneşti şi a ales părţile lui Grigoraş Burghele despre părţile căpit. Ion Michiul şi anume pe patru locuri

a) spre răsărit la malul Prutului 120 stângeni până la o salcie.

b) la drumul mare 84 st. 4 palme.

c) drept Chetrărie 70 st. 4 palme.

d) la apus, capătul 63 st. 2 palme gospod.

449. 1846 **April 18.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecâforia de Fălciu (Panu, Butuce) scrie adresa No. 1830 către răzeşii din capul Ghermăneştilor, neamul Căzan şi Loghin să arăte ce câtime de stânjeni au în pretenţie de la neamul lui Moş, spre a se da curs petiţiei lor din 14 Februarie.

450. 1846 **Mai 20.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (pah. Costachi, Butuce) scrie răzeşilor din Ghermăneşti, neamul Loghin şi Căzan să

arăte nu în fălci ci în stângeni, parte de pământ ce o cer de la neamul Moșesc; altfel nu li se pune vadea la judecătorie

45'. 1846 **Iunie 3.** regeste.

Judecătoria de Fălciu (Pah. Costachi, Butuce), scrie adresa No. 2781 către răzeșii de Ghermănești, neamul Căzan și Loghin în privința a 36 st. pământ din cele 2 coturi la Ghermănești, rupte de Prut, ca să fie prețeluite la vadeaoa din 20 Iune, de 3 proprietari ce-i va alege isprăvnicia; deci să fie și ei față.

452. 1846 **Avg. 24.** regeste. Pentru Merești.

Căp. Ioan Michiu înștiințază pe privighitorul de ocol Podoleni că răzeșii de Merești n'au făcut gardul țarinei drept pe locul de despărțire. Cere să fie opriți răzeșii.

In 31 Mart (sic) 846, Cost. Rășcanu privighitor rândueşte pe V. Bunescu să cerceteze.

453. 1846 **Dec. 8.** Ion Michiu cumpără partea Arhireștilor din Ghermănești.

Zapis

Noi gios iscăliții, undi ni vom puni mânili și degitili noastre, prin mâna scriitorului dăm acest adivărat zapis al nostru la cinstită mâna dumisali giupânului Ion Mikiu pentru ca să fie știut că având noi trei palme și șesă palmaci di pământ în trupul moșii Ghermăneştii, din bătrânul lui Loghin din parte lui Simion Arhire, ce au fostu luat întru însoțire pe maica noastră, anume Gafița, și săvârșindus din viață numitul Simion Arhiri și perzândui zăstrea maicii noastri, și trăgându în giudecată pi frații răposatului Simion Arhire la an 1839, sau învoit și au dat maicii noastri hârtii di învoială pentru parte ci mai sus arată niavându altă stare, și noi mai gios iscăliții, fete Gafiții, am trecut către dmnelui căpitan Ion Micu în vânzare de veci tot cu acelaș preț, dândui și hârtii de învoială di la 1839 Ghenar 8, întărită cu pecete sătească, undi

am rugat şi pe alţi oameni ce sau întâmplat faţă de au iscălit.

1846 Dikemvri 8.

† Eu Malahia fata Saftei.

† Eu Costantin zăt Gafiţii adiverescu

„şi acest zapis este făcut în fiinţa a noastră a pasnicilor din sat şi este cu bună primire iscăliţilor de mai sus undi am întărit şi noi cu a noastre iscălituri şi cu punere peceţii săteşti.

Vasili Miku pasnicu

Dumitrachi Miku pasnicu

No. 174 Pecete satului.

454. 1847 **Ghenar 28.** regeste. Pentrn un cal—o căldare.

Hristachi Boureanu, ginerile căp. Ion Michiu scrie socrului său în chestia unui cal, pentru care i-a ertat o căldare numai ca să fie pace între ei.

Adivereşte şi Maxim Boureanul, tatăl lui Hristache.

455. 1847 **Februar 6.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Is de Fălciu (Teodoru agă) scrie adresa No. 981 către privighitor de Podoleni să grabească cu cercetarea de pagubă, ce răzeşii din cotul Ghermăneşti au adus lui Gr. Burghele din Ghermăneşti, punându-le în vedere că la recolta nouă să i se plătească paguba.

456. 1847 **Mai 22.** regeste. Pentru 2 coturi din Ghermăneşti.

Prezidentul tribunalului de Fălciu cu adresa No. 2412 scrie căp. Ion Mighiu, Ion Cazan şi alţi răzeşi din cotul Ghermăneşti, neamul Căzănesc şi Loghinesc, ca la 50 zile după publicarea termenului în Foaia sătească să vie să stea în proces cu I. Corne, şi M. Onofrei pentru 2 coturi din Ghermăneşti, rupte de

Prut denastânga lui, din cari un cot îl pretinde călugărul Maxim Boureanu.

457. 1847 **Iune 4.** regeste. Pentru cheltueli de judecată.

Jalba căp. Ion Michiu şi Ion Cazan către is. de Fălciu contra neamului Moșesc ca să facă poroncă prin privighitor de ocol Podoleni să ia parte la cheltuelile, ce vor face până la divanul domnesc.

La 9 Iunie cu numărul 10, is. de Fălciu dispune ca să se vadă de va fi vechilul răşeşilor, şi în caz contrar să nu să facă nici o lucrare.

458. 1847 **Iuli 6.** regeste Pentru Ghermăneşti.

Privighitorul de Podoleni [Ion Hotnog[scrie vichilului de mazili din sat Râpile să meargă la Cotu Ghermănești şi să pună în vedere răzăşilor sau să plătească partea de cheltuială sau să se lepede de moşie.

459. 1847 **Avgust 20.** regeste. Pentru cheltueli de judecată.

Raportul vechilului de mazili din sat Râpile [Dumitrachi Michiu] către privighitorul de ocol Podoleni că a mers la Cotu Ghermăneşti, şi că răzeșii de acolo nu se prind la nici o cheltuială.

La acest raport privighitoriul [Ion Hotnog] închee la 22 Avgust că răzeșii nevoind a lua parte la cheltuială, nici moșie le trebue, va hotărâ giudecătoria ţinutului.

460. 1847 **Noem. 26.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Jurnalul încheiat de judecătoria Falciiului în procesul pornit de căp. I. Michiu cu răzăşii lui de neam Cazan și Loghin contra răzeşilor din neam Moşăsc [Pavăl Carp, C. Sârbul, Zaharia Tanasă V. Alexandrachi, şi Hristache Boureanu fiul răposat monah Maxim Boureanul] pentru cotul Ghermănești, rupt de apele Prutului în 1846.

Se împlineşte procedura, se cer părţilor dovezi

am rugat şi pe alţi oameni ce sau întâmplat faţă de au iscălit.

1846 Dikemvri 8.

† Eu Malahia fata Saftei.

† Eu Costantin zăt Gafiţii adiverescu

„şi acest zapis este făcut în fiinţa a noastră a pasnicilor din sat şi este cu bună primire iscăliţilor de mai sus undi am întărit şi noi cu a noastre iscălituri şi cu punere peceţii săteşti.

Vasili Miku pasnicu

Dumitrachi Miku pasnicu

No. 174 Pecete satului.

454. 1847 **Ghenar 28.** regeste. Pentrn un cal—o căldare.

Hristachi Boureanu, ginerile căp. Ion Michiu scrie socrului său în chestia unui cal, pentru care i-a ertat o căldare numai ca să fie pace între ei.

Adivereşte şi Maxim Boureanul, tatăl lui Hristache.

455. 1847 **Februar 6.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Is de Fălciu (Teodoru agă) scrie adresa No. 981 către privighitor de Podoleni să grabească cu cercetarea de pagubă, ce răzeşii din cotul Ghermăneşti au adus lui Gr. Burghele din Ghermăneşti, punându-le în vedere că la recolta nouă să i se plătească paguba.

456. 1847 **Mai 22.** regeste. Pentru 2 coturi din Ghermăneşti.

Prezidentul tribunalului de Fălciu cu adresa No. 2412 scrie căp. Ion Mighiu, Ion Cazan şi alţi răzeşi din cotul Ghermăneşti, neamul Căzănesc şi Loghinesc, ca la 50 zile după publicarea termenului în Foaia sătească să vie să stea în proces cu I. Corne, şi M. Onofrei pentru 2 coturi din Ghermăneşti, rupte de

Prut denastânga lui, din cari un cot îl pretinde călugărul Maxim Boureanu.

457. 1847 **Iune 4.** regeste: Pentru cheltueli de judecată.

Jalba căp. Ion Michiu şi Ion Cazan către is. de Fălciu contra neamului Moșesc ca să facă poroncă prin privighitor de ocol Podoleni să ia parte la cheltuelile, ce vor face până la divanul domnesc.

La 9 Iunie cu numărul 10, is. de Fălciu dispune ca să se vadă de va fi vechilul răşeşilor, şi în caz contrar să nu să facă nici o lucrare.

458. 1847 **Iuli 6.** regeste Pentru Ghermănești.

Privighitorul de Podoleni [Ion Hotnog[scrie vichilului de mazili din sat Râpile să meargă la Cotu Ghermănești şi să pună în vedere răzăşilor sau să plătească partea de cheltuială sau să se lepede de moşie.

459. 1847 **Avgust 20.** regeste. Pentru cheltueli de judecată.

Raportul vechilului de mazili din sat Râpile [Dumitrachi Michiu] către privighitorul de ocol Podoleni că a mers la Cotu Ghermăneşti, şi că răzeșii de acolo nu se prind la nici o cheltuială.

La acest raport privighitoriul [Ion Hotnog] închee la 22 Avgust că răzeșii nevoind a lua parte la cheltuială, nici moșie le trebue, va hotără giudecătoria ţinutului.

460. 1847 **Noem. 26.** regeste. Pentru Ghermănești.

Jurnalul încheiat de judecătoria Fălciiului în procesul pornit de căp. I. Michiu cu răzăşii lui de neam Cazan și Loghin contra răzeşilor din neam Moşăsc [Pavăl Carp, C. Sârbul, Zaharia Tanasă V. Alexandrachi, şi Hristache Boureanu fiul răposat monah Maxim Boureanul] pentru cotul Ghermănești, rupt de apele Prutului în 1846.

Se împlineşte procedura. se cer părţilor dovezi

şi căp. I. Mighiu aduce aceste acte: 7254 Mart 22, 1783 Mart 26, 1801 Mart 10 [spiţă], 1822 Iunie 15, 1832 Febr 3, 1836 Noem. 9, 1837 Mai 30, 1844 Ghenar 28, 1845 Iunie 11. Iar răzeşii Moşeşti prezintă aceste acte: 1810 Mai 15, 1824 Febr. 7, 1831 Mai 4, 1831 Mai 11; Iar Hristachi Boureanu prezintă şi el următoarele: 1823 Iuli 17, 1823 Avg 19, 1828 Mart 1, 1833 Iulie 3, 1834 Mart 23, 1834 Iulie 24, 1836 Mart 18, 1837 Mai 23.

Hotărârea este acea cuprinsă în socotinţa din aceiaşi zi (C. Pangrati comis prezident; comis D. Milicescu asesor, clucer Gr. Tulbure, candidat) director Zagură.

Părţile iscălesc mulţămire [căp. I. Mighiu] 24 Mart 1848; iar celelalte părţi neviind spre a şi lua copie, li se trimete prin isprăvnicie spre ştiinţă.

Copia jurnalului supt No. 1009 e din 24 Mart 1848, şi este iscălită de Pangrati, D. Milicescu şi Folescu; dir. Zagură.

Pecete: Prinţipatul Moldaviei, giudecătoria ţinut Fălciiului 1844.

461. 1847 **Noembre 26.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Tribunalul de Fălciu [C. Pangrati comis preşedinte, D. Milicescul comis asesor, Gr. Tulbure clucer, candidat] tractariseşte pricina pornită la 1846 Febr. 14 de căp. Ion Michiul şi ai săi răzăşi din Cotul Ghermăneşti, neamul Cazan şi Loghin asupra răzeşilor din neamul *Moşăsc* pentru 2 coturi rupte de Prut din a stânga şi alipite la Cotul Ghermăneştilor, precum şi Hristachi Boureanul, fiul răposat călugăr Maxim Boureanu, răzăş din Orţăşti. Tribunalul ia în vedere 4 considerente şi închee astfel: „drept care de vreme ce tot celalalt pământ a mai sus prescriselor dou coturi să desvăleşte a fi rupt prin răpegiunea Prutului din acestaş trup, din moşia Ghermăneştii răzeşeşti, ci trece şi peste Prut şi să stăpâneşte tot de unii şi aceiaşi răzeşi, adică de cătră ei şi măsurată lor atât la partea aflătoare din a dreapta Prutului în

Moldova, cât şi din a stânga în Basarabia, apoi ei singuri numai această împrejurare pe temeiul § 552 din condica ţivilă să închee socotinţa acei răzeşii de Ghermăneşti, ca cei ceşi au stăpânirea lor deavalma în trei părţi, a rămaşilor de aice Ghermăneşti cu analoghie după părţile lor să să împărţască şi să stăpânească pământul acestor 2 coturi cât să găseşte adăogit către trupul moşii lor de răzeşie, fără mai multă gâlcevire între dânşii, ca unii ce toţi sânt răzeşi de Ghermăneşti".

462. 1848 **Ghenar 18.** regeste. Pentru Răpile.

Raportul No. 36 al privighitorului de ocol Podoleni [Ioan Hotnog pitar] către is. de Fălciu pentru tânguirea căp. Ion Michiul din Râpile contra vătavului Arteni a vornicului Ilie Cogălniceanu, că-i strică ogoarele cu întorsul plugurilor.

462. 1848 **Februar 16.** Zapis pentru Răpile.

Zapis

Adică eu cari mai gios mă voi iscăli prin punere degetului dimpreună cu fiicăme Maria precum ştiut să fie că di a noastră bună voe de nime siliţi am vândut parte noastră de moşie di pi săvârşitul din viaţă şi al meu soţ Năstăsachi Mikiu din trupul moşii Cotul Ghermăneştii, dinastânga Prutului atât cât şi din a dreapta Prutului i din Leuşeni dinastânga Prutului ci ni sa cuveni adică un stânjan şi şapte palme din amândou trupurile di moşii şi am vânduto cumnatului meu Ion Miki frate cu săvârşitul din viaţă soţ al meu cu preţu 75 de lei cari bani am şi primit şi de astăzi înainte şi în veci va rămâne cumnatul meu şi fii săi deplini stăpâni ca pe un drept lucru a dmisali nimai avându nime a mai pretenderisi vreodată; şi pentru di a ave temeiu acest zapis am rugat şi pe dmnelui privighitor di ocol di au încredinţat acest zapis după formele ce să păzăscu astăzi poftindu şi paznicii de au încredinţat cu iscălitura şi punere pecetii săteşti.

1848 Fevr. 16.

† Eu Ioana soţ răposatului Năstăsachi Miki adiverez.
† Eu Maria fiica lui Năstăsachi Miki adiverez.

„Şi acestu zapis este făcut în fiinţă a noastră a pasnicilor şi fiindu şi numitele de sus iscălite şi de faţă şi este şi cu a lor bună priimire şi de a lor bună voe unde am încredinţat şi noi cu a noastre iscălituri, şi punere peceţii sateşti. 1848 Februar 16.

Vasili Miki pasnicu No. 32 [pecetea satului
Dumitru Miki pasnicu Privighitor Râpile, Drăceni
de ocol Podoleni şi cotunile lor.

Vânzătoarea acestui pământ dimpreună şi cu fiica lui iscăliţii de marturi prin acest zapis faţă viind înainte me şi prin a lor viu graiu meu arătat că iscăliturile prin punere degetelor sânt drepte a vânzătoarei Ioana şi a fiicei sale Mariia şi de cererile ce meu făcut să încredinţază şi de către mine cu iscălitura şi punere peceţii ocolului. 1848 Fevruar 20.

Ion Hotnog pitar [l. peceţii]

463. 1848 **Mart 31.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Invoială prin care T. Michiu din Leuşeni, fiul lui Simion Michiu, schimbă cu vărul său Ion Michiu căpitan, vechilul care le-a desbătut moşiile, şi-i dă părţile sale din Leuşeni din a stânga Prutului pentru 4 palme pământ din Scrivuleni, iar pentru cheltuelile vechilimelei îi dă părţile sale din Ghermăneşti din a dreapta Prutului. — Zapisul e adiverit de pasnicii satului Râpile, iar în aceiaşi zi privighitorul de ocol Podoleni Ion Hotnog pitar) încredinţază actul supt No. 215.

464. 1848 **April 10.** Un zapis pentru un plug de arat.

Zapis

Ştiut să fie că peniru una palmă doî parmace ce vine parte Vasilcăi din şasă palme pă[mâ]ntu în trupul moşii Ghermăneşti mam împăcat cu dmlui căpitan Ion Michiul dându-mi un plug la arat întro zi şi de astăzi înainte iau nu mai am nici o trebuinţă, la ci pricopsală di pă[mâ]ntu, atât iău cât şi urmaşii noşiri, să fii dumnalui bun stăpânitoru în veci şi pentru credinţa urmează a noastre iscălituri. 1848 April 10.

Iamandi Brânză polcovnic, Vasălca Iamandi

465. 1849 **Mai 5.** regeste. Jalba lui Ion Michiul.

Jalba lui Ion Mighiu către is. de Fălciu contra răzeşilor de Mireşti, cari contrar orânduirii făcută de privighitorul de ocol Podoleni, au tăiat 2 plopi, ce veniau pe linia de hotar între răzeşiile lor.

—Isprăvnicia pune încheere [No. 153] să oblige pe răzeşi de Mireşti să îngrădească locul ca să crească alţi „plopi".

Privighitorul (pitar I. Hotnog) îndreaptă cererea către vătavul de mazili din Râpi, la 10 Octombre; şi vătavul de mazili Dumitrachi Mighiul răspunde la 6 Noem. că a cercetat şi obligat pe Ion Hanganul să îngrădească locul şi să păzească să crească «plokii» mari.

466. 1849 **Iulie 22.** regeste. Hotarnica Ghermăneştii r.

V. Tutov comis cinovnicul judecătoriei de Fălciu alege părţile clucer Vas. Ioan şi Ilinca, fiica lui Maftei Gârde stolnic, ce le are în moşie *Ghermăneşti ce-i zic* şi Valea Cânepei. După hotarnica din 1837 Mai 30 toată moşia Ghermăneştilor are această lăţime : 454 st. la capătul despre apus, 616 st. la mijloc, 805 st. la capătul despre Prut.

Se aleg aceste părţi :

4 st. 5 palme 2 parmace baştină de pe Ion sin Neculai Loghin de la Axănia Gâlcă,
4 „ 5 „ 2 „
— 6 „ 6 „ de la Catinca Triandaf.
— 6 „ 6 „ de la Dumitra Axente.

8 „ 24 „ 16 „

11 3 2

Din lărgimea moşiei s'au ales întâi câte 75 st. la toate măsurile partea căpit. Gr. Burghelea, iar în sus de aceştia s'au ales câte 11 st. partea lui V. Ioan.

Iscălesc marturi : Ion Corne, V. Frone, N. Chetraru, I. Croitoru, Gr. Vâscu, Sârghe Buştiuc, I. Bu-

ştiuc, M. Onofrei, C. Săle, M. Corne, Pavăl Carpu, I. Cozmescu, V. Alexandrachi, V. Glodeanu vornic, Gr. Burghelea, Ion Mighiul.

Ştefan Buştiuc pasnic şi Gr. Văscu vornic din satul Cotul Ghermăneşti adiveresc hotarnica.

467. 1849 **Sept. 18**. regeste. Ordin pentru o ispaşă.

Privighitorul de ocol Podoleni (Ion Hotnog pitar) scrie vornicelului din Cotul Ghermănești să silească pe Spiridon Froni a plăti căp. I. Michiul din Râpi, stricăciunile, ce i-a făcut un bou în lunca ce o are pe malul Prutului.

468, 1849 **Noembre 28**. regeste. Alegere de privighitor.

Isprăvnicia de Fălciu (K. Dabija) scrie adresa No. 6518 către căpitan Ion Mighiu din Râpile în pricina „a nişte izvoade cu peceţile satelor din ocol Podoleni atingătoare pentru alegere de privighitor".

469. 1849 **Dec. 19**. regeste.

Ion Hotnog pitar, privighitorul de ocol Podoleni, dă zapis la mâna lui Ion Michiul din Râpile că n-a primit cei 150 galbeni înapoi, bani ce-i dăduse pentru a-i cumpăra 10 stângeni din Râpi şi casele sale, și că deci vechiul zapis rămâne hârtie albă.

Iscălește și Ion Mârza.

470. 1850 **Noem 1**. regeste. Pentru Ghermănești.

Cap. Ioan Mighiu cumpără 22 fălci 40 prăjini pământ din Cotu Ghermăneşti de la stol. V. Glodeanu, câte 8 galbeni falcea, iar peste tot 180 galbeni.

Zapisul îl iscălesc V. Glodeanu stol. şi fiul său Gh. Glodeanu sluger, şi e întărit de judecătoria de Fălciu (Butucea, I. Teodoru, dir. D. Zagura, stolonăcealnic Alexandrescu) supt No. 4587 la 15 Noembre 1850.

471. 1851 **Dec. 21,** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Jalba căp. Ioan Mighiul din Râpile către is. de Fălciu ca să „stavilarisască“ pe Năstasă Chitic de a-i răşlui părţi din moşie ce o are «pe unde mai lat pe unde mai îngust“ în cotul Ghermăneşti de mai bine de 20 ani, de oare ce la hotărnicie vroeşte să tragă linie dreaptă.

—In aceiaşi zi isprăvnicia pune încheere să se cerceteze şi să se oprească încălcarea „raportuinduise“.

472. 1851 **Febr. 16.**

Zapis de vecinică vânzare.

Gios iscăliţi prin punere degitului facu ştiut prin acest zapis al meu cel dau la mâna dumisale căpitan Ioan Mighiu prin care încredinţazu că părţile mele de pământ ce mi să cuvin drepte fraţeşti din trupul moşii Ghermăneştii din a stânga Prutului ce o trag şi eu din bătrân Loghin di pe maicăme Aftinie, ce este dreaptă soru cu Ioniţă, feciorul lui Trohin, prin bună alcătuire ce am făcut nesiliţi de nimene, nici asupriţi di către cineva, de a me bună voe liam trecut în de veci vânzare dumisale până i să va alege după documenturile ce va vea cu preţ hotărât 144 lei adică una sută patruzeci şi patru lei, pe cari bani chiar acum la săvârşire acestuie am şi primit toţi banii deplin în mâna mea; despre care de astăzi înainte atât dumnealui cât şi urmaşii dumisale va fi bun stăpânitoriu în veci pe părţile de pământ ce să va lămuri în norocul dumisale, neavând eu a pretenderisi ceva mai mult precum şi ori care din rudele mele şi dar spre a să şti urmare alcătuirii săvârşite iam dat acest act adiverit cu pecete sătească pe lângă care apoi am rugat şi pe dmlui privighitoriul ocolului Podoleni di lau întărit.

1851 Fevr. 16

† Eu Maria fiica Aftinii vânzătoare
† Eu Costandin Anghelache vornic pol.
Poftit fiind am scris
Gheorghie Găluşcă pitar.

Privighiţoriul ocolului Podoleni

Iscăliţi prin acest zapis faţă viind înainte iscălitului şi arătând prin viu graiu că alcătuire săvârşită esti cu bună priimire nesiliţi nici asuprită di către cineva după cerire ce au făcut să încredinţază şi de mine cu iscălitura şi punerea peceţii ocolului.

Ion Hotnog pitar 1851 Fevr. 25.
No. 118

l. p. ocolului: prinţipatul Moldaviei, ocol Podoleni [ţânut Fălciiu.

spre neschimbare
Privighitor ocol Cotu morii ţinut Cahul
N. Echimovici

473. 1851 **Febr. 17.** regeste. Pentru Dinţeni.

Preut. V. Bârcă sachelar cumpără de la Sandulachi Cehan post. şi de la Maria fata lui Simion Cehan 7 st. pământ în Dinţeni „care stânjeni să începu din capătul hotarului despre apus în lungu până în capătul hotarului despre răsărit" cu 58 lei stânjenul, în somă de 406 lei.

Hristachi Mikiu scrie zapisul, iar pasnicii satului Râpile (V. Michiu pasnic şi D. Michiu vichil de mazili) încredinţază zapisul în 22 Febr. şi pune pecetea satului Râpile.

Iar în 24 Febr supt No. 137 privighitorul de ocol Podoleni (Ion Hotnog pitar) încredinţază zapisul.

In 1877 Oct. 21 Scarlat Michiu schimbă şi dă pentru aceşti 7 st. pământ din Dinţeni, altă moşie din Mereşti lui Alecu Bârcă, fiul şi clironomul preut Bârcă din 1851.

474. 1851 **Febr. 20.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Jalba lui Grigore Burghele către is. de Fălciu că nici până acum nu i s'a împărţit dreptate în pricina ce a avut cu răzeşii de Ghermăneşti, şi nu şi-a luat nici un venit.

—Jalba să rânduește de is. cătră privighitorul de ocol Podoleni că în 3 zile să se aducă întru împlinire.

475. 1851 **April 4.** Căp. I. Michiu cumpără o vie.

Zapis

Adică eu mai gios iscălit dau aciestu zapis la mâna dumisali căpitanului Ionu Miku precum ştiut să fii că am vândutu viia me ce am pe moşiia dumisale mai de sus arăt(at)ă, cu preţ hotărâtu 50 lei adică cinci zăci lei de cari şi bani deplini am priimit toţi şi pentru mai adivărată credinţă nem pus numele şi degitul însuş şi copii mei ce am, di cari au fostu şi alţi de faţă. 1851 April 4.

Eu Casandra, Eu Vasili, Eu Vasile Froni am fostu faţă. Eu Ion Cazan am fostu faţă. Eu Vasile Tănasă am fostu faţă.

„Fiindu făcutu în fiinţa noastră a obştii satului nostru Cotu Ghermăneşti sau întărit şi cu pecete satului.

Eu Vasili Alexandrachi vornic şi pasnicu am fostu faţă.

Pecetea satului Cotul Ghermăneşti

„Acestu zapis di vie ce am fostu cumpăratu am trecuto şi eu cătră dmlui Grigore Văscul pentru care am primit şi banii.

1852 Febr. 10.

Ion Mighiul

476. 1851 **Maiu 3.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Judecătoria de Fălciu (Mălinesko) scrie adresa No. 1620 cătră Ion Mighiu căpitan, Hristache Boureanu, Gr. Anastasă, că s'a pus termen la 29 Iunie pentru judecarea pricinei pornite de Nastasă Chitic din Râpile, că s'ar fi vândut nişte stânjeni moşie din Scrivuleni maiorului Mihail Cogălniceanul pentru un loc de imaş pe lângă moara ce are în moşia Scrivulenii.

477. 1851 **Mai 31.** regeste. Termen de judecată.

Judecătoria de Fălciu [Mălinesko] scrie adresa No. 2115 către căpitan Ion Mighiu, Hristache Boureanu, Gr. Anastasăii şi sora sa Ghiniţa, în procesul ce-l au ei cu polc. C. Chitic pentru un imaş de moară, s'a pus termen la 17 Iune.

478. 1851 **Sept. 28.** regeste. Hotarnica Ghermăneştilor.

C. Adam sluger, candidatul judecătoriei de Fălciu alege părţile lui V. Glodeanu stolnic din Ghermăneşti, vândute căp. Ion Mighiu, şi anume 73 stânjeni, la capătul despre Prut, la răsărit, unde moşia e mai lată. Aceşti stânjeni se megieşesc cu Burgheleştii pe din gios şi cu V, Ioan pe din sus.

In faţa răzeşilor de Ghermăneşti (Gr. Vâscu, Sârghe Buştiuc, N. Stoica, Sandu Glodeanu, M. Onofrei, I. Cazan, C. Săle, I. Croitoriu) se aleg:

73 st. capătul despre răsărit la Prut.
72 st. 4 palme măsura a doua la drumul mare.
68 st. 4 „ măsura a treia la Valea Cânepii zarea dealului.
67 st. 4 „ măsura a patra valea Cânepei.
55 st. 4 „ măsura a cincea zarea dealului despre apus.

Iar lungul a venit 421 st. din capătul despre apus până în valea Cânepei, 100 st. până în zarea dealului; 322 st. până în drumul cel mare; 160 st. până în malul Prutului. Iar piste tot 1003 stânjeni.

Hotarnica o mai iscălesc V. Glodeanu stolnic, Ion Mighiul căpitan şi răzeşii: Sandu Glodeanu, I. Corne, Gr. Corne, Sârghe Buştiuc, N. Stoica, M. Arhire, I. Cazan, C. Sălea, I. Croitoriu, Pavăl Carpu, T. Chirilă, V. Frone, V. Tanasă, N. Chetran, Man. Corne, St. Zamfir, I. Ştefan, I. Cozmăscu, Andrei Arhire, V. Alexandrachi.

—In 28 Sept o întăresc pasnicii satului (I. Cazan, primar, V. Alexandrachi vornic). Iar judecătoria de Fălciu o întăreşte cu No. 4563 în 12 Noem. 1851 (Butucea

G. Teodoru, dir. D. Zagură, stolnacialnic Alexandrescu.

—Pe hotarnică e măsurată „palma domnească cu care sau măsurat moşia“ şi are 0. 28 m.

479. 1851 **Noembre 19.** regeste. Chemare pentru jurământ.

Judecătoria de Fălciu (Mălinesku) scrie adresa No. 4682 căp. Ion Mighiu să aducă la 24 Noembre pe marturii Dumitrachi Mighiu şi Ion Oţel să le ia jurământul în chestia imaşului unei moşii „aşa precum cercetarea moralniceştilor purtări a marturilor înfăţoşaţi de plenipotentul dumitali d. maiorul Mihail Cogălniceanul în proţăsul cu polcovnic C. Chitic“.

480. 1852 **Februar 7.** Căp. Ion Michiu schimbă cu verii săi pământ în Scrivuleni.

Zapis

Noi gios iscăliţii răzeşi di moşie sat Ghermăneştî dăm acest înscris al nostru, vărului nostru căpitan Ioan Mikiu că pentru parte noastră di moşie ci ni să cuvine di pi părintele nostru Ion Michiu, adică din Ghermăneşti din a dreapta Prutului, precum şi din a stânga Prutului i din Leuşeni tot din a stânga Prutului pe care ni să cuvine câte 5 palme di parte adică din toate părţile de sus arătate, adică 5 palme Constantin Mikiu, cinci palme Vasile Mikiu, cinci palme Ştefana sor, cinci palme Dumitrachi Mikiu, cinci palme Aniţa sor, pe care cuprindu trei stânjăni şi una palmă, din care să înparte noo acestora stânjăni de sus arătaţi, au înapoiat dmnelui căpitan Ion stânjăni de moşie numitului Vasile Mikiu din moşie Scrivulenii ce leau avut cumpărate de la Maria fiica lui Mihalaki Popa şi îmbrăcândusă în protiva acestui stânjăn di Scrivuleni zăce palme din moşie Ghermăneşti şi rămân de plată 15 palme adică un stânjăn şi 7 palme cu preţu hotărât câte 50 lei pi stânjăn şi dmlui de astăzi înainte va rămâne drept stăpân nestrămutat de noi precum şi de alţi răzăşi precum şi numitul Vasili Miki pe acest stânjăn din moşie Scrivulenii de dmlui căpitan Ioan

Miki nestrămutat în veci şi pentru a noastră credinţă ni sau scris numile şi noi am pus degetile cari nam ştiut carte, iar cari am ştiut am iscălit priimind şi banii în mânuie noastre, acum la face rezapisului întărindusă şi cu pecete sătească.

1852 Faur 7.

† Eu Vasili Miki am pus degetul
† Eu Marie fiică lui Costantin Miki am pus degitul.
† Eu Măranda fiica lui Costantin Michi am pus degetul.
† Eu Simion fiiu lui Costantin Miki
† Eu Ruxanda fiica Ştefanii Dumitracki Miki
† Eu Nastăsâia fiica Ştefanei
† Eu Anţa sor am pus degetul

„şi acest zapis am făcut în fiinţă a pasnicilor din sat Râpile şi fiindu toţi numiţii di sus iscăliţi de faţă şi iaste cu a lor bună priimire, am încredinţat şi cu a noastre iscăliturі şi cu punere peceţii săteşti.

1852 Faur 7.

Dumitrachi Miki pasnicu

l. p. satului Râpile.

481. 1852 **Mart 12** regeste. Pentru Drăceni.

Jalba lui Alex. Buzne către Vodă in pricina eliberărei celor 300 galbeni, ce-i are depuşi de către părintele său Ioniţă Bnzne, în răscumpărarea părţilor din Drăceni, de la aga Ilie Cogălniceanu acum vornic.

In aceiaşi zi se pune rezoluţie de directorul cancelariei să se înainteze divanului de apelaţie spre legiuita urmare (No. 947).

—La 18 Martie o nouă jalbă se îndreaptă de Alex. Buzne în acelaşi obiect; pe care directorul cancelariei jalbilor (Stoianovici) o înaintează divanului de întărituri.

482. 1852 **April 29.** regeste. Jalbă pentru bani

Vornic Scarlat Roseti face jalbă divanului de întărituri în privinţa a 8750 lei depuşi de aga (acum vornic) Ilie Cogalniceanu pe sama polc. Ioniţă Buzne, care fiind acum răposat îi ia fiul şi clironomul său Alex. Buzne, care are socoteală cu dmsa.

483. 1852 **Dec. 4.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Judecătoria de Fălciu (A. Donici, dir. Buzdugan) scrie adresa No. 5010 cap. Ioan Mighiu din satul Cotul Ghermăneşti pentru pricina a 3 stânjeni pământ din Scrivuleni contra lui Andrei Stihi; isprăvnicia este chemată a cerceta marturii aduşi de Stihi în cauză.

484. 1853 **Ghenar 6.** Cap. Ion Mighiu cumpăr cu 25 lei 5 palme în Valea cânepei de la Safta Darie.

Zapis

Eu gios iscălita prin punere degitului şi anume Safta fiica Sofroniei şi Sofronia fiica răposatului Ion Miki, dau acest zapis al meu la mâna dumisale moşului meu Ion Miki pentru ca să fie ştiut iam trecut în de vecinică vânzare 5 palmi di pământ dintru moşie *vale Kânepii* cii zicu şi Cotu Ghermăneştii ce o am dreaptă baştină de pe maicăme me Sofronia cu tocmală hotărâtă câte 5 lei palma, făcândusă pe 5 palme 25 de lei pentru care şi banii am primit acum la facere zapisului şi de astăzi înainte va rămâne dumnealui drept stăpân ca pe ocina a dumisale nestrămutat de nime precum şi de neamurile mele, iar vroindu dintre neamuri sau din alţi răzeşi a strămuta acest zapis nu li să ţine nici întro samă ori la ce instanţie giudecătorească vor merge şi pentru a me credinţa mi sau scris numile şi eu am pus degitul întărindusă şi cu pecete sătească.

1853 Ghenar 6.

† Eu Safta soţia lui Ion Darie am pus degetul.
Ion Zaharie adiverez

Noi pasnicii din satul Râpile să încredinţază acestu zapis di către noi cu iscăliturile noastre şi întărit cu pecete sătească.

1853 Ghenar 6.

Simion Meleghi pasnicu
Dumitrachi Eşanu pasnicu
l. p. satului Râpile.

485. 1853 **Ghenar 8.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Jalba căp. Ion Mighiul din satul Cotul Ghermăneştilor, către judecătoria de Fălciu contra lui Andrei Stihi al cărui socru e frate cu părinţii lui Ion Michiu, în chestia a 10 stânjeni moşie din Scrivuleni, schimbată pentru alţi 10 stânjeni din Leușeni încă din 1836, cum și din Nisporeni, Şendreni şi Ghermăneşti de peste Prut de al cărora venit nu sau putut bucura de la închidere Prutului; cu un Antohi Teclici.

Acești 10 stânjeni s'au vândut maiorului Mih. Cogălniceanu, iar pentru alţi 3 stânjeni ai lui tot din Scrivuleni, unul este danie, iar 2 sânt cumpăraţi, și i-au dat zestre unei fete a sale.

486. 1853 **Febr. 9.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Judecătoria de Fălciu (K. Adam) scrie adresa No' 445 către căp. Ion Mighiu că jalba sa contra lui Andrei Stihi pentru 3 stanjăni din Scrivuleni s'a îndreptat la isprăvnicie, şi acolo să-şi caute dreptate.

487. 1853 **Avg. 13.** regeste. Pentru Mereşti.

Jalba căp. Ioan Mighiu din Râpile către is. de Fălciu contra răzeşilor de Mereşti cari şi-au făcut drum pe moşia lui de-a lungul, de-şi cară pânea de la aria lor la cotul Ghermăneşti.

Isprăvnicia rândueşte cererea la privighitorul de Podoleni ca să descopere de a fost sau nu drum pe acolo (adresa No. 612), — Iar la 14 Oct. 1853, privighitorul de ocol Podoleni (V. Ţugule) rândueşte să cerceteze pe căpitan Toderaşco Oltenescul.

488. 1853 **Sept. 17**. regeste. Pentru Scrivuleni.

Judecătoria Fălciu (P. Teodoru, dir. Buzdugan), scrie adresa No. 2834 căp. Ioan Mighiu din sat Râpile că s'a fixat termen la 20 Oct. pentru luare de giurământ a marturilor propuşi de Andrei Stihi la 5 Mai 1852 în pricina celor 3 stănjăni pământ din Scrivuleni.

489. 1853 **Noem 14.** regeste. Pentru Scrivuleni

Adresa No. 104 din partea candidatului Trib. de Fălciu (T. Tulbure) către căpit. Ioan Mighiul să fie la termen de 25 Noembre în pricina a 3 stânjeni pământ din Scrivuleni cu Andrei Stihi.

490. 1853 **Noembre 20**. regeste. Pentru Mireşti

Raportul căp. Toderaşco Oltenescul către privighitorul de ocol. Podoleni în privinţa încălcărei ce sufere căp. Ioan Michiu despre răzeşi de Mereşti, cu facere unui drum pe locul său; în ceia ce priveşte atacul ce i-a făcut Mardare cu Ioniţă Hanganu s'au împăcat, ertându-l.

491. 1854 **Ghenar 27.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Referatul divanului apelativ în pricina pornită de căp. Ion Mighiul şi ai lui răzeşi din Cazan şi Leghin contra neamului Moşăsc pentru cele 2 coturi din Ghermaneşti, rupte de apa Prutului, şi că din 8 părţi ei stăpânesc 3 părţi în loc de 2 şi jumătate. Strică cartea de judecată a tribunalului de Fălciu în privinţa clironomului monahului Boureanu Maxim, că nu este numai Hristache ginerele căp. Ion Mighiu, cu soţia lui Zmăranda, ci sânt mai mulţi: Pavăl Carp, C. Sârbul, Zaharia Tănase şi V. Alexandrachi. Se cere ca să se dea valoarea pământului în stânjeni şi se arată că sântu 36 stânjeni a 50 lei unul = 1800 lei. Acum pământul reclamat este trecut către colonelul Mih. Cogălniceanul.

Noi pasnicii din satul Râpile să încredinţază acestu zapis di către noi cu iscăliturile noastre şi întărit cu pecete sătească.

1853 Ghenar 6.

Simion Meleghi pasnicu
Dumitrachi Eşanu pasnicu
l. p. satului Râpile.

485. 1853 **Ghenar 8.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Jalba căp. Ion Mighiul din satul Cotul Ghermăneştilor, către judecătoria de Fălciu contra lui Andrei Stihi al cărui socru e frate cu părinţii lui Ion Michiu, în chestia a 10 stânjeni moşie din Scrivuleni, schimbată pentru alţi 10 stânjeni din Leuşeni încă din 1836, cum şi din Nisporeni, Şendreni şi Ghermăneşti de peste Prut de al carora venit nu sau putut bucura de la închidere Prutului; cu un Antohi Teclici.

Aceşti 10 stânjeni s'au vândut maiorului Mih. Cogălniceanu, iar pentru alţi 3 stânjeni ai lui tot din Scrivuleni, unul este danie, iar 2 sânt cumpăraţi, şi i-au dat zestre unei fete a sale.

486. 1853 **Febr. 9.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Judecătoria de Fălciu (K. Adam) scrie adresa No' 445 catră căp. Ion Mighiu că jalba sa contra lui Andrei Stihi pentru 3 stanjăni din Scrivuleni s'a îndreptat la isprăvnicie, şi acolo să-şi caute dreptate.

487. 1853 **Avg. 13.** regeste. Pentru Mereşti.

Jalba căp. Ioan Mighiu din Râpile către is. de Fălciu contra răzeşilor de Mereşti cari şi-au făcut drum pe moşia lui de-a lungul, de-şi cară pânea de la aria lor la cotul Ghermăneşti.

Isprăvnicia rândueşte cererea la privighitorul de Podoleni ca să descopere de a fost sau nu drum pe acolo (adresa No. 612), — Iar la 14 Oct. 1853, privighitorul de ocol Podoleni (V. Ţugule) rândueşte să cerceteze pe căpitan Toderaşco Oltenescul.

488. 1853 **Sept. 17**. regeste. Pentru Scrivuleni.

Judecătoria Fălciu (P. Teodoru, dir. Buzdugan), scrie adresa No. 2834 căp. Ioan Mighiu din sat Râpile că s'a fixat termen la 20 Oct. pentru luare de giurământ a marturilor propuşi de Andrei Stihi la 5 Mai 1852 în pricina celor 3 stânjăni pământ din Scrivuleni.

489. 1853 **Noem 14.** regeste. Pentru Scrivuleni

Adresa No. 104 din partea candidatului Trib. de Fălciu (T. Tulbure) către căpit. Ioan Mighiul să fie la termen de 25 Noembre în pricina a 3 stânjeni pământ din Scrivuleni cu Andrei Stihi.

490. 1853 **Noembre 20**. regeste. Pentru Mireşti

Raportul căp. Toderaşco Oltenescul către privighitorul de ocol. Podoleni în privința încălcărei ce sufere căp. Ioan Michiu despre răzeși de Merești, cu facere unui drum pe locul său; în ceia ce priveşte atacul ce i-a făcut Mardare cu Ioniță Hanganu s'au împăcat, ertându-l.

491. 1854 **Ghenar 27.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Referatul divanului apelativ în pricina pornită de căp. Ion Mighiul şi ai lui răzeşi din Cazan şi Leghin contra neamului Moşăsc pentru cele 2 coturi din Ghermaneşti, rupte de apa Prutului, şi că din 8 părţi ei stăpânesc 3 părţi în loc de 2 şi jumătate. Strică cartea de judecată a tribunalului de Fălciu în privința clironomului monahului Boureanu Maxim, că nu este numai Hristache ginerele căp. Ion Mighiu, cu soţia lui Zmăranda, ci sânt mai mulţi: Pavăl Carp, C: Sârbul, Zaharia Tănase şi V. Alexandrachi. Se cere ca să se dea valoarea pământului în stânjeni şi se arată că sântu 36 stânjeni a 50 lei unul = 1800 lei. Acum pământul reclamat este trecut către colonelul Mih. Cogălniceanul.

490. 1854 **Febr. 4.** Pentru Scrivuleni

Zapisul lui Ion Mighiul către ginerele său Hristachi, prin care dă 7 st. din Ghermăneşti, alăturea cu zestrea ce are de pe soţia sa, în schimbul a 7 stânjeni din Scrivuleni, ce i-au vândut colonelului Mihalachi Cogălniceanul. Işi rezervă dreptul de a răscumpăra el în caz de vânzare.

Iscălesc Gavril Arseni pasnic, Vasile Sachelar, iar Vasile Zugravul scrie zapisul.

491. 1854 **Febr. 15.** regeste. Pentru Cotul Ghermăneşti.

Cancelaria divanului de apel Iaşi (G. Boian, Cerchez T. Manu dir. Cerne, şef Corjăscul), scrie Trib. de Fălciu adresa No. 788 cele cuprinse în referatul divanului din 27 Ian. în privinţa procesului dintre căp. Ion Mighiul şi ai lui răzeşi cu I. Carp, M. Onofrei şi ailor răzeşi din bătrânul Moş şi cere să se judece din nou acest proţes.

—Se pune încheere că se va mijloci la isprăvnicie să se facă cercetare cari sânt clironomii monahului Maxim Boureanul, arătându-se sexul şi vrâsta copiilor.

492. 1854 **Mart 10.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Cilenul judecătoriei de Fălciu (C. Luiz) scrie adresa No. 135 către căp. Ioan Mighiul că s'a fixat termen la 3 Mai spre căutarea pricinei ce are cu Andrei Stihi şi ai săi pentru 3 stânjăni din Scrivuleni.

493. 1854 **Mart. 22.** regeste. Pentru Scrivuleni,

Hristachi Boureanu, ginerele lui I. Michiu vinde socrului său 7 stânjăni moşie din Cotul Ghermăneşti, ce-i luase în locul altor 7 stânjăni 4 palme din moşia Scrivuleni, satul Râpile, ce-i avusese zestre de pe maică-sa Zmaranda fiica lui Ioniţă Popa, şi pe care stânjeni i-au vândut maiorului M. Cogălniceanu, odată cu

stânjenii săi din satul Râpile, socotiti ca ai lui. Aceşti 7 stânjeni făceau peste tot 3 fălci 16 prăjini. Pe aceşti stânjeni dă 30 galbeni.

Iscălesc: V. Alexandrache, Niţă Corne scrie zapisul. I. Cazan pasnic, I. Perju vornic. Iar privighitorul de Podoleni (V. Ţugule sluger) cu No. 309 adivereşte zapisul.

494. 1854 **Mart 29.** regeste. Pentru o moară de vânt.

Copie de pe actul de *batichiu*, ce l'a făcut căp. Ioan Mighiu cu monahul Vartolomei ot Răşeşti, pentru a i se pune la dispoziţie o falce pământ pentru moară şi pentru bordeiu, hambar, grajd de cai, şi case; şi altă falce pământ pentru arătură; urmând a plăti câte 96 lei pe an *batic*. E oprit a ţine crâşmă cu băutură. De la Ion Mighiu răzeşii iau asupra lor *baticul* morii.

495. 1854 **April.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Candidatul Trib. Fălciu (T. Tulbure) scrie adresa No. 189 răzeşilor de Ghermăneşti să fie la termenul de 3 Mai în alegerea hotarelor Ghermăneştilor despre Orţăştii lui M. Cogălniceanul.

496. 1854 **Maiu 5.** regeste. Pentru Scrivuleni.

T. Tulbure, candidatul Trib. de Fălciu, alege căpit. Ion Mighiul 3 stânjăni pământ din Scrivuleni „pe sub casa lui Dumitrachi Zaharia, ginerele Mighiului" făcândusă şi gropi pe la 4 locuri".

Se aduc aceste acte: 1) din 1827 Ghenar 1 prin care Man. Darii şi Maria dau danie 1 stânjan pământ din bătrânul diaconului Pavăl Gaţu Ioanei fiica lui I. Mighiu. 2) din 1836 Febr. 7 pentru 8 st. ce Antohi Teclici îi dă în Scrivuleni pentru alţi 8 st. ce ia de la căp Ion Mighiu din Leuşeni peste Prut şi Ghermăneşti. 3) din 1840 Noem. 1 prin care căp. Ion Mighiu cumpără 4 stânjăni în Scrivuleni de la I. Popa. Peste

tot 13 stânjăni. Cum însă zece stânjeni se vând Colonelului M. Cogălniceanu, rămân numai 3 stânjăni, a cărora alegere se face.

—In 1854 Oct. 4 supt No. 3555 judecătoria de Fălciu (D. Ralet, D. Zagura, G. Teodoru, dir. C. Buzdugan, stolnacelnic, C. Bosăe sluger) încredințază actul; iar în 1855 No. 30 după termenul de 6 luni al publicației prin Foaea sătească încredințază statornica stăpânire (Nica, G. Teodoru, dir. Misihănescu, şef pitar Vasiliu) supt No. 164.

497. 1854 **Oct. 20**. regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu (K. Adam) scrie adresa No. 195 căp. Ioan Mighiu că s'a pus termen la 26 Sept. spre a se căuta pricina pământului din Ghermăneşti ce stol. V. Glodeanul l'a vândut căp. Ion Mighiu. Cere să fie față la lucrarea și alegerea pământului despre vecini.

498. 1854 **Sept. 9.** regeste. Pentru Scrivuleni.

Adresa No. 3227 ce o scrie Trib. de Fălciu (D. Zagură) către căp. Ion Mighiul să aducă la judecătorie 32 lei taxa cuvenită Foaei săteşti pentru a publica hotarnica a celor 3 stânjeni pământ din Scrivuleni, luați de la Andrei Stihi.

499. 1854 **Sept. 10.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Căp. Ioan Mighiu face jalobă is. de Fălciu contra totimei răzeşilor din Cotul Ghermăneştilor că fără dreptate vreau să-l alunge din luncă şi Pruteţul din cele 2 coturi ale Ghermăneştilor.

Isprăvnicia pune încheere la 12 Sept. ca să aducă față învoiala ce a făcut cu Pistreanul.

500. 1854 **Mart 6.** regeste. Chizăşie.

Toader vornic dă zapis de chizăşie lui Ion Parvan pentru 10 lei ce-i datoreşte căp. Ioan Mighiu pentru jumătate fărtae de piatră.

501. 1854 **Iunie 27.** regeste Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu [K Buzdugan] scrie adresa No. 234 răzeşilor de Ghermăneşti că s'a fixat termen la 25 Iulie pentru căutarea procesului ce-l au cu polcovnic Gh. Axinte şi surorile sale Safta şi Anastasia, fii lui Ion Axinte, ce locuesc în Vaslui, şi anume 30 stânjeni în Ghermăneşti, care are a-i alege despre celelalte părţi răzeşeşti,

502. 1856 **Ghenar 21.** regeste. O foae de zăstre.

Izvod de zestre ce căp. Ion Mighiul a dat fiicei sale Smaranda măritată cu Hristachi Boureanu.

4 boi mari—2 vaci cu viţei—20 oi — 1 cal — 6 stupi—30 stânjeni din hotarul moşiei Ghermăneştii, lucruri din casă.

Iscălesc: Andronic, Trifan, Irimia Luca iconom Erei Vas. Teofan, N. Vasilache pasnic, Luca Darie, Gh. Cârlig, Vasile sin diacon Ion.

503. 1856 **Februar 13.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Căp. Ioan Mighiu se jălueşte is. de Fălciu că voind a-şi face o moară de cai pe drept locul său a fost oprit de N. Chetran, V. Guzachi şi I. Cozmăscul. Roagă să se facă cercetare şi să fie lăsat slobod a-şi face moară.

—Isprăvnicia [C. Emandi] recomandueşte cererea privighitorului de Podoleni.

504. 1856 **Mart. 9.** regeste. Pentrn Ghermăneşti.

Căp. Ioan Mighiu cumpără cu 20 galbeni 7 stângeni moşie din cotu Ghermăneşti de la I. Cazan, I. Popa şi Vasile, curgători din bătrânul Hiloti Căzan, „din apa Prutului până în hotarui dinspre apus", ce şi ei îi au cumpăraţi de la Trifan Margine cu zapis din 1819 Mart 4, curgător din Sinica.

In aceiaşi zi vornicia satului Cotu Ghermăneştilor adiverează actul [Ion pasnic, Gh. Văscu vornic].

505. 1856 **Mart. 28.** regeste. Pentru Ghermăneşti

Căp. Ioan Mighiul cumpără cu 12 galbeni zimţi părţile lui C. Popa din Ghermăneşti, bătrânul Loghin, ce le luase cu schimb de la Catrina şi Maria, surori pentru alte părţi din Avereşti.

Iscălesc: Ioana soţ lui V. Popa; Iordachi sin V. Popa, Maria sin V. Popa, Zamfira sin V. Popa, Catrina sin V. Popa.

In aceiaşi zi vornicul satului Râpile încredinţază zapisul [Iordachi sin Sandul Meleghi vechil de mazili, Niţă Blanaru] iar St. Casian scrie zapisul.

506. 1856 **April 11.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Judecătoria de Fălciu [sardar Buzdugan] scrie adresa No, 261 către căp. Ioan Mighiu şi I. Cazan din cotul Ghermăneşti, că s'a rânduit cilenul candidat să vină la faţa locului în ziua de 7 Iunie şi să facă alegerea părţilor ce au în Ghermăneşti.

507. 1856 **Sept. 26.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Căp. Ioan Mighiul face jalbă is. de Fălciu contra a doi săteni : Nec. Chetran şi V. Postu că samavolniceşte i-au tăiat nuele din lunca ruptă din a stânga Prutului în dreptul părţilor sale de moşie.

—Is. rândueşte jalba la privighitorul de ocol Podoleni să cerceteze.

—La 2 Oct, privighitorul înaintează cercetarea pe aceiaşi hârtie.

508. 1856 **Oct, 20.** regeste. O caţaveică pentru 20 lei.

Judeţul satului Cotu Ghermăneşti [C. Vasilachi, V. Tanasă, Gh. Gârde, I. Cozmăscu pasnic, Gr. Vâscu vornic] preţăluesc o caţaveică a lui Ion Pârvan pentru 25 lei datoraţi căp. Ioan Mighiu.

509. 1857 **April 21.** regeste. Pentru Cotul Ghermăneşti.

Slugerul I. Neculau scrie căp. Ion Mighiu să vină la alegerea pământului din Cotu Ghermăneşti, ce se cuvine neamului Moşesc.

510. 1857 **April 23.** Hotarnica părţilor din Ghermăneşti de căp. '. Michiu.

Hotarnică

Anul 1857 luna April 27 subscrisul sluger Ioan Neculau, comandarisitu fiindu, di giudecătoria ţinutului Fălciiu cu adresa No. 1395 în temeiul ofiţiei ministerului dreptăţii No. 9375 a faee alegerea părţii de pământ din trupul moşii Cotul Ghermăneştii ce să cuvine dsale căpitan Ioan Mighiu baştină şi cumpărătură din bătrânul Loghin şi Căzan, păşindu la faţa locului mai întăiu sau încunoştiinţat pi totimea răzeşilor a să afla cu stăruinţa de asămine lucrare, împreună cu toate documentele ci păstrează, sprijinitoare drepturilor de proprietate; de la ei sau primit adiverinţă că vor fi următori cari sau şi înfăţoşat. Iar dmlui Mighiu înfăţoşând documentele sprijinitoare dreptului său, pi a lor temeiu şi a celor înfăţoşate de către cialanţi răzeşi şi mai cu osăbire având în privire copia hotarnicii păstrată de dmlui Mighiu, săvârşită de către hotarnicii Grigoraş Burghele şi Sămion Turbatu, încredinţată şi de către locali giudecătorii supt No. 979 la anul 1854 în care sau fostu măsurat tot trupul zisăi moşii, ce trece şi peste apa Prutului, cu osăbirea părţii fieştecăruia bătrân; apoi potrivit rostirii şi a celorlalte documente, în fiinţa totimei răzeşilor începând măsurarea arătatei părţi cuvenite dumisale Mighiu că palma gospod; de astăzi în capul moşii despre apus, ci îşi dă cap cu moşiia Brătenii şi Dinţănii, după coastele movilei lui Scripto, sau găsit suma stânjănilor arătaţi mai gios după măsura făcută pe trii locuri în curmeziş şi anume :

27 st. 5 palme 6 parmaçe sau ales baştină şi cumpărătură cuveniţi căpitan. Mighiu în capul moşiei despre apus pe zarea dealului, megieşiţi în partea din sus cu bătrânul Chetrănesc curgător din Sănica, şi pe din gios tot cu neamul său Loghin, iar cumpărăturile sânt făcute cu No. de 13 documente.

29 st. 3 palme 6 parmace sau ales la mijlocul mo-

şiei baştină şi cumpărătură tot după zapisăle de sus în No. de treisprezece.

36 st. 6 palme 2 parmace sau găsit spre răsărit pe drumul mare, de la vale de satu.

93 st. 7 palme 6 parmace cuprind toată suma stânjenilor acestor trei măsuri, făcute în curmeziş; iar lungimea lor să margineşte din capătul moșiei Brătenii şi Dinţănii spre apus unde să dispărţascu cu pietre hotară aceste moșii pe zarea dealului; iar spre răsărit până în malul Prutului de astăzi curgător, pe unde şau urmat stăpânire din învechime și urmează şi până astăzi. Aşa dar cu asămine modu luând sfârșit această alęgere în fiinţa şi cu priimire obştii razășilor, fără să urmeze vreo prihănire, precum di dovadă au adiverit cu a lor iscăliturí, pe asemine temeiu sau şi stâlpit cu pietre hotară pe trei locuri, pe acolo pe unde șau urmat arătatele măsuri, așa precum în partea despre miazănoapte bătrânul Chetrănescu să află megieşit şi nu au urmat vreo prihănire din partea răzeșilor; aseminea şi din gios a Loghineştilor din care trage dmlui Mighiu îmbăştinire, spre care sfârşit sau încheiat acest actu de hotarnică potrivit cu glăsuirea ţitatului adresu spre ai sluji de pravăţu la stăpânire în viitoriu.

sluger Ion Neculau

„Această hotarnică fiind făcută în ființa noastră a obştii răzeşilor după adevăr, asupra cărue neavând nici un fel de prihănire sau jâgnire o adiverim cu a noastre iscăliturí a giudeţului sătesc şi pecete.

1857 luna April 26.

eu Trohin Radu din bătrânul Loghin
eu Iordachi sin Sandu Michiu
eu Ioan Croitoriu
Ioniţă Corne din bătrânul Moşăsc.
Simion Popa bătrânul Moşăsc
eu IoanC ozmăscu
Vasile Alexandrachi
Eu Mihaiu Onofreiu
Eu Costandin Vasâlachi

Eu Costandin Onofrei pasnic (pecetea satului
eu Ioan Perju vornic Cotu Ghermanești)
Eu Ioan sin Zaharia Cazanu
Eu Ioan Popa
Eu Ioan Sănduță
Eu Ioan săn Andreiu Căzan
Eu Grigore Vâscu din Glodeni
eu Sârghe Buştiuc
eu Neculai Vâscu
eu Neculai Chetran
Eu Vasile Postu
eu Ioan sân Ștefan Buștiuc
eu Vasile Manolachi

Giudecătoria ținutului Fălciu

Hotarnica de faţă fiindu desăvârşită di către dmlui sluger Ioan Neculau pe temeiul însărcinării avute prin adresa cu No. 1395 la 23 a trecutei luni April curentul anu, şi în privire că nici local nici în Tribunal nu urmează nici un feliu de prihană asupra stânjenilor în ea coprinsă, apoi pe un aşa temeiu şi conform închierii din 15 Iulie să legalizază hotarnica provizorie de giudecătorie cu iscăliturile cuvenite şi puneria peceţii, rămânând ca terminul de 6 luni i acele 15 zile lăsate di aşăzământ pentru respect pus tot acum în lucrare prin organul redacţiei Foilor oficiale să atistează validitatea proprietăţii.

Masa I; No. 4421. 1857 Noembre 16.
Gh. Teodoru, V. Costin, D. Rallet.
dir. Gr. I. Hotineanu stolnic.
stolonacealnic, C. Bosie sluger
Pecetea: Prințipatul Moldavviei, giudecătoria ţinut Fălciu. 1849.

Principatele Unite, Moldova şi Valahia
Giudecătoria ţinutului Fălciu

In privire că în lăuntrul termennlui de 6 luni i aceli 15 zile legiuite di aşăzamânt pentru respectu, publicat un asemenia di redacţie prin adresu din 8 Iunie anul contenit 1858 sub No. 46 și 47 nu sau ivit ni-

mine cu nici un feliu de reclamaţie asupra pământului alesu prin această hotarnică. De acee dar pe un asemene temeiu și conform închierei din 23 ale curentii luni ghenar să legalizază di giudecătorei cu iscăliturile cuvenite și punerea peceţii. Tot odată luândusă aminte că prin termenul de 6 luni ci să vede espirat să închide dreptul de reclamaţie numai acelora cari fiind cu locuinţa în prinţipat nu sau îngrijit a să prezinta la acestu tribunal înlăuntrul zisului termen dară nu și a indritui celor petrecători piste hotar, cărora după stipulaţie art. 6 din legea atingătoare de mărginire dritului de protimisi întărită cu otisu către sfatul ocârmuitoru din anul 1839 maiu 5 supt No. 35 i a art. 8 din sobornicescul hrisov, să acordeză termen de trei ani de la data publicaţiei; apoi spre îndeplinire citatelor să pune în videre dmsale proprietoriului podului că la expirarea arătatului termen de 3 ani calculat de la data zisului mai sus buletin să prezenteze tribunalelor această hotarnică spre a se putea pune ultima definitivă legalizaţie garantuitoare și în priivirea pretenţiilor acestor di piste hotară, cari în decurgere ţitatului termen nar fi următori a să prezinta la tribunal cu reclamaţia formulată după rostirea art. 306 din regulamentul organic și a cupriderei legei din 1847, publicat prin buletinul No. 69.

D. Ralet. Cuzza. dir G. I. Hotineanu

stolnacialnic Boni sluger

Man. I-a

No. 4

1859 ghenar 24

511, **1857 Sept. 20** regeste. Pentru Cotu Ghermăneşti.

Tribunalul de Fălciu (T. Teodor) scrie adresa No. 3371 către I. Mighiu căpitan cu la 30 Sept. să vină la judecătorie şi să închee lucrările hotarnicei radicate de I. Neculau sluger, pentru Ghermăneşti şi ţidularul ales şie.

512. **1857 Dec.** Pentru Leuşeni şi Ghermăneşti.

Jalba Căp. Ioan Mighiu cătră judecătoria de Cahul să rânduiască un judecător să-i aleagă 23 st. 5 palme din Leuşeni şi 27 stânjeni 3 palme în cotul Ghermăneşti, iar peste tot 61 stânjeni.

513. **1857 Dec. 20.** regeste. Pentru Leuşeni.

Căp. Ioan Mighiu face 2 ciorne de jalbă judecătoriei de Cahul în privinţa pământului ce are cumpărat în Leuşeni (2 st. 5 palme) şi în Ghermăneşti (27 stânjeni 3 palme), de la Maria fiica Aftiniei, care e soră cu Ioniţă, curgători din Drăguna; Răzăşii arată ca ar fi nu 2 fraţi, ci 4: Sofia, Zaharia Ioniţă şi Aniţa.

514. **1858.** Pentru Ghermăneşti.

Jalba rezeşilor de Ghermăneşti catră judecătoria de Cahul urmată de copie unei vechilimele dela (Căp. Ion Mighiu) să stea în judecată cu Vasile Glodeanul care de la 1818 îi supără pe răzeşi în stapânirile lor paşnică.

In dosul vechilimelei se arată aceste intinderi ale Ghermăneştilor:

A. *Curmezişul*: 830 stânjeni la Prut; 830 stânjeni la zarea dealului despre Leuşeni.

B. *Lungul*· 1482 st. despre Todoreeni, pe din jos 2740 stânjeni dispre Cioraşti.

515. **1858 ghenar.** Pentru Ghermăneşti.

Jalba ce face Căp. Ioan Mighiul şi Ion Cazan cătră Tribunalul de Cahul că împăcându-se între ei răzeşei în pricină a 36 stânjeni pământ din cotul Ghermăneşti care au avut proces la divanul Apelativ de Iaşi încă din 1854 Febr. 15 şi au depus cauţia de 180 lei, câte 5 lei de stânjen, să se închidă.

Actul e incredinţat de giudeţu satului Ghermăneşti (V. Alecsandrachi pasnic. C. Onofrei vornic.

516. 1858. **Ghenar 2.** regeste Pentru Leuşeni

Vasile sin I. Axinte; vinde Căp. Ion Michiu pă-

mântul ce-l are de pe maica sa Ioana, nevasta lui Ion Axinte, care şi ea l'a avut de la tatăl ei Simion Michiu, atât în Leuşeni cât şi în Ghermăneşti din a dreapta şi de a stânga Prutului. Preţul vânzărei e de 60 lei.

Iscălesc de martori: polc Gh. Zlătar, Gh. Dumitriu şi preotul Vasile Duda. ,

517. 1858. **April 23**. regeste. Pentru Leuşeni.

Judecătoria de Cahul (Beideman) face cunoscut cu adresa No. 478 Căp. Ion Mighiu că s'a pus termen la 22 Mai în căutarea procesului ce-l are cu Ioan Keşcu pentru Leuşeni.

518. 1858. **April. 23** regeste. Pentru Cotu Ghermăneşti.

Răzeşii din Cotu Ghermăneşti, din neamul Chetrănesc se împacă cu verii lor şi le dau 11 stânjeni moşie, fără să mai meargă la judecată.

Iscălesc: V. Postu, Nec. Chetran, N. Codreanu pasnic; Cost. Onofrei vornic. (l. p. sat Cotu Ghermăneşti.

519. 1858 **Mai 30.** Pentru Ghermăneşti.

Tribunalul de Cahul (p. prezident Petriceico Hajdău) scrie adresa No. 721 către Căp. Ioan Mighiu din Cotul Ghermăneştilor că în procesul ce-l are cu Ion Cheşcu ostavnoi porucic, pentru partea din Cotul Ghermăneşti din a dreapta Prutului s'a pus termen la 27 Iunie.

520.1 898 **Iulie** 4. Pentru Leuşeni.

Prezidentul Judecătoriei de Cahul (Beideman) srcie Cap. Ioan Mighiu adresa No. 969 prin care îi fixează un nou termen, la 27 Iulie în procesul ce-l are cu P. Keşcu pentru Leuşeni.

[director Costin, şef Gheorghiu].

521. 1858 **Avg. 20.** regeste. Pentru Leușeni.

Candidatul judecătoriei de Cahul (Gh. Ionescu) face cunoscut cu adresa No. 94 căp. Ioan Mighiu să fie la 6 Septembrie față spre a procede la alegerea părților sale din Leușeni (25 stânjeni 5 palme) și din cotul Ghermănești (27 stânjeni 3 palme).

522. 1858 **Avg. 27.** regeste. Pentru Leușeni.

Judecătoria de Cahul (Beideman) scrie căp. Ioan Mighiu adresa No. 1112 ca să aibă termen peste 6 luni cu porușnicul Ioan Cheșcu, care trăește peste hotar, în pricina încălcării ce pătimește în moșia sa Leușeni, despre Călmățui.

523. 1858 **Sept. 7.** Un jurnal.

Candidatul Judecătoriei de Cahul (Gh. Ionescu) închee jurnal de cercetare la fața locului, pentru alegerea părților ce le are căp. Ioan Mighiu în Leușeni (23 stânj. 5 palme) și Cotul Ghermănești (27 st. 3 palme), cumpărate cu zapis din 1851 Febr. 16 de la Maria, fata Aftiniei, dar răzeșii au protestat că Mariei i se vine numai 2 stânjeni, deși după spița arătată i se vin Mariei stânjenii vânduți.

Fiind prihănire n'a pus pietre hotar și triimete pricina la Tribunal cu arătare că căp. Ioan Mighiul este răzăș baștină în părțile locului.

524. 1858 **Oct. 28.** regeste Pentru Leușeni

Judecătoriei de Cahul (Beideman) scrie adresa No 129 căp. Ioan Mighiu că a pus termen la 24 Octombre în căutarea pricinei cu răzeșii de Leușeni.

526. 1858 **Oct, 28.** regeste. Pentru Leușeni.

Judecătoria de Cahul (Beideman), face cunoscut căp. Ion Michiu cu adresa No. 1503 că a fixat termen la 22 Noembrie în căutarea procesului ce-l are cu răzeșii de Leușeni.

527. 1858 **Noemb. 26.** regeste. Pentru Leuşeni.

Directorul judecătoriei de Cahul (Constantiniu) scrie adresa No. 1659 către căp. Ioan Mighiu, prin care îl vestește că nu s'a putut căuta pricina lui cu răzeşii de Leuşeni la 22 Noembre, și că s'a trimes publicaţii să vie la Cahul să se judece.

528. 1859 **Ghenar 9.** Măsuri contra pestei bovine.

Isprăvnicia de Fălciu rânduește pe privilegiații Ioan Mighiu şi Alex. Buznea să privigheze boala ce s'a iscat între vitele cornorate din satul Grozeştii pe Prut, și să aplice măsurile publicate în manualul administrativ vol. I.

529. 1859 **Dec. 22.** Pentru Leuşeni.

Preşedintele Curții de apel din Iași (D. Meleghi, dir. Petrovanu; șef Gh. Dimachi) scrie adresa No. 6850 către căp. Ioan Mighiu că s'a pus termen de judecată la 50 zile după apariţia în Foaea oficială, în pricina ce o are cu răzeşii de Leuşeni şi Ghermăneşti pentru 51 stânjeni pamânt, cumparaţi de la Maria fata Aftinici.

530. 1860 **Ghenar 15.** Pentru Drănceni.

Judecătoria de Fălciu (Butucea) scrie adresa No. 80 către căpitan Panaite Mighiu să aleagă părţile din Drănceni, după cererea sa din 14 Decembre.

531. 1861. **Februarie 7.** regeste. Pentru Cotu Ghermăneşti.

Trohin Radu vinde 8 stânjăni 5 palme din trupul moşiei Cotu-Ghermăneştilor cu 227 lei 20 parale cumnaţilor săi I. Perju, I. Pandichi și vărului său Iord. Sandu, după alegerea și stâlpirea facută în 1859 Ghenar 24 de colenul judecătoriei de Fălciu Ion Neculau, —judeţii satului Cotu Ghermăneşti (C. Săle, Vas. Postu, C. Vasilachi) adiveresc zapisul. Ioan Mighiu iscăleşte de martur. Pecetea satului Cotu Ghermăneştilor.

532. 1861 **Febr. 19.** Pentru Ghermăneşti.

Căp. Ioan Mighiu cumpără 11 stânjeni moşie în Ghermăneşti cu 40 galbeni de la V. Ioan clucer şi Elena Ioan, născută Gârdea.

—Zapisul îi scrie St. Ioan, P. Vrabie spatar; iar judeţii satului Tăbălăeştii adiveresc zapisul (Sandu Pivniceru, D. Obreja, V. Gosan).

533. 1861 **Mart 28.** regeste. Pentru crâşme.

Invoiala între răzeşii din Cotul Ghermăneştilor, neamul Moşăsc, Loghinesc, Căzănesc, Chetrănesc, şi Glodenesc să-şi facă fiecare crâşmă pe părţile lor avându-le alese şi stâlpite.

Iscălesc:

a) neamul *Moşăsc*:

M. Onofrei, Dum. Onofrei, C. Vasâlachi, C. Săle, Pavăl Carp, Niţă Corne, V. Alexandrachi.

b) neamul *Căzănesc*: C. Perju, Matei Cazan, I. Popa, Vas. Donţu, I. Croitoru.

c) neamul *Chetrănesc*: D. Onofrei, I. Zamfir.

d) neamul *Loghinesc*: Ioan Mighiu.

e) neamul *Glodenesc*: Gh. Sârghe, Ştef. Sârghe, I. Stoica; giudeţii satului Cotul Ghermăneşti: C. Săle, C. Vasilache, Ioniţă Corne.

534. **1861 Iulie 21.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Căp. Ioan Michiu cumpără de la Pavăl şi Ion Croitoriul, fraţi, 4 prăjini din bătrânul Loghin pentru a-şi face o moară de vânt, cu preţ de 112 lei—câte 28 lei prăjina.

—In 22 Iulie judeţii satului Cotul Ghermăneştilor (C. Vasilachi şi V. Postu, Niţă Corne vornic) adiveresc actul.

Pecete satului: ţănutul Fălciiu. No. 1610 2 satul Cotu Ghermăneşti, 1860.

535. **1864 Mart. 16.** regeste. Pentru Cotu-Ghermăneşti.

Căp. Ioan Mighiu cumpără cu 25 galbeni 5 stân-

jeni şi jumătate pământ din trupul moşiei Cotu Ghermăneşti, de la răzeşii curgători din Sinica şi Lupa, deoarece alţi 5 1/2 stânjeni au rămas vărului lor Vasile Manolachi.

Vânzători sânt Vasile Drăgan, Iftime Drăgan, Iordachi Varzariu, P, Varzariu, T. Drăgan, Petru Vas. Drăgan. Ioan V. Drăgan, Iacob V. Drăgan, Vasile sin Iftime Drăgan, Neculai Iftode Drăgan. Marturi iscălesc: Serghe Căzan râzeş de Leuşeni şi din Cotu-Ghermăneşti, Irimia Proca.

—In aceiaşi zi giudeţii satului (Andrei Onofrei, I. Stoica, Gh, Serghi) adiveresc zapisul, iar în 17 Mart privighitoriul de ocol Podoleni (P. Negrescu) supt No. 826 adivereşte actul.

536. 1864 **Mart 25.** regeste. Pentru Cotul Ghermăneşti.

Căp. Ioan Mikiu cumpără de la Maria Hătmăneasa, fiica lui V. Corne din Leuşeni cu 5 galbeni un stânjen pământ din Cotu Ghermăneşti „adică din drumul ce merge pe zare dialului despre apus viind cap în cap cu hotarul Brătenii şi pără în apa Prutului".

Obs. Zapisul e scris cu chirilice deşi este după 1859.

537. 1864 **April 25.** regeste. Pentru Leuşeni.

Căpitan Ioan Michiu împosesueşte lui Iordachi Vasilachi 10 stânjeni păm nt din Leuşeni în ţinut Cahul pe timp de 2 ani, urmând a-i da 100 prăjini iarbă pe fieşte care an.

Iscălesc: Gh. Tataru, P. Susanu, Ion Perju; Niţă Corne scrie zapisul cu alfabetul moldovenesc.

—In 3 Dec. 1864, acelaşi Iordachi Vasilachi dă alt zapis la mâna căp. Ion Michiu, că urmează a-i da 140 prăjini iarbă în loc de 100.

Iscălesc: V. Pricochi, I. Iacob, Iordachi Vărzariu staroste, Ion Huiban, T. Tataru.

538. 1865 **Februar 14.** regeste Pentru Cotu Ghermăneşti.

Cost. sin Ioniţă Ungureanul, Ion Sandachi, şi Si-

mina soție lui Ion Perju, vînd lui Scarlat Michiu 14 prăjini din „Cotu" Ghermăneşti bătrânul Loghinesc „*chu* ‚preţ *yna* suta lei, pe *chari* bani *eam* priimitu *achum*".

539. 1865 **Oct. 7.** regeste. Pentru Ghermăneşti.

Căp. Ion Mighiu primeşte vechilime de la Panaite Croitoriu şi judeţul Sile ca să le caute pământurile ce le au în Leuşeni şi Cotu Ghermăneşti, şi va primi o jiumătate din pământ câştigând pricina.

540. 1868 **Iunie 10.** regeste. Pentru Cotul Ghermăneşti.

Ion *Migiu* cumpără un stânjen pământ din Cotu Ghermăneşti „din hotarul Brătenii şi până în apa Prutului lungime", de la Costin Manoli şi Pachiţa soţia lui.

541. 1868 **Oct. 18.** regeste. Pentru Cotul Ghermăneşti.

Ioan Michiul cumpără în Cotul Ghermăneşti, în batrânul Sinica, $5^1|_2$ stânjeni lăţime „iară lungime din dealu despre apus din capătul moşii Brătenii şi la vale până în apa Prutului' cu preţ de 20 galbeni, de la V. Manolachi Drăgan, Neculai Manolachi Drăgan, Ioniţă Manolachi, Ion Manolachi.

Ioan Michiu căpitan

- Scarlat Michiu =Anica Burghelea
- Smaranda =Hristache Boureanu
  - Tinca =M. Vasiliu
  - Pavăl=Zamfira
    - Pavăl
    - Ionel
    - Eugenia——Radu
      =Prodrom
    - Maria——Marcel, Lidia
      =V. Mitache
    - Aurica——Gheorghe, Lucia
      =N. Calerghi

Neculai Popov
= x

- Pavăl Popa
  - Pavăl=Emilia Bosie——băet
  - Maria——Silvia, Silvicu
    =C. Georgescu
  - Frumuzache—Edith, Frunzete
    =Marg. Budac
  - Zoe
    =Enacache Iamandi(Brânză)
  - Natalia
    =Iorgu Radu
- Tasia=V. Mardare
- Vasile——C. Popov
- Maria
  =P. Pivniceriu
  - Costică=Rohr
  - Neculai= x
  - Iancu —— Eleonora
    =M. Botez =Gociu=G. Andriescu

(Surete ms. XLV, 265.

INDICE ALFABETIC

TABLA MATERIILOR
(în regeste)

TABLA GREȘELILOR

în loc de	să se citească	pag.
7123	7132 (1623)	3
7192 (1623)	7132	4
a avut 2 fii	a avut 3 fii	14
....	şi pe altul	14
gropi de pâne	gropi de pâne din Dinţeni	16
2739 (1731)	7239 (1731)	20
satul Măiăeşti	satul Măleşti	22
7250 Mai 22	7254 Mai 22	28
7269 Mart 14	7268 Mart 14	41
Drăcenilor *satul* de	...Drăcenilor *făcută* de	46
Irimia Verăl	Vesăl	47
cale multă	fără de cale umblă	58
Ion Arhiri b. v. med.	Ion Arbure b. v. med.	109
Hiloti	Hilohi Cazan	119
Loghin	Loghin căsătorit cu Uliiana	119
Ioniţă	Ioniţă căsătorit cu Gafiţa	119
vecinul Căzănariu	neamul Căzănesc	143
utrogue	utroque	158
Ion Mighlul	Ion Gheleme	177
Iordachi Mighiul	Iordache Gheleme (de 3 ori)	177
Vasile Popov	Vasile Pogor (de 3 ori)	191
D. Mncu	D. Manu vornic	221
27 stânjeni	37 stânjeni	255
Ion Michiu Căpit.	Ion Michiu căpit. căs. Ileana	262

Din publicaţiile D-lui Gh. Ghibănescu

a) ISTORICE

1. Originile Huşilor (extras din „Bârladul") Bârlad 1888.
2. Epilogul izvodului lui Clanău, (extras din Uricar XVII) Iaşi 1893.
3. Uricar vol. XVIII, XXIII, XXIV (colecţia T. Codrescu) doc. slavo-române, Iaşi 1892—1894.
4. Documentul studiu istoric şi arheologic, (prefaţă la vol. XXIII din Uricar) Iaşi 1894.
5. Originile Iaşilor, studiu istoric (extras din „Arhiva") Iaşi 1904.
6. Ştefan cel Mare, studiu şi doc. slavo-române (extras din „Arhiva") Iaşi 1904.
7. Personalitatea religioasă a lui Ştefan cel Mare (extras din „Viitorul") Iaşi 1904.
8. Centenarul Socolei (extras din „Evenimentul") Iaşi 1904.
9. Schiţă despre ţigani după M. Cogălniceanu (extras din „Viitorul") Iaşi 1900.
10. Opt urice slavone de la Ştefan cel Mare, Iaşi 1904
11. Din trecutul bisericii române (Bisericile din Iaşi) Iaşi 1904.
12. Istoria unei moşii (Plotuneşti) în „Arhiva" I, 385.
13. Vlad Ţepeş, studiu de critică istorică, în „Arhiva" VIII, 373.
14. O sută palme domneşti, în „Arhiva" XIII, 134.
15. Târgu Ocna, studiu istoric, în „Arhiva" II, 593.
16. Vlad Vodă Călugărul în „Arhiva" VII 121.
17. Divanurile domneşti din Moldova şi Muntenia în secol XVII („Arhiva" XXX).
18. Surete şi Izvoade, Vol. I (1440—1572) Iaşi 1906—Vol. II (1433—1634) Iaşi 1907.—Vol. III (1634—1653) Iaşi 1907.—Vol. IV (1488—1672) Iaşi 1907.—Vol. V (1423—1691) Iaşi 1908.—Vol. VI 1472—1715 (doc. Munteneşti) Iaşi 1909.—Vol. VII (Cuzeştii) Iaşi 1912.—Vol. VIII (Racoviţeştii) Iaşi 1914.— Vol. IX (doc. basarabene —Catargieşti) Iaşi 1914.—Vol. X (doc. Râşcăneşti) Iaşi 1915.—Vol. XI (doc. basarabene) Iaşi 1922.— Vol. XII (doc. Dorohoiului, Iaşi 1923.—Vol. XIII (doc. Româneştilor, Iaşi) Huşi 1923.—Vol. XIV (doc. Şendricenilor, Dorohoi) Huşi 1925.— Vol. XV Documentele Vasluiului, Iaşi 1926.—Vol. XVI Doc. Fereştilor, Vaslui) Iaşi 1926.—Vol. XVII (Doc. Drăcenilor, Fălciu) Huşi 1927.—Vol. XVIII (1400—1546) doc. slavo-române Iaşi 1927.—Vol. XIX—XX (doc. slavo-române) supt presă.—Vol XXI (doc. Cogălniceneşti) supt presă.
19. Ispisoace şi Zapise Vol. I p. I (1400—1600) Iaşi 1906.—Vol I p. II (1600—1631) Iaşi 1907.—Vol. II p. I (1631—1641) Iaşi 1908.—Vol. II p. II (1641—1651) Iaşi 1900.—Vol. III p. I (1651—1663) Iaşi 1910.—Vol. III p. II Iaşi 1914.—Vol. IV p. II (1692—1694) Iaşi (1694—seq) Iaşi 1915.—Vol. V p. I. documente Basarabene (supt presă).
20. Ponturile vămilor Munteniei 1827 (extras din surete IV) Iaşi 1909.
21. Ideia Unirei, conferinţă, extras din „Opinia" Iaşi 1909.
22. Breasla Armenilor din Roman, extras din „Arhiva" Iaşi 1910.
23. Istoria unui sat din Basarabia- Cobâlele pe Nistru (Prefaţa la Vol. IX din Surete şi Izvoade) Iaşi 1914.
24. Istoria Docolinei (extras din vol. V p. I al Ispisoacelor şi zapiselor).
25. Catastihul vămilor Moldovei din 1765 (extras din „Ion Neculce" Iaşi 1922.

26. Catastihul Iaşilor din 1755 extras din „Ion Neculce" Iaşi 1922.
27. Th. Codrescu, revistă istorică anul I, Octom. 1915-1916 No. I şi 2 an. II
28. Roşieştii şi apa Idriciului, studiu istoric (prefaţă în vol. V p. II Ispisoace) Huşi 1924.
29. Breasla mişeilor şi mahalaua calicilor din Iaşi (estras din „Ion Neculce) Iaşi 1924.
30. Uricile satelor Bereasa, Grumezoaia, Grajduri, Drânceni, Fălciu, Huşi şi pomelnicul Cantemireştilor [în foi volante].
31. Sămile visteriei Moldovei din 1763 (extras din Ion Neculce) Iaşi 1926.
32. Spiţa neamului Badărău (extras din „Ion Neculce") Iaşi 1926.
33. Documentele caselor Başotă, Iaşi extras din „Ion Neculce" VI).
34. Arburele genealogic al înaintaşilor familiei Castano, Iaşi 1926.
35. Familia Râşcanu şi arburele gen. (extras din I. Neculce), Iaşi 1927.
36. Surete şi Izvoade, colecţie manuscriptă de documente slavo-române în 60 volume mari, cuprinde peste 70,000 documente.

b). LITERARE, DIDACTICE, PEDAGOGICE

1. Şcoala privită prin prisma socială (extras din Gh. Lazăr) Bârlad 1887.
2. Invăţământul primar în Bulgaria (extras din „Evenimentul" Iaşi 1904.
3. Tradiţia literară la Români, conferinţă Buc. 1890.
4. Gheorghe Lazăr, revistă de pedagogie şi literatură (în colaborare) Bârlad 1887, 1888, 1889.
5. Gramatica l. române p. cursul primar urban şi rural, 3 ediţii, Iaşi, Tip. Dacia 1894—1904.
6. Gramatica l. române pentru clasa III şi IV urbană, pentru divizia III rurală, Bucureşti, Editura Steinberg, 1914.
7. Gramatica l. române p. cursul secundar, 2 vol. Morfologia şi Sintaxa, Iaşi 1894.
8. Studiu critic anteproectului legei instrucţiunei, prezentat d. Spiru Haret Iaşi 1898.
9. Ţinerea clasului, după A. Vessiot, Piatra-Neamţ, 1899.
10. Baba Vodoaia şi Dascălul Dumitrachi nuvele, Iaşi 1892.
11. Şcoli normale din iniţiativă particulară, Iaşi 1906.
12. „Bârladul" ziar politic literar, Bârlad 1888.
13. Gramatica limbii slavone, traducere din ruseşte după Colosoff, Iaşi, Tip. Dacia, 1900.
14. Glosarul psaltirei Scheiane, (extras din „Viitorul") Iaşi 1901.
15. Glosar Slavo-Român (extras din Isp. şi Zapise) Iaşi (III-2) 1914.
16. Din traista cu vorbe, Iaşi 190 Ediţia II în 2 volume Iaşi 1925.
17. Grafica Chirilică la Români, Bârlad, 1888.
18. Leastviţa de Varlam Mitropolitul (extras din „Arhiva" Iaşi 1914.
19. O pagină din istoria învăţământului particular din Moldova între 1839—1846 (extras din „Ion Neculce" VI) Iaşi 1927.
20. Articole politice şi studii literare-istorice în următoarele ziare: „Vocea Tutovei", „Bârladul" Bârlad; „Românul", „Patria", „Ordinea" Bucureşti; „Lupta" Iaşi-Buc.; „Evenimentul", „Sara", „Opinia", „Presa", „Gloria", „Ziua de mâine", „Jurnalul" Iaşi; „Poporul" Huşi, Bucureşti.
    Reviste: „Gheorghe Lazăr" Bârlad; „Arhiva", „Arhiva Genealogică", „Indrumarea", „Şcoala Normală", „Ion Neculce", „Viaţa Creştină", „Solia Moldovei", „Zorile" Iaşi; „Analele Literare", „Viitorul", „Ţara Nouă", Şcoala Nouă", „Revista Arhivelor", „Conştiinţa Naţională", „Covorbiri Literare" Bucureşti; „Buletinul Eparhiei Huşilor" Huşi.